

เอเสเคียล

นิมิตถึงสิ่งที่มีชีวิตอยู่ที่ สี่ตัวแห่งสวรรค์

1 อยู่มา ในวันที่ห้าเดือนที่สี่
ปีที่สามสิบ ขณะเมื่อข้าพเจ้า
อยู่ที่ริมแม่น้ำเคบาร์ในหมู่พวก
เชลย ท้องฟ้าเบิกออก และ
ข้าพเจ้าได้เห็นนิมิตจากพระเจ้า
2 เมื่อวันที่ห้าเดือนนั้น คือใน
ปีที่ห้าที่กษัตริย์เยโฮยาคินต้อง
เป็นเชลย

3 พระวามะของพระเยโฮวาห์มา
ยังเอเสเคียลปุโรหิต บุตรชาย
บุชี่ในแผ่นดินของคนเคลเดียริม
แม่น้ำเคบาร์ ณ ที่นั้นพระหัตถ์
ของพระเยโฮวาห์มาอยู่เหนือ
ท่าน

4 ดูเถิด เมื่อข้าพเจ้ามองดู ลม
หมุนก็พัดมาจากทางเหนือ มี
เมฆก้อนใหญ่ที่มีความสว่างอยู่
รอบ และมีไฟลุกวาบออกมาอยู่
เสมอ ท่ามกลางไฟนั้นดูประ-
หนึ่งทองสัมฤทธิ์ที่แวววาว ซึ่ง
ออกมาจากท่ามกลางไฟนั้น

5 และจากท่ามกลางไฟนี้มีร่าง
ดั่งสิ่งที่มีชีวิตอยู่ที่ตัวออกมา รูป
ร่างของสิ่งที่มีชีวิตอยู่นั้นเป็น
เช่นนี้ คือมีสี่ฐานเหมือน
มนุษย์

6 แต่สิ่งที่มีชีวิตอยู่ทุกตัวมีหน้า
สี่หน้า และมีปีกสี่ปีกทุกตัว

7 เท้าของสิ่งที่มีชีวิตอยู่นั้นตรง

และฝ่าเท้าก็เหมือนฝ่าตีนลูกวัว
และเป็นประกายอย่างทองสัม-
ฤทธิ์ขัด

8 ที่ได้ปีกข้างตัวทั้งสี่ข้างมีเป็น
มือคน สิ่งที่มีชีวิตอยู่ที่สี่มีหน้า
และมีปีกดังนี้

9 คือปีกของมันต่างก็จดปีกของ
กันและกัน มันบินตรงไปข้าง
หน้า ขณะที่ไปก็ไม่หันเลย

10 ฐานหน้าของสิ่งที่มี
ชีวิตอยู่ที่สี่ มีหน้าเหมือน
หน้าคน ทั้งสี่มีหน้าสิงโตอยู่ด้าน
ขวา ทั้งสี่มีหน้าวัวอยู่ด้านซ้าย
ทั้งสี่มีหน้านกอินทรีด้วย

11 หน้าของมันเป็นดังนี้แหละ
ปีกของมันกางแผ่ขึ้นข้างบน ปีก
สองปีกของแต่ละตัวจดปีกของ
กันและกัน ส่วนอีกสองปีกคลุม
กายของมัน

12 สิ่งที่มีชีวิตอยู่ทุกตัวบินตรง
ไปข้างหน้า ไม่ว่าวิญญาณจะไป
ทางไหน มันก็ไปทางนั้น เมื่อไป
ก็ไม่หันเลย

13 ฐานของสิ่งที่มีชีวิตอยู่
นั้น มีสิ่งหนึ่งที่ดูเหมือน
ถ่านคุเหมือนคบเพลิงหลายอัน
เคลื่อนไปมาอยู่ในหมู่สิ่งที่มี
ชีวิตอยู่เหล่านั้น ไฟนั้น
สุกใสและมีแสงฟ้าแลบออกมา
จากไฟนั้น

14 สิ่งที่มีชีวิตอยู่ก็พุ่งไปพุ่งมา

(1) กตว 4:3 (2) อสค 8:1 (3) ยรม 1:2; ฮชย 1:1 (4) อสย 21:1 (5) วว 4:6; 6:6
(6) อสค 1:10 (7) ลนต 11:3; สดต 104:4 (8) อสค 8:3 (9) 2 พศต 3:11; อสค 1:11
(10) วว 4:7 (11) อสย 6:2 (12) อสค 1:9 (13) ปฐก 15:17 (14) สดต 147:15

ตั้งฟ้าแลบแปลบปลาบ
 15 ขณะเมื่อข้าพเจ้ามองดูสิ่งที่มีชีวิตอยู่นั้น ดูเถิด วงล้ออันหนึ่งอยู่บนพิภพข้างสิ่งมีชีวิตอยู่ที่มีหน้าสี่หน้านั้น
 16 ลักษณะและทรวดทรงของวงล้อเหล่านั้นแวบวาบอย่างพลอยเขียว วงล้อทั้งสี่ก็มีสัณฐานเหมือนกัน ส่วนลักษณะและทรวดทรงนั้นเหมือนวงล้อซ้อนในวงล้อ
 17 เมื่อจะไปที่ข้างใดในสี่ข้างของมันได้ เมื่อไปที่ไหนเลย
 18 ขอบวงล้อนั้นสูงมากจนน่าสะพรึงกลัว และทั้งสี่นั้นที่ขอบมีนัยน์ตาเต็มอยู่รอบๆ
 19 เมื่อสิ่งที่มีชีวิตอยู่นั้นไป วงล้อก็ตามไปข้างๆด้วย เมื่อสิ่งที่มีชีวิตอยู่เหาะขึ้นจากพิภพ วงล้อก็เหาะขึ้นด้วย
 20 วิญญาณจะไปที่ไหน สิ่งที่มีชีวิตอยู่นั้นก็ไป คือวิญญาณของมันไปที่นั่น และวงล้อนั้นก็เหาะตามไปด้วย เพราะว่าวิญญาณของสิ่งที่มีชีวิตอยู่ได้อยู่ในวงล้อ
 21 เมื่อสิ่งที่มีชีวิตอยู่ไป วงล้อก็ไปด้วย เมื่อสิ่งที่มีชีวิตอยู่หยุด วงล้อก็หยุด เมื่อสิ่งที่มีชีวิตอยู่เหาะขึ้นจากพิภพ วงล้อก็เหาะตามไปด้วย เพราะว่าวิญญาณของสิ่งที่มีชีวิตอยู่ได้อยู่ในวงล้อ
 22 เหนือศีรษะของสิ่งที่มีชีวิต

อยู่นั้นมีลักษณะเหมือนท้องฟ้าทอแสงอย่างแก้วผลึกที่น้ำกล้วแผ่กว้างอยู่เหนือศีรษะของสิ่งที่มีชีวิตอยู่นั้น
 23 ใต้ท้องฟ้านี้ปีกกางออกตรงกางออกไปหากัน สิ่งที่มีชีวิตอยู่ทุกตัวมีปีกคลุมกายข้างนี้ สองปีก และมีปีกคลุมกายข้างนั้น สองปีก
 24 และเมื่อสิ่งที่มีชีวิตอยู่เหล่านี้ไป ข้าพเจ้าได้ยินเสียงของปีกเหมือนเสียงของน้ำ มากหลายดังพระสุรเสียงขององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ เสียงโกลาหลเหมือนเสียงพลโยธา เมื่อสิ่งที่มีชีวิตอยู่เหล่านี้หยุดนิ่งก็หุบปีกลง
 25 และมีเสียงมาจากท้องฟ้าเหนือศีรษะของมัน เมื่อสิ่งที่มีชีวิตอยู่เหล่านี้หยุดนิ่งก็หุบปีกลง
 26 และเหนือท้องฟ้าที่อยู่เหนือศีรษะของสิ่งที่มีชีวิตอยู่นั้นมีสิ่งคล้ายบัลลังก์ มีลักษณะเหมือนไพฑูรย์ และบนสิ่งที่มีเหมือนบัลลังก์นั้นก็มีลักษณะเหมือนมนุษย์
 27 และข้าพเจ้าเห็นประหนึ่งทองสัมฤทธิ์ที่แวบวาบ เหมือนไฟที่บังไว้อยู่รอบข้าง เหนือสิ่งที่มีเหมือนบันเอาของผู้ที่นั่งไป และจากสิ่งที่มีเหมือนบันเอาลง

(15) อสค 1:19-21 (16) อพย 39:13 (17) อสย 55:11 (18) โยบ 37:22-24
 (19) สดต 103:20 (20) 1 คร 14:32 (21) รม 8:2 (22) อพย 24:10 (23) อสค 1:12
 (24) วว 1:15 (25) อสค 1:24 (26) อสค 1:22; มธ 28:18 (27) พญ 4:24; 2 ธส 1:8

มา ข้าพเจ้าเห็นเหมือนไฟ และมีความสุกใสที่อยู่รอบท่านผู้นั้น 28 ลักษณะความสุกใสที่อยู่รอบนั้นเหมือนกับสีฐานของรุ้งที่ปรากฏในเมฆในวันที่ ฝนตก ลักษณะทรวดทรงแห่งสง่าราศีของพระเยโฮวาห์เป็นดังนี้แหละ และเมื่อข้าพเจ้าเห็นแล้ว ข้าพเจ้าก็ชบหน้าลงถึงดิน และข้าพเจ้าได้ยินเสียงท่านผู้หนึ่งตรัส

เอเสเคียลประกอบด้วย

พระวิญญูญาณ

2 พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย ยืนขึ้น เราจะพูดกับเจ้า"

2 และเมื่อพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้า พระวิญญูญาณได้เข้าไปในข้าพเจ้าและตั้งข้าพเจ้าให้ยืนขึ้น และข้าพเจ้าได้ยินพระองค์นั้นผู้ตรัสกับข้าพเจ้า

พระเจ้าทรงเรียกเอเสเคียล ให้เป็นผู้พยากรณ์

3 และพระองค์ตรัสสั่งข้าพเจ้าว่า "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เราส่งเจ้าไปยังคนอิสราเอล ถึงประชาชาติที่มักกบฏ ผู้ซึ่งได้กบฏต่อเรา ทั้งตัวเขาและบรรพบุรุษของเขาได้ละเมิดต่อเราจนกระทั่งวันนี้

4 ประชาชนก็หน้าด้านและตั้งอวดด้วย เราใช้เจ้าไปหาเขา และเจ้าจะพูดกับเขาว่า 'องค์พระผู้

เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า'

5 เขาจะฟังหรือปฏิเสธไม่ฟังก็ตาม (เพราะว่าเขาเป็นวงศ์วานที่มักกบฏ) เขาก็จะทราบว่ามีผู้พยากรณ์คนหนึ่งในหมู่พวกเขาแล้ว

6 เจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าอย่ากลัวเขา หรืออย่าเกรงคำพูดของเขา ถึงแม้ว่าหนามย้อยหนามใหญ่อยู่กับเจ้า และเจ้าอยู่ท่ามกลางแมลงป่อง อย่าเกรงคำพูดของเขาเลย อย่าให้ออดอวยเมื่อเห็นหน้าเขา เพราะเขาเป็นวงศ์วานที่มักกบฏ

7 และเจ้าจะกล่าวถ้อยคำของเราให้เขาฟัง เขาจะฟังหรือปฏิเสธไม่ฟังก็ตามเถอะ เพราะเขาเป็นผู้ที่มักกบฏ

8 บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย ฝ่ายเจ้าจงฟังสิ่งที่เรากล่าวแก่เจ้า อย่าเป็นคนมักกบฏอย่างวงศ์วานที่มักกบฏนั้น จงอ้าปากขึ้นและกินสิ่งที่เราให้เจ้า"

9 ดุเถิด เมื่อข้าพเจ้ามองดูก็เห็นพระหัตถ์ข้างหนึ่งเหยียดออกมายังข้าพเจ้า และดุเถิด ในพระหัตถ์นั้นมีหนังสืออยู่ม้วนหนึ่ง

10 พระองค์ทรงคลี่หนังสือม้วนนั้นออกต่อหน้าข้าพเจ้า และมีตัวหนังสือเขียนอยู่ทั้งด้านหน้าและด้านหลัง มีบทคร่ำครวญคำไว้อาลัยและคำวิบัติเขียนอยู่

(28) ปฐก 9:13-16; อสย 54:8-10 (1) อสค 2:3 (2) กตว 11:25 (3) อสค 3:4-8

(4) พญ 10:16 (5) มธ 10:12-15 (6) 2 พกษ 1:15 (7) ยรม 1:7; ยนา 3:2

(8) ลนต 10:3; กตว 20:10-13 (9) ยรม 1:9; ดนล 5:5 (10) อสย 30:8-11; สบก 2:2

บนนั้น

**เอเสเคียลจะประกาศ
พระวณะของพระเจ้า**

3 พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าอีก ว่า "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงรับประทานสิ่งที่เจ้าได้พบ จงรับประทานหนังสือม้วนนี้ และจงไปพูดกับวงศ์วานอิสราเอล"

2 ข้าพเจ้าจึงอ้าปาก และพระองค์ทรงให้ข้าพเจ้ารับประทานหนังสือม้วนนั้น

3 และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงรับประทานหนังสือม้วนนี้ซึ่งเราได้ให้แก่เจ้า และบรรจุให้เต็มท้องของเจ้า" แล้วข้าพเจ้าก็ได้รับประทาน และเมื่อหนังสือม้วนนั้นอยู่ในปากของข้าพเจ้าก็หวานเหมือนน้ำผึ้ง

4 และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าจงไปยังวงศ์วานอิสราเอลและกล่าวถ้อยคำของเราแก่เขา

5 เพราะเรามีได้ใช้เจ้าไปหาชนชาติที่พูดภาษาต่างด้าวและภาษาที่พูดยาก แต่ให้ไปหาวงศ์วานอิสราเอล

6 มิใช่ให้ไปหาชนชาติทั้งหลายเป็นอันมากที่พูดภาษาต่างด้าวและภาษาที่พูดยาก เป็นคำที่เจ้าจะเข้าใจไม่ได้ ที่จริงถ้าเราใช้เจ้าไปหาคนเช่นนั้น เขาทั้ง

หลายจะฟังเจ้า

7 แต่วงศ์วานอิสราเอลจะไม่ยอมฟังเจ้า เพราะเขาไม่ยอมฟังเรา เพราะว่าวงศ์วานอิสราเอลทั้งสิ้นเป็นคนหัวแข็งและจิตใจตื้อตึง 8 ดูเถิด เราได้กระทำให้น้ำของเจ้าขมมิงถึงต่อหน้าของเขา และให้น้ำฝักของเจ้าซึ่งขังต่อหน้าฝักของเขา

9 เราได้กระทำให้น้ำฝักของเจ้าแข็งขันอย่างเพชรที่แข็งกว่าหินเหล็กไฟ อย่างกลัวเขาเลย อย่าทำถ้อยคำเมื่อเห็นหน้าเขา เพราะเขาเป็นวงศ์วานที่มักกบฏ"

10 พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าอีกว่า "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงรับถ้อยคำทั้งสิ้นของเราที่พูดกับเจ้าไว้ในใจของเจ้า และจงฟังไว้ด้วยหูของเจ้า

11 ไปเถอะ เจ้าจงไปหาพวกที่เป็นเชลย คือชนชาติของเจ้านั้น จงพูดกับเขา และกล่าวแก่เขาว่า 'องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า' ถึงเขาจะฟังหรือปฏิเสธไม่ฟังก็ช่างเถิด"

12 พระวิญญาณจึงยกข้าพเจ้าขึ้น และข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงกระที่มอยู่ข้างหลังข้าพเจ้าว่า "จงสรรเสริญแต่สง่าราศีของพระเยโฮวาห์ ซึ่งขึ้นมาจากสถานที่ของพระองค์"

(1) อสค 3:10 (2) ยรม 25:17; กจ 26:19 (3) โยบ 32:18-19 (4) มธ 10:5-6
(5) ยนา 1:2; กจ 26:17 (6) ยนา 3:5-10 (7) 1 ซมอ 8:7 (8) อพย 4:15-16
(9) ศคย 7:12 (10) สดต 119:11; สภข 8:10 (11) ดนล 6:13 (12) อสค 3:14

13 ข้าพเจ้าได้ยินเสียงปีกสิ่งที่มีชีวิตอยู่ที่ถูกต้องกันด้วย และเสียงวงล้อข้าง ๆ สิ่งที่มีชีวิตอยู่นั้น เป็นเสียงกระหึ่ม

14 พระวิญญาณก็ยกข้าพเจ้าขึ้น และพาข้าพเจ้าไป ข้าพเจ้าก็ไปด้วยความขมขื่น ใจข้าพเจ้าเดือดร้อน พระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์ก็หนักอยู่บนข้าพเจ้า

15 ข้าพเจ้าจึงมาถึงพวกที่เป็นเชลยที่เทลอาบิบ ผู้ที่อาศัยอยู่ที่ริมแม่น้ำเคบาร์ และที่ที่เขานั่งอยู่ข้าพเจ้าก็นั่งอยู่ และยังคงอยู่อย่างมีนซึมท่ามกลางเขาเจ็ดวัน

16 ต่อมาพอสิ้นเจ็ดวัน พระวจนะแห่งพระเยโฮวาห์ก็มาถึงข้าพเจ้าว่า

พระเจ้าทรงตั้งเอเสเคียล

ให้เป็นยามเฝ้าจิตวิญญาณ

แห่งวงศ์วานอิสราเอล

17 "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เราได้กระทำให้เจ้าเป็นยามเฝ้าวงศ์วานอิสราเอล เจ้าได้ยินถ้อยคำจากปากของเราเมื่อไร เจ้าจงกล่าวคำตักเตือนเขาจากเรา

18 เมื่อเรบอกแก่คนชั่ว ว่า 'เจ้าจะต้องตายแน่ ๆ' และเจ้าไม่ตักเตือนเขาหรือกล่าวเตือนคนชั่วให้ละทิ้งทางชั่วของตนเสีย เพื่อจะช่วยชีวิตเขาให้รอด คนชื่อนั้นจะตายเพราะความชั่วช้าของเขา แต่เราจะเรียกร้อง

โลหิตของเขาจากมือของเจ้า

19 แต่ถ้าเจ้าได้ตักเตือนคนชั่ว และเขามิได้หันกลับจากความชั่วของเขา หรือจากทางชั่วของเขา เขาจะตายเพราะความชั่วช้าของเขา แต่เจ้าจะได้ช่วยชีวิตของเจ้าให้รอดพ้นมาได้

20 อีกประการหนึ่ง เมื่อคนชอบธรรมหันกลับจากความชอบธรรมของเขา และได้กระทำ ความชั่วช้า และเราวางสิ่งที่สะดุดไว้ตรงหน้าเขา เขาจะต้องตาย เพราะว่าเจ้ามิได้ตักเตือนเขา เขาจะตายเพราะบาปของเขา และจะไม่มีใครจดจำการกระทำอันชอบธรรมของเขาไว้เลย แต่เราจะเรียกร้องโลหิตของเขาจากมือของเจ้า

21 แต่ถ้าเจ้าได้ตักเตือนคนชอบธรรมไม่ให้กระทำบาปและเขามิได้กระทำบาป เขาก็จะมีชีวิตอยู่ได้แน่ เพราะเขาได้รับคำตักเตือน และเจ้าก็ได้ช่วยชีวิตของเจ้าให้รอดพ้นมาได้"

22 ณ ที่นั้นพระหัตถ์แห่งพระเยโฮวาห์ได้มาอยู่เหนือข้าพเจ้า และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "จงลุกขึ้นออกไปยังที่ราบ และเราจะพูดกับเจ้าที่นั่น"

23 ดังนั้นข้าพเจ้าจึงลุกขึ้นออกไปยังที่ราบ และดูเถิด สง่าราศีของพระเยโฮวาห์ก็อยู่ที่นั่น

(13) อสค 1:24 (14) กตว 11:11-19; ยรม 6:11 (15) ปฐก 50:10 (17) 1 คร 12:28

(18) ปฐก 2:17 (19) 2 พกษ 17:13 (20) 2 พศด 24:2; สดต 36:3; อสค 18:24

(21) มธ 24:24-25; กจ 20:31 (22) อสค 3:14 (23) กตว 16:19; กจ 7:55; วว 1:17

อย่างเดียวกับสง่าราศีซึ่งข้าพเจ้า
ได้เห็นที่ริมแม่น้ำเคบาร์ และ
ข้าพเจ้าก็ซบหน้าลงถึงดิน

เอเสเคียลประกอบด้วย

พระวิญญูญาณอีกครั้ง

24 แต่พระวิญญูญาณได้เสด็จเข้า
ในข้าพเจ้ากระทำให้ข้าพเจ้ายืน
ขึ้น และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้า
และทรงบอกข้าพเจ้าว่า "จงไป

ขังตัวเจ้าไว้ภายในเรือนของเจ้า
25 เจ้า โอ บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย
ดูเถิด เราจะเอาเชือกพันเจ้า
และผูกมัดเจ้าไว้ด้วยเชือกนั้น
เจ้าจึงออกไปท่ามกลางเขาไม่ได้

26 และเราจะกระทำให้ลิ้นของ
เจ้าติดกับเพดานปากของเจ้า
ดังนั้นเจ้าจะเป็นใบ้ ไม่สามารถ
ว่ากล่าวเขาได้ เพราะว่าเขาทั้ง
หลายเป็นวงศ์วานที่มีกบฏ

27 แต่เมื่อเราพูดกับเจ้า เราจะ
ให้เจ้าหายใบ้ และเจ้าจะกล่าว
แก่เขาทั้งหลายว่า 'องค์พระผู้
เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า' ผู้
ที่จะฟังก็ให้เขาได้ฟัง และผู้
ที่จะปฏิเสธไม่ฟังก็ให้เขาปฏิเสธ
เพราะเขาทั้งหลายเป็นวงศ์วาน
ที่มีกบฏ"

หมายสำคัญแห่ง

การล้อมนครเยรูซาเล็มไว้

4 "เจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย
เจ้าจงเอาก้อนอิฐมาวางไว้
ข้างหน้าเจ้า และแกะรูปเมือง

หนึ่งไว้บนนั้นคือนครเยรูซาเล็ม
2 จงล้อมนครนั้นไว้และก่อกำแพง
ล้อมไว้รอบนครนั้นด้วย
และก่อเชิงเทินไว้สี่นครนั้นและ
ตั้งค่ายรอบนครไว้ และตั้ง
เครื่องทะเลวงกำแพงไว้รอบนคร
3 จงหากระทะเลเหล็กมา และวาง
กระทะเลเหล็กนั้นต่างเป็นกำแพง
เหล็กระหว่างเจ้ากับนครนั้น
และเจ้าจงหันหน้าสี่นครนั้น ให้
นครนั้นถูกล้อม แล้วเจ้าจงกระ-
ชับการล้อมเข้าไป นี่เป็นหมาย
สำคัญสำหรับวงศ์วานอิสราเอล
4 แล้วเจ้าจงนอนตะแคงข้างซ้าย
และเราจะวางความชั่วช้าแห่ง
วงศ์วานอิสราเอลไว้เหนือเจ้า
เจ้านอนที่บอยู่กี่วัน เจ้าจะแบก
ความชั่วช้าของนครนั้นเท่านั้น
วัน

5 เพราะเราได้กำหนดวันให้แก่
เจ้าแล้ว คือสามร้อยเก้าสิบวัน
เท่ากับจำนวนปีแห่งความชั่วช้า
ของเขา เจ้าจะต้องแบกความชั่ว
ช้าของวงศ์วานอิสราเอลนานเท่า
นั้น

6 และเมื่อเจ้ากระทำเช่นนี้ครบ
วันแล้ว เจ้าจะต้องนอนลงอีก
ครั้ง แต่นอนตะแคงข้างขวา
และเจ้าจะแบกความชั่วช้าของ
วงศ์วานยูดาห์ เรากำหนดให้เจ้า
สี่สิบวันวันแทนปี

7 และเจ้าต้องตั้งหน้าตรงการ

(24) อสค 2:2; ดนล 10:8-10 (25) มก 3:21 (26) สดต 51:15 (27) อพย 4:11-12

(1) 1 ซมอ 15:27-28 (2) ยรม 39:1-2 (3) ลนต 2:5 (4) 2 พกษ 17:21-23

(5) อสย 53:6 (6) 2 พกษ 25:1-4; ยรม 37:5; ดนล 9:24-26 (7) อสย 52:10

ล้อมเยรูซาเล็มไว้ ด้วยแขน
เปลือยเปล่า และเจ้าจงพยากรณ์
สู่คนนั้น

8 และ ดูเถิด เราจะเอาเชือกมัด
เจ้าไว้ เจ้าจะพลิกจากข้างนี้ไป
ข้างโน้นไม่ได้จนกว่าเจ้าจะครบ
การล้อมนครตามกำหนดวันของ
เจ้า

9 เจ้าจงเอาข้าวสาลี ข้าวบาร์เลย์
ถั่วฝักยาว และถั่วแดง ข้าวฟ่าง
และเทียนแดง มาใส่ในภาชนะ
ลูกเดียวใช้ทำเป็นขนมปังให้เจ้า
ระหว่างที่เจ้านอนตะแคงตาม
กำหนดวันสามร้อยเก้าสิบวันนั้น
เจ้าจะรับประทานอาหารนี้

10 และอาหารที่เจ้ารับประทาน
จะต้องซั่ง เป็นวันละยี่สิบเซเชล
เจ้าจงรับประทานตามเวลากำ-
หนด

11 และน้ำเจ้าต้องตวงดื่ม คือ
หนึ่งในหกของอินหนึ่ง เจ้าจง
ดื่มน้ำตามเวลากำหนด

12 และเจ้าจะต้องรับประทาน
ต่างขนมปังข้าวบาร์เลย์ ใช้
ไฟอูจจาระมนุษย์ปิ้งท่ามกลาง
สายตาของเขาทั้งหลาย”

13 และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า
”ประชาชนอิสราเอลจะต้องรับ
ประทานขนมปังของเขาอย่าง
มลทินอย่างนี้แหละ ณ ท่าม-
กลางประชาชาติ ซึ่งเราจะขับไล่
เขาไปอยู่”

14 แล้วข้าพเจ้าจึงกล่าวว่า ”ข้า
แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าข้า
ดูเถิด จิตใจของข้าพระองค์ไม่
เคยเป็นมลทินเลย เพราะตั้งแต่
หนุ่ม ๆ มาจนบัดนี้ ข้าพระองค์
ไม่เคยรับประทานสิ่งที่ตายเอง
หรือที่ถูกสัตว์ฉีกจนแหลกเป็น
ชิ้น ๆ ไม่มีเนื้อสัตว์ที่พึงรังเกียจ
เข้าไปในปากของข้าพระองค์
เลย”

15 แล้วพระองค์จึงตรัสกับ
ข้าพเจ้าว่า ”ดูเถิด เราจะยอม
ให้เจ้าใช้มูลวัวแทนอูจจาระของ
มนุษย์ซึ่งเจ้าจะใช้เตรียมขนมปัง
ของเจ้า”

16 พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าอีก
ว่า ”บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย ดูเถิด
เราจะทำลายอาหารหลักในเยรู-
ซาเล็มเสีย เขาจะต้องซั่งขนมปัง
รับประทาน ทั้งรับประทานด้วย
ความหวาดกลัว และเขาจะตวง
น้ำดื่ม ทั้งดื่มด้วยอาการอกสั่น
ขวัญหาย

17 เพื่อให้ขาดขนมปังและน้ำ
ให้ต่างคนต่างอกสั่นขวัญหาย
และซุบผอมไปเพราะความชั่วช้า
ของเขาทั้งหลาย”

การที่เอเสเคียลตัดผม

เปรียบได้กับโทษสามอย่าง

5 ”เจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย
เจ้าจงเอามีดคมเล่มหนึ่ง จง
เอามีดโกนของช่างตัดผม จง

(8) อสค 3:25 (9) อสค 4:13 (10) ลนต 26:26; พบญ 28:51; อสย 3:1; อสค 4:16

(13) ดนล 1:8; สขย 9:3-4 (14) ยรม 1:6; กจ 10:14 (16) ลนต 26:26; สดต 105:16

(17) ลนต 26:39; อสค 24:23 (1) ลนต 21:5; อสย 7:20; อสค 44:20; ดนล 5:27

โกนศีรษะและโกนเคราของเจ้า
เอาตาซึ่งสำหรับชั่งมา แบ่งผม
นั้นออก

2 เมื่อวันการล้อมครบถ้วนแล้ว
เจ้าจงเผาหนึ่งในสามส่วนเสียใน
ไฟที่กลางเมือง และเอาหนึ่งใน
สามอีกส่วนหนึ่งมา เอามัดพัน
ให้รอบเมือง และหนึ่งในสาม
อีกส่วนหนึ่งนั้น เจ้าจงให้ลมพัด
กระจายไป และเราจะชักดาบ
ออกตามไป

3 และเจ้าจงเอาเส้นผมผู้นั้นมา
หน้อยหนึ่งมัดติดไว้ที่เสื้อคลุม
ของเจ้า

4 และเจ้าจงเอาผมเหล่านี้มาอีก
บ้าง จงโยนเข้าไปในไฟให้ไหม้
เสียในไฟนั้น จากที่นั่นจะมีไฟ
เข้าไปในวงศ์วานอิสราเอลทั้ง
หมด

5 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัส
ตั้งนี้ว่า นี่คือนิยามของเมือง
เธอไว้ในท่ามกลางประชาชาติ
และประเทศทั้งหลายที่อยู่ล้อม
รอบเธอ

6 และเยรูซาเล็มได้เปลี่ยนคำ
ตัดสินของเราให้เป็นสิ่งที่ชั่วร้าย
ยิ่งกว่าประชาชาติใดๆ และได้
เปลี่ยนกฎเกณฑ์ของเรามากยิ่ง
กว่าประเทศที่อยู่ล้อมรอบ โดย
ปฏิเสธไม่รับคำตัดสินของเรา
และไม่ดำเนินตามกฎเกณฑ์ของ
เรา

7 เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็น
เจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เพราะ
เหตุว่าเจ้าตั้งนุ้รยิ่งกว่าประ-
ชาชาติที่อยู่รอบเจ้า และมีได้
ดำเนินตามกฎเกณฑ์ หรือรักษา
คำตัดสินของเรา แต่ได้ประพฤติ
ตามคำตัดสินของประชาชาติที่
อยู่รอบเจ้า

8 เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็น
เจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด
เรา แม้ว่าเรานี้แหละเป็นปฏิ-
ปักษ์กับเจ้า เราจะพิพากษาลง
โทษท่ามกลางเจ้าท่ามกลางสาย
ตาของประชาชาติทั้งหลาย

9 และเพราะการอันน่าสะอิด
สะเอียนทั้งสิ้นของเจ้า เราจะ
กระทำท่ามกลางเจ้าอย่างที่เรา
ไม่เคยกระทำมาก่อนเลย และ
เราจะไม่กระทำอย่างนั้นอีกต่อ
ไป

10 เพราะฉะนั้นบิดาจะกินบุตร
ชายของตนท่ามกลางเจ้าทั้ง
หลาย และบรรดาบุตรชายจะกิน
บรรดาบิดาของเขาทั้งหลายและ
เราจะพิพากษาลงโทษเจ้า ผู้ใด
ในพวกเจ้าที่เหลืออยู่ เราจะให้
กระจัดกระจายไปตามลมทุก
ทิศานุทิศ

11 เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็น
เจ้าพระเจ้าจึงตรัสว่า เรามีชีวิต
อยู่แน่ฉันใด แน่ที่เดียวเพราะ
เจ้าได้กระทำให้สถานบริสุทธิ์

(2) อสค 5:12 (3) 2 พกษ 25:12; ยรม 39:10 (4) 2 พกษ 25:25 (5) ยรม 6:6

(6) พญญ 32:15-21; 2 พกษ 17:8-20 (7) อสค 5:11 (8) ลนต 26:17; พญญ 29:20

(9) ดนล 9:12; อมส 3:2 (10) ลนต 26:29 (11) กตว 14:28-35; สดค 95:11

ของเราเป็นมลทินไปด้วยสิ่งน่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นของเจ้า และด้วยสิ่งลามกทั้งสิ้นของเจ้า เพราะฉะนั้นเราจะตัดเจ้าลง นัยน์ตาของเราจะไม่ปราณี เราจะไม่สงสารด้วย

12 พวกเจ้าหนึ่งในสามส่วนจะล้มตายเพราะโรคระบาด และถูกผลาญด้วยการกัณดารอาหาร ในหมู่พวกเจ้า อีกหนึ่งในสามส่วนจะล้มตายด้วยดาบอยู่รอบเจ้า และอีกหนึ่งในสามส่วนเราจะให้กระจัดกระจายไปตามลมทุกทิศานุทิศ และเราจะชักดาบออกไล่ตามเขาทั้งหลายไป

13 เช่นนี้แหละ ความกริ้วของเราจะมอดลง และเราจะระบายนความโกรธของเราจนหมดและพอใจ และเขาทั้งหลายจะได้ทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์ได้กล่าวเช่นนี้ด้วยใจจดจ่อเมื่อความโกรธของเราต่อเขามอดลงแล้ว

14 ยิ่งกว่านั้น เราจะกระทำให้เจ้าถูกทิ้งไว้ให้เสียไปเปล่าๆ และเป็นที่ถูกตำหนิติเตียนท่ามกลางประชาชาติทั้งหลายที่อยู่ล้อมรอบเจ้า และในสายตาของบรรดาผู้ที่ผ่านไปมา

15 เจ้าจะเป็นที่เขาระบายนและเหยียดหยาม เป็นคำสั่งสอนและเป็นที่น่าหวาดเสียวแก่ประชาชาติที่

อยู่ล้อมรอบเจ้า เมื่อเราจะพิพากษาลงโทษเจ้า ด้วยความกริ้วและความเกรี้ยวกราด และการต่อว่าอย่างรุนแรงของเรา เรา พระเยโฮวาห์ได้ลั่นวาจาเช่นนี้แล้ว

16 เมื่อเราจะปล่อยลูกธนูมฤตยูแห่งการกัณดารอาหาร คือลูกธนูแห่งการทำลายในท่ามกลางเจ้า ซึ่งเราจะปล่อยไปทำลายเจ้า และเมื่อเราเพิ่มการกัณดารอาหารให้เจ้า และทำลายอาหารหลักของเจ้าเสีย

17 เราจะส่งการกัณดารอาหารและสัตว์ป่าร้ายมาสู่เจ้า และมันจะริบลูกหลานของเจ้าไปเสีย โรคระบาดและโลหิตจะผ่านเจ้า และเราจะนำดาบมาเหนือเจ้า เราคือพระเยโฮวาห์ได้ลั่นวาจาเช่นนี้แล้ว”

ทรงสถาปนาแก์ภูเขากันหลายของอิสราเอล

6 พระวามะของพระเยโฮวาห์มาถึงข้าพเจ้าว่า

2”บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงมุ่งหน้าของเจ้าตรงที่ภูเขากันหลายของอิสราเอล และจงพยากรณ์กล่าวโทษภูเขานั้น

3 และกล่าวว่า ภูเขากันหลายของอิสราเอลเอ๋ย จงฟังพระวามะขององค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า

(12) ยรม 15:2; อสค 5:2 (13) ยรม 25:12; พคค 4:11 (14) ลนต 26:31-32

(15) พบญ 29:24-28; 1 พกษ 9:7 (16) สดต 7:13 (17) อพย 28:29; ลนต 26:22

(2) ยชว 11:21; อสค 4:7; มคา 6:1-2 (3) อสย 27:9; ยรม 22:29; มคา 6:2

ตรัสตั้งนี้แก่ภูเขาทั้งหลายและ
แก่เนินเขา และห้วยและหุบเขา
ทั้งหลายว่า ดูเถิด เราจะนำดาบ
มาเหนือเจ้า และเราจะทำ
ลายปฐมนียสถานสูงของเจ้าเสีย
4 แทนบูชาทั้งหลายของเจ้าจะ
รกร้าง และพวกรูปเคารพของ
เจ้าจะแตกหักเสีย และเราจะ
เหวี่ยงคนที่ถูกฆ่าสังเวชของเจ้า
นั้นลงต่อหน้ารูปเคารพของเจ้า
5 และเราจะวางศพคนอิสราเอล
ไว้หน้ารูปเคารพของเขา และเรา
จะกระจายกระดูกของเจ้ารอบ
แทนบูชาของเจ้า

6 เจ้าอาศัยอยู่ที่ไหนๆ เมืองของ
เจ้าจะร้างและปฐมนียสถานสูง
ของเจ้าจะรกร้าง ดังนั้นแหละ
แทนบูชาของเจ้าจะร้างและรกร้าง
รูปเคารพของเจ้าจะหักและ
สิ้นสุดลง รูปเคารพทั้งหลายของ
เจ้าจะถูกตัดตลง และการงานของ
เจ้าจะถูกกวาดทิ้งเสียสิ้น

7 และคนที่ถูกฆ่าจะล้มลงท่าม-
กลางเจ้า และเจ้าจะทราบว่าเป็น
พระเยโฮวาห์

บางคนจะรอดจากความตาย
8 แต่เราจะให้เจ้าเหลืออยู่บ้าง
เป็นบางคน เพื่อเจ้าจะมีบางคน
ท่ามกลางประชาชาติที่หนีพ้น
ดาบไป เมื่อเจ้าจะกระจายไปอยู่
ในประเทศต่างๆ

9 แล้วคนในพวกเจ้าที่หนีไปได้

นั้น จะระลึกถึงเราท่ามกลาง
ประชาชาติทั้งหลาย ซึ่งเขาถูก
กวาดไปเป็นเชลยนั้น เพราะใจ
ของเราแหลกสลายเนื่องด้วยใจ
แพศยาของเขาซึ่งได้พรากจาก
เราไป และเนื่องด้วยตาของเขา
ที่มองดูรูปเคารพด้วยใจแพศยา
นั้น และเขาจะเกลียดตัวเอง
เนื่องจากความชั่วร้ายซึ่งเขาได้
กระทำในสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียน
ทั้งสิ้นของเขาด้วย

10 เขาจะทราบว่าเป็นพระเย-
โฮวาห์ เรามีได้พูดพล่อยๆว่า
เราจะกระทำการร้ายนี้แก่เขา”

โรคระบาดในแผ่นดิน

11 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า
ตรัสตั้งนี้ว่า “จงตบมือและกระ-
ทืบเท้าของเจ้า และกล่าวว่า
อนิจจาสำหรับการกระทำอันน่า
สะอิดสะเอียนทั้งสิ้นแห่งวงศ์
วานอิสราเอล เหตุว่าเขาทั้ง
หลายจะล้มลงด้วยดาบ ด้วยการ
กันดารอาหารและด้วยโรคระ-
บาด

12 ผู้ที่อยู่ห่างไกลออกไปจะ
ตายด้วยโรคระบาด ผู้ที่อยู่ใกล้
ก็จะล้มตายด้วยดาบ และผู้ที่
เหลืออยู่และถูกล้อมไว้จะตาย
ด้วยการกันดารอาหาร เราจะให้
ความเกรี้ยวกราดของเรามีเหนือ
เขาจนกว่าจะมอดลง เช่นนี้
แหละ

(4) 2 พศต 14:5; อสค 6:6 (6) อสย 6:11; ยรม 9:19 (7) ยรม 14:18; พคค 2:20-21

(8) อสย 6:13; ยรม 30:11 (9) ลนต 26:40-41; พบญ 4:29 (10) อสค 6:7; 14:22

(11) กิดว 24:10; อสย 58:1; ยรม 9:1 (12) อสย 40:2; อสค 5:13; ดนล 9:7

13 และเจ้าจะทราบ ว่า เราคือพระเยโฮวาห์ เมื่อคนที่ถูกฆ่านอนอยู่ท่ามกลางรูปเคารพของเขารอบแท่นบูชาของเขา บนเนินเขาสูงทุกแห่ง บนยอดเขาทั้งสิ้น ที่ได้ต้นไม้เขียวทุกต้น และได้ต้นไม้โอบกอบทุกต้น ไม่ว่าที่ใด ๆ ที่เขาอยู่ยกเว้นที่พึงใจแก่รูปเคารพทั้งสิ้นของเขา

14 และเราจะยื่นมือของเราออกต่อผู้เขา และกระทำให้แผ่นดินนั้นรกร้าง และทิ้งร้างตลอดที่อาศัยทั้งสิ้นของเขา คือรกร้างมากกว่าถิ่นทุรกันดารที่ไปทางติบลา แล้วเขาจึงจะรู้ว่าเราคือพระเยโฮวาห์”

พระเจ้าทรงพิพากษาอิสราเอล
7 พระวามะของพระเยโฮวาห์มาถึงข้าพเจ้าอีกว่า

2”เจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสกับแผ่นดินอิสราเอลดังนี้ว่า อวสานความสิ้นสุดได้มาถึงทั้งสี่มุมของแผ่นดินแล้ว

3 บัดนี้ บันปลายก็มาถึงเจ้าแล้ว และเราจะปล่อยความโกรธของเรามาเหนือเจ้าทั้งหลาย และจะพิพากษาเจ้าตามวิถีทางทั้งหลายของเจ้า และเราจะตอบสนองการกระทำอันน่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นของเจ้าแก่เจ้า

4 นัยน์ตาของเราจะไม่เมตตาเจ้า

และเราจะไม่สงสาร แต่เราจะตอบสนองต่อวิถีทางทั้งหลายของเจ้าแก่เจ้าเอง และสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของเจ้าจะอยู่ท่ามกลางเจ้า แล้วเจ้าจะทราบ ว่า เราคือพระเยโฮวาห์

5 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า วิบัติแล้ววิบัติเล่า ดูเถิด วิบัติมาถึงแล้ว

6 ความสิ้นสุดมาถึงแล้ว อวสานนั้นมาถึง มันตื่นขึ้นต่อผู้เจ้า ดูเถิด วิบัติมาถึงแล้ว

7 โอ ชาวแผ่นดินเอ๋ย เวลาเข้ามาถึงแล้ว เวลามาถึงแล้ว วันแห่งความโกลาหลใกล้เข้ามาแล้ว และไม่ใช้เสียงให้ร้องยินดีที่บนภูเขา

8 บัดนี้ ไม่ช้าแล้วเราจะเทความเดือดดาลของเราลงบนเจ้า และกระทำให้ความโกรธของเราซึ่งมีต่อเจ้าถึงที่สำเร็จ และเราจะพิพากษาเจ้าตามวิถีทางทั้งหลายของเจ้า และเราจะตอบสนองเจ้าสำหรับการกระทำอันน่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นของเจ้า

9 นัยน์ตาของเราจะไม่เมตตา และเราจะไม่สงสาร เราจะตอบสนองเจ้าตามวิถีทางทั้งหลายของเจ้า และตามการกระทำอันน่าสะอิดสะเอียนของเจ้าซึ่งอยู่ท่ามกลางเจ้า แล้วเจ้าจะทราบ ว่า เราคือพระเยโฮวาห์ผู้โอบยตี

(13) อสค 6:4-7 (14) อสย 5:25; ยรม 48:22 (2) 2 พศต 34:7 (3) อสค 7:8-9

(4) ยรม 13:14 (5) 2 พกษ 21:12-13 (6) ยรม 44:27; ศคย 13:7 (7) ปฐก 19:15

(8) 2 พศต 34:21; สดต 79:6; อสค 9:8 (9) อสย 9:13; มคา 6:9; กท 6:7; วว 20:13

10 ดูเถิด วันนั้น ดูเถิด มาถึงแล้ว เวลาเช้าออกมาแล้ว พลองก็บานแล้ว ความเย่อหยิ่งก็ผลิดอก

11 ความทารุณได้เจริญเป็นพลองชั่วร้าย จะไม่มีใครเหลืออยู่เลย ประชาชนของเขาก็ไม่มี สิ่งของของเขาก็ไม่มี ไม่มีใครร้องคร่ำครวญเพื่อพวกเขาเลย

12 เวลานั้นมาถึงแล้ว วันนั้นก็ใกล้เข้า อย่าให้ผู้ซื่อดีใจ อย่าให้ผู้ชายเสียใจ เพราะพระพิโรธอยู่เหนือประชาชนทั้งสิ้นของเธอ

13 เพราะว่าผู้ชายจะไม่ได้กลับไปยังสิ่งที่เขาได้ขายไป ขณะเมื่อเขายังมีชีวิตอยู่ เพราะว่ามีมิตนั้นก็เกี่ยวข้องกับประชาชนทั้งหมด และจะไม่หันกลับ และเพราะความชั่วช้าของเขา จึงจะไม่มีใครไต่รักรักษาชีวิตไว้ได้

14 เขาได้เป่าแตรแล้ว และได้เตรียมทุกอย่างไว้พร้อม แต่ไม่มีใครเข้าสงคราม เพราะว่าพิโรธของเราอยู่เหนือประชาชนทั้งสิ้นของเธอ

15 ดาบก็อยู่ข้างนอก โรคระบาดและการกัณดารอาหารก็อยู่ข้างใน ผู้ที่อยู่ในทุ่งนาจะตายเสียด้วยดาบ และผู้ที่อยู่ในเมืองการกัณดารอาหารและโรคระบาดจะกินเสีย

16 แต่ผู้หนึ่งผู้ใดที่รอดตายได้

จะหนีไปอยู่บนภูเขาเหมือนนกเขาแห่งหุบเขา ทุกคนก็ร้องครวญคราง เพราะความชั่วช้าของตน

17 มือทั้งสี่จะอ่อนแอ และเข่าทั้งหมดจะอ่อนเหมือนน้ำ

18 เขาทั้งหลายจะคาดเอาไว้ด้วยผ้ากระสอบ และความสันสะทั้นจะครอบเขาไว้ ความละอายจะอยู่ที่ใบหน้าของเขาทุกคน และศีรษะของเขาจะล้านหมด

19 เขาจะโยนเงินของเขาไปในถนน และทองคำของเขาจะถูกเอาออกไปเสีย เงินและทองของเขาไม่อาจที่จะช่วยเขาให้พ้นในวันแห่งพระพิโรธของพระเยโฮวาห์ เขาจะให้หายทิว หรือบรรจ ให้เต็มท้องด้วยเงินทองก็ไม่ได้ เพราะว่าเป็นสิ่งที่สะดุดให้เขาทำความชั่วช้า

20 เขานำ ความมั่งคั่งแห่งเครื่องประดับของเขา มาแสดง ออกถึงความสง่าผ่าเผย และเขาสร้างรูปเคารพด้วยสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนและน่าเกลียดน่าชังของเขาไว้ภายในเครื่องประดับนั้น เพราะฉะนั้นเราจะกระทำให้สิ่งนี้อยู่ห่างไกลจากเขา

21 และเราจะมอบสิ่งเหล่านั้นไว้ในมือของชนต่างด้าวให้เป็นของริบ และแก่คนชั่วในแผ่นดินโลก

(10) อสค 7:6; 1 สส 5:3 (11) อสย 5:7 (12) 1 คร 7:29-31 (13) ปญจ 8:8

(14) ยรม 4:5; อสค 7:11-12 (15) พบญ 32:23-25 (16) อสร 9:15 (17) สบ 12:12

(18) อสย 3:24 (19) 2 พกษ 7:7-8 (20) 1 พศด 29:1-2 (21) 2 พกษ 24:13

ให้เป็นของปล้นได้ และเขาทั้งหลายจะกระทำให้เป็นมลทิน
 22 เราจะหันหน้าของเราไปเสียจากเขาด้วย แล้วเขาจึงจะกระทำสถานที่ลับของเราให้มัวหมอง โจรจะเข้ามาในสถานที่ลับนั้น และกระทำให้เป็นมลทิน
 23 จงทำโช้ตรวน เพราะว่าแผ่นดินนั้นเต็มไปด้วยคดที่แปดเปื้อนด้วยโลหิต และเมืองก็เต็มไปด้วยความทารุณ
 24 ฉะนั้นเราจะนำประชาชาติที่ชั่วร้ายที่สุดมาถือกรรมสิทธิ์บ้านเรือนของเขา และเราจะให้ทิจิของคนที่ยิ่งใหญ่ที่สุดลง และสถานที่บริสุทธิ์ของเขาจะเป็นมลทิน
 25 เมื่อการทำลายมาถึง เขาจะแสวงหาสันติภาพ แต่ก็ไม่มีเลย
 26 วิบัติมาถึงแล้ว วิบัติจะมาถึงอีก ชาวสื่อจะเกิดตามชาวสื่อ เขาจะแสวงหานิมิตจากผู้พยากรณ์ แต่พระราชบัญญัติจะพินาศไปจากปุโรหิต และคำปรึกษาจะปลาทไปจากพวกผู้ใหญ่
 27 กษัตริย์จะไว้ทุกข์ และเจ้านายจะคลุมกายด้วยความทอดอาลัย และมีมือของประชาชนแห่งแผ่นดินนั้นจะสั้นเทา เราจะกระทำแก่เขาตามทางของเขา และเราจะพิพากษาเขาตามสม

ควรแก่การกระทำของเขา และเขาจะทราบว่าเป็นพระเยโฮวาห์”

เอเสเคียลนิมิตเห็น

คนอิสราเอลไหว้รูปเคารพ
 8 ต่อมาเมื่อวันที่ห้า เดือนที่หก ในปีที่หก ขณะที่ข้าพเจ้านั่งอยู่ในเรือนของข้าพเจ้า และพวกผู้ใหญ่ของพวกยูดาห์นั่งอยู่หน้าข้าพเจ้า พระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าลงมาบนข้าพเจ้า ณ ที่นั้น
 2 แล้วข้าพเจ้าก็มองดู และดูเถิด มีสัณฐานอย่างไฟ เบื้องล่างของส่วนที่มองเห็นเป็นเอวนั้น เป็นไฟ เหนือเอวขึ้นไปเหมือนความสุกปลั่งประหนึ่งทองสัมฤทธิ์ที่แวววาว
 3 ท่านยืนส่วนที่มีสัณฐานเป็นมือนั้นออกมาจับผมของข้าพเจ้า ปอยหนึ่ง และพระวิญญาณได้ยกข้าพเจ้าขึ้นระหว่างพิภพและสวรรค์ และนำข้าพเจ้ามาถึงเยรูซาเล็มในนิมิตของพระเจ้า มาซึ่งทางเข้าประตูด้านเหนือของลานชั้นใน ซึ่งเป็นที่ตั้งรูปของความหวงแหน ซึ่งกระทำให้งงเกิดความหวงแหน
 4 ดูเถิด สง่าราศีของพระเจ้าของอิสราเอลก็อยู่ที่นั่น เหมือนอย่างนิมิตที่ข้าพเจ้าได้เห็นในที่ราบ

(22) สดต 10:11 (23) อสค 19:3-6 (24) ยรม 4:7; ฮบก 1:6-10 (25) อสย 57:21 (26) ลนต 26:18; พบญ 32:23 (27) ยรม 52:8-11; อสค 7:4 (1) อสค 1:2; 20:1 (2) อสค 1:4; ดนล 7:9-10 (3) ดนล 5:5; กจ 8:39 (4) อพย 25:22; 2 คร 3:18

5 แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย บัดนี้จงเงยหน้าขึ้นไปดูทางทิศเหนือ" ข้าพเจ้าจึงเงยหน้าขึ้นมองไปดูทางทิศเหนือ และดูเถิด ทางทิศเหนือของประตูแท่นบูชาในทางเข้า รูปความทวงแค้นนี้อยู่ที่นั่น

6 และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้ายิ่งกว่านั้นอีกว่า "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าไม่เห็นหรือว่าเขาทำอะไร คือการกระทำอันน่าสะอิดสะเอียนที่ยิ่งใหญ่ซึ่งวงศ์วานอิสราเอลกระทำกันอยู่ที่นี่ ซึ่งจะทำให้เราออกไปให้ไกลจากสถานบริสุทธิ์ของเรา แต่เจ้าจงหันกลับมาอีกแล้วจะได้เห็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนที่ยิ่งใหญ่กว่านี้อีก"

7 และพระองค์ทรงนำข้าพเจ้ามาถึงประตูลาน และเมื่อข้าพเจ้ามองดู ดูเถิด ก็เห็นช่องหนึ่งอยู่ในกำแพง

8 แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงเงยหน้าเข้าไปในกำแพง" และเมื่อข้าพเจ้าได้เงยหน้าเข้าไปในกำแพงแล้ว ดูเถิด มีประตูอยู่ประตูหนึ่ง

9 และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "จงเข้าไปดูสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนอันชั่วร้ายซึ่งเขากระทำกันที่นี่"

10 ดังนั้นข้าพเจ้าจึงเข้าไปและได้เห็น ดูเถิด มีภาพสลัวลี้อยู่คลานในทุกรูปแบบ และสัตว์ที่พึงรังเกียจและรูปเคารพทั้งสิ้นของวงศ์วานอิสราเอลปรากฏอยู่บนผนังโดยรอบ

11 และมีพวกผู้ใหญ่แห่งวงศ์วานอิสราเอลเจ็ดสิบคนยืนอยู่ข้างหน้ารูปเหล่านั้น และมียาอาซันยาห์ บุตรชายซาฟานยืนอยู่ในหมู่พวกเขาทั้งหลาย ต่างก็มีกระถางไฟอยู่ในมือ และควันทนาคีบแห่งเครื่องบูชาก็ขึ้นไปข้างบน

12 แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าได้เห็นแล้วมิใช่หรือว่า พวกผู้ใหญ่ของวงศ์วานอิสราเอลกระทำอะไรอยู่ในที่มืด ทุกคนต่างก็อยู่ในห้องรูปภาพของตนเพราะเขาทั้งหลายพูดว่า 'พระเยโฮวาห์ไม่ทอดพระเนตรเห็นเรา พระเยโฮวาห์ทรงทอดทิ้งแผ่นดินนี้เสียแล้ว'"

13 พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าด้วยว่า "เจ้าจงหันกลับมาอีกแล้วเจ้าจะเห็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนซึ่งเขากระทำยิ่งกว่านี้อีก"

14 แล้วพระองค์ทรงนำข้าพเจ้ามาถึงทางเข้าประตูพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ด้านเหนือและดูเถิด ที่นั่นมีผู้หญิงหลายคนนั่ง

(5) ยรม 3:2; ศคย 5:5-11 (6) ยรม 3:6 (7) 1 พกษ 7:12 (8) โยบ 34:22; อสย 29:15 (9) อสค 20:8 (10) อพย 20:4; สนต 11:10-12 (11) อพย 24:1 (12) อสค 8:6 (13) ยรม 9:3; อสค 8:6, 15; 2 ทธ 3:13 (14) อสค 44:4; 46:9

ร้องให้อาลัยเจ้าพ่อทัมมูส
15 แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้า
ว่า "โอ บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้า
ได้เห็นแล้วใช่ไหม เจ้าจงหัน
กลับมาอีกแล้วจะเห็นสิ่งที่น่า
สะอิดสะเอียนยิ่งกว่าสิ่งเหล่านี้
อีก"

16 แล้วพระองค์ทรงนำข้าพเจ้า
เข้ามาในลานชั้นในแห่งพระ
นิเวศของพระเยโฮวาห์ ดูเถิด
ตรงประตูพระวิหารของพระเย-
โฮวาห์ ระหว่างมุข และแท่นบูชา
มีชายประมาณยี่สิบห้าคนหัน
หลังให้พระวิหารแห่งพระเยโฮ-
วาห์ หน้าของเขาหันไปทางทิศ
ตะวันออก กำลังนมัสการพระ
อาทิตย์ตรงทิศตะวันออกนั้น

17 แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้า
ว่า "โอ บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้า
ได้เห็นแล้วใช่ไหม ที่วงศัวาน
ยูดาห์กระทำการที่น่าสะอิดสะ-
เอียนซึ่งเขากระทำอยู่ที่นี่ เป็น
สิ่งเล็กน้อยหรือ ด้วยว่าเขากระ-
ทำให้แผ่นดินเต็มไปด้วยความ
รุนแรง และกลับมายั่วให้เรา
โกรธแล้ว ดูเถิด เขาทั้งหลาย
เอากิ่งไม้มาและจุมูกของเขา

18 เพราะฉะนั้น เราจะกระทำ
ด้วยความพิโรธ นัยน์ตาของเรา
จะไม่ปราณี และเราจะไม่สงสาร
แม้ว่าเขาจะร้องด้วยเสียงอันดัง
ใส่หูของเรา เราจะไม่ฟังเขา"

**ทูตสวรรค์ของพระเจ้าอยู่เบื้อง
หลังศัตรูของอิสราเอล**

9 พระองค์ทรงเปล่งพระสุร-
เสียงดังเข้าหุข้าพเจ้าด้วยว่า
"เจ้าทั้งหลายผู้เป็นพนักงาน
ประจำเมือง จงเข้ามาใกล้ ให้
ต่างคนถืออาวุธสำหรับทำลาย
มาด้วย"

2 และ ดูเถิด มีชายหกคนเข้ามา
จากทางประตูบน ซึ่งหันหน้าไป
ทางเหนือ ทุกคนถืออาวุธสำ-
หรับฆ่ามา มีชายคนหนึ่งนุ่งห่ม
ผ้าป่าน หนีบหีบเครื่องเขียนมา
กับคนเหล่านั้นด้วย และเขาทั้ง
หลายเข้าไปยืนอยู่ที่ข้างแท่น
ทองสัมฤทธิ์

3 สง่าราศีของพระเจ้าของอิส-
ราเอลได้เหาะขึ้นไปจากเศรูน
แล้วซึ่งเป็นที่เคยสถิตไปยังธรณี
ประตูพระนิเวศ และพระ
องค์ตรัสเรียกชายผู้ที่นุ่งห่มผ้า
ป่าน ผู้ที่หนีบหีบเครื่องเขียน

4 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับเขา
ว่า "จงผ่านไปท่ามกลางนครนั้น
ให้ตลอด คือตลอดท่ามกลาง
กรุงเยรูซาเล็ม และทำเครื่อง
หมายไว้บนหน้าผากของประ-
ชาชนที่ถอนหายใจ และรำให้
เพราะสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนทั้ง
สิ้นที่กระทำกันท่ามกลางนคร
นั้น"

5 และพระองค์ตรัสกับคนอื่น ๆ

(15) อสค 8:6; 2 ทธ 3:13 (16) 2 พกษ 16:14 (17) ปฐก 6:13; 2 พกษ 21:16

(18) วนฉ 10:13-14; นสธ 1:2 (1) อมส 3:7-8 (2) ยรม 1:15; อสค 10:2

(3) อสค 3:23; 10:4 (4) อพย 12:7; มลค 3:16; 2 คร 1:22 (5) 1 ซมอ 9:15

ซึ่งข้าพเจ้าได้ยินว่า “จงผ่านไปตลอดนครตามชายคนนั้นไป และฆ่าฟันเสีย นัยน์ตาของเจ้าอย่าได้ปราณี และเจ้าอย่าสงสารเลย

6 จงฆ่าให้ตายทั้งคนแก่ คนหนุ่มๆ สาวๆ ทงเด็กๆ และผู้หญิง แต่อย่าเข้าไปใกล้ผู้มีเครื่องหมาย และจงเริ่มต้นที่สถานบริสุทธิ์ของเรา” ดังนั้นเขาจึงตั้งต้นกับพวกคนแก่ผู้ซึ่งอยู่หน้าพระนิเวศนั้น

7 แล้วพระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า “จงกระทำให้พระนิเวศเป็นมลทิน จงทิ้งผู้ที่ถูกฆ่าให้เต็มลาน จงไปเถิด” เขาทั้งหลายจึงออกไปและฆ่าฟันที่โนนนคร

8 ต่อมาขณะที่เขากำลังฆ่าฟันอยู่นั้น เหลือข้าพเจ้าแต่ลำพัง ข้าพเจ้าก็ซบหน้าลงถึงดิน ร้องว่า “อนิจจา องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า พระองค์จะทรงทำลายคนอิสราเอลที่เหลืออยู่นั้นทั้งสิ้นใน การที่พระองค์ทรงระบายนามกริ้วของพระองค์เหนือเยรูซาเล็มหรือ”

9 แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “ความชั่วช้าของวงศ์วานอิสราเอลและยูดาห์ใหญ่ยิ่งนัก แผ่นดินก็เต็มไปด้วยโลหิต และความอยุติธรรมก็เต็มนครเพราะเขากล่าวว่า ‘พระเยโฮวาห์ทรง

ทอดทิ้งแผ่นดินนี้แล้ว และพระเยโฮวาห์ไม่ทอดพระเนตรอีก’ 10 สำหรับเรา นัยน์ตาของเราจะไม่ปราณี และเราจะไม่สงสาร แต่เราจะตอบสนองตามการประพฤติของเขาเหนือศีรษะของเขาทั้งหลาย”

11 และดูเถิด ชายคนที่นั่งห่มผ้าป่านหีบหีบเครื่องเขียนนั้น ได้นำถ้อยคำกลับมากล่าวว่า “ข้าพเจ้าพระองค์ได้กระทำตามที่พระองค์ทรงบัญชาข้าพเจ้าพระองค์ไว้แล้ว”

การโปรยไฟแห่งการแก้แค้น

เหนือนครเยรูซาเล็ม

10 แล้วข้าพเจ้าก็มองดู ดูเถิด ที่ท้องฟ้าซึ่งอยู่เหนือศีรษะของเหล่าเครือบ มีอะไรปรากฏขึ้นเหนือเครือบนั้น เหมือนไฟทฤษฎี มีลักษณะคล้ายพระที่นั่ง

2 และพระองค์ตรัสกับชายที่นั่งห่มผ้าป่านว่า “จงเข้าไปท่ามกลางวงล้อมซึ่งอยู่ภายใต้เครือบ จงเอามือกอดถ่านคูกจากท่ามกลางเหล่าเครือบ นำไปโปรยเหนือนครนั้น” และชายคนนั้นก็เข้าไปท่ามกลางสายตาของข้าพเจ้า

3 ฝ่ายเหล่าเครือบนั้นยืนที่ด้านขวาของพระนิเวศ ขณะเมื่อชายคนนั้นเข้าไป และเมฆก็คลุมอยู่

(6) กตว 31:15-17; พบญ 2:34 (7) อสค 7:20-22 (8) กตว 14:5; พบญ 9:18

(9) 2 พกษ 17:7; 2 พศต 36:14-16 (10) อสค 9:5 (11) สดต 103:20; อสย 46:10

(1) อสย 21:8-9; สบก 2:1 (2) อพย 9:8-10; สดต 18:12 (3) อสค 10:3; 43:4

เต็มลานชั้นใน

4 และสง่าราศีของพระเยโฮวาห์ ก็ขึ้นจากเศรพบไปยังธรณีประตู พระนิเวศ และพระนิเวศนั้นก็ มีเมฆคลุมอยู่เต็ม และลานนั้นก็ เต็มไปด้วยความสุขไสแห่งสง่าราศีของพระเยโฮวาห์

5 และเสียงปีกของเหล่าเศรพบ นั้นก็ได้ยินไปถึงลานชั้นนอก เหมือนพระสุรเสียงของพระเจ้า ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ เมื่อพระองค์ ตรัส

6 และต่อมาเมื่อพระองค์มีพระบัญชาสั่งชายที่นุ่งห่มผ้าปานว่า "จงไปเอาไฟมาจากกลางวงล้อ และจากกลางเหล่าเศรพบ" ชายคนนั้นก็เข้าไปยืนอยู่ข้าง ๆ วงล้อ เหล่านั้น

7 เศรพบตนหนึ่งได้ยื่นมือของตน ออกมาระหว่างเหล่าเศรพบไปยังไฟ ซึ่งอยู่ระหว่างเหล่าเศรพบ หยิบไฟขึ้นมาบ้าง และใส่มือ ของชายที่นุ่งห่มผ้าปาน ชายนั้น ก็นำไฟออกไป

สิ่งที่มีชีวิตอยู่ (คือเศรพบ)

เป็นตัวแทนพระเจ้า

8 ปรากฏว่า ในเหล่าเศรพบนั้นมีอะไรอยู่ใต้ปีกอย่างมือมนุษย์

9 และข้าพเจ้ามองดู ดูเถิด มีวงล้ออยู่สี่อันข้าง ๆ เหล่าเศรพบ อยู่ข้างเศรพบตนละหนึ่ง วงล้อ ลักษณะของวงล้อ นั้นเหมือน

แสงพลอยเขียว

10 ลักษณะสี่ฐานวงล้อทั้งสี่ นั้นก็เหมือนกัน เหมือนวงล้อซ้อนในวงล้อ

11 เมื่อวงล้อนี้ไป ก็ไปได้ข้างหนึ่งข้างใดในข้างทั้งสี่ โดยไม่ต้องหันเลยในเวลาไป ถ้าอันหน้ามุ่งหน้าไปทางไหน วงล้ออันอื่นก็ตามไปโดยไม่ต้องหัน ในขณะที่ไป

12 และทั้งตัว ด้านหลัง มือ ปีก และวงล้อมีนัยน์ตาเต็มอยู่รอบ ทั้งสี่นั้นก็มียวงล้อของตัว

13 วงล้อเหล่านั้น ที่ข้าพเจ้าได้ ยินกับหูเขาเรียกว่า "โอ วงล้อ กิ่งหินเอ๋ย"

14 มีหน้าสี่หน้าทั้งนั้น หน้าแรก เป็นหน้าเศรพบ หน้าที่สองเป็น หน้ามนุษย์ และหน้าที่สามเป็น หน้าสิงโต และที่สี่เป็นหน้านกอินทรี

15 และเหล่าเศรพบก็เหาะขึ้น เป็นสิ่งที่มีชีวิตอยู่ที่ข้าพเจ้าเคย เห็นอยู่ริมแม่น้ำเคบาร์

16 เมื่อเหล่าเศรพบไป วงล้อก็ ตามข้างไปด้วย และเมื่อเหล่าเศรพบกางปีกออกเพื่อบินขึ้นจาก พิกพ วงล้อเหล่านั้นก็ไม่หันไป จากข้าง ๆ เหล่าเศรพบเลย

17 เมื่อเหล่าเศรพบหยุดนิ่ง เหล่าวงล้อก็หยุดนิ่ง เมื่อเหล่าเศรพบเหาะขึ้น เหล่าวงล้อก็เหาะขึ้นไป

(4) อสค 10:18 (5) 1 พกษ 7:9 (6) สดต 80:1 (7) มธ 13:41-42 (8) อสค 10:21 (9) ดนล 10:6 (10) สดต 36:6 (11) มธ 8:8-10 (12) วว 4:6 (14) 1 พกษ 7:29 (15) อสค 10:18; ฮชย 9:12 (16) อสค 1:19-21 (17) ปฐก 2:7; รม 8:2; วว 11:11

ด้วย เพราะว่าวิญญาณของสิ่งที่มีชีวิตอยู่นั้นอยู่ในวงล้อ 18 แล้วสง่าราศีของพระเยโฮวาห์ได้ไปจากธรณี ประตูพระนิเวศ สถิตเหนือเหล่าเศรুব 19 เมื่อเหล่าเศรুবออกไปก็กางปีกออกบินขึ้นไปจากพิภพท่ามกลางสายตาของข้าพเจ้า วงล้อก็ตามข้างไปด้วย และไปยืนอยู่ที่ทางเข้าประตูด้านตะวันออกของพระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์ และสง่าราศีของพระเจ้าของอิสราเอลก็อยู่เหนือเศรুবเหล่านั้น

20 เหล่านี้เป็นสิ่งที่มีชีวิตอยู่ซึ่งข้าพเจ้าได้เห็นภายใต้พระเจ้าแห่งอิสราเอลที่ริมแม่น้ำเคบาร์ และข้าพเจ้าทราบว่าเป็นเหล่าเศรুব

21 เศรুবทุกคนมีสี่ หน้าและสี่ปีก และภายใต้ปีกมีสี่ฐานเหมือนมือมนุษย์

22 ส่วนสี่ฐานของหน้าเหล่านั้น เป็นหน้าทั้งรูปทั้งตัว ซึ่งข้าพเจ้าได้เห็นที่ริมแม่น้ำเคบาร์ เศรুবทุกคนออกตรงไปข้างหน้าของตน

1 พวกเจ้านายที่มสา พระวิญญาณได้ยกข้าพเจ้าขึ้น และนำข้าพเจ้ามายังประตูด้านตะวันออกของพระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์ซึ่งหัน

หน้าไปทิศตะวันออก ดูเถิด ที่ทางเข้าประตูมีผู้ชายอยู่ยี่สิบห้าคน และท่ามกลางนั้นข้าพเจ้าเห็นยาอาซันยาห์บุตรชายอัสซัวร์ และเป-ลาทียาห์บุตรชายเบน-ยาห์ เจ้านายแห่งประชาชน 2 และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย คนเหล่านี้คือผู้ที่ออกอุบายทำความบาปผิด และเป็นผู้ให้คำปรึกษาที่ชั่วร้ายในนครนี้ 3 ผู้กล่าวว่า `เวลายังไม่มาถึงเลย ให้เราปลุกบ้านเกิด นครนี้เป็นหม้อขนาดใหญ่และเราเป็นเนื้อ'

4 โอ บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เพราะฉะนั้นจงพยากรณ์กล่าวโทษเขา จงพยากรณ์เถิด"

5 พระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ลงมาประทับบนข้าพเจ้า และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "จงกล่าวเถิดว่า พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย เจ้าคิดตั้งนิน และเรารู้สิ่งทั้งหลายที่เข้ามาในใจของเจ้า 6 เจ้าได้ทวิคนที่เจ้าได้ฆ่าในนครนี้ และทั้งคนที่ถูกฆ่าเต็มตามถนนหนทางไปหมด

7 เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจึงตรัสตั้งนินว่า คนทั้งหลายที่เจ้าได้ฆ่าซึ่งเจ้าได้ทิ้งไว้ท่ามกลางนครนี้ เขาทั้งหลาย

(18) อสค 10:4 (19) อสค 1:17-21 (20) 1 พกษ 6:29-35 (21) อสค 10:8; วา 4:7 (22) สขย 14:9 (1) 1 พกษ 18:12 (2) อสธ 8:3; สดต 2:1-2 (3) ยรม 1:11-12 (4) อสค 3:2; สขย 6:5 (5) กิดว 11:25-26 (6) 2 พกษ 21:16 (7) มคา 3:2-3

เป็นเนื้อ และนครนี้เป็นหม้อ
ขนาดใหญ่ แต่เราจะนำเจ้าออก
มาจากท่ามกลางนั้น

8 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัส
ว่า เจ้ากลัวดาบ และเราจะนำ
ดาบมาเหนือเจ้า

9 เราจะนำเจ้าออกมาจากท่าม-
กลางนั้น และมอบเจ้าไว้ในมือ
ของคนต่างดาว และจะทำการ
พิพากษาลงโทษเจ้า

10 เจ้าจะถูกดาบล้มลง เราจะ
ลงโทษเจ้าที่พรมแดนอิสราเอล
และเจ้าจะได้ทราบว่าเราคือพระ
เยโฮวาห์

11 นครนี้จะไม่ใช้หม้อขนาด
ใหญ่ของเจ้า ที่เจ้าจะเป็นเนื้อใน
ท่ามกลางนั้น เราจะพิพากษา
เจ้าที่พรมแดนอิสราเอล

12 และเจ้าจะทราบว่า เราคือ
พระเยโฮวาห์ เพราะเจ้ามิได้ดํา-
เนินตามกฎเกณฑ์ของเรา หรือ
ปฏิบัติตามคำตัดสินของเรา แต่
ได้ประพฤติตามลักษณะท่าทาง
ของประชาชาติทั้งหลายที่อยู่
รอบเจ้า”

13 อยู่มา เมื่อข้าพเจ้ากำลัง
พยากรณ์อยู่ เป-ลาทียาห์บุตร
ชายเบไนยาห์ก็สิ้นชีวิต แล้ว
ข้าพเจ้าก็ซบหน้าลงถึงดินร้อง
เสียดังว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า
พระเจ้า เจ้าข้า พระองค์จะทรง
กระทำให้คนอิสราเอลที่เหลือ

อยู่ นั้นสิ้นสุดเลยที่เดียวหรือ
พระเจ้าข้า”

**คนสัถย์ชื่อบางคน
จะได้รอดพ้น**

14 พระวณะของพระเยโฮวาห์
มายังข้าพเจ้าอีกว่า

15 “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย พี่น้อง
ของเจ้า คือพี่น้องของเจ้าเอง
คือญาติที่มีสิทธิ์ไถ่คืน สิ้นทั้ง
วงศ์วานอิสราเอลหมดด้วยกัน
คือบุคคลที่ชาวเยรูซาเล็มได้
กล่าวว่า ‘เจ้าทั้งหลายจงเห็น
ห่างไปจากพระเยโฮวาห์ แผ่น
ดินนี้ ทรงมอบไว้แก่เราเป็น
กรรมสิทธิ์’

16 เพราะฉะนั้น จงกล่าวว่า
‘องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัส
ดังนั้นว่า แม้เราได้ย้ายเขาให้ห่าง
ออกไปอยู่ท่ามกลางประชาชาติ
ทั้งหลาย แม้เราได้กระจายเขา
ไปอยู่ท่ามกลางประเทศทั้งปวง
เราก็จะเป็นสถานบริสุทธิ์อันเล็ก
สำหรับเขาในประเทศที่เขาจะได้
ไปอยู่’

**อิสราเอลจะกลับคืนมา
และรับความรอด**

17 เพราะฉะนั้น จงกล่าวว่า
‘องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัส
ดังนั้นว่า เราจะรวบรวมเจ้ามาจาก
ชนชาติทั้งหลาย และชุมนุมเจ้า
จากประเทศที่เจ้ากระจัดกระ-
จายไปอยู่นั้น และเราจะมอบ

(8) โยบ 3:25; สกษ 10:24 (9) พบญ 28:36; 2 พกษ 24:4 (10) 2 พกษ 25:19-21

(11) อสค 11:3 (12) ลนต 26:40; 1 พกษ 11:33 (13) กตว 14:35-37; พบญ 7:4

(15) ยรม 24:1-5; อสย 65:5 (16) ลนต 26:44; พบญ 30:3 (17) อสค 28:25

แผ่นดินอิสราเอลให้แก่เจ้า'
18 และเขาจะมาที่นั่น เขาจะเอา
สิ่งที่น่ารังเกียจทั้งสิ้นของเมือง
นั้น และสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียน
ทั้งสิ้นของเมืองนั้นออกไปเสีย
จากที่นั่น

19 และเราจะให้จิตใจเดียวแก่
เขา และเราจะบรรจุจิตวิญญาณ
ใหม่ไว้ในเจ้า เราจะนำใจหิน
ออกไปเสียจากเนื้อของเขา และ
จะให้ใจเนื้อแก่เขา

20 เพื่อเขาจะดำเนินตามกฎ
เกณฑ์ของเรา และรักษากฎของ
เราและกระทำตาม เขาทั้งหลาย
จะเป็นประชาชนของเรา และเรา
จะเป็นพระเจ้าของเขาทั้งหลาย
21 แต่คนเหล่านั้นที่ใจของเขา
ดำเนินตามจิตใจแห่งสิ่งที่น่า
รังเกียจของเขาและสิ่งที่น่าสะ-
อิดสะเอียนของเขา เราจะตอบ
สนองต่อวิถีทางของเขาเหนือ
ศีรษะของเขาเอง องค์พระผู้
เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ”

สง่าราศีของพระเจ้า

**ออกจากกลางนครเยรูซาเล็ม
เอเสเคียลถูกนำกลับไปยัง
เมืองเคลเดีย**

22 แล้วเหล่าเครูปก็กางปีกออก
วงล้อก็อยู่ข้างๆ และสง่าราศี
ของพระเจ้าของอิสราเอลก็อยู่
เหนือสิ่งเหล่านั้น

23 สง่าราศีของพระเยโฮวาห์ขึ้น

ไปจากกลางนคร ไปสถิตอยู่บน
ภูเขาซึ่งอยู่ทางด้านตะวันออก
ของนครนั้น

24 ต่อมา พระวิญญาณได้ยก
ข้าพเจ้าขึ้น และนำข้าพเจ้ามา
ด้วยนิมิตโดยพระวิญญาณของ
พระเจ้าถึงเมืองเคลเดีย มาสู่
พวกที่ถูกกวาดไปเป็นเชลย แล้ว
นิมิตที่ข้าพเจ้าได้เห็นนั้นก็ขึ้น
ไปจากข้าพเจ้า

25 ข้าพเจ้าจึงได้บอกถึงบรรดา
สิ่งต่างๆ ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรง
สำแดงแก่ข้าพเจ้าให้พวกที่ถูก
กวาดไปเป็นเชลยทราบ

**หมายสำคัญถึงเวลาที่ยูดาห์
ออกจากเยรูซาเล็ม**

12 พระวจนะของพระเย-
โฮวาห์มาถึงข้าพเจ้าว่า
2 “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าอาศัย
อยู่ท่ามกลางวงศัวัณที่มักกบฏ
ผู้มีตาเพือดู แต่ดูไม่เห็น ผู้มีหู
เพือฟัง แต่ฟังไม่ได้ยิน เพราะ
เขาทั้งหลายเป็นวงศัวัณที่มัก
กบฏ

3 เพราะฉะนั้น บุตรแห่งมนุษย์
เอ๋ย เจ้าจงจัดเตรียมข้าวของ
สำหรับตนเพือการถูกกวาดไป
เป็นเชลย และจงไปเป็นเชลยใน
เวลากลางวันท่ามกลางสายตา
ของเขา เจ้าจะต้องไปเป็นเชลย
จากสถานที่ของเจ้าไปยังอีกที่
หนึ่งในสายตาของเขา บางทีเขา

(18) อสค 11:21 (19) พบญ 30:6; 2 พศต 30:12 (20) สดต 105:45 (21) ปญจ 11:9
(22) อสค 1:19-20 (23) มธ 23:37-24:2 (24) 2 พกษ 2:16 (25) อสค 2:7; 3:4
(2) พบญ 9:7; สดต 78:40; อสย 1:23 (3) ยรม 13:1; อสค 33:11; ลก 13:8-9

อาจจะพินิจพิเคราะห์ดูได้ แม้ว่า
เขาเป็นวงศ์วานที่มักกบฏ

4 เจ้าจงเอาข้าวของของเจ้าออกมา
ในเวลากลางวันท่ามกลางสาย
ตาของเขา เหมือนข้าวของเพื่อ
การถูกกวาดไปเป็นเชลย เจ้าจง
ออกไปในเวลาเย็นท่ามกลาง
สายตาของเขา ออกไปอย่างผู้
ถูกกวาดไปเป็นเชลย

5 จงเจาะกำแพงท่ามกลางสาย
ตาของเขา แล้วออกไปตามรู
กำแพงนั้น

6 จงยกข้าวของใส่บาของเจ้า
ท่ามกลางสายตาของเขา แล้ว
แบกออกไปในเวลามืด เจ้าจง
คลุมหน้าเสีย เพื่อเจ้าจะไม่เห็น
พื้นดิน เพราะเรากระทำเจ้าให้
เป็นหมายสำคัญแก่วงศ์วาน
อิสราเอล”

7 ข้าพเจ้าก็กระทำตามที่ข้าพเจ้า
รับบัญชามา ข้าพเจ้านำข้าวของ
ออกมาในเวลากลางวัน เหมือน
ข้าวของเพื่อการถูกกวาดไปเป็น
เชลย ในเวลาเย็นข้าพเจ้าก็เจาะ
กำแพงด้วยมือของข้าพเจ้าเอง
ข้าพเจ้าออกไปในเวลามืด แบก
สัมภาระของข้าพเจ้าไปท่าม-
กลางสายตาของเขา

8 ในเวลาเช้า พระวณะของพระ
เยโฮวาห์มาถึงข้าพเจ้าว่า

9 “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย วงศ์วาน
อิสราเอลคือวงศ์วานที่มักกบฏ

นั้น ได้พูดกับเจ้ามิใช่หรือว่า
‘เจ้าทำอะไร’

10 จงกล่าวแก่เขาว่า ‘องค์พระ
ผู้เป็นเจ้าของพระเจ้านั้นตั้ง
นั้ว่า ภาระเกี่ยวกับเจ้านายคนนั้นใน
เยรูซาเล็ม และวงศ์วานอิสรา-
เอลทั้งหมดซึ่งอยู่ในนครนั้น’

11 จงกล่าวว่า ‘ข้าพเจ้าเป็น
หมายสำคัญสำหรับท่าน ที่
ข้าพเจ้าได้กระทำแล้วนี้ เขาทั้ง
หลายจะถูกกระทำอย่างเดียวกัน
เขาจะถูกกวาดไปเป็นเชลย’

12 และเจ้านายคนนั้น ผู้ อยู่
ท่ามกลางเขาจะยกข้าวของขึ้น
ใส่บาในเวลามืดและออกไป เขา
ทั้งหลายจะเจาะกำแพงและนำ
ออกไปทางนั้น ท่านจะคลุมหน้า
ของท่าน เพื่อว่าท่านจะไม่แล
เห็นแผ่นดินด้วยตาของท่านเอง
13 และเราจะกางข่ายของเรา
คลุมท่าน และท่านจะติดกับของ
เรา และเราจะนำท่านเข้าไปใน
บาบิโลนแผ่นดินของคนเคลเดีย
ถึงกระนั้นท่านจะยังแลไม่เห็น
แผ่นดินนั้น และท่านจะต้องตาย
ที่นั่น

14 บรรดาผู้ที่อยู่รอบท่านนั้น
เราจะกระจายเขาไปตามลมทุก
ทิศานุทิศ รวมทั้งผู้ช่วยและ
บรรดากองทัพของท่านด้วยและ
เราจะชักดาบออกไล่ตามเขาไป
15 และเมื่อเราให้ เขากระจัด

(4) อสค 12:12 (5) 2 พกษ 25:4 (6) 1 ซมอ 28:8 (7) ยรม 32:8-12; มธ 21:6-7
(8) อสค 12:1-3 (10) 2 พกษ 9:25 (11) ยรม 15:2 (12) 2 พกษ 25:4; ยรม 39:4
(13) โยบ 19:6; สดต 11:6 (14) 2 พกษ 25:4-5; อสค 5:2 (15) สดต 9:16

กระจายไปอยู่ท่ามกลางประชาชาติ และกระจายเขาไปตามประเทศต่างๆ เขาจึงจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์

16 แต่เราจะละบางคนในพวกเขาไว้จากตาบ จากการกัณดารอาหาร และจากโรคระบาด เพื่อเขาจะได้เล่าถึงการกระทำอันน่าละอายของเขาทั้งหลาย ซึ่งเขาไปอยู่นั้น และเขาจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์”

การเป็นเชลยและ

การร้างเปล่าใกล้เข้ามาแล้ว

17 พระวณะของพระเยโฮวาห์มาถึงข้าพเจ้าอีกว่า

18 “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงรับประทานอาหารของเจ้าด้วยตัวสัน และดื่มน้ำด้วยความสะทกสะท้านและด้วยความระมัดระวัง

19 และกล่าวแก่ประชาชนของแผ่นดินนั้นว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ เกี่ยวกับพลเมืองแห่งกรุงเยรูซาเล็มและเกี่ยวกับแผ่นดินอิสราเอลว่า เขาจะรับประทานอาหารของเขาด้วยความระมัดระวัง และดื่มน้ำด้วยอกสันขวัญหาย เพราะว่าสารพัดที่มีอยู่ในแผ่นดินของเขาจะสูญหายไปหมด เนื่องด้วยความรุนแรงของคนทั้งปวงที่อยู่ในแผ่นดินนั้น

20 และเมืองที่มีคนอาศัยอยู่จะถูกทิ้งไว้เสียเปล่า และแผ่นดินนั้นก็จะรกร้าง และเจ้าจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์”

21 พระวณะของพระเยโฮวาห์มาถึงข้าพเจ้าว่า

22 “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย สุภาชิตซึ่งเจ้าทั้งหลายมีที่กล่าวถึงแผ่นดินอิสราเอลว่า ‘วันนั้นก็ไกลออกไป และนิมิตทุกเรื่องก็เหลว’ นั้น เจ้าหมายว่าอะไร

23 เพราะฉะนั้น จงบอกเขาว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เราจะให้สุภาชิตบทนี้สิ้นสุดเสียที เขาจะไม่ใช้เป็นสุภาชิตอีกในอิสราเอล แต่จงกล่าวแก่เขาว่า วันนั้นก็ใกล้แค่คืบ และนิมิตทุกเรื่องก็จะสำเร็จ

24 เพราะจะไม่มีนิมิตปลอมหรือคำทำนายประจบประแจงในวงศ์วานอิสราเอลอีกเลย

25 แต่เราคือพระเยโฮวาห์จะพูดคำที่เราจะพูด และจะต้องเป็นไปตามคำนั้น จะไม่ล่าช้าต่อไปอีก แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า โอ วงศ์วานที่มักกบฏเอ๋ย ในสมัยของเจ้านี้แหละ เราจะลั่นวาจาและจะกระทำตามนั้น”

26 พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า

27 “ดูเถิด บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย

(16) อสค 6:8-10 (18) ลนต 26:26 (19) 1 พกษ 17:10-12 (20) อสย 3:26; 7:23 (22) ยรม 23:33-40 (23) ยอล 2:1; ศฟย 1:14 (24) 1 พกษ 22:11-13 (25) กตว 14:28-34; อสย 14:24; ดนล 9:12 (27) อสย 28:14-15; ดนล 10:14

วงศ์วานของอิสราเอลกล่าวว่า
 `นิมิตที่เขาเห็นเป็นเรื่องของอีก
 หลายวันข้างหน้า และเขาพยา-
 กรณ์ถึงเวลาที่ห่างไกลนั้น'
 28 เพราะฉะนั้น จงกล่าวแก่เขา
 ว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า
 ตรัสตั้งนี้ว่า บรรดาถ้อยคำของ
 เราจะไม่ล่าช้าอีกต่อไปเลย แต่
 วาจาที่เราลั่นออกมาวันนี้จะต้อง
 เป็นไปจริง องค์พระผู้เป็นเจ้า
 พระเจ้าตรัสตั้งนี้แหละ”

**บรรดาผู้พยากรณ์เท็จ
 ต้องระวังตัว**

13 พระวจนะของพระเยโฮ-
 วาห์มาถึงข้าพเจ้าว่า
 2 “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าจง
 พยากรณ์กล่าวโทษผู้พยากรณ์
 ของอิสราเอลที่พยากรณ์ และ
 กล่าวแก่คนเหล่านั้นที่พยากรณ์
 ตามอำเภอใจของตนว่า `จงฟัง
 พระวจนะของพระเยโฮวาห์'
 3 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัส
 ตั้งนี้ว่า วิบัติแก่ผู้พยากรณ์โง่
 เขลา ผู้ติดตามวิญญาณของตน
 เอง และไม่เคยได้เห็นอะไรเลย
 4 โอ อิสราเอลเอ๋ย ผู้พยากรณ์
 ของเจ้าเหมือนสุนัขขี้จิ้งจอก
 ท่ามกลางสิ่งปรักหักพัง
 5 เจ้าไม่ได้ขึ้นไปถึงที่ชำระ และ
 ไม่ได้สร้างรากฐานไว้เพื่อวงศ์วาน
 อิสราเอล เพื่อให้ตั้งอยู่ได้ใน
 สงครามในวันแห่งพระเยโฮวาห์

6 เขาทั้งหลายเห็นนิมิตเท็จและ
 ทำนายมุสา เขากล่าวว่า `พระ
 เยโฮวาห์ตรัสว่า' ในเมื่อพระเย-
 โฮวาห์มิได้ทรงใช้เขาไป เขา
 ทำให้คนอื่นหวังว่าเขาจะรับรอง
 ถ้อยคำของเขา

7 เจ้าได้เคยเห็นนิมิตเท็จ และ
 เคยทำนายมุสามิใช่หรือ ในเมื่อ
 เจ้ากล่าวว่า `พระเยโฮวาห์ตรัส
 ว่า' ทั้งที่เรามิได้พูดเลย”

8 เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า
 พระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า “เพราะเจ้า
 กล่าวเท็จและได้เห็นนิมิตมุสา
 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัส
 ว่า เพราะฉะนั้นดูเถิด เราเป็น
 ปฏิปักษ์กับเจ้า

9 มือของเราจะต่อสู้ผู้พยากรณ์
 ผู้เห็นนิมิตเท็จและผู้ให้คำทำ-
 นายมุสา เขาจะไม่ได้เข้าอยู่ใน
 สุภาแห่งประชาชนของเรา หรือ
 ขึ้นทะเบียนอยู่ในทะเบียนของ
 วงศ์วานอิสราเอล และเขาจะ
 ไม่ได้เข้าในแผ่นดินอิสราเอล และ
 เจ้าจะทราบว่าเป็นองค์พระ
 ผู้เป็นเจ้าพระเจ้า

10 เพราะว่า เออ เพราะว่าเขา
 ทั้งหลายได้นำประชาชนของเรา
 ให้หลง โดยกล่าวว่า `สันติภาพ'
 เมื่อไม่มีสันติภาพเลย และ
 เพราะว่าเมื่อมีคนสร้างกำแพง
 ดูเถิด คนอื่นก็ฉาบด้วยปูนขาว
 11 จงกล่าวแก่ผู้ที่ฉาบปูนขาว

(28) อสค 12:23-25 (2) 2 พศต 18:18-24; อสย 9:15 (3) ยรม 23:1; มธ 23:13-29

(4) พขม 2:15; มคา 2:11 (5) อพย 17:9-13 (6) พคค 2:14 (7) อสค 13:2-3

(8) ยรม 50:31-32 (9) สดต 101:7 (10) 2 พกษ 21:9 (11) โยบ 27:21; สดต 11:6

นั่นว่า กำแพงนั้นจะพัง จะมีฝนตกท่วม และเจ้า โอ ลูกเห็บใหญ่เอ๋ย จะตกลงมา และลมพายจะฉีกมัน

12 ดูเถิด เมื่อกำแพงพังลง เขาจะไม่พูดกับท่านหรือว่า 'ปูนขาวที่เจ้าได้ฉาบนั่น อยู่ที่ไหนเล่า'

13 เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เราจะทำให้ลมพายฉีกมันด้วยความกริ้วของเรา และด้วยความโกรธของเราจะมีฝนท่วม ด้วยความกริ้วของเราจะมีลูกเห็บใหญ่ทำลายเสีย

14 และเราจะพังกำแพงซึ่งเจ้าฉาบด้วยปูนขาวนั้น และให้พังลงถึงดิน รากกำแพงนั้นจึงจะปรากฏ เมื่อกำแพงพัง เจ้าทั้งหลายจะพินาศอยู่ที่กลางกำแพง และเจ้าจะทราบว่าเป็นพระเยโฮวาห์

15 เราจะให้ความพิโรธของเราสำเร็จบนกำแพง และบนคนเหล่านั้นที่ฉาบกำแพงด้วยปูนขาว และเราจะพูดกับเจ้าว่า 'กำแพงไม่มีอีกแล้ว ผู้ที่ฉาบปูนขาวก็ไม่มีด้วย'

16 คือผู้พยากรณ์แห่งอิสราเอลซึ่งพยากรณ์เกี่ยวกับกรุงเยรูซาเล็มและได้เห็นนิมิตแห่งสันติภาพของเมืองนั้น ในเมื่อไม่มี

สันติภาพ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้แหละ

17 เจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าจงมุ่งหน้าต่อสู้บรรดาบุตรสาวแห่งชนชาติของเจ้า ผู้พยากรณ์ตามอำเภอใจของตนเอง จงพยากรณ์กล่าวโทษเขา

18 และกล่าวว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า วิบัติแห่งหญิงที่เย็บปลอกไสยศาสตร์สำหรับใส่ช่องแขนเสื้อทั้งสี่ และทำผ้าคลุมศีรษะให้คนทุกขนาดเพื่อล่าวินิจฉัย เจ้าจะล่าวินิจฉัยซึ่งเป็นของประชาชนของเรา และจะรักษาวิญาณอื่น ๆ ให้คงชีวิตอยู่เพื่อผลกำไรของเจ้าหรือ

19 เจ้าจะทำให้เรามัวหมองท่ามกลางประชาชนของเรา ด้วยเห็นแก่ข้าวบาร์เลย์เพียงหลายกำมือ และขนมปังเพียงหลายชิ้น เพื่อสังหารคนที่ไม่สมควรจะตาย และไว้ชีวิตคนที่ไม่ควรจะมีชีวิตอยู่ โดยการมุสาของเจ้าต่อประชาชนของเราที่ฟังคำมูสานั้น

20 ด้วยเหตุนี้ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิดเราต่อสู้ปลอกไสยศาสตร์ของเจ้า ซึ่งเจ้าใช้ล่าวินิจฉัยเพื่อให้เขาบินไป และเราจะฉีกปลอกไสยศาสตร์นั้นเสียจากแขนของ

(12) พบย 32:37; วนฉ 9:38 (13) ลนต 26:28; สดต 107:25 (14) สดต 11:3 (15) นทม 4:3; สดต 62:3 (16) ยรม 5:31; อสค 13:10 (17) วนฉ 4:4; 2 พกษ 22:14 (18) ยรม 4:10; 2 ทธ 4:3 (19) 1 ซมอ 2:16-17; สภษ 28:21 (20) อสค 13:8-9

เจ้าทั้งหลาย และเราจะปล่อย
วิญญาณเหล่านั้นไป คือวิญญาณ
ที่เจ้าล่าเพื่อให้เขาบินไป

21 ผ้าคลุมของเจ้าเราก็จะฉีก
เสียด้วย และช่วยประชาชนของ
เราให้พ้นจากมือของเจ้า และ
เขาจะไม่เป็นเหยื่อในมือของเจ้า
ต่อไป และเจ้าจะทราบว่าเป็นเราคือ
พระเยโฮวาห์

22 เพราะเจ้าได้กระทำให้คน
ชอบธรรมท้อใจด้วยการมูสา ทั้ง
ที่เราไม่ได้กระทำให้เขาเศร้าใจ
เลย และเจ้าได้ทำให้มือของคน
ชั่วแข็งแรงขึ้น เพื่อมิให้เขาหัน
กลับจากทางชั่วของเขา โดย
สัญญาว่าเขาจะได้อชีวิตรอด

23 เพราะฉะนั้นเจ้าจะไม่ได้เห็น
เรื่องเหลวไหลหรือทำนายเหตุ
การณ์ในอนาคตอีก ด้วยว่าเรา
จะช่วยประชาชนของเราให้พ้น
จากมือของเจ้า แล้วเจ้าจะทราบ
ว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์”

พระเจ้าทรงตักเตือน

พวกผู้ใหญ่ของอิสราเอล

14 พวกผู้ใหญ่ของอิสรา-
เอลบางคนมาหาข้าพ-
เจ้า และมานั่งอยู่หน้าข้าพเจ้า

2 และพระวจนะของพระเยโฮ-
วาห์มาถึงข้าพเจ้าว่า

3”บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย คนเหล่านี
นี้ได้ยึดเอารูปเคารพของเขาไว้
ในใจ และวางสิ่งที่สะดุดให้ทำ

ความชั่วช้าไว้ข้างหน้าเขา ครรที่
เราจะยอมตัวให้เขาถามเราหรือ
4 เพราะฉะนั้นจงพูดกับเขาและ
กล่าวแก่เขาว่า องค์พระผู้เป็น
เจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนินว่า คนใดใน
วงศ์วานอิสราเอลเอารูปเคารพ
ของเขาไว้ในใจ และวางสิ่งที่สะ-
ดุดให้ทำความชั่วช้าไว้ข้างหน้า
เขาและยังมาหาผู้พยากรณ์ เรา
คือพระเยโฮวาห์จะตอบเขาเอง
ด้วยเรื่องรูปเคารพมากมายของ
เขานั้น

5 เพื่อเราจะได้ยึดจิตใจของวงศ์
วานอิสราเอล ผู้เหินห่างไปจาก
เราทุกคนด้วยเรื่องรูปเคารพ
ของเขา

6 เพราะฉะนั้นจงกล่าวแก่วงศ์
วานอิสราเอลว่า องค์พระผู้
เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนินว่า จง
กลับใจและหันกลับจากรูปเค-
รพของเจ้าเสีย และจงหันหน้า
ของเจ้าเสียจากบรรดาสิ่งที่น่า
สะอิดสะเอียนของเจ้า

7 เพราะว่าคนใดในวงศ์วานอิส-
ราเอล หรือคนต่างด้าวคนใดที่
อาศัยอยู่ในอิสราเอล ผู้ซึ่งแยก
ตัวเขาจากเรา ยึดเอารูปเคารพ
ของเขาไว้ในใจของเขา และวาง
สิ่งที่สะดุดให้ทำความชั่วช้าไว้
ตรงหน้าของเขา แล้วยังจะมาหา
ผู้พยากรณ์เพื่อขอถามเขาเกี่ยว
กับเรา เราคือพระเยโฮวาห์จะ

(21) อสค 13:9 (22) ยรม 4:10 (23) พบญ 18:20; มคา 3:6 (1) 2 พกษ 6:32

(2) 1 พกษ 14:4; อมส 3:7 (3) ยรม 17:1-2; อฟ 5:5 (4) 1 พกษ 21:20-25

(5) สชย 10:2; ศคย 7:11-14 (6) 1 ซมอ 7:3; 1 พกษ 8:47 (7) อพย 12:48

ตอบเขาเอง
 8 และเราจะมุงหน้าของเราต่ออู่
 คนนั้น เราจะทำให้เขาเป็น
 หมายสำคัญและเป็นคำภาษิต
 และจะตัดเขาออกเสียจากท่าม-
 กลางประชาชนของเรา และเจ้า
 จะทราบว่าเป็นพระเยโฮวาห์
 9 และถ้าผู้พยากรณ์ถูกหลอก
 ลวงกล่าวคำหนึ่งคำใด เราคือ
 พระเยโฮวาห์ได้ลวงผู้พยากรณ์
 คนนั้น และเราจะเหยียดมือของ
 เราออกต่ออู่เขา และจะทำลาย
 เขาเสียจากท่ามกลางอิสราเอล
 ประชาชนของเรา

10 เขาทั้งหลายจะต้องทนรับ
 โทษเพราะความชั่วช้าของเขา
 โทษของผู้พยากรณ์และโทษของ
 ผู้ขอลามจะเหมือนกัน

11 เพื่อว่าวงศัวานอิสราเอลจะ
 ไม่หลงเงินไปจากเราอีก หรือ
 ไม่กระทำตัวให้มลทินด้วยการ
 ละเมิดทั้งหลายของตนอีก แต่
 เขาทั้งหลายจะเป็นประชาชน
 ของเรา และเราจะเป็นพระเจ้า
 ของเขา องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า
 เจ้าตรัสดังนี้”

นครเยรูซาเล็มจะไม่รอดพ้น

12 และพระวณะของพระเยโฮ-
 วาห์มาถึงข้าพเจ้าอีกว่า

13 “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เมื่อ
 แผ่นดินกระทำบาปต่อเราโดย
 ประพฤติละเมิดอย่างน่าเศร้าใจ

เราก็จะเหยียดมือของเราออก
 เหนือแผ่นดินนั้น และจะทำลาย
 อาหารหลักเสีย และจะส่งการ
 กันดารอาหารมาเหนือแผ่นดิน
 นั้น และจะตัดมนุษย์และสัตว์
 ออกเสียจากแผ่นดินนั้น

14 ถึงแม้ว่ามนุษย์ทั้งสามนี้ คือ
 โนอาห์ ดาเนียล และโยบ อยู่ใน
 แผ่นดินนั้น เขาก็จะเอาแต่ชีวิต
 ของตนให้พ้นเท่านั้น ออก
 มาด้วยความชอบธรรมของเขา
 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัส
 ดังนี้

15 ถ้าเรากระทำให้สัตว์ร้ายทั้ง
 หลายผ่านแผ่นดินนั้น และพวก
 มันทำให้แผ่นดินเสียไป เพื่อให้
 เป็นที่รกร้าง จนไม่มีผู้ใดผ่าน
 เข้าไปได้เพราะสัตว์ร้ายนั้น

16 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า
 ตรัสว่า เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด
 แม้ว่าบุรุษทั้งสามอยู่ในแผ่นดิน
 นั้น เขาทั้งหลายจะช่วยบุตรชาย
 หญิงให้รอดพ้นไม่ได้ เฉพาะตัว
 เขาเองจะรอดพ้นไปได้ แต่
 แผ่นดินนั้นจะรกร้างเสีย

17 หรือถ้าเรานำดาบมาเหนือ
 แผ่นดินนั้น และกล่าวว่า ‘ดาบ
 เอ๋ย จงผ่านแผ่นดินนั้นไปโดย
 ตลอด’ เพื่อเราจะตัดมนุษย์และ
 สัตว์ออกเสียจากแผ่นดินนั้น

18 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า
 ตรัสว่า แม้บุรุษทั้งสามจะอยู่ใน

(8) อสค 15:7 (9) 2 ซมอ 12:11-12 (10) ปฐก 4:13; กตว 5:31 (11) พบญ 13:11
 (13) อสร 9:6; อสย 24:20 (14) ปฐก 6:8; สบ 11:7 (15) ลนต 26:22; 1 พกษ 20:36
 (16) มธ 18:19-20; ยก 5:16 (17) ลนต 26:25; ยรม 25:9 (18) อสค 14:14

นั่น เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด เขาทั้งหลายจะช่วยบุตรทั้งชายหญิงให้รอดพ้นไม่ได้ เฉพาะตัวเขาเองจะรอดพ้นไปได้

19 หรือถ้าเราส่งโรคระบาดเข้ามาในแผ่นดินนั้น และเทศกาลของเราออกเหนือเมืองนั้นด้วยโลหิต เพื่อตัดมนุษย์และสัตว์ออกเสียจากแผ่นดินนั้น

20 ถึงแม้ว่า โนอาห์ ดาเนียล และโยบอยู่ในแผ่นดินนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด เขาทั้งหลายจะช่วยบุตรทั้งชายหญิงให้รอดพ้นไม่ได้ เขาจะช่วยเฉพาะชีวิตของเขาให้รอดพ้นได้ด้วยความชอบธรรมของเขา

21 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า จะรุนแรงยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด เมื่อเราส่งการพิพากษาอันร้ายกาจทั้งสิ้นประการของเรามาเหนือกรุงเยรูซาเล็ม คือดาบ การกันดารอาหาร สัตว์ร้ายและโรคระบาด เพื่อตัดมนุษย์และสัตว์ออกเสียจากเมืองนั้น

22 ดูเถิด แม้จะมีคนรอดตายเหลืออยู่ในนครนั้น นำเอาบุตรชายและบุตรสาวทั้งหลายของเขาออกมา ดูเถิด เมื่อเขาทั้งหลายออกมามาหาเจ้า เจ้าจะได้

เห็นทางและการกระทำของเขา เจ้าจะเบาใจในเรื่องการร้ายซึ่งเราได้นำมาเหนือเยรูซาเล็ม คือบรรดาสิ่งที่เราได้นำมาเหนือนครนั้น

23 คนเหล่านั้นจะทำให้เจ้าเบาใจ เมื่อเจ้าได้เห็นทางและการกระทำทั้งหลายของเขาแล้ว และเจ้าจะทราบว่าคุณได้กระทำบรรดาสิ่งที่เราได้กระทำไว้แล้ว ในนครนั้นด้วยปราศจากเหตุผล องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้แหละ”

เยรูซาเล็มถูกทำลายเหมือน

ต้นองุ่นที่ถูกไฟเผาเสีย
15 พระวจนะของพระเยโฮ-

วาห์มาถึงข้าพเจ้าว่า
2”บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย ต้นเถาองุ่นพิเศษกว่าต้นไม้อื่น และพิเศษกว่าไม้กิ่งหนึ่งซึ่งอยู่ท่ามกลางต้นไม้ในป่าหรือ

3 เขาเอาไม้ต้นเถาองุ่นไปทำอะไรบ้างหรือ คนเอาไปทำขอสำหรับแขวนภาชนะอันใดหรือ

4 ดูเถิด เขาใช้เป็นฟืนใส่ไฟเมื่อไฟไหม้ปลายทั้งสองแล้ว กลางก็เป็นถ่าน จะใช้ประโยชน์อะไรได้หรือ

5 ดูเถิด เมื่อมันยังตั้งอยู่ก็มีไม้ใช้ประโยชน์อะไร เมื่อถูกไฟไหม้เป็นถ่านแล้วยังมีประโยชน์น้อยลง จะใช้ทำอะไรได้บ้างเล่า

(19) อสค 5:12 (20) โยบ 5:19-24 (21) ยรม 15:2-3 (22) พบญ 4:31; อสย 6:13

(23) ปฐก 18:22-33; พบญ 8:2 (2) พบญ 32:32-33; สดต 80:8-16; พชม 2:13

(3) ยรม 24:8; มธ 5:13 (4) สดต 80:16; อสย 27:11

6 เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจึงตรัสตั้งนี้ว่า ต้นเถาองุ่นซึ่งอยู่ท่ามกลางต้นไม้ในป่า เราทั้งหลายให้มันเป็นพื้นใส่ไฟเสียฉันใด เราจะทิ้งชาวเยรูซาเล็มฉันนั้น

7 เราจะมุ่งหน้าของเราต่อสู่เขา แม้ว่าเขาจะหนีออกจากไฟอันหนึ่ง ไฟอีกอันหนึ่งก็ยังคงเผาผลาญเขา และเมื่อเรามุ่งหน้าของเราต่อสู่เขา เจ้าจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์

8 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เราจะกระทำให้แผ่นดินนั้นรกร้างไป เพราะเขาได้ประพฤติละเมิด”

เยรูซาเล็มเหมือนหญิงแพศยา คือไม่สัตย์ซื่อ

16 พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า

2”บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงให้เยรูซาเล็มทราบถึงสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของตัวเธอเอง

3 และกล่าวว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสอย่างนี้แก่เยรูซาเล็มว่า ตั้งเดิมและกำเนิดของเจ้าเป็นแผ่นดินของคนคานาอัน พ่อของเจ้าเป็นคนอาโมไรต์และแม่ของเจ้าเป็นคนฮิตไทต์

4 พุดถึงกำเนิดของเจ้า ในวันที่เจ้าเกิดมานั้นเรามีไม้ตัดสาย

สะตือ และเขาก็มิได้ใช้น้ำล้างชำระเจ้า มิได้เอาเกลือดู มิได้เอาผ้าพันเจ้าไว้

5 ไม่มีตาสักดวงหนึ่งสงสารเจ้าที่จะเมตตาเจ้าและกระทำให้เหล่านี้นี้ให้เจ้า แต่เจ้าถูกทอดทิ้งในพื้นทุ่ง เพราะในวันที่เจ้าเกิดนั้นเจ้าเป็นที่รังเกียจ

6 และเมื่อเราผ่านเจ้าไป เห็นเจ้าตื่นกระแหว่ๆอยู่ในกองโลहितของเจ้า เราก็อุดกับเจ้าในกองโลहितของเจ้าว่า ‘จงมีชีวิตอยู่’

เออ เราก็อุดกับเจ้าในกองโลहितของเจ้าว่า ‘จงมีชีวิตอยู่’

7 เราได้กระทำให้เจ้าทวิคูณเหมือนอย่างพืชในท้องนา เจ้าก็เติบโตและสูงขึ้นจนเป็นสาวเต็มตัว ถิ่นของเจ้าก็ก่อรูปขึ้นมาและชนของเจ้าก็งอก ทั้งๆที่เจ้าเคยเปลือยเปล่าและล่อนจ้อน

8 และเมื่อเราผ่านเจ้าไปอีกครั้งหนึ่งและมองดูเจ้า ดูเถิด เจ้ามีอายุรู้จักรักแล้ว เราก็อพยยหาย เลือคลุมเจ้าและปกคลุมความเปลือยเปล่าของเจ้าไว้ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า

เออ เราก็อภิเษกและกระทำพันธสัญญากับเจ้า และเจ้าก็เป็นของเรา

9 และเราก็อเอาเจ้าอาบน้ำ ล้างโลหิตเสียจากเจ้า และเจิมเจ้าด้วยน้ำมัน

(6) อสย 5:1-6 (7) อสค 14:8 (8) อสย 6:11; ยรม 25:10-11; ศพย 1:18

(2) สขย 8:1 (3) ปฐก 11:25; ยชว 24:14 (4) ปฐก 15:13 (5) อสย 49:15; พคค 2:11

(6) อพย 2:24-25 (7) ปฐก 22:17; อพย 1:7 (8) พบญ 7:6-8 (9) สดต 51:7

10 เราแต่งตัวเจ้าด้วยเสื้อปัก และเอารองเท้าหนังของตัวแบดเจอร์สวมให้เจ้า เราพันเจ้าไว้ด้วยผ้าป่านเนื้อละเอียด และคลุมเจ้าไว้ด้วยผ้าไหม

11 เราแต่งตัวเจ้าด้วยเครื่องอาภรณ์ สวมกำไลมือให้เจ้า และเราสวมสร้อยคอให้เจ้า

12 เราเอาเพชรพลอยเม็ดหนึ่งใส่หน้าผากเจ้า และใส่ตุ้มหูที่หูของเจ้า และสวมมงกุฎงามไว้บนศีรษะของเจ้า

13 เราก็ก่อตั้งเจ้าด้วยทองคำและเงิน และเสื้อผ้าของเจ้าก็เป็นผ้าป่านเนื้อละเอียด ผ้าไหม และผ้าปัก เจ้ากินยออดแป้ง น้ำผึ้งและน้ำมัน เจ้างามเลิศทีเดียว และเจ้าเจริญขึ้นเป็นชั้นจ้าว

14 ชื่อเสียงของเจ้าก็ลือไปท่ามกลางประชาชาติ เพราะความงามของเจ้า ด้วยความงามนั้นก็สมบูรณ์ทีเดียว เนื่องจากความสง่างามที่เราได้ห่มเทให้เจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ

15 แต่เจ้าวางใจในความงามของเจ้า และได้เล่นชู้เพราะชื่อเสียงของเจ้า ไม่ว่าผู้ใดจะผ่านมา เจ้าก็ให้หลงระเหิงไปด้วยการเล่นชู้ของเจ้า

16 เจ้าเอาเสื้อผ้าของเจ้าบ้าง และเจ้าได้สร้างบรรดาปูชนีย-

สถานสูง ประดับอย่างหรูหรา แล้วก็เล่นชู้อยู่บนนั้น ไม่เคยมีเหมือนอย่างนี้ ต่อไปก็ไม่มีเหมือน

17 เจ้ายังเอาเครื่องรูปพรรณอันงามของเจ้า ซึ่งเป็นทองคำของเราและเงินของเรา ซึ่งเราได้ให้แก่เจ้า แล้วเจ้าสร้างเป็นรูปผู้ชายสำหรับเจ้า และเจ้าก็เล่นชู้อยู่กับรูปเหล่านั้น

18 เจ้าเอาเครื่องแต่งตัวที่ปักไปห่มรูปเหล่านั้นไว้ และวางน้ำมันและเครื่องหอมของเราไว้ข้างหน้ามัน

19 อาหารที่เราให้แก่เจ้าก็เหมือนกัน คือเราเลี้ยงเจ้าด้วยยออดแป้ง น้ำมันและน้ำผึ้ง เจ้าก็เอามาวางข้างหน้ามัน ให้เป็นกลิ่นหอมที่พึงใจ และก็เป็นอย่างนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ

20 ยิ่งกว่านั้นอีก เจ้าได้นำบุตรชายของเจ้าและบุตรสาวของเจ้า ซึ่งเจ้าได้ให้บังเกิดมาเพื่อเรา และเจ้าก็ได้ถวายบูชาแก่น้ำมันเพื่อให้น้ำมันเผาผลาญ การเล่นชู้ของเจ้าเป็นสิ่งที่เล็กน้อยอยู่หรือ

21 เจ้าจึงได้ฆ่าลูกของเราถวายแก่รูปเหล่านั้นโดยให้ลุยไฟ

22 และในการอันน่าสะอิดสะเอียนของเจ้าและการเล่นชู้ของเจ้า เจ้ามิได้ระลึกถึงวันที่เจ้ายัง

(10) อสค 16:7 (11) ปฐก 24:22; สภข 1:9 (13) พบญ 8:8 (14) พบญ 4:6-8

(15) อสย 48:1; ยรม 7:4 (16) 2 พกษ 23:7 (17) อพย 32:1-4 (18) อสค 16:10

(19) ฮชย 2:8-13 (20) ปฐก 17:7; อพย 13:2 (21) สดต 106:37 (22) ยรม 2:2

เด็กอยู่เมื่อเจ้าเปลือยเปล่าและ
ล่อนจ้อน และมีหมองอยู่ใน
กองเลือดของเจ้า

23 ต่อมารายหลังจากความชั่ว
ร้ายทั้งสิ้นของเจ้า (องค์พระผู้
เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า วิบัติ
วิบัติแก่เจ้า)

24 เจ้าได้สร้างห้องหลังคาโค้ง
สำหรับตัว ถนนทุกสายเจ้าก็
สร้างสถานที่สูงสำหรับตัว

25 หัวถนนทุกแห่งเจ้าสร้างที่สูง
ของเจ้า และเอาความงามของ
เจ้ามาทำลายก อ้าเท้าของเจ้าให้
ผู้ที่ผ่านไปมาไม่ว่าใคร และทวิ
การเล่นชู้ของเจ้า

26 เจ้าได้เล่นชู้กับคนอียิปต์ ซึ่ง
เป็นเพื่อนบ้านที่มีกมากของเจ้า
ทวิการเล่นชู้ของเจ้าเพื่อกระทำ
ให้เรากริว

27 ดูเถิด เราจึงเหยียดมือของ
เราออกต่อสูเจ้า และลดอาหาร
ส่วนแบ่งของเจ้าลง และมอบเจ้า
ไว้ให้แก่พวกที่เกลียดเจ้าให้เขา
กระทำตามใจชอบ คือบรรดา
บุตรสาวคนฟีลิสเตีย ผู้ซึ่งละ-
อายในความประพฤติดอนลามก
ของเจ้า

28 เจ้ายังเล่นชู้กับคนอัสซีเรีย
ด้วยเพราะว่าเจ้าไม่รู้จักอิม เออ
เจ้าเล่นชู้กับเขาทั้งหลาย ถึง
กระนั้นเจ้าก็ยังไม่อิมใจ

29 เจ้ายังทวิการเล่นชู้ของเจ้าใน

แผ่นดินคานาอันกับคนเคลเดีย
ถึงแม้กับแผ่นดินนี้ เจ้าก็ยังไม่
อิมใจ

30 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า
ตรัสว่า แหมใจของเจ้าเป็นโรค
รักเสียวจริง ๆ ในเมื่อเจ้ากระทำสิ่ง
เหล่านี้ ซึ่งเป็นการกระทำของ
หญิงแพศยาไพร่ ๆ

31 คือสร้างห้องหลังคาโค้งไว้ที่
หัวถนนทุกแห่ง และสร้างสถาน
ที่สูงของเจ้าไว้ตามถนนทุกสาย
ถึงกระนั้นเจ้าก็ยังไม่เหมือน
หญิงแพศยา เพราะเจ้าดูหมิ่น
สินจ้าง

32 เป็นภรรยาที่แพศยาจัด ดูซิ
ยอมรับรองแขกแปลกหน้าแทน
ที่จะรับรองสามี

33 ผู้ชายยอมให้ของแก่หญิง
แพศยาทุกคน แต่เจ้ากลับให้
สิ่งของแก่คนรักทั้งหลายของเจ้า
ทุกคน ให้สินบนชู้ให้เขาเข้ามา
จากทุกด้านเพื่อการเล่นชู้ของ
เจ้า

34 ฉะนั้น เจ้าจึงผิดกับหญิงอื่น
ในเรื่องการเล่นชู้ของเจ้า ไม่มี
ใครมาวิงวอนให้เล่นชู้และเจ้า
กลับให้สินจ้าง ขณะเมื่อไม่มีผู้
ใดให้สินจ้างแก่เจ้า เพราะฉะนั้น
เจ้าจึงแตกต่างกัน

35 เหตุฉะนี้ โอ แพศยาเอ๋ย จง
ฟังพระวณะของพระเยโฮวาห์

36 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า

(23) อสค 2:10 (24) 2 พกษ 21:3-7 (25) ปฐก 38:14 (26) อพย 32:4; พบญ 29:16
(27) พบญ 28:48 (28) วนล 10:6 (29) วนล 2:12 (30) สกษ 9:13 (31) ฮชย 12:11
(32) ยรม 2:25 (33) ปฐก 38:16 (35) อสย 1:21; ยรม 3:1 (36) พคค 1:9; ศฟย 3:1

ตรัสตั้งนี้ว่า เพราะความโสโครกของเจ้าก็เทออกเสียแล้ว และการเปลือยเปล่าของเจ้าก็เผยออก โดยการเล่นชู้ของเจ้ากับคนรักของเจ้า และกับบรรดารูปเคารพซึ่งเป็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของเจ้า และโดยโลหิตลูกของเจ้าที่เจ้าถวายให้แก่มัน

37 เพราะฉะนั้น ดูเถิด เราจะรวบรวมคนรักของเจ้าทั้งสิ้น ซึ่งเป็นผู้ที่เจ้าเพลิดเพลินด้วย ทุกคนที่เจ้ารัก และทุกคนที่เจ้าเกลียด เราจะรวบรวมเขาให้มาต่อสู้ออกจากทุกด้านและจะเผยความเปลือยเปล่าของเจ้าต่อหน้าเขา เพื่อเขาจะได้เห็นความเปลือยเปล่าทั้งสิ้นของเจ้า

38 และเราจะพิพากษาเจ้าตั้งที่เขาพิพากษาหญิงที่ล่วงประเวณี และกระทำโลहितตก และเราจะนำเอาโลหิตแห่งความกริ้วและความหวงแค้นมาเหนือเจ้า

39 และจะมอบเจ้าไว้ในมือชู้ของเจ้า เขาจะทำลายห้องหลังคาโค้งของเจ้าลง และจะทำลายสถานที่สูงของเจ้า เขาจะปลดเอาเสื้อผ้าของเจ้า และจะเอาเครื่องรูปพรรณอันงามของเจ้าไปเสีย ปล่อยให้เจ้าเปลือยเปล่าและล่อนจ้อน

40 เขาทั้งหลายจะนำฝูงคนมาต่อสู้อีก และเขาจะขว้างเจ้าด้วย

ก้อนหินและฟันเจ้าด้วยดาบของเขา

41 และเขาจะเอาไฟเผาบ้านเรือนของเจ้า และทำการพิพากษาลงโทษเจ้าท่ามกลางสายตาของผู้หญิงเป็นอันมาก เราจะกระทำให้เจ้าหยุดเล่นชู้ และเจ้าจะไม่ให้สินจ้างอีกต่อไป

42 เราจะระบายความกริ้วของเราใส่เจ้าให้หมด ความหวงแค้นจะพราวจากเจ้าไป เราจะสงบและไม่กริ้วอีกเลย

43 เพราะว่าเจ้ามิได้ระลึกถึงวันเมื่อเจ้ายังเด็ก แต่ได้กระทำให้เราลัดกลุ้มด้วยสิ่งเหล่านั้นทั้งสิ้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เพราะฉะนั้น ดูเถิด เราจะตอบสนองต่อวิถีทางของเจ้าเหนือศีรษะเจ้า แล้วเจ้าจะมีได้ประพฤติกรรมชั่วช้าลามกเพิ่มเข้ากับการอันน่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นของเจ้าหรือ

44 ดูเถิด ทุกคนที่ใช้สุภาพิตจะใช้สุภาพิตต่อไปนี้ ในเรื่องเจ้าคือ 'แม่เป็นอย่างไร ลูกสาวก็เป็นอย่างนั้น'

45 เจ้าเป็นลูกสาวของแม่ของเจ้า ผู้เกลียดสามีและบุตรของตน เจ้าเป็นสาวคนกลางของพี่และน้องสาวของเจ้า ผู้เกลียดชังสามีและบุตรของตน แม่ของเจ้าเป็นคนฮิตไทต์ พ่อของเจ้าเป็น

(37) ยรม 4:30; อสค 23:9-10 (38) ปฐก 38:11 (39) อสย 3:16-24; สชย 2:3

(40) สบก 1:6-10; ยน 8:5-7 (41) พบญ 13:16 (42) 2 ซมอ 21:14; อสย 1:24

(43) สดต 78:42; ยรม 2:32 (44) 1 ซมอ 24:13; อสค 16:3 (45) พบญ 5:9; 12:31

คนอาโมไรต์

46 และพี่สาวของเจ้าคือสะมาเรีย ผู้อยู่กับบุตรสาวเหนือเจ้าทางด้านซ้าย และน้องสาวของเจ้า ผู้อยู่ทางด้านขวาของเจ้า คือโสโดมกับลูกสาวของเธอ

47 ถึงกระนั้น เจ้าก็ไม่ได้ดำเนินตามทางทั้งหลายของเขา หรือกระทำตามการอันน่าสะอิดสะเอียนของเขา แต่เพราะว่านั่นเป็นเรื่องเล็กน้อยเกินไปแล้ว แล้วเจ้าก็ทรามกว่าพวกเขาในบรรดาวิถีทางของเจ้า

48 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด โสโดมน้องสาวของเจ้ากับบุตรสาวของเขาก็มิได้กระทำอย่างที่เราและลูกสาวของเจ้าได้กระทำ

49 ดูเถิด นี่แหละเป็นความชั่วช้าของโสโดมน้องสาวของเจ้าคือตัวเธอและลูกสาวของเธอมีความจองหอง มีอาหารเหลือรับประทานและมีความสบายเกินไป ชูกำลั้งมือคนยากจนและคนขัดสน

50 เขายังยโสและกระทำสิ่งน่าสะอิดสะเอียนต่อหน้าเรา เพราะฉะนั้นเราจึงเอาเขาออกไปเสียให้พ้น ๆ ตามที่เราเห็นว่าดี

51 สะมาเรียไม่ได้ทำบาปถึงครึ่งของเจ้า แต่เจ้าได้ทวิการอันน่าสะอิดสะเอียนยิ่งกว่าเขาทั้งสอง

และโดยการอันน่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นที่เจ้าทำนั้น ก็กระทำให้พี่และน้องสาวของเจ้าดูเหมือนชอบธรรม

52 เจ้าผู้ซึ่งได้พิพากษาพี่และน้องสาวของเจ้า จงทนรับความอับอายขายหน้าของเจ้าเองด้วย เพราะบาปของเจ้าซึ่งเจ้าได้ทำนั้นน่าสะอิดสะเอียนยิ่งกว่าเขาไปอีก เขาจึงมีความชอบธรรมมากกว่าเจ้า เออ เจ้าจงฉงนสนเท่ห์ไปด้วย และจงทนรับความอับอายขายหน้าของเจ้า เพราะเจ้าได้กระทำให้พี่และน้องสาวของเจ้าดูเหมือนชอบธรรม

53 เมื่อเราจะให้เขากลับสู่สภาพเดิม ทั้งสภาพเดิมของโสโดมและบุตรสาวและสภาพเดิมของสะมาเรียและบุตรสาว เราก็จะให้เจ้ากลับสู่สภาพเดิมของเจ้าท่ามกลางเขาด้วย

54 เพื่อเจ้าจะทนรับความอับอายขายหน้าของเจ้า และละอายสิ่งที่เจ้ากระทำแล้วทั้งสิ้นให้เป็นการปลอบใจแก่เขา

55 เมื่อส่วนพี่และน้องสาวของเจ้า โสโดมกับบุตรสาวของเธอ จะได้กลับสู่สภาวะเดิมของตน และสะมาเรียกับบุตรสาวของเธอจะกลับสู่สภาวะเดิมของตน ส่วนเจ้าและบุตรสาวของเจ้าจะกลับไปยังสภาวะเดิมของเจ้า

(46) อสค 16:51 (47) 1 พกษ 16:31 (48) มธ 10:15 (49) ปฐก 19:9; สดต 138:6

(50) ปฐก 13:13; ลนต 18:22 (51) ลก 12:47-48; รม 3:9-20 (52) มธ 7:1-5

(53) โยบ 42:10; สดต 14:7 (54) ยรม 2:26; อสค 14:22-23 (55) มลค 3:4

56 ในสมัยที่เจ้าเยอหยิงอยู่นั้น ปากของเจ้าไม่ได้กล่าวถึงโลโตม น้องสาวของเจ้ามิใช่หรือ

57 คือก่อนความชั่วร้ายของเจ้า จะได้เผยออก เหมือนเวลาที่เจ้า เป็นสิ่งที่น่าตำหนิแก่บุตรสาว ของซีเรียและบรรดาผู้ที่อยู่ล้อม รอบเธอ คือบุตรสาวของฟิลิสเตียผู้ที่อยู่ล้อมรอบซึ่งดูหมิ่น เจ้า

58 เจ้าต้องรับโทษความชั่วช้า ลามกของเจ้าและการอันน่าสะอิดสะเอียนของเจ้า พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ

59 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เราจะกระทำแก่ เจ้าอย่างที่ได้กระทำแล้วนั้น ผู้ดูหมิ่น คำปฏิญาณและหัก พันธสัญญา

60 ถึงกระนั้น เราจะระลึกถึง พันธสัญญาของเรา ซึ่งเราทำไว้ กับเจ้าในสมัยเมื่อเจ้ายังสาวอยู่ และเราจะสถาปนาพันธสัญญา นิรันดร์ไว้กับเจ้า

61 แล้วเจ้าจะระลึกถึงทางทั้งหลายของเจ้า และมีความละอาย เมื่อเจ้ารับทั้งพี่และน้องสาวของเจ้า และเรามอบให้แก่ เจ้าเป็นบุตรสาว แต่ไม่ใช่ตาม พันธสัญญาซึ่งทำไว้กับเจ้า

62 เราจะสถาปนาพันธสัญญา ของเราไว้กับเจ้า และเจ้าจะ

ทราบว่าเป็นพระเยโฮวาห์ 63 เพื่อเจ้าจะจำได้และสนเท่ห์ และเพราะความละอายของเจ้า เจ้าจะไม่อ้าปากพูดอีก เมื่อเรลบมลทินบาปทุกสิ่งที่คุณได้ กระทำมาแล้ว องค์พระผู้เป็น เจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้”

คำอุปมาเรื่อง

นกอินทรีสองตัว

17 พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า

2 “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงยก ปรีศนาและกล่าวเป็นคำอุปมา แก่วงศ์วานอิสราเอล

3 ว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ตรัสตั้งนี้ว่า มีนกอินทรีมีมา ตัวหนึ่ง ปีกใหญ่และขนปีกก็ ยาว มีขนมากมายหลายสี มายัง เลบานอนและจิกยอดต้นสน สีดาร์

4 มันหักยอดกิ่งอ่อนแล้วก็คาบ ไปยังแผ่นดินพาณิซย์และวางไว้ในหัวเมืองของพ่อค้าทั้งหลาย

5 แล้วมันก็เอาเมล็ดพืชแห่ง แผ่นดินไปปลูกไว้ในที่ดินอุดม มันเอาเมล็ดไว้ข้างน้ำมากหลาย ตั้งไว้อย่างกับกิ่งต้นหลิว

6 เมล็ดก็งอกขึ้นมาและเติบโต ขึ้นเป็นเถาองุ่นเตี้ย แผ่แขนง ไฟศาล แขนงทั้งหลายของต้นนี้ ก็ทอดมายังตัวนกอินทรี และ รากก็ยังคงอยู่ใต้มัน เมล็ดจึง

(56) ออสย 65:5 (57) อสค 36:37 (58) ปฐก 4:13 (59) ยรม 2:19 (60) อสค 16:8

(61) โยบ 42:5-6 (62) ดนล 9:27 (63) อสร 9:6 (2) วนล 9:8-15 (3) อสค 17:7

(4) ออสย 43:14; ยรม 51:13 (5) 2 พกษ 24:17; ยรม 37:1 (6) สกษ 16:18-19

บังเกิดเป็นเถา แตกแขนงสาขา และออกไป

7 แต่มีนกอินทรีตัวมหึมาอีกตัวหนึ่ง มีปีกใหญ่และมีขนมาก ดูเถิด ฝูงนกอ่อนนชอนรอกมาหานกอินทรีตัวนี้ และแตกแขนงตรงมาที่มัน เพื่อให้มันรดน้ำให้จากร่องที่ปลุกอยู่นั้น

8 นกได้ย้ายมันไปปลุกไว้ในที่ดินที่ไกลน้ำมากหลาย เพื่อให้แตกแขนงและบังเกิดผล และเป็นเถาฝูงที่มีเกียรติ

9 เจ้าจงกล่าวว่ องค์กรผู้เป็นเจ้าของพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เถานั้นจะเจริญขึ้นได้หรือ นกนั้นจะไม่ถอนรากมันขึ้นและเด็ดผลเพื่อให้เถาเหี่ยวแห้งเสียหรือ เถานั้นก็จะเหี่ยวแห้งไปตรงไปอ่อนทั้งอกขึ้นแล้ว โดยไม่ต้องอาศัยอำนาจอันยิ่งใหญ่ หรือประชาชนเป็นอันมากเพื่อถอนเถาออกจากรากของมัน

10 ดูเถิด เมื่อมันย้ายไปปลุกเถานั้นก็งอกงามดีหรือเมื่อลมทิศตะวันออกพัดถูกมันเข้า มันจะไม่เหี่ยวแห้งไปหรือ มันจะเหี่ยวแห้งไปถึงร่องที่มันเกิดมานั้นไม่ใช่หรือ”

การกบฏของเศเดคียาห์

นำการทำลายมาสู่อิสราเอล

11 พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า

12 “บัดนี้จงกล่าวแก่วงศ์วานที่มักกบฏนั้นว่า ท่านทั้งหลายไม่ทราบหรือว่า สิ่งเหล่านี้มีความหมายว่าอะไร จงบอกเขาว่า ดูเถิด กษัตริย์กรุงบาบิโลนได้มายังกรุงเยรูซาเล็ม และกวาดเอากษัตริย์และเจ้านายทั้งหลายพามายังกษัตริย์ที่กรุงบาบิโลน

13 และพระองค์ได้ทรงเอาเชื้อพระวงศ์ผู้หนึ่งและทำพันธสัญญากับท่านผู้นั้นให้เขาปฏิญาณตัว คนสำคัญๆของแผ่นดินพระองค์ได้กวาดต้อนเอาไป

14 เพื่อว่าราชอาณาจักรนั้นจะต่ำต้อย ยกตัวขึ้นอีกไม่ได้ และในการที่รักษาพันธสัญญาของพระองค์จะคงยั่งยืนอยู่ได้

15 แต่กษัตริย์ได้กบฏต่อพระองค์โดยส่งราชทูตไปยังอียิปต์ ด้วยหวังว่าจะได้มาและกองทัพใหญ่โต กษัตริย์จะกระทำสำเร็จหรือ ผู้ที่กระทำเช่นนั้นจะหนีไปรอดหรือ ถ้าท่านหักพันธสัญญา ยังจะรอดพ้นได้อีกหรือ

16 องค์กรผู้เป็นเจ้าของพระเจ้าตรัสว่า เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด ท่านจะต้องตายท่ามกลางบาบิโลน ในที่ที่กษัตริย์องค์นั้นประทับอยู่ คือกษัตริย์ผู้ได้ทรงตั้งท่านให้เป็นกษัตริย์ และท่านได้ดูหมิ่นคำปฏิญาณต่อพระองค์ และได้หักพันธสัญญาที่ทำไว้กับ

(7) 2 พกษ 24:20 (8) อสค 17:5-6 (9) กตว 14:41 (10) สขย 12:1; มธ 21:19

(12) อพย 12:26; พบญ 6:20 (13) 2 พกษ 24:17; ยรม 37:1 (14) 1 ซมอ 2:7

(15) 2 พกษ 24:20; 2 พศด 36:13; ยรม 52:3 (16) อพย 20:7; กตว 30:2; ยชา 9:20

พระองค์

17 ฟาโรห์ประกอบด้วยกองทัพอันใหญ่โตและผู้คนมากมายจะไม่ช่วยท่านผู้นั้น ในการสงครามในเมื่อเขาก่อเชิงเทินและก่อกำแพงล้อมเพื่อจะจัดคนเป็นอันมากเสีย

18 เพราะเหตุที่ท่านดูหมิ่นคำปฏิญาณและหักพันธสัญญาและดูเถิด เพราะท่านปฏิญาณตัวและยังกระทำสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ ท่านจึงจะหนีไปให้พ้นไม่ได้

19 เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เรามีชีวิตอยู่ฉันใด เพราะคำปฏิญาณต่อเราที่ท่านดูหมิ่นและพันธสัญญาของเราที่ท่านหักเสีย เราจะตอบสนองให้ตกเหนือศีรษะของท่านผู้นั้น

20 เราจะกางข่ายของเราคลุมเขา และเขาจะติดกับของเรา และเราจะนำเขาเข้าไปในบาบิโลน และพิจารณาพิพากษาเขาที่นั่นในเรื่องการละเมิดที่เขาได้ละเมิดต่อเรา

21 และบรรดาผู้ลี้ภัยกับกองทัพทั้งสิ้นของเขานั้นจะล้มลงด้วยดาบ และผู้ที่เหลืออยู่จะกระจ่ายไปตามลมทุกทิศทุกทิศ และเจ้าจะรู้ว่าเราคือพระเยโฮวาห์ที่ได้ลั่นวาจาไว้แล้ว”

22 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า

ตรัสตั้งนี้ว่า “เราเองจะเอาแขนงจากยอดสูงของต้นสนสีดาร์และปลูกไว้ เราจะหักกิ่งอ่อนของมันออกเสีย และเราเองจะปลูกมันไว้บนภูเขายอดสูง

23 เราจะปลูกมันไว้บนภูเขาสูงของอิสราเอล เพื่อจะแตกกิ่งและบังเกิดผล และเป็นต้นสนสีดาร์ที่มีเกียรติ และนกทุกชนิดจะมาอาศัยอยู่ใต้มัน นกทุกอย่างจะมาทำรังอยู่ที่ร่มกิ่งของมัน

24 และต้นไม้ทุกต้นในทุ่งจะทราบเรา เราคือพระเยโฮวาห์กระทำต้นไม้สูงให้ต่ำลงและกระทำต้นไม้ต่ำให้สูงขึ้น ทำต้นไม้เขียวให้แห้งไปและทำต้นไม้แห้งให้งามสดชื่น เราคือพระเยโฮวาห์ที่ได้ลั่นวาจาแล้ว เราได้กระทำเช่นนั้น”

คำปรักษา
ทั้งดีและชั่ว

แก่พวกเชลย

18 พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า “เจ้าทั้งหลายมีเจตนาอย่างไรในการกล่าวสุภาษิตข้อนี้ อันเกี่ยวกับแผ่นดินอิสราเอลว่า ‘บิดารับประทานองุ่นเปรี้ยวและบุตรก็เข็ดฟัน’

3 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด เจ้าทั้ง

(17) อสค 29:6-7 (18) 1 พศต 29:24 (19) พบญ 5:11 (20) ยชว 10:16-18

(21) 2 พกษ 25:5 (22) สดต 80:15 (23) สดต 92:12-13; อสย 27:6; ยน 12:24

(24) สดต 96:11-12; อสย 55:12-13 (2) รม 9:20 (3) อสค 18:19-20; รม 3:19

หลายจะไม่มีโอกาสใช้สุภาชิตนี้
อีกในอิสราเอล

4 ดุเถิด ชีวิตทั้งสิ้นเป็นของเรา
ชีวิตของบิดาเป็นของเราฉันใด
ชีวิตของบุตรชายก็เป็นของเรา
ฉันนั้น ชีวิตใดทำบาปก็จะตาย

5 แต่ ถ้าคนใดชอบธรรมและ
กระทำความยุติธรรมและความ
ชอบธรรม

6 ถ้าคนนั้นมิได้รับประทานที่บน
ภูเขาหรือเงยหน้าขึ้นนมัสการ
รูปเคารพแห่งวงศ์วานอิสราเอล
มิได้กระทำให้ภรรยาของเพื่อน
บ้านมลทิน หรือเข้าใกล้ผู้หญิง
ในเวลาที่เขาจะมีมลทินประจำ
เดือน

7 มิได้บีบบังคับผู้หนึ่งผู้ใด แต่
คืนของประกันให้แก่ลูกหนี้ ไม่
เคยใช้ความรุนแรงปล้นผู้ใด ให้
อาหารของเขาแก่ผู้ที่หิว และให้
เสื้อผ้าคลุมกายที่เปลือย

8 มิได้ให้เขาขี่ม้าเพื่อหาดอกเบ็ญ
หรือมิได้รับเงินเพิ่มหัดมือไว้
ได้ถอนมือจากความชั่วช้า กระ-
ทำความยุติธรรมอันแท้จริงระ-
หว่างมนุษย์กับมนุษย์ด้วยกัน

9 ดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา
และรักษาคำตัดสินของเรา เพื่อ
ประพุดตัวอย่างถูกต้อง คนนั้น
เป็นคนชอบธรรม เขาจะมีชีวิต
ดำรงอยู่แน่ องค์พระผู้เป็นเจ้า
พระเจ้าตรัสดังนี้แหละ

10 ถ้าเขามีบุตรชายเป็นโจร ผู้
กระทำให้โลหิตตก ผู้ได้กระ-
ทำสิ่งเหล่านี้สิ่งเดียวแก่พี่น้อง

11 ผู้มิได้ กระทำตามหน้าที่
เหล่านี้ แต่รับประทานบนภูเขา
กระทำให้ภรรยาของเพื่อนบ้าน
มลทิน

12 กดขี่คนจนและคนขัดสน ได้
ใช้ความรุนแรงแย่งชิงเอาของผู้
อื่นไป ไม่ยอมคืนของประกัน
แห่งนตาขึ้นนมัสการรูปเคารพ
และกระทำการอันน่าสะอิดสะ-
เอียน

13 ให้ขี่ม้าด้วยหาดอกเบ็ญ และ
หาเงินเพิ่ม เขาควรจะมีชีวิตต่อ
ไปหรือ เขาจะไม่มีชีวิตอยู่ เขา
ได้กระทำบรรดาสิ่งที่น่าสะอิด
สะเอียนเหล่านี้ เขาจะต้องตาย
แน่ ให้โลหิตของผู้นั้นตกอยู่บน
ผู้ตนเอง

14 แต่ ดุเถิด ถ้าชายคนนี้มีบุตร
ชายผู้แลเห็นบาปทั้งสิ้นซึ่งบิดา
ของเขาได้กระทำ และตริกรตรอง
และมีได้กระทำตาม

15 มิได้รับประทานบนภูเขา
หรือเงยหน้าขึ้นนมัสการรูป
เคารพแห่งวงศ์วานอิสราเอล มิ
ได้กระทำให้ภรรยาของเพื่อน
บ้านมลทิน

16 มิได้บีบบังคับผู้ใด ไม่เรียกร
้องของประกัน ไม่เคยใช้ความ
รุนแรงปล้นผู้ใด แต่ให้อาหาร

(4) กตว 16:22 (5) สดต 15:2-5 (6) อสค 18:11 (7) อพย 23:9 (8) ลนต 25:35-37
(9) พบญ 4:1 (10) ลนต 19:13; มลค 3:8-9 (11) มธ 7:21-27 (12) ฮชย 12:7
(13) อสค 18:8 (14) สภข 17:21 (15) อสค 18:6-7 (16) โยบ 22:7; สภข 22:9

แก้ผู้หิว และให้เสื้อผ้าคลุมกาย
ที่เปลือย

17 หดมือไว้มิได้เบียดเบียนคน
ยากจน ไม่เรียกดอกเบี้ยหรือ
เงินเพิ่ม กระทำตามคำตัดสินทั้ง
หลายของเรา และดำเนินตาม
กฎเกณฑ์ของเรา เขาจะไม่ตาย
เพราะความชั่วช้าของบิดาเขา
เขาจะดำรงชีวิตอยู่แน่นอน

18 ส่วนบิดาของเขา เพราะเป็น
คนหาเงินด้วยการบีบบังคับ ได้
ใช้ความรุนแรงปล้นพี่น้องของ
ตน กระทำความไม่ดีในท่าม-
กลางชนชาติของเขา ดูเถิด เขาก็
จะต้องตายเพราะความชั่วช้า
ของเขา

19 แต่เจ้ายังกล่าวว่า 'ทำไมบุตร
ชายจึงไม่สมควรรับโทษความชั่ว
ช้าของบิดาตน' เมื่อบุตรชายได้
กระทำความยุติธรรมและความ
ชอบธรรมแล้ว และได้รับการ
กฎเกณฑ์ทั้งสิ้นของเรา และ
ประพฤติตาม เขาจะดำรงชีวิต
อยู่แน่นอน

20 ชีวิตที่กระทำบาปจะต้องตาย
บุตรชายไม่ต้องรับโทษความชั่ว
ช้าของบิดา บิดาก็ไม่ต้องรับ
โทษความชั่วช้าของบุตรชาย คน
ชอบธรรมจะรับความชอบธรรม
ของตัวเอง และคนชั่วจะรับความชั่ว
ของตน

21 แต่ถ้าคนชั่วคนใดหันกลับ

เสียจากบาปซึ่งเขาได้กระทำไป
แล้ว และรักษากฎเกณฑ์ทั้งสิ้น
ของเรา และกระทำความยุติ-
ธรรมและความชอบธรรม เขาจะ
ดำรงชีวิตอยู่แน่นอน เขาจะไม่
ต้องตาย

22 บรรดาการละเมิดใด ๆ ซึ่งเขา
ได้กระทำแล้วนั้นจะมีได้จดจำไว้
เพื่อเอาโทษเขา เขามีชีวิตอยู่
เพราะความชอบธรรมที่เขาได้
กระทำไป

23 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า
ตรัสว่า เรามีความพอใจในความ
ตายของคนชั่วหรือ แต่เราพอใจ
ให้เขากลับจากความชั่วของเขา
และมีชีวิตอยู่มิใช่หรือ

24 แต่เมื่อคนชอบธรรมหัน
กลับจากความชอบธรรมของตัวเอง
และกระทำความชั่วช้า และ
กระทำบรรดาสิ่งที่น่าสะอิดสะ-
เอียนเช่นเดียวกับที่คนชั่วได้
กระทำ ผู้นั้นสมควรจะมีชีวิตอยู่
หรือ การชอบธรรมทั้งสิ้นซึ่งเขา
ได้กระทำมาแล้วนั้นจะมีได้จด
จำไว้อีกเลย เขาจะต้องตายด้วย
การละเมิดซึ่งเขาได้กระทำไว้
และบาปซึ่งเขาได้กระทำลงไป

25 แต่เจ้ายังกล่าวว่า 'วิธีการ
ขององค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ยุติ-
ธรรม' โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย
จงฟังเถิด วิธีการของเราไม่
ยุติธรรมหรือ วิธีการของเจ้ามี

(17) โยบ 29:16; สภษ 14:31 (18) อสค 18:4; ยน 8:21 (19) อพย 20:5; พบญ 5:9

(20) พบญ 24:16; 1 พกษ 14:13 (21) 2 พศต 33:12-13 (22) 1 พกษ 17:18

(23) พคค 3:33; สขย 11:8 (24) 1 ซมอ 15:11; 2 พศต 24:2 (25) โยบ 32:2

ใช้หรือที่ไม่ยุติธรรม

26 เมื่อคนชอบธรรมหันกลับ จากความชอบธรรมของเขาและ กระทำความชั่วช้า และตาย เพราะการนั้น เขาจะต้องตาย ด้วยเหตุความชั่วช้าที่เขาได้ กระทำ

27 และเมื่อคนชั่วหันกลับจาก ความชั่วที่ตนกระทำไป และ กระทำความยุติธรรมและความ ชอบธรรม เขาก็ได้ช่วยชีวิตของ เขาเองไว้

28 เพราะเขาได้ตริกรตรงและ หันกลับจากการละเมิดทั้งสิ้นซึ่ง เขาได้กระทำไป เขาจะดำรงชีวิต อยู่แน่นอน เขาจะไม่ต้องตาย

29 แต่วงศ์วานอิสราเอลกล่าวว่า 'วิธีการขององค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ ยุติธรรม' โอ วงศ์วานอิสราเอล เอ๋ย วิธีการของเราไม่ยุติธรรม หรือ วิธีการของเจ้ามิใช่หรือที่ ไม่ยุติธรรม

30 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ตรัสว่า โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย เพราะฉะนั้นเราจะพิพากษาเจ้า ทุกคนตามทางประพฤติ ของ คนนั้นๆ จงกลับใจและหันกลับ เสียจากการละเมิดทั้งสิ้นของเจ้า เกรงว่าความชั่วช้าของเจ้าจะ เป็นสิ่งสะดุดให้เจ้าพินาศ

31 จงละทิ้งการละเมิดทั้งสิ้นซึ่ง เจ้าได้ละเมิดนั้น จงทำตัวให้มี

จิตใจใหม่และวิญญานใหม่ โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย เจ้าจะตาย เสียทำไมเล่า

32 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ตรัสว่า เราไม่มีความพอใจใน ความตายของผู้หนึ่งผู้ใดเลย จง หันกลับและดำรงชีวิตอยู่"

บทคร่ำครวญเรื่อง

เจ้านายอิสราเอล

19 ฝ่ายเจ้าจงเปล่งเสียงร้อง บทคร่ำ ครวญเรื่องเจ้า นายอิสราเอล

2 กล่าวว่่า "มารดาของเจ้าเป็น อย่างไรหนอ ก็เป็นแม่สิงโต เธอ นอนอยู่ท่ามกลางสิงโตทั้งหลาย เธอเลี้ยงลูกของเธอท่าม - กลางสิงโตหนุ่ม

3 เธอเลี้ยงลูกสิงโตตัวหนึ่งให้ เต็บโตขึ้น กลายเป็นสิงโตหนุ่ม มันฝึกหัดจับเหยื่อและมันกิน คน

4 ประชาชาติได้ยินเรื่องของมัน เขาก็จับมันได้ในหลุมพรางของ เขา เขาจึงมันมาด้วยโซ่มายัง แผ่นดินอียิปต์

5 เมื่อแม่สิงโตเห็นว่าเธอคอย นานแล้ว และความหวังของเธอ สูญไป เธอก็เอาลูกมาอีก ตัวหนึ่งเลี้ยงให้เป็นสิงโตหนุ่ม

6 มันไป ๆ มา ๆ ท่ามกลางสิงโต และกลายเป็นสิงโตหนุ่ม และ มันฝึกหัดจับเหยื่อ มันกินคน

(27) อสค 18:21 (28) พชญ 32:29 (29) สภษ 19:3 (30) ปญจ 3:17; 1 ปต 1:17 (31) สดต 34:14 (32) พคค 3:33 (1) ยรม 9:1 (2) นสม 2:11-12; ศฟย 3:1-4 (3) อสค 19:6 (4) 2 พกษ 23:31 (5) 2 พกษ 23:34-37 (6) 2 พกษ 24:1-7

7 มัันรู้จักบรรดาพระราชวังที่ร้าง
ของเขา และกระทำให้เมืองทั้ง
หลายของเขาว่างเปล่า แผ่นดิน
นั้นก็รกร้างและความสมบูรณ์
ของมันก็ว่างเปล่าไป เมื่อได้ยิน
เสียงคำรามของมัน

8 แล้วบรรดาประชาชาติก็ล้อม
ต่อสู้มันทุกด้านจากแคว้นแคว้น
ทั้งปวง เขาทั้งหลายกางข่ายออก
คลุมมัน มันก็ถูกจับอยู่ในหลุม
พรางของเขาทั้งหลาย

9 เขาล่ามโซ่ขังมันไว้ในกรง และ
นำมันมายังกษัตริย์บาบิโลน เขาก็
ขังมันไว้ในที่กำบังเข้มแข็ง
เพื่อไม่ให้ได้ยินเสียงของมันอีก
ที่บนภูเขาแห่งอิสราเอล

10 มารดาของเจ้าเหมือนเถา
องุ่นที่อยู่ในโลหิตของเจ้า เอม
มาปลูกไว้ริมน้ำ เธอมีผลดก
และมีแขนงมากมายเหตุด้วยน้ำ
บริบูรณ์

11 เธอมีแขนงที่ แข็งแรงซึ่ง
กลายเป็นไม้ธารพระกรของผู้
ครอบครอง ความสูงของเธอชู
ขึ้นท่ามกลางแขนงที่ หนาที่บ
เธอปรากฏในที่สูงของเธอพร้อม
กับแขนงมากมายของเธอ

12 แต่ว่าเธอถูกถอนออกด้วย
ความเกรี้ยวกราด เธอถูกทิ้งลง
ยังพื้นดิน ลมตะวันออกกระทำ
ให้ผลของเธอเหี่ยวไป แขนงที่
แข็งแรงก็หักเสียและเหี่ยวไป

ไฟก็ไหม้เสีย

13 คราวนี้เธอปลูกไว้ในถิ่นทุร-
กันดาร ในแผ่นดินที่แห้งแล้ง
กันดารน้ำ

14 ไฟได้ออกมาจากแขนงใหญ่
นั้น เผาผลาญแขนงอื่นและผล
เสียหายหมด จึงไม่มีแขนงแข็งแรง
เหลืออยู่ในต้นอีกเลย ไม่มีธาร
พระกรสำหรับผู้ครอบครอง นี้
เป็นบทเพลงคร่ำครวญและใช้
เป็นบทเพลงคร่ำครวญ”

พระเจ้าทรงถูกต้อง

เมื่อทรงยุติธรรม

20 อยู่มาวันที่สิบ เดือนที่
ห้าในปีที่เจ็ด พวกผู้
ใหญ่แห่งอิสราเอลบางคนได้มา
ทูลถามพระเยโฮวาห์ และมานั่ง
อยู่ข้างหน้าข้าพเจ้า

2 พระวณะของพระเยโฮวาห์มา
ยังข้าพเจ้าว่า

3 “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงพูดกับ
พวกผู้ใหญ่แห่งอิสราเอล และ
กล่าวแก่เขาว่า องค์พระผู้เป็น
เจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ที่เจ้ามา
กันนี้จะมาถามเราหรือ องค์
พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เรา
มีชีวิตอยู่แน่ฉันใด เราจะไมยอม
ให้เจ้ามาถามเรา

4 บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าจะ
พิพากษาเขาหรือ เจ้าจะพิพาก-
ษาเขาหรือ จงให้เขาทั้งหลาย
ทราบถึงการกระทำอันน่าสะอิด

(7) อสค 22:25 (8) 2 พกษ 24:1-6 (9) 2 พศต 36:6 (10) ฮชย 2:2; มธ 21:33-41
(11) ปฐก 49:10; กตว 24:7-9 (12) สดต 52:5 (13) พบญ 28:47 (14) วนฉ 9:15
(1) อสค 1:2 (2) 1 ซมอ 28:6; มธ 3:7; ลก 3:7 (4) ยรม 7:16; มธ 23:29; 1 คร 6:2

สะเอียนของบรรพบุรุษของเขา 5 และจงกล่าวแก่เขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ในวันนั้นเมื่อเราเลือกสรรอิสราเอลไว้ เราปฏิญาณต่อเชื้อสายแห่งวงศ์วานยาโคบ โดยสำแดงตัวเราให้เขารู้จักในแผ่นดินอียิปต์ เมื่อเราปฏิญาณกับเขาว่าเราเป็นพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า

6 ในวันนั้น เราปฏิญาณต่อเขาว่า เราจะนำเขาออกจากแผ่นดินอียิปต์ไปยังแผ่นดินที่เราหาให้เขาทั้งหลาย เป็นแผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ เป็นแผ่นดินที่มีสง่าราศีที่สุดในแผ่นดินทั้งหลาย

7 และเรากล่าวแก่เขาว่า เจ้าทุกคนจงทิ้งสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนซึ่งนัยน์ตาของเจ้าทั้งหลายกำลังผลิตเพลินอยู่นั้นเสีย อย่ากระทำตัวของเจ้าให้มลทินไปด้วยรูปเคารพของอียิปต์ เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า

8 แต่เขาทั้งหลายได้กบฏต่อเราและไม่ยอมฟังเรา เขาทั้งหลายไม่ได้ทิ้งสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนซึ่งนัยน์ตาของเขาผลิตเพลินอยู่นั้นทุกคน ทั้งเขาก็มิได้ละทิ้งรูปเคารพของอียิปต์ แล้วเราก็คิดว่า เราจะระบายนความกริ้วของเราออกเหนือเขา และ

ให้ความโกรธของเรามีต่อเขาในท่ามกลางแผ่นดินอียิปต์จนมอดลง

9 แต่เราก็กะทำโดยเห็นแก่ความของเราเอง เพื่อไม่ให้ชื่อนั้นมลทินต่อหน้าประชาชาติซึ่งเขาอาศัยอยู่ เราจึงได้สำแดงตัวของเราท่ามกลางสายตาของเขาให้เขารู้จัก ในการที่เรานำคนอิสราเอลออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ 10 ดังนั้น เราจึงนำเขาออกจากแผ่นดินอียิปต์ และนำเขาเข้ามาในถิ่นทุรกันดาร

11 เราให้กฎเกณฑ์ของเราแก่เขา และสำแดงคำตัดสินของเราให้เขารู้ ซึ่งถ้ามนุษย์ได้รับการศึกษาก็จะดำรงชีวิตอยู่ได้

12 ยิ่งกว่านั้นอีก เราได้ให้สืบาโตของเราแก่เขา เป็นหมายสำคัญระหว่างเราและเขาทั้งหลาย เพื่อเขาจะทราบว่าเขาคือพระเยโฮวาห์เป็นผู้กระทำให้เขาบริสุทธิ์

13 แต่วงศ์วานอิสราเอลได้กบฏต่อเราในถิ่นทุรกันดาร เขามิได้ดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา แต่ได้ดูหมิ่นคำตัดสินของเรา ซึ่งถ้ามนุษย์คนหนึ่งคนใดปฏิบัติตาม เขาก็จะดำรงชีวิตอยู่ได้ด้วยกฎเกณฑ์และคำตัดสินเหล่านั้น และเขาได้กระทำให้วันสืบาโตของเรามัวหมองอย่างยิ่ง

(5) อพย 6:6-7; พบญ 4:37 (6) อสค 20:5; ดนล 8:9 (7) ลนต 17:7; อสย 2:20-21 (8) พบญ 9:7; นหม 9:26 (9) กตว 14:13; พบญ 9:28 (10) อพย 13:17-18; 14:17 (11) พบญ 4:8; สดต 147:19 (12) ปฐก 2:3; อพย 16:29 (13) อพย 16:28; 32:8

เราจึงกล่าวว่า เราจะเทความเดือดดาลของเราออกเหนือเขาในถิ่นทุรกันดารเพื่อผลาญเขาเสีย

14 แต่เราก็กะทำโดยเห็นแก่นามของเราเอง เพื่อไม่ให้ชื่อนั้นมลทินต่อหน้าประชาชาติทั้งหลาย ซึ่งเราได้นำคนอิสราเอลออกมาท่ามกลางสายตาของเขา 15 ยิ่งกว่านั้นอีก เราได้ปฏิญาณต่อเขาในถิ่นทุรกันดารว่า เราจะไม่นำเขาเข้ามาในแผ่นดินซึ่งเราได้ให้แก่เขา เป็นแผ่นดินที่มีน้ำ นมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ เป็นแผ่นดินที่มีสง่าราศีที่สุดในแผ่นดินทั้งหลาย

16 เพราะเขาดูหมิ่นคำตัดสินของเรา และไม่ดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา และได้กระทำให้วันสะบาโตของเรามัวหมอง เพราะว่าจิตใจของเขาไปติดตามรูปเคารพของเขา

17 ถึงกระนั้นก็ดี นัยน์ตาของเราก็มองปราณีเขา และเรามีได้ทำลายเขา หรือกระทำให้เขาจบสิ้นลงในถิ่นทุรกันดารนั้น

18 แต่เราพูดกับลูกหลานของเขาในถิ่นทุรกันดารนั้น ว่าอย่าดำเนินตามกฎเกณฑ์ของบรรพบุรุษของเจ้า หรือรักษาคำตัดสินของเขา หรือกระทำตัวเจ้าให้มลทินไปด้วยรูปเคารพของ

เขา

19 เราคือพระเยโฮวาห์เป็นพระเจ้าของเจ้า จงดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา และจงรักษาคำตัดสินของเราและประพฤติตาม 20 และนับถือบรรดาสะบาโตของเรา เพื่อจะเป็นหมายสำคัญระหว่างเรากับเจ้า เพื่อเจ้าจะทราบว่าเป็นพระเยโฮวาห์เป็นพระเจ้าของเจ้า

21 แต่ลูกหลานเหล่านั้นก็บฏต่อเรา เขาทั้งหลายมิได้ดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา และไม่รักษาคำตัดสินของเราเพื่อจะประพฤติตาม ซึ่งถ้ามนุษย์คนหนึ่งคนใดปฏิบัติตามที่ควรชีวิตอยู่ได้ด้วยกฎเกณฑ์และคำตัดสินเหล่านั้น เขาได้กระทำให้บรรดาวันสะบาโตของเรามัวหมอง เราจึงกล่าวว่า เราจะเทความเดือดดาลของเราออกเหนือเขา และให้ความโกรธของเราที่มีต่อเขาที่ในถิ่นทุรกันดารบรรลุลงเสียที

22 แต่เราได้ห่มมือของเราไว้ และกระทำโดยเห็นแก่นามของเราเอง เพื่อไม่ให้ชื่อนั้นมลทินท่ามกลางสายตาของประชาชาติทั้งหลาย ซึ่งเราได้นำคนอิสราเอลออกมาท่ามกลางสายตาของเขา

23 ยิ่งกว่านั้นอีก เราได้ปฏิญาณ

(14) อสค 20:9; อฟ 1:6 (15) กตว 14:23-30; พบญ 1:34 (16) อพย 32:1-8

(17) 1 ซมอ 24:10; นหม 9:19 (18) กตว 14:32-33; พบญ 4:3 (19) อพย 20:2-3

(20) อพย 20:11 (21) กตว 21:5; พบญ 9:23 (22) โยบ 13:21 (23) อสค 20:15

ต่อเขาทั้งหลายในถิ่นทุรกันดาร ว่า เราจะให้กระจัดกระจายไปทั่วท่ามกลางประชาชาติ และกระจายเขาไปอยู่ตามประเทศต่างๆ 24 เพราะว่าเรามีได้กระทำตามคำตัดสินของเรา แต่ได้ดูหมิ่นกฎเกณฑ์ของเรา และกระทำให้วันสะบาโตทั้งหลายของเรามีวามอง และนัยน์ตาของเขาก็ติดตามรูปเคารพแห่งบรรพบุรุษของเขา

25 ยิ่งกว่านั้นอีก เราได้ให้กฎเกณฑ์ที่ไม่ดีและให้คำตัดสินซึ่งตามนั้นเขาจะดำรงชีวิตไม่ได้

26 และเราก็ได้ให้เขามลทินไปด้วยของถวายของเขาเอง โดยให้เขาถวายบุตรหัวปีให้ลุ่มไฟ เพื่อเราจะกระทำให้เขารกร้างไปเพื่อให้เขาทราบว่าเขาคือพระเยโฮวาห์

27 เพราะฉะนั้น บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงพูดกับวงศ์วานอิสราเอลและกล่าวแก่เขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ในเรื่องนี้บรรพบุรุษของเจ้าก็ได้หมิ่นประมาทเราอีก โดยกระทำการละเมิดต่อเรา

28 เพราะว่าเมื่อเราได้นำเขาเข้ามาในแผ่นดินที่เราปฏิญาณว่าจะให้เขานั้นแล้ว เมื่อเขาเห็นเนินเขาสูง ภู ที่โต หรือเห็นต้นไม้ใบดกที่ไหน เขาก็ถวายเครื่อง

บูชาอันเป็นที่ให้เคืองใจเรา ณ ที่นั้น เขาถวายกลิ่นที่พึงใจและเขาเทเครื่องดื่มบูชาออกที่นั่น

29 เราได้ถามเขาว่า ปุชนียสถานสูงซึ่งเจ้าเข้าไปนั่นคืออะไร และเขาจึงเรียกชื่อที่นั่นว่า บามัท สืบเนื่องมาจนทุกวันนี้

30 เพราะฉะนั้นจงกล่าวแก่วงศ์วานอิสราเอลว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เจ้ากระทำตัวให้มลทินไปตามอย่างบรรพบุรุษของเจ้า และเล่นซู้กับสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของเขา หรือ

31 เมื่อเจ้าถวายของบูชาและถวายบุตรชายให้ลุ่มไฟ เจ้าได้กระทำตัวให้มลทินด้วยบรรดารูปเคารพของเจ้าจนทุกวันนี้ โอวงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย เราจะให้เจ้ามาถามเราหรือ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด เราจะไม่ให้เจ้ามาถามเราฉันนั้น

32 อะไรอยู่ในใจของเจ้าจะไม่เกิดขึ้นได้เลย คือความคิดที่ว่าจะให้เราเป็นเหมือนประชาชาติทั้งหลาย ให้เป็นเหมือนครอบครัวต่างๆในประเทศทั่วไป คือให้เราปรนนิบัติไม้และศิลา'

หลังจากยุคเจ็ดปี

อิสราเอลจะได้รับการชำระล้าง 33 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า

(24) อสค 20:13-14; อมส 2:4 (25) สดต 81:12; รม 1:28 (26) อสย 63:17

(27) รม 2:24; วา 13:5 (28) ยชว 23:3; นหม 9:22 (29) อสค 16:24 (30) มธ 23:32

(31) พบญ 18:10-12; สดต 106:37 (32) อสค 11:5 (33) ยรม 21:5; พคค 2:4

ตรัสว่า เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด เราจะครอบครองเหนือเจ้าแน่นอนฉันนั้น ด้วยมือที่มีฤทธิ์ และด้วยแขนที่เหยียดออก และด้วยความพิโรธที่เปล่งมา

34 เราจะนำเจ้าออกมาจากชนชาติทั้งหลาย และจะรวบรวมเจ้าออกมาจากประเทศทั้งปวงซึ่งเจ้าต้องกระจัดกระจายกันไปอยู่นั้น ด้วยมือที่มีฤทธิ์ และด้วยแขนที่เหยียดออก และด้วยความพิโรธที่เปล่งมา

35 และเราจะนำเจ้าเข้าไปในถิ่นทุรกันดารแห่งชนชาติทั้งหลาย และที่นั่นเราจะเข้าสู่การพิพากษากับเจ้าหน้าต่อหน้า

36 เราเข้าสู่ การพิพากษากับบรรพบุรุษของเจ้าในถิ่นทุรกันดารแห่งแผ่นดินอียิปต์อย่างไร องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เราจะเข้าสู่การพิพากษากับเจ้าอย่างนั้น

37 เราจะให้เจ้าลอดไปได้คทา และเราจะให้เจ้าเข้าพันธสัญญา

38 เราจะชำระพวกกบฏเสียจากท่ามกลางเจ้า ทั้งผู้ละเมิดต่อเรา เราจะนำเขาออกจากแผ่นดินที่เขาไปอาศัยอยู่นั้น แต่เขาจะไม่ได้เข้าไปในแผ่นดินอิสราเอล แล้วเจ้าจะทราบว่าเป็นพระเยโฮวาห์

39 เดียวนี้ องค์พระผู้เป็นเจ้า

พระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย ฝ่ายเจ้าทั้งหลายทุกคนจงไปปรนนิบัติรูปเคารพของเจ้าเดี๋ยวนี้ และต่อไปถ้าเจ้าไม่ฟังเรา แต่ซื้ออันบริสุทธิของเรา นั้นเจ้าอย่ากระทำให้มลทินอีกด้วยของถวายและด้วยรูปเคารพของเจ้า

40 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า ด้วยวาบฏเขาบริสุทธิของเรา คือภูเขาสูงของอิสราเอล บรรดาวงศ์วานทั้งหมดของอิสราเอลจะปรนนิบัติเราในแผ่นดินนั้น เราจะโปรดเขา ณ ที่นั้น ณ ที่นั้นเราจะเรียกของถวายของเจ้า และผลรุ่นแรกแห่งเครื่องบูชาของเจ้า กับเครื่องถวายบูชาอันบริสุทธิทั้งสิ้นของเจ้า

41 เมื่อเรานำเจ้าออกมาจากชนชาติทั้งหลาย และรวบรวมเจ้าออกมาจากประเทศที่เจ้ากระจัดกระจายไปอยู่นั้น เราจะโปรดเจ้าตั้งเป็นกลิ่นที่พอใจของเรา และเราจะสำแดงความบริสุทธิของเราท่ามกลางเจ้าต่อหน้าต่อตาประชาชาติทั้งหลาย

42 และเจ้าจะทราบว่า เราคือพระเยโฮวาห์ ในเมื่อเรานำเจ้าเข้าไปในแผ่นดินอิสราเอล อันเป็นประเทศซึ่งเราปฏิญาณไว้ว่าจะให้แก่บรรพบุรุษของเจ้า

(34) อสค 20:38; อมส 9:9-10 (35) ฮชย 2:14 (36) อพย 32:7; กตว 11:1-33

(37) ลนต 27:32; ยรม 33:13 (38) กตว 14:28-30 (39) วนล 10:14; 2 พกษ 3:13

(40) สดต 2:6; อสย 2:2-3 (41) ปฐก 8:21; ลนต 1:9 (42) ยรม 24:7; ยน 17:3

43 ณ ที่นั้นเจ้าจะระลึกถึงวิถีทางและการกระทำทั้งสิ้นของเจ้า ซึ่งได้กระทำให้เจ้าเป็นมลทิน และในสายตาของเจ้าเอง เจ้าจะเกลียดชังตัวของเจ้า เพราะความชั่วทั้งหลายซึ่งเจ้าได้กระทำนั้น

44 โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย เมื่อเราได้กระทำกับเจ้าด้วยเห็นแก่นามของเรา มิใช่ตามทางอันชั่วของเจ้า หรือตามการกระทำที่เสื่อมทรามของเจ้า แล้วเจ้าจึงจะทราบว่าเป็นพระเยโฮวาห์ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ดรัสตังนี้แหละ”

คำอุปมาเรื่องถินใต้

45 และพระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า

46 “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงมุ่งหน้าไปทางทิศใต้ และเทศนาถินใต้ โทษพวกถินใต้ จงพยากรณ์ต่อแดนป่าไม้ที่ในถินใต้

47 จงกล่าวแก่ป่าไม้แห่งถินใต้ว่า จงฟังพระวจนะของพระเยโฮวาห์ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ดรัสตังนี้ว่า ดูเถิด เราจะก่อไฟไว้ในเจ้า มันจะเผาผลาญต้นไม้เขียวและต้นไม้แห้งทุกต้นที่อยู่ในเจ้าเสีย จะดับเปลวเพลิงอันลุกโพลนนั้นไม่ได้ และดวงหน้าทุกหน้าตั้งแต่ทิศใต้จนทิศเหนือจะถูกไฟลวก

48 เนื้อหนังทั้งสิ้นจะเห็นว่าเราคือพระเยโฮวาห์ผู้ใดก็พอไฟนั้นผู้ใดจะดับก็ไม่ได้”

49 แล้วข้าพเจ้าจึงกล่าวว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า เจ้าข้า เขาทั้งหลายกำลังกล่าวถึงข้าพระองค์ว่า เขาไม่ใช่เป็นคนสร้างคำอุปมาดอกหรือ”

ดาบของพระเยโฮวาห์

21 พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า

2 “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงมุ่งหน้าของเจ้าต่อสุเยรูซาเล็ม และเทศนาถินใต้ โทษสถานบริสุทธิ์ทั้งหลาย และจงพยากรณ์กล่าวโทษแผ่นดินอิสราเอล

3 และกล่าวแก่แผ่นดินอิสราเอลว่า พระเยโฮวาห์ ดรัสตังนี้ว่า ดูเถิด เราเป็นปฏิปักษ์กับเจ้า และเราจะชักดาบของเราออกจากฝัก และเราจะขจัดทั้งคนชอบธรรมและคนชั่วออกจากเจ้าเสีย

4 ดั่งนั้นจงดูเถิดว่าเราจะตัดเอาทั้งคนชอบธรรมและคนชั่วออกจากเจ้าเสีย เพราะฉะนั้นดาบของเราจะออกจากฝักไปต่อสุเยรูซาเล็ม เนื้อหนังทั้งสิ้นจากทิศใต้ถึงทิศเหนือ

5 เพื่อเนื้อหนังทั้งสิ้นจะทราบว่าเป็นพระเยโฮวาห์ได้ชักดาบของเราออกจากฝักแล้ว และจะไม่เก็บใส่ฝักอีก

(43) อสค 6:9 (44) สดต 79:9; อฟ 1:6 (46) พบญ 32:2 (47) พบญ 32:22 (48) พบญ 29:24; 2 พศต 7:20 (49) มธ 13:13; ยน 16:25 (2) กจ 6:13; อฟ 6:19 (3) ยรม 21:13; นสย 2:13 (4) อสค 6:11-14; 7:2 (5) กตว 14:21-23; พบญ 29:24

6 บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เพราะฉะนั้นจงถอนหายใจ ถอนหายใจด้วยความระทมใจและความขมขื่นต่อหน้าต่อตาเขาทั้งหลาย 7 และเมื่อเขาทั้งหลายกล่าวแก่เจ้าว่า `ทำไมเจ้าถอนหายใจ' เจ้าจงกล่าวว่า `เพราะเรื่องชำนัน เมื่อชำนันมาถึงหัวใจทุกคนจะละลายและมือทั้งสิ้นจะอ่อนเปลี้ยไป และบรรดาจิตวิญญาณจะแน่นิ่งไป และหัวเข่าทุกเข่าจะอ่อนเปลี้ยตั้งหน้า ดูเถิด ชำนันมาถึงและจะสำเร็จ' องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ”

**พระเจ้าทรง
ลับดาบของพระองค์
ให้คม**

8 พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า

9 “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงพยากรณ์และกล่าวว่า พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ดาบเล่มหนึ่ง ดาบเล่มหนึ่งซึ่งเขาลับให้คม และขัดมันด้วย

10 ลับให้คมเพื่อจะเข่นฆ่า ชัดมันไว้เพื่อจะให้วาวับ เราจะร่ำเริงหรือ ดาบนั้นได้ประมาทไม่เรียวแห่งบุตรชายของเรา เหมือนต้นไม้ทุกอย่าง

11 เพราะฉะนั้น จึงมอบดาบให้ชัดมัน เพื่อจะถือไว้ได้ ดาบนั้น

คมแล้วและชัดมัน เพื่อจะมอบไว้ในมือของผู้ฆ่า

12 บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงร้องไห้และคร่ำครวญเถิด เพราะเป็นเรื่องต่อสู้กับประชาชนของเรา และต่อสู้กับบรรดาเจ้านายของอิสราเอล ความหวาดผวาเพราะเหตุดาบนั้นจะอยู่เหนือประชาชนของเรา เพราะฉะนั้น จงตีที่โคนขาของเจ้าเถิด

13 เพราะมีการทดลอง และอะไรเล่าถ้าดาบได้ดูหมิ่นไม่เรียวนั้น ก็จะไม่มียีก องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้

14 บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เพราะฉะนั้นจงพยากรณ์เถิด จงตบมือและปล่อยให้ดาบลงมาส่องครึ่งเออ สามครั้ง คือดาบสำหรับคนเหล่านั้นที่จะถูกฆ่า เป็นดาบของพวกผู้ยิ่งใหญ่ที่ถูกฆ่า ซึ่งได้เข้าไปในห้องส่วนตัว

15 เพื่อว่าใจของเขาจะละลาย และเพื่อชากปรักหักพังของเขาจะทวีคูณขึ้นอีก เราได้จ่อดาบนั้นไปที่ประตูเมืองทั้งหลายของเขาแล้ว เออ ทำให้วาวับ เขาใส่ฝักเพื่อจะเข่นฆ่า

16 รวมกันเข้ามา ไปทางขวาวเรียงแถว แล้วไปทางซ้าย ไม่ว่าหน้าของเจ้ามุ่งไปทางไหน

17 เราจะตบมือของเราด้วยและเราจะระบายความโกรธของเรา

(6) อสค 21:12 (7) 2 พกษ 21:12; อสย 7:2 (9) พบญ 32:41-42; โยบ 20:25

(10) ยรม 46:4 (11) อสค 21:19 (12) ยรม 25:34; ฮอล 1:13 (13) โยบ 9:23

(14) กตว 24:10 (15) ยรม 17:27; อสค 21:7 (16) ปฐก 13:9 (17) กตว 24:10

จนหมด เราคือพระเยโฮวาห์ได้
ล้นวาจาแล้ว”

จะไม่มิกษัตริย์ในอิสราเอล

จนกว่าพระเจ้าช่วยให้รอด

เสด็จมา

18 พระวาจนะของพระเยโฮวาห์
มายังข้าพเจ้าอีกว่า

19 “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จง
ขีดทางไว้สองทางให้ดาบแห่ง
กษัตริย์บาบิโลนเข้ามา ทั้งสอง
ทางให้ออกมาจากแผ่นดินเดียว
กัน และจงทำป้ายบอกทาง จง
ทำไว้ที่หัวถนนที่เข้าไปหากรุง

20 ทำทางหนึ่งให้ดาบมายังรับ-
บาทแห่งคนอัมโมน และมายัง
ยูดาห์ในเยรูซาเล็มเมืองที่มีกำแพง

21 เพราะว่กษัตริย์บาบิโลนยืน
อยู่ที่ทางแพร่ง อยู่ที่หัวถนน
สองถนน กำหนดหาคำทำนาย
ท่านเขย่าลูกธนู และปรีกษา
เทราฟิม ท่านมองดูที่ตัม

22 ในมือข้างขวา ท่านมีสลา-
กเยรูซาเล็มเพื่อตั้งนายทหาร
เพื่อจะให้อำปากในการฆ่า เพื่อ
ส่งเสียงตะโกน เพื่อวางเครื่อง
ทะเลงกำแพงเข้าที่ประตูเมือง
เพื่อก่อเชิงเทินและก่อกำแพง
ล้อม

23 และจะเป็นเหมือนคำทำนาย
เท็จสำหรับคนเหล่านั้นในสาย
ตาของเขา คือคนเหล่านั้นที่ให้

สัตย์ปฏิญาณแล้ว แต่ท่านจะ
ระลึกถึงความชั่วช้า เพื่อเขาทั้ง
หลายจะถูกจับเอาไป

24 เพราะฉะนั้น องค์พระผู้
เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า
เพราะว่าเจ้าได้กระทำความชั่ว
ช้าของเจ้าให้เราระลึกได้ โดย
การละเมิดของเจ้าที่เผยออก จน
บาปของเจ้าปรากฏในการกระ-
ทำทั้งสินของเจ้า เราได้ระลึกถึง
เจ้า เจ้าจึงต้องถูกจับเอาไปด้วย
มือ

25 และเจ้า ผู้ชั่วที่ลามกคือ
เจ้านายอิสราเอลเอ๋ย ผู้ที่วัน
กำหนดมาถึงแล้ว คือเวลาแห่ง
การลงโทษความชั่วช้าครั้งสุดท้าย

26 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า
ตรัสตั้งนี้ว่า จงปลดผ้าโพก และ
ถอดมงกุฎออกเสีย สิ่งต่างๆจะ
ไม่คงอยู่อย่างที่เคยเป็น ให้งก
ย่องคนที่ต่ำชั้น และให้กตคนที่
สูงลง

27 เราจะกระทำให้เป็นที่พัง
ทลาย พังทลาย พังทลาย และ
จะไม่มีเลยจนกว่าผู้มีสิทธิ์อัน
ชอบธรรมจะมาถึง และเราจะ
ประทานให้แก่ท่านผู้นั้น

28 บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย และเจ้า
จงพยากรณ์และกล่าวว่า องค์
พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้
เกี่ยวกับคนอัมโมน และเกี่ยว

(19) อสค 4:1-3 (20) พบญ 3:11 (21) สกษ 16:33 (22) อพย 32:17-18; ยชว 6:10
(23) 2 พกษ 24:20; ยรม 52:3 (24) ยรม 2:34; ฮชย 4:2 (25) 2 พศด 36:13
(26) 2 พกษ 25:6; ยรม 13:18 (27) สกก 2:21-22 (28) ยรม 49:1-5; อมส 1:13-15

กับเรื่องนำตาหนีของเขาทั้งหลายว่า ดาบเล่มหนึ่ง ดาบเล่มหนึ่งถูกชักออก เขาขัดมันเพื่อการเข่นฆ่า เขาให้มันตีมโลหิต เพราะมันวาววับ

29 ขณะเมื่อเขาเห็นนิมิตเท็จมาบอกท่าน ขณะเมื่อเขาให้คำทำนายมุสาแก่ท่าน เพื่อจะวางท่านไว้บนคอของผู้ชั่วที่ถูกฆ่า เวลากำหนดของเขามาถึงแล้ว คือเวลาแห่งการลงโทษความชั่วซ้ำครั้งสุดท้าย

30 เราจะให้ดาบกลับเข้าฝักอีก หรือ เราจะพิพากษาเจ้าในสถานที่ที่เจ้าถูกสร้างขึ้น ในแผ่นดินดั้งเดิมของเจ้า

31 เราจะเทความกริ้วของเราเหนือเจ้า และเราจะฟันเจ้าด้วยไฟแห่งความพิโรธของเรา และเราจะมอบเจ้าไว้ในมือของคนเขลา ผู้มีฝีมือในการทำลาย

32 เจ้าจะเป็นพื้นไว้ใส่ไฟ โลหิตของเจ้าจะอยู่กลางแผ่นดิน จะไม่มีใครจดจำเจ้าไว้อีก เพราะเราคือพระเยโฮวาห์ได้ล้นนวลแล้ว”

บรรดาความบาปของอิสราเอล

22 พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า

2”บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย ตัวเจ้าจะพิพากษาหรือ เจ้าจะพิพากษา

เมืองที่แปดเปื้อนด้วยโลหิตนั้น หรือ เจ้าจงสำแดงให้เมืองนั้นเห็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นของเธอ

3 เจ้าจงกล่าวว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า นี่เป็นเมืองที่ทำให้โลหิตตกอยู่กึ่งกลางตนเองเพื่อให้เวลากำหนดของตนมาถึง และเป็นเมืองที่ทำรูปเคารพไว้ให้ตัวมลทินไป

4 เจ้ามีความชั่วด้วยโลหิตที่เจ้ากระทำให้ตกนั้น และมลทินไปด้วยรูปเคารพที่เจ้ากระทำไว้ และเจ้าได้นำให้เวลาของเจ้าเข้ามาใกล้ เวลากำหนดแห่งปีของเจ้ามาถึงแล้ว เพราะฉะนั้นเราจึงกระทำเจ้าให้เป็นที่ประณามกันแก่ประชาชาติ และเป็นที่ย่ำเหยียบแก่ประเทศทั้งหลาย

5 ผู้ที่อยู่ไกลและที่อยู่ใกล้เจ้าจะเหยียบย่ำเจ้า ผู้เป็นเมืองที่เสียชื่อและเต็มด้วยความโกลาหล

6 ดุเถิด เจ้านายแห่งอิสราเอล ทุกคนซึ่งอยู่ในเจ้าก็โน้มไปในทางที่ทำให้โลหิตตกตามอำนาจของเขา

7 บิดามารดาถูกเหยียดหยามอยู่ในเจ้า คนต่างด้าวที่อาศัยอยู่ก็ถูกเบียดเบียนอยู่ท่ามกลางเจ้า ลูกกำพร้าพ่อและหญิงม่ายก็ถูกข่มเหงอยู่ในเจ้า

8 เจ้าได้ดูหมิ่นสิ่งบริสุทธิ์ของ

(29) อสค 12:24 (30) ยรม 47:6-7 (31) นสรม 1:6 (32) มลค 4:1; มธ 3:10, 12

(2) 2 พกษ 21:16 (3) ศพย 3:3 (4) 2 พกษ 21:16; มธ 23:32-33 (5) ยรม 15:2-3

(6) นทม 9:34; อสย 1:23 (7) อพย 21:17; ลนต 20:9 (8) ลนต 19:30; อมส 8:4-6

เรา และสบลู่วันสะบาโตทั้งหลายของเรา

9 ในเจ้ามีคนที่กล่าวร้ายเพื่อจะทำให้โลหิตตก และมีคนในเจ้าที่รับประทานบนภูเขา มีคนกระทำอจาดลามกท่ามกลางเจ้า

10 ในเจ้ามีชายบางคนได้เห็นความเปลือยของบิดาเขา ในเจ้ามีคนที่กระทำหยาบเกียรติผู้หญิงที่ยังมีมลทินเพราะมีประจำเดือน

11 คนหนึ่งกระทำการอันน่าสะอิดสะเอียนกับภรรยาของเพื่อนบ้าน อีกคนหนึ่งกระทำให้ลูกสะใภ้ของตนเป็นมลทินอย่างชั่วช้าลามก และอีกคนหนึ่ง ในพวกเจ้ากระทำหยาบเกียรติน้องสาวของเขาเอง คือลูกสาวของบิดาของตน

12 ในเจ้ามีคนที่รับสินบนเพื่อกระทำโลหิตตก เจ้าเอาดอกเบี๋ยและเอาเงินเพิ่มและทำกำไรจากเพื่อนบ้านของเจ้าโดยการบีบบังคับ และเจ้าได้ล้มเราเสีย องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนั้นแหละ

13 ดูเถิด เพราะฉะนั้นเราได้ฟาดมือของเราลงบนผลกำไร อธรรมที่เจ้าได้ และลงบนโลหิตที่อยู่ ในหมู่พวกเจ้าทั้งหลาย

14 ใจเจ้าจะทนได้หรือ และมีมือของเจ้าจะแข็งแรงอยู่หรือ ในวัน

ที่เราจะเอาเรื่องกับเจ้า เราคือพระเยโฮวาห์ได้ลั่นวาจาแล้ว และเราจะกระทำ

15 เราจะให้เจ้ากระจัดกระจายไปในหมู่ประชาชาติ และกระจายเข้าไปตามประเทศต่าง ๆ และเราจะเผาเอาความโสโครกออกจากเจ้าเสีย

16 เจ้าจะได้มรดกของเจ้าเพราะตัวเจ้าเองท่ามกลางสายตาของประชาชาติ และเจ้าจะรู้ว่าเราคือพระเยโฮวาห์”

อิสราเอลเป็นขี้โลหะ

(ความโสโครก) ในเตาหลอม

17 และพระวามะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า

18 “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย สำหรับเราวงศ์วานอิสราเอลกลายเป็นขี้โลหะ เขาทิ้งสินเป็นทองสัมฤทธิ์ ดีบุก เหล็ก และตะกั่วในเตาหลอม เขาเป็นขี้โลหะเงินไปหมด

19 เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เพราะว่าเจ้าเป็นขี้โลหะไปเสียทั้งสินแล้ว เพราะฉะนั้น ดูเถิด เราจะรวบรวมเจ้าไว้ท่ามกลางเยรูซาเล็ม

20 อย่างที่คนเขารวบรวมเงินทองสัมฤทธิ์และเหล็ก และตะกั่วและดีบุกไว้ในเตาหลอม เพื่อเอาไฟเผาให้มันละลาย ดัง

(9) อพย 20:16 (10) ปฐก 35:22 (11) อสค 18:11 (12) อพย 23:7-8; พบญ 16:19 (13) กตว 24:10 (14) โยบ 40:9 (15) ลนต 26:33; พบญ 4:27 (16) อสค 7:24 (18) สดต 119:119; อสย 1:22 (19) มคา 4:12; มธ 13:40 (20) ยรม 4:11-12

นั้นเราจะรวบรวมเจ้าด้วยความ
กริ้วและด้วยความพิโรธของเรา
และเราจะใส่เจ้ารวมไว้ให้เจ้าละ
ลาย

21 เราจะรวบรวมเจ้า และเอา
เพลิงแห่งความพิโรธของเราพัน
เจ้า และเจ้าจะละลายอยู่ท่าม-
กลางนั้น

22 เงินละลายอยู่ในเตาหลอม
ฉันทได้ เจ้าทั้งหลายจะละลายอยู่
ท่ามกลางเพลิงฉันทนั้น และเจ้า
จะทราบว่าคุณคือพระเยโฮวาห์
ได้เทความกริ้วของเราลงเหนือ
เจ้า”

**บรรดาปุโรหิต เจ้านาย
ผู้พยากรณ์และประชาชน
ได้กระทำบาปแล้ว**

23 และพระวจนะของพระเยโฮ-
วาห์มายังข้าพเจ้าว่า

24 “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงพูด
กับแผ่นดินนั้นว่า เจ้าเป็นแผ่น
ดินที่ไม่ได้รับการชำระ หรือฝน
มิได้ชะในวันแห่งพระพิโรธ

25 มีการวางแผนร้ายระหว่าง
พวกผู้พยากรณ์ท่ามกลางแผ่น
ดินนั้น เป็นเหมือนสิ่งโตคำราม
ฉีกเหยื่ออยู่ เขาทั้งหลายกินชีวิต
มนุษย์ เขาริบทรัพย์สมบัติและ
สิ่งประเสริฐไป เขาได้กระทำ
ให้เกิดหญิงม่ายมีชู้มากมาย
ท่ามกลางแผ่นดินนั้น

26 ปุโรหิตของเขาได้ละเมิด

ราชบัญญัติของเรา และได้ลบ-
หลู่สิ่งบริสุทธิ์ของเรา เขามีได้
แยกแยะความแตกต่างระหว่าง
สิ่งที่บริสุทธิ์และสิ่งสามัญ เขามี
ได้แสดงให้เห็นความแตกต่าง
ระหว่างของมลทินและของสะ-
อาด เขาได้ซ่อนนัยน์ตาของเขา
ไว้จากวันสะบาโตของเรา ดังนั้น
แหละเราจึงถูกลบหลู่ท่ามกลาง
เขาทั้งหลาย

27 เจ้านายในท่ามกลางแผ่นดิน
เป็นเหมือนสุนัขป่าที่ฉีกเหยื่อ
ทำให้โลหิตตก ทำลายชีวิตเพื่อ
จะเอากำไรที่อัสติย์

28 และผู้พยากรณ์ของแผ่นดิน
นั้นก็ฉาบด้วยปูนขาว ให้เขาเห็น
นิมิตเท็จ และให้คำทำนายมุสา
แก่เขา โดยกล่าวว่า ‘องค์พระ
ผู้เป็นเจ้าของเจ้าตรัสดังนี้’ ใน
เมื่อพระเยโฮวาห์มิได้ตรัสเลย

29 ประชาชนแห่งแผ่นดินกระ-
ทำการบีบคั้นและกระทำโจร-
กรรม เออ เขาบีบบังคับคนยาก
จนและคนขัดสน และบีบบังคับคน
ต่างด้าวอย่างอยู่ติธรรม

30 และเราก็แสวงหาสักคนหนึ่ง
ในพวกเขาซึ่งจะสร้างรั้วต้นไม้
และยืนอยู่ในช่องโหว่ต่อหน้าเรา
เพื่อแผ่นดินนั้น เพื่อเราจะมีได้
ทำลายมันเสีย แต่ก็หาไม่ได้สัก
คนเดียว

31 ฉะนั้นเราจึงเทความกริ้วของ

(21) อสค 15:6-7; นสม 1:6 (22) สชย 5:10; วา 16:1 (24) 2 พศต 28:22; อสย 1:5
(25) 1 พกษ 22:11; ยรม 5:30-31 (26) 1 ซมอ 2:12-17 (27) สชย 7:1-7; มคา 3:2
(28) ยรม 8:10-11 (29) อสย 5:7 (30) อสย 59:16; ยรม 5:1 (31) อสค 22:21-22

เราลงเนื้อเขา เราได้เผาผลาญเขาด้วยเพลิงพิโรธของเรา เราได้ตอบสนองตามการประพฤติของเขาเหนือศีรษะเขา องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ”

คำอุปมาเรื่อง
ที่สาวน่องสาวสองคน
23 พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า

2 “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย มีผู้หญิงสองคน เป็นบุตรสาวมารดาเดียวกัน

3 เธอเล่นซู้ในอียิปต์ เธอเล่นซู้ตั้งแต่สาว ๆ ณ ที่นั้นถิ่นของเธอ ถูกเคล้าคลึง และออกพรหมจารีของเธอก็ถูกจับต้อง

4 คนพี่ชื่อโฮโฮลาห์และโฮโฮลิบาคีเป็นชื่อน้องสาว ทั้งสองมาเป็นของเรา ทั้งสองเกิดบุตรชายหญิง เรื่องชื่อนั้น โฮโฮลาห์คือสะมาเรีย และโฮโฮลิบาคีคือเยรูซาเล็ม

5 โฮโฮลาห์เล่นซู้เมื่อเธอเป็นของเรา เธอลุ่มหลงพวกคนรักของเธอ คืออัสซีเรียเพื่อนบ้านของเธอ

6 ซึ่งแต่งกายสีม่วง และเป็นเจ้าเมืองและผู้บังคับบัญชา ทุกคนเป็นชายหนุ่มที่พึงปรารถนา พลม้าขี่ม้า

7 เธอเล่นซู้กับคนเหล่านี้ ซึ่งเป็นบุคคลที่คัดเลือกแล้วของอัสซีเรียทุกคน และเธอก็กระทำตัวให้เป็นมลทินด้วยรูปเคารพของทุกคนที่เธอลุ่มหลงนั้น

8 เธอมิได้เลิกการเล่นซู้ซึ่งเธอได้นำมาจากอียิปต์ เพราะว่าเมื่อยังสาวอยู่คนหนุ่มก็เข้านอนกับเธอ และจับต้องอกพรหมจารีของเธอ และเทราคะของเธอให้แก่เธอ

9 เพราะฉะนั้นเราจึงมอบเธอให้ตกอยู่ในมือพวกคนรักของเธอ คือในมือคนอัสซีเรียซึ่งเธอลุ่มหลงนั้น

10 ผู้เหล่านี้เผยความเปลือยเปล่าของเธอ เขาจับบุตรชายหญิงของเธอ และฆ่าเธอเสียด้วยดาบ เธอจึงเป็นคำเยาะเย้ยท่ามกลางผู้หญิงทั้งหลาย ในเมื่อได้พิพากษาลงโทษเธอแล้ว

11 เมื่อโฮโฮลิบาคีน้องสาวของเธอเห็นเช่นนั้น เธอก็ทรมานเสียยิ่งกว่าพี่สาวในเรื่องการลุ่มหลง และในการเล่นซู้ซึ่งทรมานเสียยิ่งกว่าพี่สาว

12 เธอลุ่มหลงอัสซีเรียเพื่อนบ้านของเธอ เจ้าเมืองและผู้บังคับบัญชา ซึ่งแต่งเกราะเต็ม พลม้าขี่ม้า ทุกคนเป็นชายหนุ่มที่พึงปรารถนา

13 และเราเห็นว่าเธอมีมลทิน

(2) อสค 16:44 (3) ลนต 17:7; พบญ 29:16 (4) 1 พกษ 12:20 (5) 1 พกษ 14:9 (6) อสค 23:12-15 (7) ปฐก 10:22 (8) อพย 32:4; 1 พกษ 12:28 (9) 2 พกษ 15:29 (10) สขย 2:3 (11) ยรม 3:8; อสค 16:47-51 (12) 2 พกษ 16:7 (13) สขย 12:1-2

เสียแล้ว เธอทั้งสองก็เดินทาง
เดียวกัน

14 แต่เธอยังเล่นขี้ขี้ขึ้น เมื่อ
เธอเห็นรูปคนอยู่บนผนัง เป็น
รูปคนเคลเดียเขียนด้วยสีแดง
เข้ม

15 มีเข็มขัดคาดเอว มีผ้าโพก
ศีรษะชายห้อยอยู่ ทุกคนเป็น
เหมือนนายทหาร เป็นรูปชาว
บาบิโลน ซึ่งแผ่นดินเดิมของเขา
คือเคลเดีย

16 เมื่อเธอเห็นรูปนั้นก็ล้มลง
เขาเสียแล้ว และส่งผู้สื่อสารไป
หาเขาที่เคลเดีย

17 ชาวบาบิโลนก็มาหาเธอถึง
เตียงรัก และเขาก็กระทำให้
เธอเป็นมลทินด้วยราคะของเขา
หลังจากที่เธอโสโครกกับเขา
แล้ว จิตใจเธอก็เบื่อหน่าย

18 เมื่อเธอได้ทำการเล่นขี้เสีย
อย่างเปิดเผย และเธอสำแดง
ความเปลือยเปล่าของเธอ จิตใจ
เราก็เบื่อหน่ายเธอ อย่างที่จิตใจ
เราเบื่อหน่ายพี่สาวของเธอ

19 ถึงกระนั้นเธอยังทิวการเล่น
ขี้ของเธอขึ้นอีก โดยหวนระลึก
ถึงเมื่อครั้งยังสาวอยู่ เมื่อเธอ
เล่นขี้อยู่ในแผ่นดินอียิปต์

20 เธอลุ่มหลงขี้ของเธอที่นั่น
ลำเนาของเธอเหมือนของลา
และของของเขาก็เหมือนของม้า
21 ดังนั้นแหละ เจ้าก็อาลัยใน

ราคะเมื่อเจ้ายังสาวอยู่ เมื่อคน
อียิปต์จับต้องอกของเจ้า และ
เคล้าคลึงหัวนมสาวของเจ้า”

22 เพราะฉะนั้น โอ โอโฮลีบาห์
เอ๋ย องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า
ตรัสตั้งนินว่า “ดูเถิด เราจะรัก
คนที่จิตใจเจ้าเบื่อหน่ายแล้วนั้น
ให้มาสู่เจ้า และเราจะนำเขามาสู่
เจ้าจากทุกด้าน

23 มีคนบาบิโลน และคนเคล-
เดียทั้งสิ้น เปโซตและโซอา และ
โคอา ทั้งคนอัสซีเรียทั้งสิ้นด้วย
เป็นคนหนุ่มที่ฟังปรารภณา เจ้า
เมือง ผู้บังคับบัญชาทั้งสิ้น เป็น
นายทหารและผู้มีชื่อเสียง ทุก
คนขึ้นมา

24 เขาจะมาต่อสู่เจ้า มีรถรบ
เกวียนและล้อเลื่อน และชนชาติ
ทั้งหลายเป็นอันมาก เขาจะตั้ง
ตนต่อสู่เจ้าทุกด้าน ด้วยตั้งและ
โล่และหมวกเหล็ก และเราจะ
มอบการพิพากษาต่อหน้าเขา
และเขาทั้งหลายจะพิพากษาเจ้า
ตามหลักการพิพากษาของเขา
ทั้งหลาย

25 และเราจะมุ่งความรื้อรณ
ของเราต่อสู่เจ้า และเขาจะกระ-
ทำกับเจ้าด้วยความเกรี้ยวกราด
เขาจะตัดจมูกและตัดหูของเจ้า
ออกเสีย และผู้ที่รอตตายจะล้ม
ลงด้วยดาบ เขาจะจับบุตรชาย
และบุตรสาวของเจ้า และคนที่

(14) อสค 8:10 (15) 1 ซมอ 18:4 (16) ปฐก 3:6 (17) ปฐก 10:10; 2 ซมอ 13:15

(18) อสย 3:9; ยรม 8:12 (19) อสค 23:14 (20) อสค 16:20 (22) สบก 1:6-10

(23) 2 พกษ 20:14-17 (24) ยรม 47:3; นสม 2:3-4 (25) อพย 34:14; พบญ 29:20

รอดตายของเจ้าจะถูกเผาด้วยไฟ

26 เขาจะถอดเอาเสื้อของเจ้าออก และนำเอาเครื่องรูปพรรณงาม ๆ ของเจ้าไปเสีย

27 เราจะให้ราคะและการเล่นชู้ซึ่งเจ้านำมาจากแผ่นดินอียิปต์สูญสิ้นลง เพื่อเจ้าจะมีได้เงยหน้าขึ้นดูคนอียิปต์ และระลึกถึงเขไปอีกต่อไป

28 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราจะมอบเจ้าไว้ในมือของผู้ที่เจ้าเกลียดชัง ในมือของผู้เหล่านั้นที่จิตใจเจ้าเบื่อหน่าย

29 และเขาทั้งหลายจะกระทำกับเจ้าด้วยความเกลียดชัง และจะริบเอาบรรดาผลแห่งการงานของเจ้าไปเสีย และจะทิ้งเจ้าไว้ให้เปลือยเปล่าและล่อนจ้อน จะต้องเปิดเผยความเปลือยเปล่าราคะและการเล่นชู้ของเจ้า

30 เราจะกระทำสิ่งเหล่านี้แก่เจ้า เพราะเจ้าเล่นชู้ตามประชาชาติ และเพราะเจ้ากระทำตัวของเจ้าให้มัวหมองไปด้วยรูปเคารพของเขาทั้งหลาย

31 เจ้าดำเนินตามทางแห่งพี่สาวของเจ้า เพราะฉะนั้นเราจะมอบถ้วยของเธอใส่มือเจ้า

32 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เจ้าจะต้องดื่มจาก

ถ้วยของพี่สาวเจ้า ซึ่งลึกและใหญ่ เจ้าจะเป็นที่หัวเราะเยาะและถูกสบประมาท เพราะถ้วยนั้นจุ่มมาก

33 เจ้าจะเต็มไปด้วยความมึนเมาและความเศร้าโศกเสียใจ ด้วยถ้วยแห่งความน่าสะพรึงกลัวและการรกร้างว่างเปล่า ถ้วยแห่งสะมาเรียพี่สาวของเจ้า

34 เจ้าจะดื่มและดื่มจนเกลี้ยง เจ้าจะตะแคงถ้วยและฉีกอกของเจ้าเสีย เพราะเราได้ล้นวาจาแล้ว องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้แหละ

35 เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เพราะเจ้าลืมนเราและเหวี่ยงเราไปไว้เบื้องหลังเจ้าเสีย เพราะฉะนั้นเจ้าจงรับโทษราคะและการเล่นชู้ของเจ้าเถิด”

36 พระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้า ยิ่งกว่านั้นอีกว่า “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าจะพิพากษาโอไฮลาห์และโอไฮลิบัทหรือจงประกาศให้เขาทราบถึงการกระทำอันน่าสะอิดสะเอียนของเขา

37 เพราะว่าเธอได้กระทำการล่วงประเวณี และโลหิตอยู่ในมือของเธอ เธอกระทำการล่วงประเวณีกับรูปเคารพของเธอ และเธอยังถวายเป็นบุตรชายซึ่งเธอ

(26) อสค 23:29 (27) มคา 5:10-14 (28) ยรม 21:7-10 (29) พบญ 28:47-51
 (30) สดต 106:35-38 (31) 2 พกษ 21:13 (32) สดต 60:3 (33) ยรม 25:27
 (34) สดต 75:8; อสย 51:17 (35) ยรม 2:32 (36) 1 คร 6:2-3 (37) สขย 1:2; 3:1

บังเกิดให้แก่เรานั้นให้ลุยไฟ เพื่อเผาผลาญเขาเสีย

38 ยิ่งกว่านั้นอีก เธอได้กระทำ เช่นนี้แก่เรา คือเธอได้กระทำให้ สถานบริสุทธิของเราเป็นมลทิน ในวันเดียวกัน และลบหลู่วัน สะบาโตของเรา

39 คือขณะเมื่อเธอฆ่าลูกของเธอ เป็นเครื่องบูชารูปเคารพ ใน วันนั้น เธอก็ เข้ามาในสถาน บริสุทธิของเราและกระทำสถาน ที่นั้นให้เป็นมลทิน ดูเถิด เธอ กระทำสิ่งเหล่านี้ในนิเวศของเรา

40 ยิ่งกว่านั้นอีก เธอยังได้ให้ไป หาผู้ชายมาจากเมืองไกล คือ เธอใช้ผู้สื่อสารไปหา และดูเถิด เขาก็มา เธอก็ชำระตัวของเธอ เธอทาตาของเธอ และแต่งกาย ของเธอด้วยเครื่องประดับ เพื่อ คนเหล่านั้น

41 เธอนั่งอยู่บนตั่งอันสูงศักดิ์ มีโต๊ะวางอยู่ข้างหน้า ซึ่งเป็นโต๊ะ ที่เจ้าได้วางเครื่องหอมและน้ำมันของเรา

42 เสียงของประชาชนที่ปล่อย ตัวก็ตั้งอยู่กับเธอพร้อมกับคน สำมัญ เขานำคนเส-บามาจาก ถิ่นทุรกันดารด้วย และเขาเอากำไล่มือสวมที่มือของผู้หญิง และสวมมงกุฎงาม ๆ บนศีรษะ ของเธอทั้งสอง

43 เราจึงกล่าวเรื่องเธอ ผู้ที่ร่ว

รอยโดยการลวงประเวณีว่า เขายังเล่นชู้กับเธอหรือ และเธอยัง เล่นชู้กับเขาหรือ

44 เพราะชายเหล่านั้นยังเข้าหา เธอ อย่างเดียวกับผู้ชายเข้าหา หญิงที่เป็นโสเภณี ดังนั้นเขาก็ เข้าหาโอโฮลาห์กับโอโฮลีบัท ซึ่งเป็นผู้หญิงมีราคะ

45 แต่คนชอบธรรมจะพิพากษา เธอด้วยคำพิพากษาอันควรตก แก่หญิงผู้ลวงประเวณี และด้วย คำพิพากษาอันควรตกแก่หญิงผู้ กระทำให้โลหิตตก เพราะเธอ เป็นหญิงลวงประเวณี และ เพราะโลหิตอยู่ในมือของเธอ

46 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า จงนำกองทัพมา สู้กับเธอทั้งสองนี้ และเราจะ มอบเธอไว้แก่ความครั่นคร้าม และการถูกริบ

47 และกองทัพจะเอาหินขว้าง เธอ และฆ่าเธอเสียด้วยดาบ เขา จะฆ่าบุตรชายหญิงของเธอ และ เผาเรือนทั้งหลายของเธอเสีย ด้วยไฟ

48 ดังนั้นแหละ เราจะให้ราคะใน แผ่นดินนั้นสูญสิ้นเสียที่ เพื่อ ผู้หญิงทั้งหลายจะได้รับความ ตักเตือนและไม่ประพฤติราคะ อย่างที่เจ้าได้กระทำแล้วนั้น

49 ส่วนราคะของเจ้านั้นเจ้าจะ ต้องรับโทษ และเจ้าจะต้องรับ

(38) อสค 7:20 (39) ยรม 7:8-11 (40) 2 พกษ 20:13-15 (41) สภษ 7:16-17

(42) อพย 32:6 (43) อสร 9:7; สดต 106:6 (44) อสค 23:3 (45) ยรม 5:14; ฮชย 6:5

(46) ยรม 25:9 (47) 2 พคต 36:17-19 (48) มคา 5:11-14; ศพย 1:3 (49) อสค 7:4

โทษเรื่องการบุชารูปเคารพอย่าง
บาปหนาของเจ้า และเจ้าจะ
ทราบว่าเป็นองค์พระผู้เป็น
เจ้าพระเจ้า”

24 คำอุปมาเรื่องหมอน้ำที่ต้มอยู่
เมื่อวันทีลืบเดือนทีลืบ
ปีที่เก้า พระวณะของ
พระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า
”บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงเขียน
ชื่อของวันนี้ไว้ วันที่เดียว
กษัตริย์บาบิโลนล้อมเยรูซาเล็ม
ในวันนี้เอง

3 และจงกล่าวคำอุปมาแก่วงศ์
วานที่มักกบฏ และพูดกับเขาว่า
องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัส
ตั้งนี้ว่า จงตั้งหม้อไว้ ตั้งไว้ซี เท
น้ำใส่หม้อด้วย

4 ใส่ชิ้นเนื้อเข้าไป เอาชิ้นเนื้อ
ดี ๆ คือเนื้อโคขนาคาและเนื้อสัน
ขาหน้า เลือกรกระดูกตีมาใส่ให้
เต็ม

5 จงเลือกแกะที่ ดีที สุดมาตัว
หนึ่ง ใช้กระดูกเหล่านั้นเป็นฟืน
ไว้ต้มนั้น จงต้มให้ดี เพื่อเคี้ยว
กระดูกที่อยู่ในนั้นด้วย

6 เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็น
เจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า วิบัติแก่
กรุงที่ชุ่มโลหิต วิบัติแก่หม้อที่
ขึ้นสนิมข้างในและซึ่งสนิมมิได้
หลุดออกมา จงเอาเนื้อออกทีละ
ชิ้น ๆ อย่าจับสลากเลย

7 เพราะว่าโลหิตที่เธอกระทำให้

ตกนั้นยังอยู่ท่ามกลางเธอ เธอ
วางไว้บนหิน เธอมีได้เทลงดิน
เพื่อเอาฝุ่นกลบไว้

8 เราได้วางโลหิตที่เธอทำให้ตก
นั้นไว้บนก้อนหิน เพื่อมิให้ปิด
โลหิตนั้นไว้ เพื่อเราความพิโรธ
และทำการแก้แค้น

9 เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็น
เจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า วิบัติแก่
กรุงที่ชุ่มโลหิต เราจะกระทำให้
กองไฟนั้นใหญ่ขึ้นด้วย

10 จงสูมฟืนเข้าไปและก่อไฟขึ้น
ต้มเนื้อให้ดี แล้วปรุงแต่งให้
อร่อย และปล่อยกระดูกให้ไหม้

11 และวางหม้อเปล่าไว้บนถ่าน
เพื่อให้ทองสัมฤทธิ์นั้นร้อนและ
ไหม้ ให้ความโสโครกละลายเสีย
ในนั้น ให้สนิมของมันไหม้ไฟ

12 เธอกระทำตัวของเธอเหนื่อย
ด้วยการมูสาต่างๆ สนิมที่หนา
ของเธอก็ไม่หลุดออกไปจากเธอ
สนิมนั้นจะต้องอยู่ในไฟ

13 ราคะของเจ้าโสโครก เพราะ
ว่าเราได้ชำระเจ้าแล้ว แต่เจ้าไม่
ชำระตัว เจ้าจะไม่ถูกชำระจาก
ความโสโครกของเจ้าอีกต่อไป
จนกว่าเราจะระบายความเกรี้ยว
กราดของเราออกเหนือเจ้าจน
หมด

14 เราคือพระเยโฮวาห์ได้ลั่น
วาจาแล้ว จะเป็นไปอย่างนั้น เรา
จะกระทำเช่นนั้น เราจะปล่อยให้

(1) อสค 1:2 (2) อสย 30:8-9 (3) สดต 78:2 (4) มธ 7:2 (5) ยรม 39:6; วา 19:20
(6) 2 พกษ 21:16 (7) 1 พกษ 21:19 (8) พบญ 32:21 (9) นสม 3:1 (10) ยรม 17:3
(11) ยรม 21:10 (12) อสย 47:13 (13) อสค 24:11 (14) กตว 23:19; 1 ซมอ 15:29

กลับ เราจะไม่สงวนไว้ และเราจะไม่เปลี่ยนใจ เขาจะพิพากษาเจ้าตามวิธีการและการกระทำของเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ”

ภรรยาของเอเสเคียลเสียชีวิต

15 พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า

16 “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย ดูก่อนเราจะเอาสิ่งที่พอดตาของเจ้าไปเสียจากเจ้าด้วยการประหารเสียแล้ว ถึงกระนั้นเจ้าก็อย่าคร่ำครวญหรือร้องไห้ หรือให้น้ำตาตก

17 จงอดกลั้น ไม่คร่ำครวญเกิดอย่าไว้ทุกข์ให้คนที่ตาย จงโปกผ้าของเจ้า และสวมรองเท้าของเจ้า อย่าปิดริมฝีปากหรือรับประทานอาหารของมนุษย์”

18 ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงพูดกับประชาชนตอนเช้า และภรรยาของข้าพเจ้าก็สิ้นชีวิตตอนเย็น รุ่งเช้าขึ้นข้าพเจ้าก็กระทำอย่างที่ข้าพเจ้ารับพระบัญชา

19 ประชาชนก็ถามข้าพเจ้าว่า “ท่านจะไม่บอกเราทั้งหลายหรือว่า สิ่งนี้มีความหมายอะไรแก่เรา ซึ่งท่านกระทำเช่นนั้น”

20 แล้วข้าพเจ้าก็พูดกับเขาว่า “พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า

21 จงกล่าวแก่วงศ์วานอิสราเอล

ว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ดูก่อนเราจะลบหลู่สถานบริสุทธิ์ของเราอันเป็นความล้าเลิศในอำนาจของเจ้า ความปรารถนาแห่งตาของเจ้า และสิ่งที่จิตวิญญาณของเจ้าห้วงโย บุตรชายหญิงของเจ้าซึ่งเจ้าทิ้งไว้เบื้องหลังจะล้มลงด้วยดาบ 22 และเจ้าทั้งหลายจะกระทำอย่างที่เราก่อทำ เจ้าจะไม่ปิดริมฝีปาก หรือรับประทานอาหารของมนุษย์

23 ผ้าโปกจะอยู่บนศีรษะของเจ้า และรองเท้าจะอยู่ที่เท้าของเจ้า เจ้าจะไม่ไว้ทุกข์หรือร้องไห้ แต่เจ้าจะทรุดลงเพราะความชั่วช้าของเจ้า และจะโอดครวญแก่กันและกัน

24 เอเสเคียลจะเป็นเครื่องหมายสำคัญแก่เจ้าทั้งหลาย ดังนี้เขาได้กระทำสิ่งใด เจ้าจะกระทำอย่างนั้นทุกอย่าง เมื่อเหตุการณ์เหล่านั้นมาถึง เจ้าจะได้ทราบว่าเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า

25 และเจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย ในวันที่เราเอาที่กำบังเข้มแข็งของเขาทั้งหลายออกไป อันเป็นความร่าเริงและเป็นสง่าราศีของเขา สิ่งพอดตาของเขาทั้งหลาย และสิ่งที่ใจของเขาปรารถนา ทั้งบุตรชายและบุตรสาวของเขา

(16) สภษ 5:19; อสค 24:18 (17) สดต 37:7; อมส 8:3 (18) 1 คร 7:29-30

(19) อสค 12:9; มลค 3:7-8 (21) สดต 74:7; อสย 65:11 (22) โยบ 27:15

(23) ลนต 26:39; อสย 59:11 (24) อสย 8:18; สชย 1:2 (25) สดต 48:2; ยรม 7:4

26 ในวันนั้น ผู้หนีกัยจะมาหาเจ้า เพื่อจะรายงานข่าวให้เจ้าได้ยินเอง

27 ในวันนั้น ปากของเจ้าจะหาย ไม้ต่อหน้าผู้หนีกัย และเจ้าจะพูดและจะไม่เป็นไม้อีกต่อไป ตั้งนั้นเจ้าจะเป็นหมายสำคัญสำหรับเขา และเขาทั้งหลายจะทราบว่าเป็นพระเยโฮวาห์

การพิพากษาลงโทษคนอัมโมน
25 พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า

2 "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย มุ่งหน้าของเจ้าไปยังคนอัมโมน และจงพยากรณ์กล่าวโทษเขา

3 จงกล่าวแก่คนอัมโมนว่า จงฟังพระวณะขององค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เพราะเจ้ากล่าวว่า 'อัสสา' เหนือสถานบริสุทธิ์ของเราเมื่อที่นั้นถูกลบหลู่ และเหนือแผ่นดินอิสราเอลเมื่อแผ่นดินนั้นรกร้างไป และเหนือวงศ์วานยูดาห์เมื่อต้องตกไปเป็นเชลย

4 เพราะฉะนั้น ดุเถิด เราจะมอบเจ้าให้แก่ประชาชนทางทิศตะวันออกให้เป็นกรรมสิทธิ์ เขาจะตั้งปราสาททั้งหลายท่ามกลางเจ้า และสร้างที่อยู่ของเขาท่ามกลางเจ้า เขาทั้งหลายจะรับ

ประทานผลไม้ของเจ้า และจะดื่มน้ำนมของเจ้า

5 เราจะกระทำให้เมืองรับบาคเป็นคอกสำหรับอูฐ และทำให้ที่ของคนอัมโมนเป็นที่นอนลงสำหรับฝูงแพะแกะ แล้วเจ้าจะทราบว่าเป็นพระเยโฮวาห์

6 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เพราะเจ้าได้ตบมือและกระเท็บเท้าและปัดด้วยใจคิดร้ายต่อแผ่นดินอิสราเอล

7 เพราะฉะนั้น ดุเถิด เราได้ยื่นมือของเราออกต่อผู้เจ้า และจะมอบเจ้าไว้แก่ประชาชนทั้งหลายให้เป็นของริบ และเราจะตัดเจ้าออกเสียจากชนชาติทั้งหลาย และเราจะกระทำให้เจ้าพินาศไปจากประเทศต่างๆ เราจะทำลายเจ้า แล้วเจ้าจะทราบว่าเป็นพระเยโฮวาห์

การพิพากษาลงโทษคนโมอับ
 8 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เพราะโมอับและเสอีร์กล่าวว่า 'ดุเถิด วงศ์วานยูดาห์ก็เหมือนประชาชาติอื่นๆทั้งสิ้น'

9 เพราะฉะนั้น ดุเถิด เราจะเปิดไหล่เขาโมอับจนไม่มีเมืองเหลือคือเมืองของเขาจากด้านนั้น สวรรค์ของประเทศนั้น คือเมืองเบธเยซิโมท เมืองบาอัล-เมโอนและเมืองศรียาธาอิม
 10 เราจะมอบเมืองเหล่านั้นให้

(26) อสค 33:21-22 (27) อพย 6:11-12 (2) ปฐก 19:38 (3) สดต 70:2-3 (4) วนล 6:3; 1 พกษ 4:30 (5) 2 ซมอ 12:26; อสย 17:2 (6) โยบ 27:23; ยรม 48:27 (7) ศพย 1:4 (8) กตว 24:17; สดต 83:4 (9) ยชว 13:20 (10) สดต 83:3; อสย 23:16

แก่ประชาชนทางทิศตะวันออก พร้อมกับคนอัมโมนให้ เป็นกรรมสิทธิ์ เพื่อว่าจะไม่มีใครนึกถึงคนอัมโมนอีกในท่ามกลางประชาชาติ

11 และเราจะพิพากษาลงโทษโมอับ แล้วเขาทั้งหลายจะทราบ ว่าเราคือพระเยโฮวาห์

การพิพากษาลงโทษ

คนเอโดม

12 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ตรัสตั้งนี้ว่า เพราะว่าเอโดมได้ประพฤติอย่างแค้นต่อวงศ์วานของยูดาห์ และได้กระทำความชั่วหนักหนาในการที่แค้นเขา

13 เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจึงตรัสตั้งนี้ว่า เราจะเหยียดมือของเราออกเหนือเอโดมด้วย และจะตัดคนและสัตว์ออกเสียจากเมืองนั้น และเราจะกระทำให้เมืองนั้นรกร้างตั้งแต่เมืองเทมาน และชาวเมืองเดดานก็จะล้มลงด้วยดาบ

14 และเราจะวางการแค้นของเราลงเหนือเมืองเอโดมด้วยมือของอิสราเอลประชาชนของเรา และเขาจะกระทำตามความกริ้วและความพิโรธของเราในเมืองเอโดม และเขาจะทราบถึงการแค้นของเรา องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้แหละ

การพิพากษาลงโทษ

คนฟิลิสเตีย

15 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ตรัสตั้งนี้ว่า เพราะว่าคนฟิลิสเตียได้กระทำอย่างแค้น และทำการแค้นด้วยใจคิดร้ายหมายทำลาย เพราะเกลียดชังแต่หนหลัง

16 เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราจะเหยียดมือของเราออกเหนือคนฟิลิสเตีย และเราจะตัดคนเคเรธออก และทำลายคนที่เหลืออยู่ตามฝั่งทะเลนั้นเสีย

17 เราจะกระทำการแค้นใหญ่ยิ่งเหนือเขาด้วยการตีเตียนอย่างรุนแรง แล้วเขาจะทราบว่าเราคือพระเยโฮวาห์ เมื่อเราได้วางการแค้นของเราไว้เหนือเขา”

การพิพากษาลงโทษ

ที่จะมาสู่เมืองไทร

26 อยู่มาในวันต้นเดือนปีที่สิบเอ็ด พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า

2”บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เพราะว่าเมืองไทรได้พุดเกี่ยวพันกับเยรูซาเล็มว่า `อ้าฮา ประตุมืองของชนชาติทั้งหลายหักเสียแล้ว มันเปิดกว้างไว้รับข้า มันร้างเปล่าแล้ว ข้าจะบริบูรณ์ขึ้น’

(11) อสค 25:17; ยต 1:15 (12) 2 พศต 28:17-18 (13) พคค 4:21-22; มลค 1:3-4

(14) ปฐก 27:29; อสย 11:14 (15) ยรม 25:20; ยอล 3:4 (16) 1 ซมอ 30:14

(17) สดค 9:16; อสค 25:11 (1) ยรม 39:2; อสค 1:2 (2) ยชว 19:29; สดค 83:7

3 เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า ดูเถิด โอเมืองไทระเอ๋ย เราเป็นปฏิปักษ์กับเจ้า และจะนำประชาชาติเป็นอันมากมาต่อสู้อีก ตั้งทะเลกระทำให้คลื่นของมันขึ้นมา

4 เขาทั้งหลายจะทำลายกำแพงเมืองไทระ และพังทลายหอคอยของเมืองนั้นเสีย และเราจะขุดดินเสียจากเมืองนั้น กระทำให้อยู่บนยอดของศิลา

5 เมืองนั้นจะเป็นที่สำหรับตากอวนอยู่กลางทะเล เพราะเราได้ล้นนวจาแล้ว องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าได้ตรัส และเมืองนั้นจะเป็นของปล้นแห่งบรรดาประชาชาติ

6 และพวกธิดาของเมืองนี้ซึ่งอยู่บนแผ่นดินใหญ่จะต้องถูกฆ่าเสียด้วยดาบ แล้วเขาทั้งหลายจะทราบว่าเป็นพระเยโฮวาห์

7 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราจะนำเนบคัตเนสซาร์กษัตริย์บาบิโลนผู้เป็นจอมกษัตริย์มายังเมืองไทระจากทิศเหนือ พร้อมทั้งม้าและรถรบกับพลม้าและกองทหารกับคนมากมาย

8 ท่านจะฆ่าธิดาของเจ้าบนแผ่นดินใหญ่เสียด้วยดาบ ท่านจะก่อกำแพงล้อมเจ้าไว้และก่อเชิงเทินทำด้วยตั้งต่อสู้กับเจ้า

9 ท่านจะตั้งเครื่องทะเลงต่อสู้อีกกับกำแพงของเจ้า และท่านจะเอาขวานของท่านฟันหอคอยของเจ้าลง

10 ม้าของท่านมากมายจนฝุ่นม้าตลบคลุมเจ้าไว้ กำแพงเมืองของเจ้าจะสั่นสะเทือนด้วยเสียงพลม้าและล้อเลื่อนและรถรบ เมื่อท่านจะยกเข้าประตูเมืองของเจ้า อย่างกับคนเดินเข้าเมืองเมื่อเมืองนั้นแตกแล้ว

11 ท่านจะย่ำที่ถนนทั้งปวงของเจ้าด้วยกีบม้า ท่านจะฆ่าชนชาติของเจ้าเสียด้วยดาบ และเสาอันแข็งแรงของเจ้าจะล้มลงถึงดิน

12 ทรัพย์สมบัติของเจ้าเขาทั้งหลายจะเอาเป็นของริบ และสินค้าของเจ้าเขาจะเอามาเป็นของปล้น เขาจะพังกำแพงของเจ้าลง และจะทำลายบ้านอันพึงใจของเจ้าเสีย หิน ไม้ และดินของเจ้านั้นเขาจะโยนทิ้งเสียกลางน้ำ

13 เสียงเพลงของเจ้านั้นเราก็จะให้หยุด และเสียงพิณเขาคู่ของเจ้าจะไม่ได้ยินอีก

14 เราจะกระทำให้อยู่บนยอดของศิลา เจ้าจะเป็นสถานที่สำหรับตากอวน จะไม่มีใครสร้างเจ้าขึ้นใหม่เลย เพราะเราคือพระเยโฮวาห์ได้ล้นนวจาแล้ว องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้แหละ

(3) อสค 5:8 (4) ยรม 5:10; อมส 1:10 (5) อสค 26:14 (6) ยรม 49:2; อสค 5:7 (7) ยรม 25:9; ดนล 2:37 (8) 2 ซมอ 20:15 (9) 2 พศด 26:15 (10) นสรม 2:3-4 (11) ยรม 51:27; สบก 1:8 (12) มธ 6:19-20 (13) อสย 14:11 (14) พชญ 13:16

15 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้แก่เมืองไทรว่า เกาะต่างๆจะมีได้สิ้นสะเทือนด้วยเสียงที่เจ้าล้ม เมื่อผู้บาดเจ็บร้องครวญคราง เมื่อการเช่นฆ่าได้เกิดอยู่ท่ามกลางเจ้าหรือ

16 แล้วเจ้านายทั้งล้นที่ทะเลจะก้าวลงมาจากบัลลังก์และเปลื้องเครื่องทรงออก และปลดเครื่องแต่งตัวที่ปกอกเสีย และจะเอาความสั่นกลัวมาเป็นเครื่องทรงจะประทับอยู่บนพื้นดินและสั่นอยู่ทุกขณะและหวาดกลัวเพราะเจ้า

17 ท่านเหล่านั้นจะเปล่งเสียงบทคร่ำครวญเรื่องเจ้า และกล่าวแก่เจ้าว่า ผู้มีพลเมืองเป็นชาวทะเลเอ๋ย เจ้าถูกทำลายแล้ว เจ้าเป็นเมืองที่มีชื่อเสียงเจ้าเป็นเมืองแข็งแกร่งอยู่ที่ทะเลทั้งเจ้าและชาวเมืองของเจ้าว่าถึงคนที่นี่แล้วเจ้าให้เขากลับ

18 บัดนี้ เกาะทั้งหลายก็จะสิ้นสะเทือนในวันที่เจ้าล้มลง เออ บรรดาเกาะที่อยู่ในทะเลก็จะกลัวเพราะเจ้าสิ้นไปเสีย

19 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เมื่อเราจะกระทำให้เจ้าเป็นเมืองรกร้างเหมือนอย่างเมืองที่ไม่มีคนอาศัย เมื่อเราจะนำทะเลลึกมาท่วมเจ้าและนำมากหลายจะคลุมเจ้าไว้

20 เมื่อเราจะนำเจ้าลงไปพร้อมกับคนเหล่านั้นที่ลงไปยังปากแดนคนตายไปอยู่กับคนสมัยเก่า และจะปล่อยให้เจ้าอยู่ที่โลกบาดาล ในสถานที่ที่โดดเดี่ยวอ้างว้างมาแต่โบราณพร้อมกับผู้ที่ลงไปยังปากแดนคนตาย เพื่อว่าจะไม่มีใครอาศัยอยู่ในเจ้า และเราจะตั้งสง่าราศีในแผ่นดินของคนเป็น

21 เราจะกระทำให้เจ้าเป็นที่น่าครั่นคร้าม จะไม่มีเจ้าอีกแล้วถึงใครจะมาหาเจ้า เขาจะมาหาเจ้าไม่พบอีกต่อไปเป็นนิตย์ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้แหละ”

บทคร่ำครวญเรื่องเมืองไทร

27 พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า

2 “เจ้าบุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงเปล่งเสียงบทคร่ำครวญเรื่องเมืองไทร

3 และจงกล่าวแก่เมืองไทร โอ ผู้อยู่ที่ทางเข้าสู่ทะเลเอ๋ย เป็นพ่อค้าแห่งชนชาติทั้งหลายที่อยู่ตามเกาะต่างๆ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า โอ เมืองไทรเอ๋ย เจ้าได้กล่าวว่า ‘ข้านี้มีความมั่งคั่งพร้อมสรรพ’

4 พรหมแดนของเจ้าอยู่ที่กลางทะเล ผู้ก่อสร้างได้กระทำให้

(15) อสค 26:18 (16) อสย 14:9-13 (17) ยรม 6:26; มคา 2:4 (18) อสค 26:15

(19) อสย 8:7-8; ดนล 9:26 (20) กตว 16:30; สดต 28:1 (21) สดต 37:36; วว 18:21

(2) ยรม 7:20; อมส 5:1 (3) สดต 50:2; อสค 27:4; วว 18:3 (4) อสค 26:5

ความมั่งคั่งของเจ้าพร้อมสรรพ
 5 กระดานเรือของเจ้าทั้งสิ้นเขา
 ทำด้วยไม้สนสามใบมาจากเสนีร์
 เขาเอาไม้สนสีดาร์มาจากเลบา-
 นอนทำเป็นเสากระโดงให้เจ้า
 6 เอาไม้โอ๊กแห่งเมืองบาซานมา
 ทำเป็นกรรเชียงของเจ้า หมู่คน
 อาเซอร์ทำแทนฝั่งด้วยงาช้างซึ่ง
 มาจากเกาะคีทิม
 7 ส่วนใบของเจ้านั้น ทำด้วยผ้า
 ป่านปักเนื้อละเอียดจากอียิปต์
 ส่วนสิ่งที่คลุมไว้เหนือเจ้านั้น
 เป็นสีฟ้าสีม่วงมาจากเกาะต่างๆ
 แห่งเมืองเอลีซาห์
 8 ชาวเมืองไซดอนและเมือง
 อารวัตเป็นฝีกรรเชียงของเจ้า
 โอ ไทระ นักปราชญ์ของเจ้าอยู่
 ในเจ้า เขาเป็นต้นหนของเจ้า
 9 ผู้ใหญ่ของเมืองเกบาลและนัก
 ปราชญ์ของเมืองนี้ก็อยู่ในเจ้า
 เป็นช่างไม้ประจำเรือให้เจ้า
 บรรดาเรือทะเลทั้งสิ้นพร้อม
 กะลาสีก็อยู่ในเจ้า เพื่อแลกเปลี่ยน
 สินค้ากับเจ้า
 10 ชาวเปอร์เซีย และลูต และ
 พุด ก็อยู่ในกองทัพของเจ้า
 เขาทั้งหลายเป็นทหารของเจ้า
 เขาแขวนโล่และหมวกเหล็กใน
 เจ้า เขากระทำให้เจ้ามีสง่า
 11 ชาวอารวัตพร้อมกับทหาร
 ของเจ้าอยู่ บนกำแพงโดยรอบ
 ชาวกามัตอยู่ในหอคอยของเจ้า

เขาแขวนโล่ไว้ตามกำแพงของ
 เจ้าโดยรอบ เขากระทำให้ความ
 มั่งคั่งของเจ้าพร้อมสรรพ
 12 ทารชชไปมาค้าขายกับเจ้า
 เพราะเจ้ามีทรัพยากรมากมาย
 หลายชนิด เขาเอาเงิน เหล็ก
 ดีบุก และตะกั่วมาแลกเปลี่ยน
 กับสินค้าของเจ้า
 13 เมืองยวาน ทุบัลและเมเซค
 ค้าขายกับเจ้า เขาแลกเปลี่ยน
 คนและภาชนะทองสัมฤทธิ์กับ
 สินค้าของเจ้า
 14 วงศ์วานโทการมาห์เอาม้า
 ม้าศึกและล่อมาแลกเปลี่ยนกับ
 สินค้าของเจ้า
 15 ชาวเดดานทำการค้าขายกับ
 เจ้า เกาะต่างๆเป็นอันมากเป็น
 ตลาดประจำของเจ้า เขานำ
 ช้างและไม้มะเกลือมาเป็นค่า
 ของสินค้า
 16 เมืองซีเรียไปมาค้าขายกับ
 เจ้าเพราะเจ้ามีสินค้าอุดม เขา
 เอามรกต ผ้าสีม่วง ผ้าปัก ป่าน
 เนื้อละเอียด หินประการังและ
 โมรามาแลกเปลี่ยนกับสินค้าของเจ้า
 17 ยูดาห์และแผ่นดินอิสราเอล
 ก็ค้าขายกับเจ้า เขาเอาข้าวสาลี
 เมืองมินิทและเมืองปานาง น้ำ
 ผึ่ง น้ำมัน พิมเสน มาแลกเปลี่ยน
 สินค้าของเจ้า
 18 ตามัสกัลไปมาค้าขายกับเจ้า
 เพราะเจ้ามีสินค้าอุดม เพราะ

(5) พบญ 3:9 (6) อสย 2:13; ศคย 11:2 (7) 1 พกษ 10:28 (8) ปฐก 10:15
 (9) ยชว 13:5 (10) อสค 38:5 (11) อสค 27:8 (12) ปฐก 10:4 (13) อสย 66:19
 (14) 1 พศด 1:6 (15) ปฐก 10:7 (16) วนฉ 10:6 (17) พบญ 8:8 (18) ปฐก 15:2

ทรัพย์ากรมากมายหลายชนิด
ของเจ้า มีเหล้าองุ่นเฮลโบน
และขนแกะขาว

19 ดานและยาวานมาแลกกับ
สินค้าของเจ้า เขาเอาเหล็กหล่อ
การบูร ตะไคร้มาแลกกับสินค้า
ของเจ้า

20 เมืองเตดานค้าขายกับเจ้าใน
เรื่องเสื้อผ้าอันมีค่าสำหรับเหล่า
รกรบ

21 เมืองอาระเบียและเจ้านาย
ทั้งหลายของเมืองเคดาร์ เป็น
พ่อค้าขาประจำในเรื่องลูกแกะ
แกะผู้ แพะ เขาไปมาค้าขายกับ
เจ้าในเรื่องเหล่านี้

22 พ่อค้าทั้งหลายของเมืองเซ-
บาและเมืองราอามาห์ก็ค้าขาย
กับเจ้า เขาเอาเครื่องเทศชนิด
ดี ๆ ทั้งสิ้นและเพชรพลอยทุก
ชนิด และทองคำมาแลกสินค้า
กับเจ้า

23 เมืองฮารานู คานเนห์และ
เอเดน พ่อค้าทั้งหลายของเมือง
เซบา อัสซูร และคิลมาดก็ค้า
ขายกับเจ้า

24 เมืองเหล่านี้ ทำการค้าขาย
กับเจ้าในตลาดของเจ้าในเรื่อง
เครื่องแต่งกายอย่างดีพิเศษ เสื้อ
สีฟ้าและเสื้อปัก และพรมทำ
ด้วยด้ายสีต่าง ๆ มัดไว้แน่นด้วย
ด้ายพัน

25 กำปั่นทั้งหลายของเมือง

ทารชิบบรรทุกสินค้าของเจ้า ตั้ง
นั้น เจ้าจึงบริบูรณ์และรุ่งโรจน์
อย่างมากในท้องทะเล

26 ฝึกรรเชียงของเจ้านำเจ้า
ออกไปที่ในทะเลลึก ลมตะ-
วันออกทำให้เจ้าอับปางในท้อง
ทะเล

27 ทรัพย์สิ้นของเจ้า ของขาย
ของเจ้า สินค้าของเจ้า ลูกเรือ
ของเจ้า และต้นหนของเจ้า ช่าง
ไม้ประจำของเจ้า ผู้ค้าสินค้าของ
เจ้า นักรบทั้งสิ้นของเจ้าผู้อยู่ใน
เจ้าพร้อมกับพรรคพวกทั้งสิ้น
ของเจ้าที่อยู่ท่ามกลางเจ้า จะจม
ลงในท้องทะเลในวันล่มจมของ
เจ้า

28 แผ่นดินจะสั่นสะท้านเมื่อได้
ยินเสียงโวยวายของต้นหนของ
เจ้า

29 บรรดาผู้ที่ถือกรรเชียง พวก
ลูกเรือและบรรดาต้นหนแห่ง
ทะเลจะลงมาจากเรือของเขา มา
ยืนอยู่บนฝั่ง

30 และจะพิลาปรำให้เพราะเจ้า
และจะร้องไห้หนักหนา เขาจะ
เหวี่ยงฝุ่นขึ้นศีรษะของเขา และ
จะกลิ้งเกลือกอยู่ที่กองขี้เถ้า

31 เขาจะโกนผมเพราะเจ้าและ
เอาผ้ากระสอบคาดเอวไว้ เขาจะ
ร้องไห้เพราะเจ้าด้วยจิตใจอัน
ขมขื่นกับไว้ทุกข์หนัก

32 ในการพิลาปรำให้นั้น เขาจะ

(19) วนฉ 18:29 (20) อสค 27:15 (21) 1 พกษ 10:15 (22) ปฐก 10:7; 1 พกษ 10:1
(23) ปฐก 11:31-32 (25) 1 พกษ 10:22 (26) อสค 26:19 (27) สกษ 11:4; วว 18:11
(28) อพย 15:14 (29) วว 18:17 (30) 1 ซมอ 4:12 (31) ลนต 21:5 (32) พคค 1:12

เปล่งเสียงบทร่ำครวญเพื่อเจ้า และได้ร้องทุกข์เพื่อเจ้าว่า "มีเมืองใดหรือที่ถูกทำลายเหมือนเมืองไทระ ในท่ามกลางทะเล

33 เมื่อสินค้าของเจ้ามาจากทะเลก็กระทำให้ชนชาติทั้งหลายเป็นอันมากพอใจ เจ้าได้กระทำให้บรรดาภคินีแห่งโลกมั่งคั่งด้วยสมบัติและสินค้าอันอุดมของเจ้า

34 ในเมื่อเจ้าอับปางเสียด้วยทะเลในห้วงน้ำลึก สินค้าของเจ้าและพรรคพวกทั้งหลายของเจ้าจะได้จมลงพร้อมกับเจ้า

35 พวกชาวเกาะต่าง ๆ ทั้งสิ้นจะตกตะลึงเพราะเจ้า กษัตริย์ทั้งหลายของพวกเขาก็จะเกรงกลัวยิ่งนัก สี่พระพักตร์ของพระองค์ก็ดูวิตกกังวล

36 พ่อค้าท่ามกลางชนชาติทั้งหลายจะเหยียดหยันเจ้า เจ้าจะเป็นสิ่งที่น่าหวาดผวา และจะไม่ดำรงอยู่อีกต่อไปเป็นนิตย์"

การตีเตียน

เจ้าเมืองไทระ

28 พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า

2 "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงกล่าวแก่เจ้าเมืองไทระว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เพราะใจของเจ้าผยองขึ้น และ

เจ้าได้กล่าวว่า "ข้าเป็นพระเจ้า ข้านั่งอยู่ในที่นั่งแห่งพระเจ้าในท้องทะเล" แต่เจ้าเป็นเพียงมนุษย์ มิใช่พระเจ้า แม้เจ้าจะยึดถือใจของเจ้าว่า เป็นใจของพระเจ้า

3 ดุเถิด เจ้าฉลาดกว่าดาเนียลจริง ไม่มีความลับอันใดที่ซ่อนให้พ้นเจ้าได้

4 เจ้าหาทรัพย์สมบัติมาสำหรับตนโดยสติปัญญาและความเข้าใจของเจ้า และได้รวบรวมทองคำและเงินมาไว้ในคลังของเจ้า

5 ด้วยสติปัญญายิ่งใหญ่ในการค้าของเจ้า เจ้าได้ทวีทรัพย์สมบัติของเจ้าขึ้น และจิตใจของเจ้าก็ผยองขึ้นในทรัพย์สมบัติของเจ้า

6 เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เพราะเจ้ายึดถือใจของเจ้าว่าเป็นใจของพระเจ้า

7 เพราะฉะนั้น ดุเถิด เราจะนำคนต่างด้าวมาสู่เจ้า เป็นชนชาติที่ทูลในบรรดาประชาชาติ เขาทั้งหลายจะชักดาบออกต่อสู้กับความงามแห่งสติปัญญาของเจ้า และเขาจะกระทำให้ความปราดเปรื่องของเจ้าเป็นมลทิน

8 เขาทั้งหลายจะดันเจ้าลงไปทีในปากแดนคนตาย และเจ้าจะตายอย่างคนที่ถูกฆ่าในท้องทะเล-

(33) อสค 27:3 (34) ศคย 9:3-4 (35) อสย 23:6; อสค 28:17-19 (36) 1 พกษ 9:8 (2) พบญ 8:14; 2 พศต 26:16 (3) ดนล 1:20; ศคย 9:2 (4) พบญ 8:17; สภข 18:11 (5) สภข 26:12 (6) อพย 9:17; โยบ 9:4 (7) อสย 23:8-9 (8) โยบ 17:16; สดต 28:1

เล
 9 เจ้ายังจะกล่าวอีกหรือว่า 'ข้า
 เป็นพระเจ้า' ต่อหน้าคนที่มา
 เจ้า ถึงเจ้าเป็นเพียงมนุษย์ มิใช่
 พระเจ้า อยู่ในมือของคนที่มา
 เจ้า
 10 เจ้าจะตายอย่างคนที่มีได้เข้า
 สหัตตตาย โดยมือของคนต่าง
 ต่่าว เพราะเราได้ลั่นวาจาแล้ว
 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าได้
 ตรัส"
 11 พระวจนะของพระเยโฮวาห์
 มายังข้าพเจ้าว่า
 12 "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จง
 เปลี่ยนเสียงบทคร่ำครวญเพื่อ
 กษัตริย์เมืองไทระ และจงกล่าว
 แก่ท่านว่า องค์พระผู้เป็นเจ้า
 พระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เจ้าเป็นตรา
 แห่งความสมบูรณ์แบบ เต็มด้วย
 สติปัญญา และมีความงามอย่าง
 พร้อมสรรพ
 13 เจ้าเคยอยู่ในเอเดน พระ
 อุทยานของพระเจ้า เพชรพลอย
 ทุกอย่างเป็นเสื่อของเจ้า คือ
 ทับทิม บุษราคัม เพชร พลอย
 เขียว พลอยสีน้ำข้าว และหยก
 ไพฑูรย์ มรกต พลอยสีแดงเข้ม
 และทองคำ ความเขียวชาญแห่ง
 รำมะนาและปี่ ของเจ้าได้จัด
 เตรียมไว้ในวันที่สร้างเจ้าขึ้นมา
 14 เจ้าเป็นครูบผู้พิทักษ์ที่ได้
 เจริญตั้งไว้ เราได้ตั้งเจ้าไว้ เจ้า

เคยอยู่บนภูเขาบริสุทธิ์แห่งพระ
 เจ้า และเจ้าเคยเดินอยู่ท่าม-
 กลางศิลาเพลิง
 15 เจ้าก็ปราศจากตำหนิในวิธี
 การทั้งหลายของเจ้า ตั้งแต่
 วันที่เจ้าได้ถูกสร้างขึ้นมาจนพบ
 ความชั่วช้าในตัวเจ้า
 16 ในความอุดมสมบูรณ์แห่ง
 การค้าของเจ้านั้น เจ้าก็เต็มด้วย
 การทารุณ เจ้ากระทำบาป ดัง
 นั้น โอ ครูบผู้พิทักษ์เอ๋ย เราจะ
 ขับเจ้าออกไปจากภูเขาแห่งพระ
 เจ้าดุจสิ่งมลทิน และเราจะกำจัด
 เจ้าเสียจากท่ามกลางศิลาเพลิง
 17 จิตใจของเจ้าผยองขึ้นเพราะ
 ความงามของเจ้า เจ้ากระทำให้
 สติปัญญาของเจ้าเสื่อมทรามลง
 เพราะเห็นแก่ความปราดเปรื่อง
 ของเจ้า เราจะเหวี่ยงเจ้าลงที่
 ดิน เราจะตีแผ่เจ้าต่อหน้า
 กษัตริย์ทั้งหลาย เพื่อท่านทั้ง
 หลายเหล่านั้นจะมองดูเจ้า
 18 เจ้ากระทำให้สถานบริสุทธิ์
 ของเจ้าเป็นมลทิน โดยความชั
 ฐาเป็นอันมากของเจ้า ในการค้า
 อันชั่วช้าของเจ้า เหตุฉะนั้นเรา
 จะนำไฟออกมาจากท่ามกลาง
 เจ้า ไฟจะเผาผลาญเจ้า เราจะ
 กระทำให้เจ้าเป็นเถ้าถ่านไปบน
 แผ่นดินโลกท่ามกลางสายตา
 ของคนทั้งปวงที่มองดูเจ้าอยู่
 19 บรรดาผู้ที่รู้จักเจ้าท่ามกลาง

(9) อสค 28:2 (10) ลนต 26:41; 1 ซมอ 17:26 (12) 2 พศต 35:25; อสย 14:4
 (13) ปฐก 2:8; อสย 51:3 (14) อพย 25:17-20 (15) ปฐก 1:26-27; สกษ 14:34
 (16) ฮชย 12:7; ลก 19:45-46 (17) สกษ 11:2 (18) มก 8:36 (19) สดต 76:12

ชนชาติทั้งหลาย เขาจะตกตะลึง เพราะเจ้า เจ้าจะลื่นไถลลงอย่าง นำครั้นคร้าม และจะไม่ดำรงอยู่อีกต่อไปเป็นนิตย์”

การพิพากษาลงโทษ เมืองไซดอน

20 พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า

21 “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงมุ่งหน้าต่อสู้ไซดอน และพยากรณ์กล่าวโทษเมืองนั้น

22 และกล่าวว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด โอ ไซดอนเอ๋ย เราเป็นปฏิปักษ์กับเจ้า เราจะสำแดงสง่าราศีของเราท่ามกลางเจ้า และเขาทั้งหลายจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์ เมื่อเราทำการพิพากษาลงโทษในเมืองนั้นและสำแดงความบริสุทธิ์ของเราในเมืองนั้น

23 เพราะเราจะส่งโรคระบาดเข้ามาในเมืองนั้น และสิ่งโลहितเข้ามาในถนนของเมืองนั้น คนที่ถูกบาดเจ็บจะล้มลงท่ามกลางเมืองนั้น ล้มลงด้วยดาบที่อยู่รอบเมืองนั้นทุกด้าน แล้วเขาทั้งหลายจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์

24 และส่วนวงศ์วานอิสราเอลนั้น จะไม่มีหนามย้อยที่ทิมแทงหรือมีหนามใหญ่มายอกอีก

ท่ามกลางคนทั้งปวงซึ่งได้เคยกระทำแก่เขาด้วยความดูหมิ่นแล้วเขาจะทราบว่าเป็นเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า

พระเจ้าจะทรงรวบรวม วงศ์วานอิสราเอล

25 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เมื่อเราจะรวบรวมวงศ์วานอิสราเอลจากชนชาติทั้งหลาย ซึ่งเขาได้กระจัดกระจายไปอยู่ท่ามกลางนั้น และเมื่อเราจะสำแดงความบริสุทธิ์ของเราท่ามกลางเขาท่ามกลางสายตาของประชาชาติทั้งหลายแล้ว เขาทั้งหลายจะได้อาศัยอยู่ในแผ่นดินของเขาเอง ซึ่งเราได้มอบให้แก่ยาโคบผู้รับใช้ของเรา

26 และเขาทั้งหลายจะอาศัยอยู่ในที่นั้นอย่างปลอดภัย เออ เขาจะสร้างบ้านเรือนและปลูกสวนองุ่น เมื่อเรากระทำการพิพากษาลงโทษคนทั้งหลายที่อยู่รอบเขา ผู้ได้กระทำต่อเขาด้วยความดูหมิ่นนั้น เขาทั้งหลายจะอาศัยอยู่ด้วยความมั่นใจ แล้วเขาทั้งหลายจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขาทั้งหลาย”

ทรงสัญญาว่า

จะพิพากษาลงโทษอียิปต์
29 เมื่อวันที่สิบสองเดือนสิบในปีที่สิบ พระวณะของพระเยโฮวาห์มายัง

(21) อสค 6:2; ยอล 3:4-8 (22) ยรม 21:13; นชม 1:6

(23) ยรม 15:2; อสค 25:7 (24) กตว 33:55; ยชว 23:13 (25) ลนต 26:44-45

(26) ลนต 25:18; พบญ 12:10; ยรม 23:6-8; สชย 2:18 (1) อสค 29:17; 40:1

ข้าพเจ้าว่า

2 "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงมุ่งหน้าของเจ้าต่อสุฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ พยากรณ์กล่าวโทษกษัตริย์และอียิปต์ทั้งสิ้น

3 พุดไปเถิดและกล่าวว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราเป็นปฏิปักษ์กับเจ้าฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ ผู้เป็นพญานาคมีมา นอนอยู่กลางแม่น้ำทั้งหลายของมัน ผู้กล่าวว่า 'แม่น้ำของข้าก็เป็นของข้า ข้าสร้างมันขึ้นเพื่อตัวของข้าเอง'

4 เราจะเอาเบ็ดเกี่ยวขากรรไกรของเจ้า และจะกระทำให้ปลาในแม่น้ำทั้งหลายของเจ้าติดกับเกล็ดของเจ้า และเราจะลากเจ้าขึ้นมาจากกลางแม่น้ำทั้งหลายของเจ้า และบรรดาปลาในแม่น้ำทั้งหลายของเจ้าจะติดอยู่กับเกล็ดของเจ้า

5 เราจะเหวี่ยงเจ้าเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร ทั้งตัวเจ้าและบรรดาปลาในแม่น้ำทั้งหลายของเจ้า เจ้าจะตกลงที่พื้นทุ่ง จะไม่มีใครรวบรวมและฝังเจ้าไว้ เราได้มอบเจ้าไว้ให้เป็นอาหารของสัตว์ป่าดินและของนกในอากาศ

6 แล้วคนที่อยู่ในอียิปต์ทั้งสิ้นจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์ เพราะเจ้าเป็นไม้เท้าของวงศ์วานอิสราเอล

7 เมื่อเขาเอามือจับเจ้า เจ้าก็หักและบาดบ่าของเขาทุกคน และเมื่อเขาฟิงเจ้า เจ้าก็โค่นและกระทำให้บั้นเอวของเขาทุกคนสิ้นหมด

8 ดังนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราจะนำดาบมาเหนือเจ้า และตัดมนุษย์และสัตว์ให้ขาดจากเจ้าเสีย

9 แผ่นดินอียิปต์จะเป็นที่รกร้างและถูกทิ้งไว้เสียเปล่า แล้วเขาทั้งหลายจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์ เพราะเขาได้กล่าวว่า 'แม่น้ำเป็นของข้า และข้าสร้างมันขึ้นมา'

10 เหตุฉะนั้น ดูเถิด เราจะต่อสู้กับเจ้าและกับแม่น้ำทั้งหลายของเจ้า เราจะกระทำให้แผ่นดินอียิปต์ถูกทิ้งไว้เสียเปล่าและรกร้างอย่างสิ้นเชิง ตั้งแต่หอคอยแห่งสิเอเนไกลไปจนถึงพรมแดนเอธิโอเปีย

11 จะไม่มีเท้ามนุษย์ข้ามแผ่นดินนั้น และจะไม่มีตีนสัตว์ข้ามแผ่นดินนั้น จะไม่มีใครอาศัยอยู่ถึงสี่สิบปี

12 และเราจะกระทำให้แผ่นดินอียิปต์เป็นที่รกร้างท่ามกลางประเทศทั้งหลายที่รกร้างนั้น และหัวเมืองของมันจะรกร้างอยู่สี่สิบปี ท่ามกลางหัวเมืองทั้งหลายที่ถูกทิ้งไว้เสียเปล่า เราจะ

(2) อสค 6:2 (3) สดต 76:7; ยรม 44:30 (4) 2 พกษ 19:28 (5) สดต 110:5-6

(6) อพย 9:14; 2 พกษ 18:21 (7) ยรม 37:5; สดต 118:8 (8) ปฐก 6:7; อพย 12:12

(9) ยรม 43:10-13 (10) ฮบก 3:8 (11) 2 พศด 36:21 (12) ยรม 25:15-19

ให้คนอียิปต์กระจัดกระจายไปท่ามกลางประชาชาติ และจะกระจายเขาไปตามประเทศต่างๆ

13 ถึงอย่างนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เมื่อสิ้นสี่สิบปีแล้ว เราจะรวบรวมคนอียิปต์จากท่ามกลางชนชาติทั้งหลายซึ่งเขากะจัดกระจายไปอยู่ด้วยนั้น

14 และเราจะให้อียิปต์กลับสู่สภาพเดิม และนำเขากลับมายังแผ่นดินบัทโรส ซึ่งเป็นแผ่นดินดั้งเดิมของเขา และเขาทั้งหลายจะเป็นราชอาณาจักรต่ำต้อยที่นั่น

15 จะเป็นราชอาณาจักรที่ต่ำต้อยที่สุดในบรรดาราชอาณาจักรทั้งหลาย และจะไม่เคยยกตนขึ้นเหนือประชาชาติทั้งหลายอีกเลย เพราะเราจะทำให้เขาเป็นราชอาณาจักรเล็กจนไม่สามารถจะปกครองประชาชาติอื่นได้

16 และจะไม่เป็นที่วางใจของวงศ์วานอิสราเอลอีก อันทำให้สำนึกถึงความชั่วช้าของเขาเมื่อหันไปพึ่งพาอียิปต์นี้ แล้วเขาจะทราบว่าเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า

17 ต่อมาเมื่อวันหนึ่ง เดือนหนึ่ง ในปีที่ยี่สิบเจ็ด พระวจนะ

ของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า

18 "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เนบูคัดเนสซาร์ กษัตริย์แห่งบาบิโลน ได้ให้กองทัพมาสู้รบกับเมืองไทระอย่างหนัก จนศิระษะทุกศิระษะล้วน และบ่าทุกบ่าก็ถลอก ถึงกระนั้นท่านเองหรือกองทัพของท่านก็ไม่ได้อะไรไปจากไทระอันเป็นค่าแรงซึ่งท่านได้กระทำต่อเมืองนั้น

19 เหตุฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราจะมอบแผ่นดินอียิปต์ไว้กับเนบูคัดเนสซาร์ กษัตริย์แห่งบาบิโลน และท่านจะเอาคนเป็นอันมากของเขาไปและริบข้าวของไป และปล้นเอาไปเป็นค่าจ้างกองทัพของท่าน

20 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เราได้มอบแผ่นดินอียิปต์ให้ไว้แก่ท่าน เพื่อเป็นค่าแรงงานซึ่งเขาทั้งหลายได้กระทำเพื่อเรา

21 ในวันนั้นเราจะกระทำให้มีเขางอกขึ้นมาที่วงศ์วานอิสราเอล และเราจะให้เจ้าอ้าปากพูดท่ามกลางเขาทั้งหลาย แล้วเขาจะทราบว่าเป็นองค์พระเยโฮวาห์"

30 พระเจ้าทรงลงโทษอียิปต์ พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีก

(13) อสย 19:22; ยรม 46:26 (14) อสย 19:22; ยรม 46:26 (15) อสค 17:6

(16) อสย 20:5; พคค 4:17 (18) ยรม 25:9; อสค 26:7-12 (19) อสค 29:8-10

(20) 2 พกษ 10:30; อสย 10:6-7 (21) 1 ซมอ 2:10; สดต 92:10; ลก 1:69; คส 4:3

ว่า
 2 "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงพยากรณ์และกล่าวว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า จงพิลาปร่าไรเกิดว่า 'อนิจจาหนอวันนั้น'
 3 เพราะวันนั้นใกล้เข้ามาแล้ว วันแห่งพระเยโฮวาห์ใกล้เข้ามา จะเป็นวันมีเมฆ เป็นเวลาที่กำหนดของประชาชาติ
 4 ดาบเล่มหนึ่ง จะมาเหนือ อียิปต์ และความแสนระทมจะอยู่ในเอธิโอเปีย เมื่อคนที่ถูกฆ่าจะล้มในอียิปต์ และพวกเขาจะเอาคนเป็นอันมากของประเทศนั้นไปเสีย และรากฐานของเมืองนั้นก็จะถูกทำลายลง
 5 เอธิโอเปีย และพุดู และลูด และคนที่ปะปนกันทั้งปวงและซุบ และประชาชนแห่งแผ่นดินนั้นที่อยู่ในสันนิบาตจะล้มลงพร้อมกับเขาด้วยดาบ
 6 พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ผู้เหล่านั้นที่สนับสนุนอียิปต์จะล้มจม และอาณาจักรอันผยองของมันจะลงมา และจากหอคอยแห่งสิเอเน เขาจะล้มลงภายในประเทศนั้นด้วยดาบ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้แหละ
 7 และมันจะรกร้างอยู่ท่ามกลางประเทศทั้งหลายที่รกร้าง และหัวเมืองของมันจะอยู่ท่ามกลาง

หัวเมืองทั้งหลายที่ถูกทิ้งไว้เสียเปล่า
 8 และเขาจะทราบว่าเป็นพระเยโฮวาห์ เมื่อเราวางเพลิงที่อียิปต์ และผู้ช่วยทั้งหมดของมันก็ทำลายแล้ว
 9 และในวันนั้นทูตจะลงเรือไปจากเรา เพื่อจะกระทำให้คุณเอธิโอเปียที่เล่นเล่ออยู่นั้นครั้งคร้าม ความแสนระทมจะมาถึงเขาเหล่านั้น เหมือนในวันกำหนดของอียิปต์ เพราะ ดูเถิด วันนั้นมาถึงจริงๆ
 10 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เราจะกระทำให้คุณเป็นอันมากของอียิปต์สิ้นสุดลง ด้วยมือของเนบู คัดเนสซาร์ กษัตริย์แห่งบาบิโลน
 11 ตัวท่านพร้อมกับชนชาติของท่านคือชนชาติที่ทารุณที่สุดในบรรดาประชาชาติ จะถูกนำเข้ามาเพื่อทำลายแผ่นดินนั้นและเขาจะชักดาบออกต่อสู้ อียิปต์ กระทำให้แผ่นดินเต็มไปด้วยคนที่ถูกฆ่า
 12 และเราจะกระทำให้แม่น้ำทั้งหลายแห้งไป เราจะขายแผ่นดินนั้นไว้ในมือของคนชั่ว เราจะกระทำให้แผ่นดินและสารพัดที่อยู่บนแผ่นดินนั้นร้างเปล่าโดยมือของคนต่างด้าว เราคือพระเยโฮวาห์ได้ลั่นวาจาแล้ว

(2) อสค 21:12 (3) สดต 37:13; อบต 1:15 (4) ยรม 50:35-37 (5) อสย 18:1

(6) โยบ 9:13; อสย 20:3-6 (7) ยรม 25:18-26; อสค 29:12 (8) พบญ 32:22

(9) ศพย 2:12 (10) อสค 29:4-5 (11) พบญ 28:50; อสย 14:4-6 (12) นสรม 1:4

13 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เราจะทำลายรูปเคารพ และจะกระทำให้อียิปต์มากกว่าในเมืองโนฟสิ้นสุดลง และจะไม่มีจ้าวจากแผ่นดินอียิปต์อีก ดังนั้นเราจะใส่ความยำเกรงไว้ในแผ่นดินอียิปต์

14 เราจะกระทำให้บัทโรสเป็นที่รกร้าง และจะวางเพลิงในไคอัน และจะกระทำการพิพากษาเมืองโน

15 เราจะเหตความเดือดดาลของเราลงบนเมืองสิน ซึ่งเป็นขุมกำลังของอียิปต์ และจะตัดเหล่าฝูงชนออกเสียจากเมืองโน

16 และเราจะวางเพลิงในอียิปต์ เมืองสินจะอยู่ในมหันตทุกข์ เมืองโนจะแตกและเมืองโนฟจะมีปรบักษในเวลากลางวัน

17 ชายฉกรรจ์ของเมืองอาเวน และเมืองพีเบเสทจะล้มลงด้วยดาบ และเมืองนั้นจะตกไปเป็นเชลย

18 ที่เมืองทาบานเฮสกลางวัน จะมีดเมือเราทำลายแอกของอียิปต์และอาณาภาพอันผยองของเมืองนั้นจะสิ้นสุดลง จะมีเมฆมาคลุมเมืองนั้นไว้และเหล่าธิดาของเมืองนั้นจะตกไปเป็นเชลย

19 เราจะกระทำการพิพากษาลงโทษอียิปต์ตั้งนี้แหละ แล้วเราจะ

ทราบว่าเป็นพระเยโฮวาห์”
พระเจ้าทรงช่วยบาบิโลน
และสู้กับอียิปต์

20 ต่อมาเมื่อวันที่เจ็ด เดือนที่หนึ่ง ในปีทีลิบเอ็ด พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า

21 “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เราได้กระทำให้แขนของฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์หัก และดูเถิด ไม่มีผู้ใดพันแขนให้ ไม่มีผู้ใดเอาผ้ามาพันแขนเพื่อจะรักษาให้หาย เพื่อให้เข้มแข็งที่จะถือดาบได้อีก

22 เหตุฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราเป็นปฏิปักษ์กับฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ เราจะหักแขนของเขา ทั้งแขนที่ยังแข็งแรงและแขนที่หักแล้วนั้น เราจะกระทำให้ดาบหลุดจากมือของเขา

23 เราจะให้คนอียิปต์กระจัดกระจายไปอยู่ท่ามกลางประชาชาติ และจะกระจายเขาไปตามประเทศต่างๆ

24 และเราจะเสริมกำลังแขนของกษัตริย์แห่งบาบิโลน และเอาดาบของเราใส่มือให้ แต่เราจะหักแขนของฟาโรห์ และเขาจะคร่ำครวญต่อหน้าท่านอย่างคนถูกบาดเจ็บเจียนจะตาย

(13) อพย 12:12 (14) อสค 29:14 (15) สดต 11:6; นสม 1:6 (16) อสค 30:8-9
(17) ปฐก 41:45 (18) ยรม 2:16 (19) กตว 33:4; สดต 9:16 (20) อสค 1:2; 26:1
(21) สดต 10:15 (22) ยรม 46:25 (23) อสค 30:17-18 (24) นหม 6:9; สดต 18:32

25 เราจะเสริมกำลังแขนของ กษัตริย์แห่งบาบิโลน แต่แขน ของฟาโรห์จะตก แล้วเขาทั้งหลายจะทราบว่าเป็นพระเยโฮวาห์ เมื่อเราเอาดาบของเรา ใส่่มือของกษัตริย์แห่งบาบิโลน ท่านจะยื่นมันออกต่อผู้แผ่นดิน อียิปต์

26 และเราจะให้คนอียิปต์กระจัดกระจายไปอยู่ท่ามกลางประชาชาติ และกระจายเข้าไปตามประเทศต่างๆ แล้วเขาจะทราบว่าเราคือพระเยโฮวาห์”

คำพยากรณ์กล่าวโทษฟาโรห์
เปรียบเทียบ

31 ปฏิบัติต่อพระคริสต์ และอยู่มา เมื่อวันที่หนึ่ง เดือนที่สาม ในปีทีสิบเอ็ด พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า

2 “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงกล่าวแก่ฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ และแก่หมื่นกรของท่านว่า ในความเป็นใหญ่เป็นโตของท่านนั้น ท่านเหมือนผู้ใด

3 ดูเถิด คนอัสซีเรียเปรียบได้กับไม้สนสีดาร์ในเลบานอน มีกิ่งงามและมีใบร่มและสูงมาก ยอดอยู่ที่ท่ามกลางกิ่งไม้หนาทึบ

4 สายน้ำทำให้มันใหญ่ขึ้น น้ำลึกทำให้มันงอกสูง พร้อมกับมี

แม่น้ำของสายน้ำลึกลง ไหลรอบที่ที่ปลูกมันไว้ และก่อให้เกิดสายน้ำเล็กๆ จากแม่น้ำลึกแยกออกไปทั่วต้นไม้ทั้งสิ้นในทุ่งนั้น 5 ดังนั้นมันจึงสูงเหนือต้นไม้ในป่าทั้งหลาย กิ่งไม้ก็แตกใหญ่ และก้านก็ยาว เพราะน้ำมากหลายเมื่อให้งอก

6 นกในอากาศทั้งสิ้นได้มาทำรังอยู่ในกิ่งของมัน สัตว์ป่าทุกทั้งสิ้นตกออกมาอยู่ใต้ก้าน และประชาชาติใหญ่โตทั้งสิ้นอาศัยอยู่ใต้ร่มของมัน

7 มันจึงดงามด้วยความใหญ่ยิ่งของมัน ด้วยความยาวแห่งก้านของมัน เพราะรากของมันหยั่งลึกลงไปยังน้ำอุดม

8 ต้นสนสีดาร์ที่อยู่ในอุทยานของพระเจ้ายิ่งชอนมันไว้ไม่ได้ ต้นสนสามใบก็ยังไม่เปรียบปานกิ่งใหญ่ของมัน ต้นเกาลัดก็ยังไม่เปรียบปานกิ่งของมัน ไม่มีไม้ต้นใดในอุทยานของพระเจ้าที่มีความงามเหมือนมัน

9 เราได้กระทำให้มันงามด้วยกิ่งก้านมากมายของมัน ต้นไม้ทั้งสิ้นในสวนเอเดนก็อิจฉามัน คือต้นไม้ซึ่งอยู่ในอุทยานของพระเจ้า

10 เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เพราะว่ามันสูงและชวยอดของ

(25) อสค 30:19 (26) ดนล 11:42 (1) ยรม 52:5-6 (2) ยรม 1:5; วา 10:11

(3) นสรม 3:1; ศฟย 2:13 (4) สภข 14:28 (5) สดต 37:35-36 (6) ดนล 4:12

(8) ปฐก 2:8; สดต 80:10 (9) อพย 9:16; ดนล 2:21 (10) มธ 23:12; ยก 4:6

มันขึ้นอยู่ท่ามกลางกิ่งไม้หนา
ทึบ และจิตใจของมันก็เยือกแข็ง
เพราะความสูงของมัน

11 เราจึงมอบมันไว้ในมือของผู้
หนึ่งที่ทรงอำนาจในบรรดา
ประชาชาติ ท่านนั้นจะจัดการ
กับมันเป็นแน่ เราได้โล่มันออก
เพราะความชั่วร้ายของมัน

12 คนต่างด้าว คือชนชาติที่น่า
กลัวในบรรดาประชาชาติ ได้
โค่นมันลงและทิ้งไว้ กิ่งของมัน
ตกลงบนภูเขาทั้งหลายและใน
หุบเขาทั้งสิ้น และก้านของมัน
ก็หักอยู่ตามแม่น้ำลำธารทั้งสิ้น
ของแผ่นดินนั้น และบรรดาชน
ชาติทั้งหลายในแผ่นดินโลกก็ลงไป
เสียจากร่มเงาของมันและทิ้ง
มันไว้

13 นกในอากาศทั้งสิ้นจะอาศัย
อยู่บนกิ่งปรักหักพังของมันและ
สัตว์ป่าทุ่งทั้งปวงจะอยู่บนก้าน
ของมัน

14 ที่เป็นเช่นนั้นก็เพื่อบรรดาต้นไม้
ที่อยู่ริมน้ำจะไม่งอกขึ้นสูงนัก
หรือชูยอดขึ้นท่ามกลางกิ่ง
ไม้หนาทึบและเพื่อไม่ให้บรรดา
ต้นไม้ที่ดูต้นสูงขึ้นสูงอย่างนั้นได้
เพราะว่ามันทั้งหลายต้องมอบ
ให้แก่ความตาย มอบให้แก่โลก
บาดาล ท่ามกลางบุตรทั้งหลาย
ของมนุษย์กับผู้ที่ได้ลงไปยัง
ปากแดนคนตาย

15 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า
ตรัสตั้งนี้ว่า ในวันที่มันลงไปยัง
แดนคนตาย เรากะทำให้บา-
ดาลคลุมตัวไว้ทุกซอกให้มัน และ
ยับยั้งแม่น้ำของมันไว้ และน้ำ
เป็นอันมากจะหยุดยั้ง เรา
คลุมเลบานอนไว้ให้กลุ่มอยู่เพื่อ
มัน และต้นไม้ในทุ่งนาทั้ง
สิ้นจะสลบเพราะมัน

16 เรากะทำให้ประชาชาติสิ้น
สะเทือนด้วยเสียงที่มันล้ม เมื่อ
เราเหวี่ยงมันลงไปบนรกรพร้อม
กับบรรดาผู้ที่ลงไปยังปากแดน
และต้นไม้ทั้งสิ้นในเอเดน
ต้นไม้ที่คัดเลือกแล้วและต้นไม้
ที่ดีที่สุดของเลบานอน ต้นไม้
ทุกต้นที่ติ่มน้ำจะได้รับความเล้า
โลมที่ในโลกบาดาล

17 ประชาชาติเหล่านี้จะลงไปยัง
นรกกับเขาด้วย ไปอยู่กับบรรดา
ผู้ที่ถูกฆ่าด้วยดาบ เออ คือ
บรรดาผู้ที่เหมือนแขนของเขา
เขา ที่อยู่ใต้ร่มของเขาท่ามกลาง
ประชาชาติ

18 ดังนี้ เจ้าเหมือนผู้ใดในเรื่อง
สง่าราศีและความเป็นใหญ่
ท่ามกลางต้นไม้แห่งเอเดน เจ้า
จะถูกนำลงมาพร้อมกับต้นไม้
แห่งเอเดนไปยังโลกบาดาล เจ้า
จะนอนอยู่ท่ามกลางผู้ที่มิได้เข้า
สุหนัตพร้อมกับผู้ที่ถูกฆ่าด้วย
ดาบ นี่คือฟาโรห์และบรรดาหมู่

(11) อสค 11:9; 1 ทธ 1:20 (12) สบก 1:6; วา 17:16 (13) อสค 29:5; วา 19:17-18
(14) พบญ 13:11; นทม 13:18 (15) นสม 2:8-10; วา 18:9 (16) นสม 2:3; สกค 2:7
(17) สดต 9:17; อสย 14:9; อสค 30:6-8 (18) 1 ซมอ 17:26; 2 ซมอ 1:20; มธ 13:19

นิกรทั้งสิ้นของท่าน องค์พระผู้
เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้”

32 บทคร่ำครวญเรื่องฟาโรห์
ต่อมา เมื่อวันที่หนึ่ง
เดือนที่สิบสอง ในปีที่
สิบสอง พระวจนะของพระเย-
โฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า

2”บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงเปล่ง
เสียงบทคร่ำครวญเรื่องฟาโรห์
กษัตริย์แห่งอียิปต์ และกล่าวให้
ท่านฟังดังนี้ว่า ท่านเหมือน
สิงโตหนุ่มท่ามกลางประชาชาติ
แต่ท่านเป็นเหมือนปลาวาฬใน
ทะเลทั้งหลาย ท่านแผ่นออกมาก
ในแม่น้ำทั้งหลายของท่าน เอา
เท้าของท่านกวนน้ำและกระทำ
แม่น้ำของมันให้มลทินไป

3 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัส
ดังนี้ว่า เราจะกางข่ายของเรา
คลุมท่านโดยกองทัพชนชาติทั้ง
หลายเป็นอันมาก และเขาเหล่านั้น
จะลากท่านขึ้นมาด้วยอวน
ของเรา

4 และเราจะทิ้งท่านไว้บนแผ่นดิน
และเราจะเหวี่ยงท่านลงบน
พื้นทุ่ง และจะกระทำให้นกทั้ง
สิ้นในอากาศมาจับอยู่บนท่าน
และเราจะให้สัตว์ทั่วทั้งโลก
ได้อิ่มหนำด้วยตัวท่าน

5 เราจะเอาเนื้อของท่านเกลี้ยไว้
บนภูเขา และถมหุบเขาด้วยศพ
ของท่าน

6 เราจะให้แผ่นดินถึงแม่ภูเข
ชุ่มชื้นด้วยเลือดกำลังไหลของ
ท่าน และห้วยจะเต็มไปด้วยท่าน
7 เมื่อเราดับท่าน เราจะคลุมฟ้า
สวรรค์ไว้ และกระทำให้ดวงดาว
มืดไป เราจะเอาเมฆบังดวงอา-
ทิตย์ และดวงจันทร์จะไม่ทอ
แสง

8 แสงสุกใสทั้งสิ้นแห่งสวรรค์
นั้นเราจะกระทำให้มืดอยู่เหนือ
ท่าน และวางความมืดไว้เหนือ
แผ่นดินของท่าน องค์พระผู้
เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ

9 เมื่อเราทำลายท่านท่ามกลาง
ประชาชาติในประเทศซึ่งท่านไม่
รู้จักนั้น เราจะกระทำให้จิตใจ
ของชนชาติทั้งหลายเป็นอันมาก
ลำบาก

10 เออ เมื่อเราแกว่งดาบของ
เราต่อหน้าเขาทั้งหลาย เราจะ
กระทำให้ชนชาติทั้งหลายเป็น
อันมากแลแต่สิ่งที่ท่าน และ
กษัตริย์ของเขาทั้งหลายจะสะทก
สะท้านเพราะท่าน ในวันที่ท่าน
ล้มลงนั้น เขาทั้งหลายจะตัวสั่น
ทุกขณะจิตทั่วกันเพราะห้วงชีวิต
ของตนเอง

11 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า
เจ้าตรัสดังนี้ว่า ดาบของกษัตริย์
แห่งบาบิโลนจะมาเหนือท่าน

12 เราจะทำให้หมู่นิกรของท่าน
ล้มลงด้วยดาบของผู้มีกำลัง ทุก

(1) อสค 32:17 (2) ยรม 9:18; อสค 19:2-6 (3) ปัญจ 9:12 (4) 1 ซมอ 17:44-46
(6) อพย 7:17; อสย 34:3 (7) โยบ 18:5-6; สกษ 13:9 (9) ยรม 25:15; วว 11:18
(10) พบญ 29:24; 1 พกษ 9:8 (11) อสค 28:7; สบก 1:6-7 (12) พบญ 28:49-50

คนก็ล้วนเป็นที่ทารุณที่สุดในบรรดาประชาชาติ เขาจะนำความทะเยอทะยานของอียิปต์ให้มาถึงที่สิ้นสุด และหมูนีกรทั้งสิ้นของมันจะพินาศ

13 เราจะทำลายสัตว์ของเมืองนั้นทั้งสิ้น จากข้างนำมาทั้งหลาย และไม่มีแทมมนุษย์คนใดกระทำให้น้ำนั้นชุ่มอีก กีบสัตว์ก็จะไม่กระทำให้น้ำนั้นชุ่มอีกเช่นกัน

14 แล้วเราจะทำให้น้ำของเขาทั้งหลายลึก และกระทำให้แม่น้ำทั้งหลายของเขาไหลไปเหมือนน้ำมันไหล องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ

15 เมื่อเรากระทำให้แผ่นดินอียิปต์รกร้าง และประเทศนั้นจะขาดสิ่งที่เคยอุดมสมบูรณ์ เมื่อเราฟาดฟันคนทั้งปวงที่อาศัยอยู่ในประเทศนั้น แล้วเขาทั้งหลายจะทราบว่าเป็นพระเยโฮวาห์

16 นี่เป็นบทคร่ำครวญที่จะร้องคร่ำครวญ เหล่าธิดาแห่งประชาชาติจะร้องบทนั้น เขาจะร้องเรื่องอียิปต์และหมูนีกรของอียิปต์ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ”

บทคร่ำครวญเรื่อง

หมูนีกรอียิปต์

17 ต่อมา เมื่อวันที่สิบห้า เดือนที่สิบสอง ในปีที่สิบสอง พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายัง

ข้าพเจ้าว่า

18 “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงพิลาปรา้ไว้เพื่อคนเป็นอันมากของอียิปต์ และจงส่งเขาลงไปทั้งตัวเขาและเหล่าธิดาแห่งประชาชาติที่ไ้อ้อาไปยังโลกบาดาล ไปยังบรรดาคนเหล่านั้นที่ไปยังปากแดนคนตายแล้ว

19 ในเรื่องความงาม ท่านงามล้ำกว่าผู้ใด ๆ หรือ จงลงไปนอนกับผู้ที่ไม่ได้เข้าสู่หนัด

20 เขาทั้งหลายจะล้มลงกลางบรรดาผู้ที่ถูกฆ่าด้วยดาบ มีดาบกำหนดไว้แล้ว จงลากอียิปต์ไปเสียพร้อมกับหมูนีกรทั้งสิ้นของเขา

21 เหล่าชายฉกรรจ์ในบรรดาผู้ที่แกลัวกล้าจะพูดเรื่องของเขา กับผู้ช่วยของเขาจากกลางนรกว่า ‘เขาได้ลงมาแล้ว เขาอนอยู่คือคนที่ไม่ได้เข้าสู่หนัด ที่ถูกฆ่าด้วยดาบ’

22 อัสซุรก็อยู่ที่นั่นรวมทั้งคณะมีหุ้ลมศพอยู่รอบตัว ทุกคนถูกฆ่าและล้มลงด้วยดาบ

23 ที่ฝังศพของคนเหล่านี้อยู่ที่แดนมรณาส่วนที่ไกลที่สุด และคณะของเธอก็อยู่รอบหุ้ลมฝังศพของเธอ ทุกคนถูกฆ่า ล้มลงด้วยดาบ เป็นพวกที่ให้เกิดความครั่นคร้ามในแผ่นดินของคนเป็น

(13) อสค 29:8 (15) สดต 24:1 (16) 2 ซมอ 1:17; ยรม 9:17 (17) อสค 32:1

(18) อสย 16:9; มคา 1:8 (19) 1 ซมอ 17:26; ยรม 9:25-26 (20) สดต 28:3

(21) อสย 1:31; ลก 16:23-24 (22) กตว 24:24; สดต 83:8-10 (23) อสย 14:15

24 เอลามก็อยู่ที่นั่น ทั้งหุมุณิกร ทั้งสิ้นก็อยู่รอบหลุมศพของเธอ ทุกคนถูกฆ่าและล้มลงด้วยดาบ ผู้ลงไปสู่โลกบาดาลโดยไม่เข้าสู่หนัต เป็นพวกที่ให้เกิดความครั้นคร้ามในแผ่นดินของคนเป็น และเขาต้องทนรับความอับอายขายหน้ากับผู้ที่ลงไปปากแดนคนตาย

25 เขาได้ทำที่ให้เรนอนในหุมุ พวกผู้ที่ถูกฆ่าพร้อมกับหุมุณิกร ทั้งสิ้นของเธอ มีหลุมศพอยู่รอบตัว เป็นผู้ที่ไม่ได้เข้าสู่หนัต ทุกคน ถูกฆ่าด้วยดาบ เพราะว่าเขาให้เกิดความครั้นคร้ามในแผ่นดินของคนเป็น และเขาต้องทนรับความอับอายขายหน้ากับผู้ที่ลงไปยังปากแดนคนตาย เขามีที่อยู่ในหุมุ พวกผู้ถูกฆ่า

26 เมเซคกับทูปัลก็อยู่ที่นั่น ทั้งหุมุณิกรทั้งสิ้นของเธอ หลุมศพของเธอทั้งสองอยู่รอบเขา เป็นผู้ที่ไม่ได้เข้าสู่หนัตทุกคน ถูกฆ่าด้วยดาบ เพราะว่าเขาให้เกิดความครั้นคร้ามในแผ่นดินของคนเป็น

27 เขาทั้งหลายจะไม่ได้นอนอยู่กับผู้แก่ว้าในจำพวกที่ไม่ได้เข้าสู่หนัตที่ได้ล้มลง ลงไปยังนรกพร้อมกับยูโทโรปกรณของเขา ผู้ซึ่งมีดาบวางไว้ใต้ศีรษะของเขา และความชั่วช้าก็อยู่บน

กระดูกของเขา เพราะว่าเขาให้ผู้แก่ว้าล้ำครั้นคร้ามอยู่ในแผ่นดินของคนเป็น

28 ดังนั้นท่านจะต้องถูกหักในหุมุ พวกผู้ที่ไม่ได้เข้าสู่หนัต และนอนอยู่กับคนเหล่านั้นที่ถูกฆ่าด้วยดาบ

29 เอโดมก็อยู่ที่นั่น คือบรรดากษัตริย์และบรรดาเจ้านายทั้งหลายของเธอ แม้ว่าเขาทั้งหลายมีอำนาจ เขายังถูกนำมาวางไว้กับบรรดาคนเหล่านั้นที่ถูกฆ่าด้วยดาบ เขาจะนอนอยู่กับผู้ที่ไม่ได้เข้าสู่หนัต กับบรรดาคนที่ได้ลงไปยังปากแดนคนตาย

30 เจ้านายจากทิศเหนือก็อยู่ที่นั่นอยู่กันหมด คนไซดอนทั้งหมด ผู้ที่ลงไปด้วยความอายพร้อมกับผู้ที่ถูกฆ่า เพราะว่าเหตุความครั้นคร้ามทั้งสิ้นซึ่งเขาได้กระทำขึ้นด้วยกำลังของเขา เขาจะนอนอยู่ที่นั่นไม่เข้าสู่หนัตพร้อมกับผู้ที่ถูกฆ่าด้วยดาบ และทนรับความอับอายขายหน้ากับบรรดาผู้ที่ลงไปยังปากแดนคนตาย

31 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เมื่อฟาโรห์เห็นพวกเหล่านั้นแล้ว ท่านก็จะเบาใจในเรื่องหุมุณิกรทั้งสิ้นของท่าน ฟาโรห์และหุมุณิกรทั้งสิ้นของท่านถูกฆ่าด้วยดาบ

(24) ปฐก 10:22; 1 พศต 1:17 (25) สดต 139:8; วว 2:22 (26) ปฐก 10:2

(27) โยบ 3:13-15; อสย 14:18-19 (28) ดนล 2:34-35 (29) อสค 25:1-17

(30) ยรม 25:22; อสค 32:24-25; 38:6; 39:2 (31) พคค 2:13; อสค 14:22; 31:16

32 เพราะเราได้ให้เกิดความ
ครั้นคร้ามในแผ่นดินของคน
เป็น เพราะฉะนั้นเขาจะถูกวาง
ไว้ท่ามกลางผู้ไม่เข้าสู่หน้
พร้อมกับผู้เหล่านั้นที่ถูกฆ่าด้วย
ดาบ ทั้งฟาโรห์และหมื่นนิกรทั้ง
สิ้นของท่าน องค์พระผู้เป็นเจ้าของ
พระเจ้าตรัสดังนี้แหละ”

หน้าที่ของยามเฝ้าจิตวิญญาณ
33 พระวณะของพระเย-
โฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีก
ว่า

2 “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงพูดกับ
ชนชาติของเจ้าและกล่าวแก่เขา
ว่า เมื่อเรานำดาบมาเหนือแผ่น
ดิน ถ้าประชาชนในแผ่นดินนั้น
ตั้งชายคนหนึ่งจากพวกเขาและ
ให้เป็นยาม

3 และถ้าเขาเห็นดาบมาเหนือ
แผ่นดินจึงเป่าแตรและตักเตือน
ประชาชน

4 เมื่อคนหนึ่งคนใดได้ยินเสียง
แตร และไม่นำพาต่อเสียงตัก
เตือน ถ้าดาบนั้นมาพาเอาคน
นั้นไปเสีย ให้โลหิตของคนนั้น
ตกบนศีรษะของคนนั้นเอง

5 คือเขาได้ยินเสียงแตร และไม่
นำพาต่อเสียงตักเตือน ให้โลหิต
ของคนนั้นตกอยู่บนคนนั้นเอง
แต่ผู้ที่ได้นำพาต่อเสียงตักเตือน
แล้วเขาจะได้ช่วยชีวิตของตนเอง
ให้รอดพ้น

6 แต่ถ้าคนยามเห็นดาบมาแล้ว
และไม่เป่าแตร ประชาชนจึงไม่
ได้รับเสียงตักเตือน และดาบก็
มาพาคนหนึ่งคนใดไปเสีย คน
นั้นถูกนำไปด้วยเรื่องความชั่วช้า
ของเขา แต่เราจะเรียกร่องโลหิต
ของเขาจากมือของยาม

7 ฉะนั้นแหละ เจ้า โอ บุตรแห่ง
มนุษย์เอ๋ย เราได้ตั้งเจ้าให้เป็น
คนยามสำหรับวงศ์วานอิสราเอล
ฉะนั้นเจ้าจงฟังถ้อยคำจากปาก
ของเรา และจงกล่าวคำตักเตือน
จากเราให้แก่เขา

8 เมื่อเรากล่าวแก่คนชั่วว่า โอ
คนชั่วเอ๋ย เจ้าจะต้องตายแน่ ถ้า
เจ้ามิได้กล่าวคำตักเตือนให้
คนชั่วกลับจากทางของเขา คน
ชื่อนั้นจะต้องตายเพราะความชั่ว
ช้าของเขา แต่เราจะเรียกร่อง
โลหิตของเขาจากมือของเจ้า

9 แต่ถ้าเจ้าได้ตักเตือนคนชั่วให้
หันกลับจากทางของเขาแล้ว ถ้า
เขาไม่หันกลับจากทางของเขา
เขาจะตายเพราะความชั่วช้าของ
เขา แต่เจ้าได้ช่วยชีวิตของเจ้า
เองให้รอดพ้นแล้ว

10 ฉะนั้น โอ เจ้า บุตรแห่ง
มนุษย์เอ๋ย จงกล่าวแก่วงศ์วาน
อิสราเอล พวกเขาเคยกล่าวตั้ง
นี้ว่า “ถ้าการละเมิดและความ
บาปทั้งหลายของเราอยู่เหนือ
เรา และเราก็ค่อยๆ วอดวายไป

(32) อสค 32:27 (2) ลนต 26:25; ยรม 12:12 (3) นทม 4:18 (4) 2 พศต 25:16
(5) สดต 95:7; สบ 2:1-3 (6) อสย 56:10; อสค 33:8-9 (7) พชม 3:3; อสย 62:6
(8) ปฐก 2:17; สกษ 11:21 (9) กจ 13:40; กท 5:19-21 (10) ลนต 26:39

เพราะสิ่งเหล่านี้ เราจะดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างไร'

11 จงกล่าวแก่เขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด เราไม่พอใจในความตายของคนชั่วฉันนั้น แต่พอใจในการที่คนชั่วหันจากทางของเขาและมีชีวิตอยู่ จงหันกลับ จงหันกลับจากทางชั่วของเจ้า โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย เจ้ายอมตายทำไม

12 เจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงกล่าวแก่ชนชาติของเจ้าว่า ความชอบธรรมของผู้ชอบธรรมจะไม่ช่วยเขาให้พ้นในวันที่เขาละเมิด ส่วนความชั่วของคนชื่อนั้นจะไม่กระทำให้เขาล้มลงในวันที่เขาหันกลับจากความชั่วของเขา และคนชอบธรรมจะไม่ดำรงชีวิตอยู่ได้ด้วย ความชอบธรรมในวันที่เขากระทำบาป

13 แม้ เราจะได้ กล่าวแก่คนชอบธรรมว่า เขาจะมีชีวิตอยู่แน่ ถ้าเขายังวางใจในความชอบธรรมของเขา และกระทำความชั่วช้า การกระทำทั้งหลายที่ชอบธรรมของเขาย่อมไม่อยู่ในความทรงจำอีกเลย แต่เขาจะต้องตายเพราะความชั่วช้าซึ่งเขาได้กระทำไว้

14 อีกประการหนึ่ง แม้เราจะได้กล่าวแก่คนชู้ว่า 'เจ้าจะต้อง

ตายแน่' ถ้าเขาหันกลับจากบาปของเขา มากะทำความยุติธรรมและความชอบธรรม

15 ถ้าคนชั่วได้คืนของประกัน ขโมยอะไรของเขามาก็คืนเสีย และดำเนินตามกฎเกณฑ์แห่งชีวิต ไม่กระทำความชั่วช้าเลย เขาจะดำรงชีวิตอยู่แน่ เขาไม่ต้องตาย

16 บาปซึ่งเขาได้กระทำมาแล้ว จะไม่จดจำนำมากล่าวโทษ เขาได้กระทำความยุติธรรมและความชอบธรรม เขาจะดำรงชีวิตอยู่แน่

17 แต่ชนชาติของเจ้ายังกล่าวว่า 'วิธีการขององค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ยุติธรรม' ในเมื่อวิธีการของเขาเองไม่ยุติธรรม

18 เมื่อคนชอบธรรมหันกลับ จากความชอบธรรมของเขาและกระทำความชั่วช้า เขาจะต้องตายเพราะความชั่วช้านั้น

19 แต่ ถ้าคนชู้ หันกลับจากความชั่วของเขา และกระทำความยุติธรรมและความชอบธรรม เขาจะดำรงชีวิตอยู่ได้โดยเหตุนี้

20 เจ้ายังกล่าวว่า 'วิธีการขององค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ยุติธรรม' โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย เราจะพิพากษาเจ้าตามการประพฤติของเจ้าแต่ละคน"

(11) อสค 5:11; ศฟย 2:9 (12) 1 พกษ 8:48-50 (13) ลก 18:9; รม 10:3; ฟป 3:9

(14) ยรม 18:7-8; ลก 13:3-5 (15) อพย 22:26-27; พบญ 24:6 (16) มคา 7:18-19

(17) โยบ 35:2 (18) 2 ปต 2:20-22; สบ 10:38 (19) อสค 33:14 (20) สภษ 19:3

21 และอยู่มา เมื่อวันที่ห้า เดือนที่สิบ ในปีที่สิบสอง ซึ่งเราได้ถูกกวาดไปเป็นเชลย ชายคนหนึ่งหนีมาจากกรุงเยรูซาเล็มมาหาข้าพเจ้ากล่าวว่า "เมืองนั้นแตกเสียแล้ว"

22 ในเวลาเย็นก่อนที่ผู้ลี้ภัยมา พระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์ได้มาอยู่เหนือข้าพเจ้า และพระองค์ทรงเปิดปากของข้าพเจ้าทันเวลาที่ชายคนนั้นมาถึงในตอนเช้า ดังนั้นปากของข้าพเจ้าจึงเปิดออก ข้าพเจ้าก็ไม่ได้เป็นไขต่อไป

23 พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า

24 "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย ชาวเมืองที่อาศัยอยู่ในที่ร้างเปล่าในแผ่นดินอิสราเอลกล่าวเรื่อยๆว่า 'อับราฮัมเป็นแต่ชายคนเดียว และยังถือกรรมสิทธิ์ที่ดินนี้ แต่พวกเราหลายคนด้วยกัน คงต้องประทานแผ่นดินนั้นให้เป็นกรรมสิทธิ์แก่เรา'

25 เพราะฉะนั้น จงกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เจ้ารับประทานเนื้อพร้อมเลือด เจ้าเงยหน้าขึ้นนมัสการรูปเคารพของเจ้าและทำให้โลหิตตก แล้วเจ้ายังจะเอากรรมสิทธิ์ที่ดินนี้ อีกหรือ

26 เจ้ายืนอยู่ด้วยดาบของเจ้า เจ้ากระทำการอันน่าสะอิดสะเอียน และเจ้าทุกคนได้กระทำให้ภรรยาของเพื่อนบ้านเป็นมลทิน แล้วเจ้าจะเอากรรมสิทธิ์ที่ดินนี้หรือ

27 จงกล่าวเช่นนี้แก่เขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เรามิชีวิตอยู่แนฉันใด บรรดาคนที่อยู่ในที่ร้างเปล่าจะต้องล้มลงด้วยดาบ และคนที่อยู่ที่พื้นทุ่ง เราจะมอบให้เป็นอาหารแก่สัตว์ป่า และบรรดาคนเหล่านั้นที่อยู่ในที่กำบังเข้มแข็งและอยู่ในถ้ำจะตายด้วยโรคระบาด

28 และเราจะกระทำให้แผ่นดินนั้นรกร้างที่สุด และความหยิ่งผยองในอานุภาพของแผ่นดินนั้นจะสูญสิ้นไป กฎแห่งอิสราเอลจะรกร้างจนไม่มีคนเดินผ่าน

29 แล้วเขาจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์ เมื่อเราได้กระทำให้แผ่นดินนั้นรกร้างที่สุดเพราะเหตุจากการอันน่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นของเขาซึ่งเขาได้กระทำนั้น

30 เจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย ชนชาติของเจ้าที่พูดเรื่องเจ้าข้างกำแพงเมืองและตามประตูบ้าน พูดต่อกันและกันกับพี่น้องของตนว่า 'มาเถิด มาฟังเสียงพระ

(21) ยรม 39:2-8; อสค 1:2 (22) อสค 1:3; 37:1 (24) ยรม 39:10; มคา 3:11 (25) ปฐก 9:4; สนต 3:17 (26) ปฐก 27:40; มคา 2:1-2 (27) วนฉ 6:2; 1 ซมอ 13:6 (28) 2 พศด 36:21; อสย 6:11 (29) อพย 14:18; สดต 9:16 (30) ยรม 11:18-19

วจนะซึ่งออกมาจากพระเยโฮ-
วาห์'

**ประชาชนประพุดติ
อย่างคนหน้าซื่อใจคด**

31 และเข้ามาหาเจ้าอย่างที่ว่า
ตลาดมา และเขามานั่งข้างหน้า
เจ้าอย่างประชาชนของเรา เขา
ฟังคำพูดของเจ้า แต่เขาไม่ยอม
กระทำตาม เพราะว่าเขาแสดง
ความรักมากด้วยปากของเขา
แต่จิตใจของเขามุ่งอยู่ตามความ
โลภของเขา

32 และ ดูเถิด เจ้าเป็นเหมือน
คนร้องเพลงรักแก่เขา มีเสียง
ไพเราะและเล่นดนตรีเก่งเพราะ
เขาฟังคำพูดของเจ้า แต่เขาไม่
ยอมกระทำตาม

33 และเมื่อการเช่นนี้เป็นมา (ดู
เถิด ก็จะมา) เขาทั้งหลายจะ
ทราบว่ามีผู้พยากรณ์อยู่ในหมู่
พวกเขา"

**คำตักเตือนสำหรับ
พวกผู้พยากรณ์ที่รักเงิน**

34 พระวจนะของพระเย-
โฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า
2"บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงพยา-
กรณ์กล่าวโทษบรรดาผู้เลี้ย
งแคะแห่งอิสราเอล จงพยากรณ์
และกล่าวแก่เขาว่า องค์พระผู้
เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสแก่พวกผู้
เลี้ยงแคะดังนี้ว่า วิบัติแก่ผู้เลี้ย
งแคะแห่งอิสราเอล ผู้เลี้ยงตัวเอง

ผู้เลี้ยงแคะย่อมเลี้ยงแคะมิใช่
หรือ

3 เจ้ารับประทานไขมัน เจ้าคลุม
กายของเจ้าด้วยขนแคะ เจ้าฆ่า
แคะตัวอ่อนๆ แต่เจ้าหาได้เลี้ยง
แคะไม่

4 ตัวที่อ่อนเพลียเจ้าก็ไม่เสริม
กำลัง ตัวที่เจ็บเจ้าก็ไม่รักษา
ตัวที่กระดุกหักเจ้าก็ได้พันผ้า
ตัวที่ถูกขับไล่ออกไปเจ้าก็ได้
ไปตามกลับมา ตัวที่หายไปเจ้าก็
มิได้เสาะหา และเจ้าได้ปกครอง
เขาด้วยการบังคับและด้วยการ
ข่มขี่เบียดเบียน

5 ดังนั้นมันจึงกระจัดกระจายไป
หมด เพราะว่าไม่มีผู้เลี้ยงแคะ
และเมื่อมันกระจัดกระจายไป
มันก็ตกเป็นอาหารของสัตว์ป่า
ทั้งปวงในทุ่ง

6 แคะของเราก็เที่ยวไปตามภูเขา
ทั้งหมด และตามเนินเขาสูงทุก
แห่ง เอะ แคะของเราก็กระจ่าย
ไปทั่วพื้นพิภพ ไม่มีใครเที่ยว
ค้น ไม่มีใครเสาะหามัน

7 เพราะฉะนั้น ท่านทั้งหลายผู้
เป็นผู้เลี้ยงแคะ จงฟังพระวจนะ
ของพระเยโฮวาห์

8 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัส
ว่า เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด เพราะ
แคะของเรากลายเป็นเหยื่อ และ
แคะของเรากลายเป็นอาหารของ
สัตว์ป่าทั้งที่สิ้น เพราะไม่มีผู้

(31) อสค 8:1; ลก 10:39 (32) มก 4:16-17; ยน 5:35 (33) 1 ซมอ 3:19-20

(2) ยรม 2:8; ยน 10:1-2 (3) อสย 56:11-12; ศคย 11:5 (4) ศคย 11:15; มธ 9:36

(5) 1 พกษ 22:17 (6) สบ 11:37-38 (7) สดต 82:1-7 (8) อสค 34:5-6; กจ 20:33

เลี้ยงแกะ และเพราะผู้เลี้ยงแกะของเราไม่เที่ยวค้นหาแกะของเรา แต่ผู้เลี้ยงแกะนั้นเลี้ยงตัวเอง และไม่ได้เลี้ยงแกะของเรา 9 เพราะฉะนั้น โอ ท่านทั้งหลาย ผู้เป็นผู้เลี้ยงแกะ จงฟังพระวาทะของพระเยโฮวาห์

10 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราเป็นปฏิปักษ์กับผู้เลี้ยงแกะ และเราจะเรียกร้องเอาแกะของเราจากมือของเขา และให้เขายับยั้งการเลี้ยงแกะของเขา ผู้เลี้ยงแกะจะไม่ได้เลี้ยงตัวเองอีกต่อไป เราจะช่วยแกะของเราให้พ้นจากปากของเขา เพื่อมิให้แกะเป็นอาหารของเขา

**อาณาจักรของดาวิดจะตั้งขึ้น
เหนืออิสราเอลในอนาคต**

11 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราคือเราเองจะค้นหาแกะของเรา และจะเที่ยวหามัน

12 ตั้งผู้เลี้ยงแกะที่ ยวหาฝูงแกะในวันที่เขาอยู่ท่ามกลางแกะของเขาที่กระจัดกระจายไป เราจะเที่ยวหาแกะของเราตั้งนั้น และเราจะช่วยเขาให้พ้นจากสถานที่ทั้งหลายซึ่งเขาได้กระจัดกระจายไปอยู่ในวันมีเมฆและมีความมืดทึบ

13 เราจะนำเขาออกมาจากชน

ชาติทั้งหลาย และรวบรวมเขามาจากประเทศต่างๆ และจะนำเขามาไว้ในแผ่นดินของเขาเอง และเราจะเลี้ยงเขาบนภูเขาแห่งอิสราเอล ใกล้ห้วยทั้งหลายและในท้องถื่นทุกแห่งที่มีคนอาศัยในประเทศนั้น

14 เราจะเลี้ยงเขาในลานหญ้าอย่างดี และคอกของเขาจะอยู่บนบรรดาภูเขาสูงแห่งอิสราเอล ที่นั่น เขาจะนอนลงในคอกที่ดี และเขาจะหากินอยู่บนลานหญ้าอุดมบนภูเขาแห่งอิสราเอล 15 ตัวเราเองจะเป็นผู้เลี้ยงแกะของเรา เราจะกระทำให้เขานอนลง องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้แหละ

16 เราจะเที่ยวหาแกะที่หายและเราจะนำแกะที่ถูกขับไล่ออกไปกลับมาอีก และเราจะพันผ้าให้แกะที่กระตุกหัก และเราจะเสริมกำลังแกะที่อ่อนเปลี้ย แต่ตัวที่อ้วนและเข้มแข็งเราจะทำลาย เราจะเลี้ยงเขาด้วยความยุติธรรม

17 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า โอ เจ้าทั้งหลายผู้เป็นฝูงแพะแกะของเราเอ๋ย ดูเถิด เราจะพิพากษาระหว่างแกะกับแกะ ระหว่างแกะผู้กับแพะผู้ 18 ที่จะหากินในลานหญ้าอย่างดีนั้นยังไม่พออีกหรือ เจ้าจึง

(10) อสค 5:8; นสย 2:13 (11) ปฐก 6:17; ลนต 26:28 (12) 1 ซมอ 17:34-35

(13) สดต 106:47; อสย 11:11 (14) ยรม 31:12-14 (15) สดต 23:2; พขม 1:7-8

(16) มคา 4:6-7; มธ 15:24 (17) ศคย 10:3; มธ 25:32 (18) ปฐก 30:15; กตว 16:9

ต้องเอาเท้าเหยียบลานหญ้าที่
เหลืออยู่ของเจ้าและตีม้าจาก
แหล่งน้ำที่ลึกยังไม่พอหรือ จึง
เอาเท้าของเจ้ากวนน้ำที่เหลือ
อยู่ให้ขุ่น

19 แกะของเราจะต้องกินสิ่งที่
เท้าของเจ้าย่ำ และตีมสิ่งที่เท้า
ของเจ้าทำให้ขุ่นหรือ

20 เพราะฉะนั้น น้องค้ พระผู้
เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสแก่เขาตั้ง
นี้ว่า ดูเถิด เรา คือเราเอง จะ
พิพากษาระหว่างแกะอ้วนกับ
แกะผอม

21 เพราะเจ้าเอาสีข้างและบ่าตัน
และผลึกแกะตัวอ่อนเปลี่ยด้วย
เขาของเจ้า เจ้าทำให้เขากระจาย
ไปต่างถิ่น

22 เราจึงจะช่วยฝูงแกะของเรา
ให้รอด เขาจะไม่เป็นเหยื่อ
อีกต่อไป และเราจะพิพากษา
ระหว่างแกะกับแกะ

23 และเราจะตั้งผู้เลี้ยงแกะผู้
หนึ่งไว้เหนือเขา คือดาวิดผู้รับ
ใช้ของเรา และท่านจะเลี้ยงเขา
ทั้งหลาย ท่านจะเลี้ยงเขาและจะ
เป็นผู้เลี้ยงของเขา

24 และเราคือพระเยโฮวาห์จะ
เป็นพระเจ้าของเขา และดาวิด
ผู้รับใช้ของเราจะเป็นเจ้านาย
ท่ามกลางเขา เราคือพระเยโฮ-
วาห์ได้ล้นนวจาแล้ว

25 เราจะกระทำพันธสัญญา

สันติสุขกับเขา และจะกำจัดสัตว์
ร้ายเสียจากแผ่นดิน เขาจะอาศัย
อยู่ในถิ่นทุรกันดารอย่างปลอดภัย
และนอนอยู่ในป่าไม้

26 และเราจะกระทำให้เขากับ
สถานที่ รอบ ๆ เนินเขาของเรา
เป็นแหล่งพระพร เราจะส่งฝน
ลงมาให้ตามฤดูกาล เป็นท่าฝน
แห่งพระพร

27 ต้นไม้ที่ในทุ่งจะบังเกิดผล
และพิภพจะบังเกิดผลประโยชน์
และเขาจะอยู่อย่างปลอดภัยใน
แผ่นดินของเขา และเขาจะทราบ
ว่าเราคือพระเยโฮวาห์ ในเมื่อ
เราหักคานแอกของเขาเสีย และ
ช่วยเขาให้พ้นจากมือของผู้ที่กัก
เขาให้เป็นทาส

28 เขาจะไม่เป็นเหยื่อของประ-
ชาชาติอีกต่อไป หรือสัตว์ป่าเดิน
ก็จะไม่กินเขา และเขาจะอยู่
อย่างปลอดภัย ไม่มีผู้ใดกระทำ
ให้เขากลับ

29 และเราจะจัดหาไร่นาอันมี
ชื่อให้แก่เขา เพื่อเขาจะไม่
ถูกผลาญด้วยความอดอยากใน
แผ่นดินนั้นต่อไปอีก ไม่ต้อง
ทนรับความอับอายขายหน้าจาก
ประชาชาติ

30 และเขาจะทราบว่า เราคือ
พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขา
สถิตกับเขา และเขาคือวงศ์วาน
อิสราเอลเป็นประชาชนของเรา

(20) สดต 22:12-16; มธ 25:31-46 (21) อสค 34:3-5 (22) ยรม 23:2-3

(23) ปญจ 12:11; อสย 40:11 (24) อพย 29:45-46 (25) ศคย 6:13; ฮบ 13:20

(26) ปฐก 12:2 (27) ลนต 26:4 (28) ยรม 30:10 (29) อสย 4:2 (30) อสค 34:24

องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าพระเจ้านักรัสดังนี้แหละ

31 เจ้าทั้งหลายเป็นแกะของเรา เป็นแกะในลานหญ้าของเรา เจ้าทั้งหลายเป็นมนุษย์และเราเป็นพระเจ้าของเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าพระเจ้านักรัสดังนี้แหละ”

35 ภูเขาเสอีร์จะเป็นที่ร้างเปล่า พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า

2”บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงมุ่งหน้าของเจ้าต่อภูเขาเสอีร์ และพยากรณ์ต่อมัน

3 และกล่าวแก่มันว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าพระเจ้านักรัสดังนี้ว่า ดูเถิด โอ ภูเขาเสอีร์เอ๋ย เราต่อสู้กับเจ้า และเราจะเหยียดมือของเราต่อสู้เจ้า และเราจะกระทำให้เจ้ารกร้างที่สุด

4 เราจะกระทำให้หัวเมืองของเจ้าถูกทิ้งไว้เสียเปล่าและเจ้าจะเป็นที่รกร้าง และเจ้าจะทราบว่าเป็นที่รกร้าง และเจ้าจะทราบว่าเป็นที่รกร้างว่า เราคือพระเยโฮวาห์

5 เพราะเจ้าพยายามอยู่เป็นนิตย์ และให้โลหิตของประชาชนอิสราเอลไหลออกด้วยอำนาจของดาบในเวลาพิบัติของเขา ในเวลาที่ความชั่วช้าของเขาสิ้นสุดลง

6 องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าพระเจ้านักรัสดังนี้ว่า เพราะฉะนั้น เรามีชีวิต

อยู่แน่ฉันใด เราจะเตรียมเจ้าเพื่อรับโทษแห่งการให้โลหิตตก และโลหิตจะไล่ตามเจ้า เพราะเจ้ามิได้เกลียดชังเรื่องโลหิต เพราะฉะนั้นโลหิตจึงจะไล่ตามเจ้าไป

7 ดังนั้น เราจะกระทำให้ภูเขาเสอีร์รกร้างที่สุด และเราจะตัดผู้ที่ผ่านออกมาและผู้ที่กลับเข้าไปเสียจากมัน

8 ภูเขาของเขานั้น เราจะให้มีผู้ที่ถูกฆ่าเต็มไปหมด ผู้ที่ถูกฆ่าด้วยดาบจะล้มลงตามเนินเขาของเจ้า ตามหุบเขาของเจ้า และในห้วยทั้งสิ้นของเจ้า

9 เราจะกระทำเจ้าให้เป็นที่รกร้างอยู่เนื่องนิตย์ และหัวเมืองของเจ้าจะไม่กลับคืนมาอีก แล้วเจ้าจะทราบว่าเป็นที่รกร้างว่าเราคือพระเยโฮวาห์

10 เพราะเจ้ากล่าวว่า ‘ประชาชาติทั้งสองนี้ และประเทศทั้งสองนี้จะต้องเป็นของเรา เราจะเอาเขามาเป็นกรรมสิทธิ์’ ถึงแม้พระเยโฮวาห์สถิตอยู่ที่นั่น

11 เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าพระเจ้านักรัสดังนี้ว่า เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด เราจะกระทำต่อเจ้าตามความรู้และความอิจฉาของเจ้า ซึ่งเจ้าสำแดงเพราะความเกลียดชังของเจ้าซึ่งมีต่อเขา เมื่อเราพิพากษาเจ้า เราจึง

(31) อสค 36:38 (1) 2 ปต 1:21 (2) ปฐก 32:3; พญ 2:5 (3) ยรม 21:13

(4) ยอล 3:19; มลค 1:3-4 (5) ปฐก 27:41-42 (6) สดต 109:16 (7) 2 พศต 15:5-6

(8) อสค 31:12 (9) ศฟย 2:9; มลค 1:3-4 (10) สดต 83:4-12 (11) อมส 1:11

จะสำแดงตัวของเราในหมู่พวก
เขาให้เขารู้จัก

12 และเจ้าจะทราบว่าเป็นเราคือ
พระเยโฮวาห์ และทราบว่าเราได้
ยินคำหมิ่นประมาททั้งปวงของ
เจ้า ซึ่งเจ้าได้พูดต่อภูเขาท้ง
หลายแห่งอิสราเอลว่า `มันถูก
ทั้งไว้ให้กร้าง มันถูกมอบไว้ให้
เราเผาผลาญเสีย'

13 ด้วยปากของเจ้า เจ้าแบ่งตัว
เจ้าต่อสู้อเรา และว่าเราอีกมาก
หลาย เราได้ยินแล้ว

14 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า
ตรัสตั้งนี้ว่า เมื่อแผ่นดินโลกทั้ง
สิ้นขึ้นชมยินดี เราจะกระทำเจ้า
ให้กร้างไป

15 เจ้าได้ขึ้นชมยินดีต่อมรดก
แห่งวงศ์วานอิสราเอลเพราะมัน
เป็นที่รกร้างฉันทิด เราจะกระทำ
แก่เจ้าฉันทินั้น โอ ภูเขาเสอีร์เอ๋ย
รวมทั้งเอโดมทั้งหมด ทั้งหมด
เลย เจ้าจะต้องเป็นที่รกร้าง
แล้วเขาทั้งหลายจะทราบว่า เรา
คือพระเยโฮวาห์"

ภูเขาทั้งหลายแห่งอิสราเอล
จะกลับคืนให้เป็นดังเดิม

36 "เจ้า บุตรแห่งมนุษย์
เอ๋ย จงพยากรณ์ต่อ
ภูเขาทั้งหลายแห่งอิสราเอลว่า
ภูเขาแห่งอิสราเอลเอ๋ย จงฟัง
พระวจนะของพระเยโฮวาห์
2 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัส

ตั้งนี้ว่า เพราะศัตรูกล่าวถึงเจ้า
ว่า `อ้าฮา แม้แต่ที่สูงโบราณ
เหล่านั้นได้ตกเป็นกรรมสิทธิ์
ของเราแล้ว'

3 เพราะฉะนั้น จงพยากรณ์และ
กล่าวว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า
เจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เพราะว่าเขา
กระทำให้เจ้ารกร้าง และกลืน
เจ้าเสียทุกด้าน เพื่อเจ้าจะได้
ตกเป็นกรรมสิทธิ์ของชนชาติที่
เหลืออยู่นั้น และริมฝีปากของ
พวกช่างพูดก็เอาเรื่องของเจ้าไป
นินทา เป็นที่เสื่อมเสียชื่อเสียง
ในหมู่ประชาชน

4 ภูเขาทั้งหลายแห่งอิสราเอล
เอ๋ย เพราะฉะนั้นจงฟังพระ
วจนะขององค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า
เจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า
ตรัสตั้งนี้ แก่ภูเขาและเนินเขา
แม่น้ำและหุบเขา ที่ที่ถูกทิ้งไว้
เสียเปล่าและรกร้าง และหัว
เมืองที่ถูกละทิ้ง ซึ่งได้กลายเป็น
เหยื่อและเป็นที่ย่ำเหยียบแก่
ประชาชาติที่เหลืออยู่รอบๆนั้น

5 เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า
พระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ด้วยความ
หวงแหนอย่างเด็ดดาลของเรา
เราพูดกล่าวโทษประชาชาติที่
เหลืออยู่ และแก่เอโดมทั้งสิ้น
ผู้ที่มอบแผ่นดินของเราให้แก่
ตนเองให้เป็นกรรมสิทธิ์ ด้วย
ความร่าเริงอย่างเต็มใจ และใจ

(12) สดต 94:9-10; อสค 35:9 (13) 1 ซมอ 2:3; 2 พศต 32:15 (14) อสย 1:14

(15) สดต 137:7; สกษ 17:5 (1) ยรม 22:29; อสค 6:2 (2) พบญ 32:13; สดต 78:69

(3) ลนต 26:43; ยรม 39:1-18 (4) พบญ 11:11 (5) พบญ 4:24; อสย 66:15-16

ประมาทหมิ่นอย่างที่สุด เพื่อ
 เขาจะได้ไล่คนแผ่นดินนั้นออกไป
 เพื่อจะได้ปล้นเอาไปเสีย
 6 เพราะฉะนั้นจงกล่าวคำพยา-
 กรณ์เกี่ยวกับแผ่นดินอิสราเอล
 และจงกล่าวแก่ภูเขาและเนินเขา
 แก่ห้วยและหุบเขาว่า องค์พระ
 ผู้เป็นเจ้าของพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดู
 เกิด เราพูดด้วยความหวังเหิน
 และความพิโรธของเรา เพราะ
 เจ้าได้ทนรับความอับอายขาย
 หน้าจากประชาชาติ
 7 เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าของ
 เจ้าจึงตรัสว่า เราปฏิญาณว่า
 ประชาชาติที่อยู่รอบเจ้านั้นจะ
 ทนรับความอับอายขายหน้า
 8 โอ ภูเขาทั้งหลายแห่งอิสรา-
 เอลเอ๋ย แต่เจ้าจะแตกกิ่งของ
 เจ้าออกมา และออกผลให้
 แก่อิสราเอลประชาชนของเรา
 เพราะไม่ช้าเขาจะได้กลับมา
 9 เพราะ ดูเถิด เราอยู่ฝ่ายเจ้า
 เราจะหันมาหาเจ้า และเจ้าจะ
 ถูกไถและถูกหว่าน
 10 และเราจะทิวักคนให้แก่เจ้า
 คือบรรดาวงศ์วานอิสราเอลทั่ว
 หหมด หัวเมืองจะมีคนมาอาศัย
 อยู่ และสถานที่ร้างเปล่าจะถูก
 สร้างขึ้นใหม่
 11 เราจะทิวักทั้งคนและสัตว์ให้
 แก่เจ้า จะเพิ่มขึ้นและมีลูกตก
 และเราจะกระทำให้เจ้ามีคณา-

ศียอยู่อย่างในกาลก่อน และจะ
 เป็นประโยชน์แก่เจ้ามากกว่าแต่
 ก่อน แล้วเจ้าจะทราบว่าเป็นเราคือ
 พระเยโฮวาห์

12 เออ เราจะให้คนดำเนินบน
 เจ้า คืออิสราเอลประชาชนของ
 เราด้วย และเขาทั้งหลายจะได้
 เจ้าเป็นกรรมสิทธิ์ และเจ้าจะ
 เป็นมรดกของเขา และเจ้าจะไม่
 เอาลูกของเขาไปอีก

13 องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าพระเจ้า
 ตรัสตั้งนี้ว่า เพราะคนกล่าวแก่
 เจ้าว่า `เจ้ากินคนและเจ้าได้อา
 ลูกของประชาชาติของเจ้าไป`

14 องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าพระเจ้า
 ตรัสว่า เพราะฉะนั้นเจ้าจะไม่กิน
 คน และจะไม่เอาลูกของเจ้าจาก
 ประชาชาติของเจ้าไปอีกเลย

15 เราจะไม่ให้เจ้าได้ยินคำ
 ประมาทหมิ่นของประชาชาติ
 ต่าง ๆ อีก และเจ้าไม่ต้องทนรับ
 ความอับอายขายหน้าของชน
 ชาติทั้งหลายอีกเลย และไม่ต้อง
 กระทำให้ประชาชาติของเจ้าสะ-
 ดุดอีกเลย องค์พระผู้เป็นเจ้าของ
 เจ้าตรัสตั้งนี้แหละ”

**อิสราเอลที่กระจัดกระจาย
 ไปแล้วจะกลับคืนมา**

16 พระวณะของพระเยโฮวาห์
 มายังข้าพเจ้าอีกว่า

17 “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เมื่อ
 วงศ์วานอิสราเอลได้มาอาศัยอยู่

(6) อสค 36:4-5 (7) พบญ 32:40; วว 10:5-6 (8) สดต 67:6 (9) สขย 2:21-23
 (10) ยรม 30:19 (11) อบด 1:19-21 (12) กตว 13:32; ยรม 15:7 (14) อมส 9:15
 (15) อสย 54:4; มคา 7:8-10; ศพย 3:19-20 (17) ลนต 18:24-28; กตว 35:33-34

ในแผ่นดินของตน เขากะทำให้แผ่นดินเป็นมลทินด้วยวิถีและการกระทำของเขา ความประพฤติของเขาที่มีต่อหน้าเราก็มืดเหมือนมลทินอันเกิดจากกระดูก

18 เพราะฉะนั้น เราจึงระบายความกริ้วของเราออกเหนือเขาด้วยเรื่องโลหิตซึ่งเขาได้กระทำให้ตกบนแผ่นดิน ด้วยเรื่องรูปเคารพซึ่งเขากะทำให้แผ่นดินนั้นเป็นมลทิน

19 เราจึงให้เขากะจัดกระจายไปท่ามกลางประชาชาติ และเขากะกระจายไปตามประเทศต่างๆ เราพิพากษาเขาตามวิถีและการกระทำของเขา

20 แต่เมื่อเขามายังบรรดาประชาชาติ เขาจะมาที่ไหนก็ตาม เขาได้ลบล้างนามบริสุทธิ์ของเรา ซึ่งคนกล่าวขวัญถึงเขาว่า 'คนเหล่านี้ เป็นประชาชนของพระเยโฮวาห์' ถึงกระนั้นเขายังต้องออกไปจากแผ่นดินของพระองค์

21 แต่เรายังสงสารนามบริสุทธิ์ของเรา ซึ่งวงศ์วานอิสราเอลได้ลบล้างท่ามกลางประชาชาติซึ่งเขาคงไปอยู่นั้น

22 เพราะฉะนั้นจงกล่าวแก่วงศ์วานอิสราเอล องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย เรากำลังจะกระทำ

อยู่แล้ว ไม่ใช่เพื่อเห็นแก่เจ้า แต่เพราะเห็นแก่นามบริสุทธิ์ของเรา ซึ่งเจ้าได้ลบล้างท่ามกลางประชาชาติซึ่งเจ้าเข้าไปอยู่นั้น

23 และเราจะชำระให้นามที่ยิ่งใหญ่ของเราบริสุทธิ์ ซึ่งเป็นนามที่ถูกลบล้างท่ามกลางประชาชาติ และซึ่งเจ้าได้ลบล้างท่ามกลางเขา และประชาชาติจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้แหละ เมื่อเราสำแดงความบริสุทธิ์ของเราท่ามกลางเจ้าต่อหน้าต่อตาเขาทั้งหลาย

24 เพราะว่าเราจะเอาเจ้าออกมาจากท่ามกลางประชาชาติและรวบรวมเจ้ามาจากทุกประเทศ และจะนำเจ้าเข้ามาในแผ่นดินของเจ้าเอง

25 เราจะเอาน้ำสะอาดพรมเจ้า และเจ้าจะสะอาดพ้นจากมลทินทั้งหลายของเจ้า และเราจะชำระเจ้าจากรูปเคารพทั้งหลายของเจ้า

26 เราจะให้ใจใหม่แก่เจ้าด้วย และเราจะบรรจุจิตวิญญาณใหม่ไว้ในเจ้า เราจะนำใจหินออกไปเสียจากเนื้อของเจ้า และจะให้ใจเนื้อแก่เจ้าด้วย

27 และเราจะใส่วิญญาณของเราภายในเจ้า และกระทำให้เจ้า

(18) 2 พศด 34:21; อสย 42:25 (19) อสค 5:12; อมส 9:9 (20) อสย 52:5; จม 2:24

(21) พบญ 32:26-27; สดต 74:18 (22) อสค 36:32 (23) กตว 20:12; สดต 46:10

(24) สดต 107:2-3 (25) ลนต 14:5-7 (26) พบญ 30:6 (27) สกษ 1:23; อสย 44:3

ดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเราและ
เจ้าจะรักษาคำตัดสินของเราและ
กระทำตาม

28 เจ้าจะอาศัยอยู่ในแผ่นดินซึ่ง
เราให้แก่บรรพบุรุษของเจ้า และ
เจ้าจะเป็นประชาชนของเรา และ
เราจะเป็นพระเจ้าของเจ้า

29 เราจะช่วยเจ้าให้พ้นมลทิน
ทั้งหลายของเจ้า และเราจะเรียก
ข้าวมารวม และจะกระทำให้อุดม
สมบูรณ์ และจะไม่ให้เจ้าเกิด
การกัณดารอาหารเลย

30 เราจะกระทำให้ผลของต้นไม้
และไร่นาอุดมสมบูรณ์ เพื่อเจ้า
จะไม่ต้องทนรับความอับอาย
ขายหน้าเพราะการกัณดารอา-
หารท่ามกลางประชาชาติอีกเลย

31 แล้วเจ้าจะระลึกถึงวิถีทางที่
ชั่วของเจ้า และการกระทำที่ไม่ดี
ของเจ้า แล้วเจ้าจะเกลียดตัวเจ้า
ในสายตาของเจ้าเอง เพราะ
ความชั่วช้าของเจ้าและเพราะ
การกระทำอันน่าสะอิดสะเอียน
ของเจ้า

32 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า
ตรัสว่า ที่เรากระทำนั้นมิใช่
เพราะเห็นแก่เจ้า ขอให้เจ้า
ทราบเสีย โอ วงศ์วานอิสราเอล
เอ๋ย จงอับอายและขายหน้าด้วย
เรื่องทางของเจ้าเถิด

33 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า
ตรัสตั้งนี้ว่า ในวันที่เราชำระเจ้า

ให้หมดจากความชั่วช้าทั้งสิ้น
ของเจ้านั้น เราจะกระทำให้เจ้า
อาศัยอยู่ในบรรดาหัวเมือง และ
สถานที่ที่ทิ้งร้างจะได้สร้างขึ้นใหม่
34 แผ่นดินที่รกร้างจะได้รับการ
ไถแทนที่จะเป็นที่รกร้างตั้ง
ที่ปรากฏต่อสายตาของคนทั้ง
หลายที่ผ่านไปมา

35 และเขาทั้งหลายจะกล่าวว่า
แผ่นดินนี้ที่เคยรกร้างกลายเป็น
อย่างสวนเอเดน หัวเมืองที่
ถูกทิ้งไว้เสียเปล่าและรกร้างและ
ปรักหักพัง เตียนวันก็มีกำแพง
ล้อมรอบและมีคนอาศัย

36 แล้วประชาชาติที่เหลืออยู่
รอบๆ เจ้าจะทราบเรา พระ
เยโฮวาห์ ได้สร้างที่ปรักหักพัง
เหล่านี้ขึ้นใหม่ และปลูกพืชใน
ที่รกร้างนั้น เรา พระเยโฮวาห์
ได้ล้นวาจาไว้แล้ว และเราจะ
กระทำเช่นนั้น

37 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า
ตรัสตั้งนี้ว่า เราจะให้วงศ์วาน
อิสราเอลขอให้เรากระทำสิ่งนี้
ให้ด้วย คือให้เพิ่มคนอย่างเพิ่ม
ฝูงแพะแกะ

38 ฝูงแพะแกะอันบริสุทธิ์ และ
ฝูงแพะแกะที่เยรูซาเล็มระหว่าง
เทศกาลตามกำหนดของเธอเป็น
อย่างไร เมืองที่ถูกทิ้งร้างจะเต็ม
ไปด้วยฝูงคนอย่างนั้น แล้วเขา
จะทราบว่า เราคือพระเยโฮวาห์

(28) อสค 36:10 (29) ยรม 33:8; ฮชย 14:2 (30) พบญ 29:23-28 (31) ลนต 26:39

(32) พบญ 9:5; ดนล 9:18-19 (33) อมส 9:14-15; ศคย 8:7-8 (34) พบญ 29:23

(35) สดต 58:11 (36) มคา 7:15-17 (37) สดต 10:17; มธ 7:7-8 (38) อพย 23:17

37 **หว่างเขาที่มีกระดูกแห้ง**
 พระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์ มาอยู่เหนือข้าพเจ้า และพระองค์ทรงนำข้าพเจ้าออกมาด้วยพระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ และวางข้าพเจ้าไว้ที่กลางหว่างเขาซึ่งมีกระดูกเต็มไปหมด

2 และพระองค์ทรงพาข้าพเจ้าไปเที่ยวในหมู่กระดูกเหล่านั้น และดูเถิด มีกระดูกที่หว่างเขานั้นมากมายเหลือเกิน และดูเถิด เป็นกระดูกแห้งทีเดียว

3 และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย กระดูกเหล่านั้นจะมีชีวิตได้ไหม" และข้าพเจ้าทูลตอบว่า "โอ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าเจ้าข้า พระองค์ก็ทรงทราบอยู่แล้ว"

4 พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าอีกว่า "จงพยากรณ์ต่อกระดูกเหล่านี้ และกล่าวแก่มันว่า โอ กระดูกแห่งเอ๋ย จงฟังพระวจาณะของพระเยโฮวาห์

5 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แก่กระดูกเหล่านั้นว่า ดูเถิด เราจะกระทำให้ลมหายใจเข้าไปในเจ้า และเจ้าจะมีชีวิต

6 และเราจะวางเส้นเอ็นไว้บนเจ้า และจะกระทำให้น้ำมันมาบนเจ้า แล้วเอาหนังคลุมเจ้าและบรรจุลมหายใจในเจ้าและเจ้าจะ

มีชีวิต แล้วเจ้าจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์"

7 ข้าพเจ้าก็พยากรณ์ดังที่ข้าพเจ้าได้รับบัญชา เมื่อข้าพเจ้าพยากรณ์อยู่นั้นก็มีเสียง และดูเถิด เป็นเสียงกรุกกริก กระดูกเหล่านั้นก็เข้ามาหากันตามที่ตั้งของมัน

8 และเมื่อข้าพเจ้ามองดู ดูเถิด ก็เห็นมีเอ็นบนมัน และเนื้อก็มาที่กระดูก และหนังก็มาหุ้มกระดูกไว้ แต่ไม่มีลมหายใจในนั้น

9 แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "จงพยากรณ์แก่ลมหายใจบุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงพยากรณ์เถิด จงกล่าวแก่ลมหายใจว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า โอ ลมหายใจเอ๋ย จงมาจากลมที่ส่งมาหายใจเข้าไปในคนที่ถูกฆ่าเหล่านี้ เพื่อให้เขามีชีวิต"

10 ดังนั้นข้าพเจ้าก็พยากรณ์ดังที่พระองค์ทรงบัญชาแก่ข้าพเจ้า และลมหายใจก็เข้ามาในกระดูก และกระดูกก็มีชีวิต แล้วก็ขึ้นเป็นกองทัพใหญ่โตจริง ๆ

ชนชาติอิสราเอลจะมีชีวิตอีก
 11 แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย กระดูกเหล่านั้น คือวงศ์วานอิสราเอลทั้งสิ้น ดูเถิด เขาทั้งหลายกล่าวว่า 'กระดูกของเราแห้ง และ

(1) อสค 1:2; ลก 4:1 (2) พบญ 11:30; อสค 37:11 (3) ยน 6:5-6; กจ 26:8; รม 4:17 (4) กตว 20:8 (5) ปฐก 2:7; สดต 104:29-30 (6) อสค 37:8-10 (7) ยรม 13:5-7 (8) พมม 4:16; ยน 3:8 (9) สดต 104:30; วว 11:11 (10) ยรม 31:1; ฮชย 1:11

ความหวังของเราที่สิ้นไป เราได้
ถูกตัดส่วนของเราออกเสีย'

12 เพราะฉะนั้น จงพยากรณ์
และกล่าวแก่เขาว่า องค์พระผู้
เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดู
เถิด โอ ประชาชนของเราเอ๋ย
เราจะเปิดหลุมฝังศพของเจ้า
และยกเจ้าออกมาจากหลุมฝัง
ศพของเจ้า และจะนำเจ้ากลับมา
ยังแผ่นดินอิสราเอล

13 โอ ประชาชนของเราเอ๋ย เจ้า
จะทราบว่าเป็นพระเยโฮวาห์
ในเมื่อเราเปิดหลุมศพของเจ้า
และยกเจ้าออกมาจากหลุมศพ
ของเจ้า

14 และเราจะบรรจวิญญาณของ
เราไว้ในเจ้า และเจ้าจะมีชีวิต
และเราจะวางเจ้าไว้ในแผ่นดิน
ของเจ้า แล้วเจ้าจะทราบว่าเรา
คือพระเยโฮวาห์ได้ล้นวาจาแล้ว
และเราได้กระทำ พระเยโฮวาห์
ตรัสตั้งนี้แหละ"

ยูดาห์กับอิสราเอล จะรวมกันอีก

15 พระวามะของพระเยโฮวาห์
มายังข้าพเจ้าอีกว่า

16 "ยิ่งกว่านั้น เจ้า บุตรแห่ง
มนุษย์เอ๋ย จงเอาไม้มาอันหนึ่ง
เขียนลงว่า `สำหรับยูดาห์และ
สำหรับชนอิสราเอลที่สังคัมกับ
ยูดาห์' จงเอาไม้มาอีกอันหนึ่ง
เขียนลงว่า `สำหรับโยเซฟ ไม้

ของเอฟราอิม และวงศ์วานอิส-
ราเอลทั้งสี่ที่สังคัมกับโยเซฟ'
17 และเอาไม้ทั้งสองมารวมกัน
เข้าเป็นอันเดียว เพื่อเป็นไม้อัน
เดียวในมือของเจ้า

18 และเมื่อชนชาติของเจ้ากล่าว
แก่เจ้าว่า `ท่านจะไม่สำแดงให้
เราทราบหรือว่า ไม้นี้หมาย
ความว่าอะไร'

19 จงกล่าวแก่เขาว่า องค์พระ
ผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดู
เถิด เราจะเอาไม้ของโยเซฟ ซึ่ง
อยู่ในมือของเอฟราอิม และ
ตระกูลอิสราเอลที่สังคัมกับเขา
และเราจะเอาไม้ของยูดาห์มา
รวมเข้าด้วย และกระทำให้เป็น
ไม้อันเดียวกัน เพื่อให้เป็นไม้
อันเดียวในมือของเรา

20 และไม้ซึ่งเจ้าเขียนไว้ นั้นจะ
อยู่ในมือของเจ้าต่อหน้าต่อตา
เขา

21 แล้วจงกล่าวแก่เขาว่า องค์
พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้
ว่า ดูเถิด เราจะนำคนอิสราเอล
มาจากท่ามกลางประชาชาติ ซึ่ง
เขาได้เข้าไปอยู่ด้วยนั้น และจะ
รวบรวมเขามาจากทุกด้านและ
นำเขามายังแผ่นดินของเขาเอง
22 และเราจะกระทำให้เขาเป็น
ประชาชาติเดียวในแผ่นดินนั้นที่
บนภูเขาทองหลายแห่งอิสราเอล
และจะมีกษัตริย์แต่พระองค์

(12) โยบ 35:14-15; อสค 37:21 (13) สดต 126:2-3 (14) ยอล 2:28; ศคย 12:10
(16) กตว 17:2-3; 2 พศด 10:17 (17) อสย 11:13 (18) อสค 12:9 (19) อฟ 2:13
(20) กตว 17:6-9; สขย 12:10 (21) พบญ 30:3-4 (22) อสย 11:12-13; ยรม 3:18

เดี่ยวปกครองอยู่เหนือเขาทั้งสิ้น เขาจะไม่เป็นสองประชาชาติอีกต่อไป และจะไม่แยกเป็นสองราชอาณาจักรอีกต่อไป

23 เขาจะไม่กระทำตัวให้เป็นมลทินด้วยรูปเคารพและสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของเขา หรือด้วยการละเมิดใดๆของเขาต่อไปอีก แต่เราจะช่วยเขาให้พ้นจากบรรดาที่อาศัยซึ่งเขากระทำบาปนั้น และจะชำระเขา และเขาจะเป็นประชาชนของเรา และเราจะ เป็นพระเจ้าของเขา

24 ดาวิดผู้รับใช้ของเราจะเป็นกษัตริย์เหนือเขาทั้งหลาย และเขาทุกคนจะมีผู้เลี้ยงผู้เดียว เขาทั้งหลายจะดำเนินตามคำตัดสินของเรา และรักษากฎเกณฑ์ของเรา และกระทำตาม

25 เขาทั้งหลายจะอาศัยอยู่ในแผ่นดินซึ่งบรรพบุรุษของเจ้าอาศัยอยู่ ซึ่งเราได้ให้แก่อียิปต์ผู้รับใช้ของเรา ตัวเขาและลูกหลานของเขาจะอาศัยอยู่ที่นั่นเป็นนิตย์ และดาวิดผู้รับใช้ของเราจะเป็นเจ้าของเขาเป็นนิตย์

26 เราจะกระทำพันธสัญญาสันติภาพกับเขา จะเป็นพันธสัญญานิรันดร์แก่เขา และเราจะตั้งเขาไว้และให้เขาทวีขึ้น และเราจะวางสถานบริสุทธิ์ของเราไว้ท่ามกลางเขาเป็นนิตย์

27 พลัปปลาของเราจะอยู่กับเขา เออ เราจะ เป็นพระเจ้าของเขา และเขาจะเป็นประชาชนของเรา

28 แล้วประชาชาติทั้งหลายจะทราบ ว่า เราคือพระเยโฮวาห์ กระทำให้อิสราเอลเป็นสุทธิพิเศษชาติ ในเมื่อสถานบริสุทธิ์ของเราอยู่ท่ามกลางเขาเป็นนิตย์”

โกกและมาโกกจะมา

สู้รบกับอิสราเอล

38 พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า 2 “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จมูกหน้าของเจ้าต่อสู้ออกแห่งแผ่นดินมาโกก เจ้าองค์สำคัญของเมเซคและทูบัล และจงพยากรณ์กล่าวโทษเขา

3 จงกล่าวว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด โอโกกเอ๋ย เราเป็นปฏิปักษ์กับเจ้า ผู้เป็นเจ้าของค้ำคัญแห่งเมเซคและทูบัล

4 เราจะให้เจ้าหันกลับ และเอาเบ็ดเกี่ยวขากรรไกรของเจ้า และเราจะนำเจ้าออกมาพร้อมทั้งกองทัพทั้งสิ้นของเจ้า ทั้งม้าและพลม้า สวมเครื่องรบครบทุกคน เป็นกองทัพใหญ่ มีตั้งและโล่ถือดาบทุกคน

5 เปอร์เซีย เอธิโอเปีย และฟุต

(23) อสค 20:43; ฮชย 14:8 (24) อสย 55:3; ยรม 23:5 (25) ยรม 30:3; ยอล 3:20

(26) ปฐก 17:7 (27) ยน 1:14; คส 2:9-10 (28) สดต 79:10; รม 11:15; อฟ 5:26

(2) วว 20:8-9 (3) อสค 13:8 (4) 2 พกษ 19:28; อสย 37:29 (5) 1 พศต 1:8

อยู่กับเขาด้วย ทุกคนมีโล่และ
หมวกเหล็ก

6 โกลเมอร์และกองทัพทั้งสี่ของเขา
วงศัวานโศการมาจากส่วน
เหนือสุด พร้อมกับกองทัพทั้ง
สี่ของเขา มีชนชาติทั้งหลาย
เป็นอันมากอยู่กับเจ้า

7 เจ้าและบรรดากองทัพซึ่ง
ประชุมอยู่กับเจ้า จงเตรียม
ตัวพร้อมและให้พร้อมไว้เสมอ
และจงเป็นยามเฝ้าเขาทั้งหลาย

8 เมื่อล่วงไปหลายวันแล้วเจ้าจะ
ต้องถูกเรียกตัว ในปีหลังๆเจ้า
จะยกเข้าไปต่อสู้กับแผ่นดินซึ่ง
ได้คืนมาจากดาบ เป็นแผ่นดินที่
ประชาชนรวบรวมกันมาจากชน
ชาติหลายชาติอยู่ที่บนภูเขาสี-
ราเอล ซึ่งได้เคยเป็นที่ทิ้งร้าง
อยู่เนื่องนิത്യ ประชาชนของ
แผ่นดินนั้นออกมาจากชนชาติ
อื่นๆ บัดนี้อาศัยอยู่อย่าง
ปลอดภัยแล้วทั้งสิ้น

9 เจ้าจะรุกออกไป มาเหมือน
พายุ เจ้าจะเป็นเหมือนเมฆคลุม
แผ่นดิน ทั้งเจ้าและกองทัพ
ทั้งสิ้นของเจ้าและชนชาติทั้ง
หลายเป็นอันมากที่อยู่กับเจ้า

10 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า
ตรัสตั้งนี้ว่า ต่อมาในเวลานั้นจะ
บังเกิดความคิดในใจของเจ้า
และเจ้าจะคิดแผนการชั่ว

11 และเจ้าจะกล่าวว่า 'เราจะยก

กองทัพไปยังแผ่นดินที่ชนบทไม่
มีกำแพงล้อม เราจะโจมตีประ-
ชาชนที่สงบซึ่งอาศัยอยู่อย่าง
ปลอดภัย ทุกคนอาศัยอยู่โดยไม่
มีกำแพง ไม่มีดาด ไม่มีประตู'

12 เพื่อชิงข้าวของปล้นเอาไป
และเพื่อชิงเหยื่อ คือเพื่อจะหัน
มือของเจ้ากลับมาอยู่ที่รกร้างซึ่ง
ขณะนี้มีคนอาศัยอยู่ และมายัง
ประชาชนซึ่งรวบรวมจากบรรดา
ประชาชาติที่ได้สั้วไว้ใช้งานและ
ข้าวของ คือผู้อาศัยอยู่ท่ามกลาง
แผ่นดินนั้น

13 เซบาและเดดานและบรรดา
พ่อค้าแห่งทาร์ซิช และสิงโต
หนุ่มทั้งหลายในเมืองนั้นจะ
กล่าวแก่เจ้าว่า 'ท่านมาเพื่อจะ
ชิงข้าวของหรือ ท่านข่มขู่กอง
ทัพเพื่อจะปล้น เพื่อจะขนเอา
เงินและทองไป ขนเอาสัตว์และ
ข้าวของไป เพื่อจะชิงของมาก
มายหรือ'

14 เพราะฉะนั้น บุตรแห่ง
มนุษย์เอ๋ย จงพยากรณ์และ
กล่าวกับโกกัว องค์พระผู้เป็น
เจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ในวัน
นั้นเมื่ออิสราเอลประชาชนของ
เราอาศัยอยู่อย่างปลอดภัยแล้ว
เจ้าจะมีได้รู้หรือ

15 เจ้าจะมาจากที่ของเจ้าซึ่งอยู่
ส่วนเหนือที่สุด ทั้งเจ้าและชน
ชาติทั้งหลายเป็นอันมากที่อยู่

(6) ปฐก 10:2; 1 พศต 1:5 (7) 2 พศต 25:8; สดต 2:1 (8) ปฐก 49:1; อสค 38:16
(9) อสย 21:1-2; ดนล 11:40 (10) สดต 83:3-4; สภษ 19:21 (11) อพย 15:9
(12) อสย 10:6; ยรม 30:16 (13) อสค 27:12 (14) อสย 4:1-2 (15) ดนล 11:40

กับเจ้า ทุกคนเข้ามาเป็นกองทัพมหิมา เป็นกองทัพทรงกำลังยิ่งนัก

16 เจ้าจะมาต่อสู้อิสราเอลประชาชนของเรา เหมือนอย่างเมฆคลุมแผ่นดินในกาลภายหน้า เราจะนำเจ้ามาต่อสู้กับแผ่นดินของเรา เพื่อประชาชาติทั้งหลายจะรู้จักเรา โอ โลกเอ๋ย ในเมื่อเราสำแดงความบริสุทธิ์ของเราท่ามกลางเจ้าต่อหน้าต่อตาเขา

พระเจ้าจะทรงชนะโลก

17 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เจ้าเป็นผู้นั้นหรือผู้ที่ในสมัยก่อนเราได้พูดถึงโดยผู้พยากรณ์ของอิสราเอลผู้รับใช้ของเรา ผู้ซึ่งในสมัยนั้นได้พยากรณ์อยู่หลายปีว่า เราจะนำเจ้ามาต่อสู้กับเขา

18 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า แต่ต่อมาในเวลานั้นเมื่อโลกจะยกมาต่อสู้กับแผ่นดินอิสราเอล ความพิโรธของเราจะพลุ่งขึ้นต่อหน้าเรา

19 เพราะเราขอประกาศด้วยความหวงแหนและด้วยความพิโรธตั้งเพลิงพลุ่งของเราว่า ในวันนั้น จะมีการสิ้นสะเทือนใหญ่ยิ่งในแผ่นดินอิสราเอล

20 ดังนั้นปลาที่ทะเลและนกในอากาศ และสัตว์ป่าทุ่งและบรรดาสัตว์เลื้อยคลานที่คลานอยู่

บนแผ่นดิน และประชาชนทั้งสิ้นที่อยู่บนพื้นพิภพจะสิ้นสะเทือนต่อหน้าเรา ภูเขาจะพังทลายลง และหน้าผาจะพังและกำแพงทุกแห่งจะล้มลงที่دين

21 เราจะร้องถึงภูเขาทั้งหลายของเราเรียกดาบมาต่อสู้กับโกกองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้แหละ และดาบของทุกคนจะต่อสู้กับพี่น้องของเขา

22 เราจะพิพากษาลงโทษเขาด้วยโรคระบาดและโลหิตตก เราจะทำให้ฝนตกอย่างน้ำไหลเชี่ยว ทั้งลูกเห็บและไฟ และไฟกำมะถันตกใส่เขาและกองทัพของเขาและชนชาติทั้งหลายเป็นอันมากที่อยู่กับเขา

23 ดังนั้นเราจะสำแดงความยิ่งใหญ่ของเราและชำระตัวของเราให้บริสุทธิ์ และเราจะเป็นที่รู้จักท่ามกลางสายตาของประชาชาติเป็นอันมาก แล้วเขาจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์”

สุสานของมาโกกจะอยู่

ทั่วแผ่นดินอิสราเอล

39 “เพราะฉะนั้น เจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงพยากรณ์กล่าวโทษโลก และกล่าวว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด โอ โลกเอ๋ย เราเป็นปฏิปักษ์กับเจ้า ผู้เป็นเจ้าองค์สำคัญแห่งเมเซค

(16) พบญ 31:29; อสย 2:2 (17) อสค 38:10-11 (18) พบญ 32:22; สดต 18:7-8

(19) พบญ 29:20; ยอล 2:18 (20) ยรม 4:23-26; สซย 4:3 (21) สดต 105:16

(22) อสย 66:16; ยรม 25:31 (23) อสค 36:23; วา 15:3-4 (1) อสค 38:2-3

และทูบัล

2 เราจะให้เจ้าหันกลับ และเจ้าจะเหลือแค่หนึ่งในหกส่วน และให้เจ้าขึ้นมาจากส่วนเหนือที่สุด และให้เจ้าเข้าไปต่อ อัสูฎ เขาทั้งหลายแห่งอิสราเอล

3 แล้วเราจะตีคันทนูให้หลุดจากมือซ้ายของเจ้า และเราจะให้ลูกธนูตกจากมือขวาของเจ้า

4 เจ้าจะล้มลงบนภูเขาแห่งอิสราเอล ทั้งเจ้าและกองทัพทั้งสิ้นของเจ้า และชนชาติทั้งหลายที่อยู่กับเจ้า เราจะมอบเจ้าให้เป็นอาหารแก่เหยี่ยวทุกชนิดและแก่สัตว์ป่าทุ่ง

5 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เจ้าจะล้มลงบนพื้นทุ่ง เพราะเราได้ลั่นวาจาแล้ว

6 เราจะส่งเพลิงมาเหนือมาโกก และท่ามกลางผู้ที่อาศัยอยู่อย่างไร้กั้วลตามเกาะต่างๆ และเขาทั้งหลายจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์

7 และเราจะกระทำให้นามบริสุทธิ์ของเราเป็นที่รู้จักในท่ามกลางอิสราเอลประชาชนของเรา เราจะไมยอมให้อิสราเอลทำให้นามบริสุทธิ์ของเราหมัวหมองอีกต่อไป และประชาชาติจะทราบว่า เราคือพระเยโฮวาห์ องค์บริสุทธิ์ในอิสราเอล

8 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัส

ว่า ดุเถิด มาแล้ว และจะเป็นอย่างนั้น คือวันนั้นซึ่งเราได้ลั่นวาจาไว้

9 แล้วบรรดาคนเหล่านั้นที่อาศัยอยู่ในบรรดาหัวเมืองอิสราเอลจะออกไป และจะเอาไฟสุ่มเครื่องอาวุธเผาเสียคือโล่และดั่ง คันทนูและลูกธนู หอกยาวและหอกชด และเขาจะเอาไฟสุ่มเป็นเวลาเจ็ดปี

10 เพราะฉะนั้น เขาไม่จำเป็นจะต้องเอาฟืนมาจากทุ่งนาหรือตัดฟืนมาจากป่า เพราะเขาจะก่อไฟด้วยเครื่องอาวุธ และเขาทั้งหลายจะแย่งชิงผู้ที่แย่งชิงเขา และจะปล้นผู้ที่ปล้นเขา องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ

11 ต่อมาในวันนั้น เราจะให้โกกมีสุสานอยู่ในอิสราเอล คือหุบเขาของคนเดินผ่านไปมา ซึ่งอยู่ทางทิศตะวันออกของทะเล มันจะปิดจมูกของคนเดินผ่านไปมา เพราะว่าโกกและหมูนีกรทั้งสิ้นของท่านจะถูกฝังไว้ที่นั่น เขาจะเรียกกันว่า หุบเขาฮาโมนโกก

12 วงศ์วานอิสราเอลจะฝังเขาทั้งหลายอยู่ถึงเจ็ดเดือน เพื่อจะทำให้แผ่นดินนั้นสะอาด

13 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า ประชาชนทุกคนแห่งแผ่นดินจะฝังเขาทั้งหลาย ในวัน

(2) สดต 40:14 (3) อสค 20:21-24 (4) ยรม 15:3; วา 19:17-21 (5) ยรม 8:2

(6) อมส 1:4 (7) อพย 20:7; ลนต 18:21 (8) อสย 33:10-12 (9) สดต 2:3

(10) อพย 3:22 (11) กตว 34:11; ลก 5:1 (12) พบญ 21:23 (13) ศพย 3:19-20

นั่นเมื่อเราสำแดงสง่าราศีของเรา ประชาชนนั้นจะได้รับเกียรติ เพราะการฝังศพนั้น

14 เขาทั้งหลายจะตั้งคนให้เดิน ผ่านไปมาในแผ่นดินเรื่อยไป ให้ฝังศพคนเหล่านั้นที่เหลือนอยู่บนพื้นแผ่นดิน เพื่อจะทำแผ่นดินให้สะอาด เขาจะออกตรวจค้นเมื่อสิ้นเจ็ดเดือนแล้ว

15 เมื่อคนเหล่านั้นผ่านไปมาในแผ่นดิน ถ้าใครเห็นกระดูกคนเข้า เขาจะเอาเครื่องหมายปักไว้ข้างกระดูกนั้น จนกว่าคนฝังจะมาฝังเขาไว้ในหีบเขาฮาโมน็อก

16 หัวเมืองหนึ่งชื่อ ฮาโมนาก็อยู่ที่นั่นด้วย เขาจะทำให้แผ่นดินสะอาดตั้งนี้แหละ

17 เจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า จงพูดกับนกทุกชนิดและพูดกับเหล่าสัตว์ป่าทุ่งว่า `จงชุมนุมและมาเถิด รวมกันมาจากทุกด้านมายังการเลี้ยงสักการบูชา ซึ่งเราได้ฆ่าเพื่อเจ้า เป็นการเลี้ยงสักการบูชาใหญ่บนภูเขาทั้งหลายแห่งอิสราเอล และเจ้าจะกินเนื้อและดื่มโลหิต

18 เจ้าจะกินเนื้อของผู้แก่ล้าก้ำ และดื่มโลหิตของเจ้านายแห่งพิภพ ของแกะผู้ ของลูกแกะ และของแพะกับของวัว ผู้ทั้งหลายนี้เป็นสัตว์อ้วนพีแห่ง

เมืองบาซัน

19 และเจ้าจะกินไขมันจนเจ้าอิ่มหน้า และดื่มโลหิตจนเจ้าจะเมา ณ การเลี้ยงสักการบูชาซึ่งเราได้ฆ่าเพื่อเจ้า

20 ตั้งนั้นเจ้าจะอิ่มหน้าที่สำหรับของเราด้วยม้าและผู้ขับขี่ ทั้งผู้แก่ล้าก้ำ และบรรดานักรบ' องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้แหละ

21 และเราจะตั้งสง่าราศีของเราไว้ในหมู่ ประชาชาติทั้งหลาย และประชาชาติทั้งหลายจะเห็นการพิพากษาลงโทษของเราซึ่งเราได้กระทำ และเห็นมือของเราซึ่งเราวางไว้บนเขาทั้งหลาย

22 ตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นไป วงศ์วานอิสราเอลจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขาทั้งหลาย

23 และประชาชาติทั้งหลายจะทราบว่าเป็นเรา วงศ์วานอิสราเอลได้ถูกกวาดไปเป็นเชลย เพราะเหตุความชั่วช้าของเขา เพราะเขาได้ละเมิดต่อเรา ตั้งนั้นเราจึงซ่อนหน้าของเราเสียจากเขา และมอบเขาไว้ในมือพวกศัตรูของเขา เขาจึงล้มลงด้วยดาบสิ้นทุกคน

24 เราได้กระทำต่อความโสโครกและการละเมิดของเขาทั้งหลาย และเราซ่อนหน้าของเรา

(14) กตว 19:11-19 (15) ลก 11:44 (16) อสค 39:12 (17) ปฐก 31:54

(18) วว 19:17-18 (20) สดต 76:5-6; สกก 2:22 (21) อพย 9:16 (22) ยรม 24:7

(23) 2 พศต 7:21-22; ยรม 22:8-9 (24) ลนต 26:24; 2 พกษ 17:7; อสย 1:20

เสียจากเขาทั้งหลาย
อิสราเอลจะกลับสู่สภาพเดิม
 25 เพราะฉะนั้น องค์พระผู้
 เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า บัดนี้เรา
 จะให้ยาโคบกลับสู่สภาพเดิม
 และจะมีความกรุณาต่อวงศ์วาน
 อิสราเอลทั้งสิ้น และเราจะ
 หวงแหวนามบริสุทธิ์ของเรา
 26 เมื่อเขาทั้งหลายมาอาศัยอยู่
 อย่างปลอดภัยในแผ่นดิน โดย
 ไม่มีผู้ใดกระทำให้เขาหวาดกลัว
 เขาทั้งหลายจะทนรับความอับ
 อายขายหน้าของเขา ทั้งการละ-
 เมิตซึ่งเขาทั้งหลายได้เคยประ-
 พุธิตต่อเรา
 27 เมื่อเราได้นำเขากลับมาจาก
 ชนชาติทั้งหลาย และรวบรวม
 เขามาจากแผ่นดินศัตรูของเขา
 และเมื่อเราสำแดงความบริสุทธิ์
 ของเราท่ามกลางเขาทั้งหลาย
 ท่ามกลางสายตาของประชาชาติ
 เป็นอันมาก
 28 แล้วเขาจะทราบว่าเป็นเราคือ
 พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขา
 เพราะเราได้ส่งให้เขาถูกกวาด
 ไปเป็นเชลยอยู่ท่ามกลางบรรดา
 ประชาชาติ แล้วก็รวบรวมเขา
 เข้ามาในแผ่นดินของเขาทั้ง
 หลาย เราจะไม่ปล่อยให้สักคน
 หนึ่งในพวกเขาเหลืออยู่ท่าม-
 กลางบรรดาประชาชาติอีกเลย
 29 และเราจะไม่ซ่อนหน้าของ

เราไว้จากเขาทั้งหลายอีกเลย
 เมื่อเราเทเวิญญาของเราเหนือ
 วงศ์วานอิสราเอล องค์พระผู้
 เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ”

ทิวศวรรคที่สี่ไม่วัด

40 เมื่อปีที่สี่สิบห้าที่เรา
 ได้ถูกกวาดไปเป็น
 เชลยนั้น ในต้นปีเมื่อวันทีสิบ
 ของเดือน ในปีทีสิบสี่หลังจากที่
 เขาชนะกรุงนั้น ในวันนั้นทีเดียว
 พระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์มา
 อยู่เหนือข้าพเจ้าและทรงนำ
 ข้าพเจ้ามา

2 ในนิมิตแห่งพระเจ้าพระองค์
 ทรงนำข้าพเจ้ามาถึงแผ่นดิน
 อิสราเอล และพระองค์ทรงวาง
 ข้าพเจ้าไว้บนภูเขาสูงมาก ซึ่ง
 ตรงนั้นทางทิศใต้มีสิ่งก่อสร้าง
 เหมือนเมืองหนึ่ง

3 เมื่อพระองค์ทรงนำข้าพเจ้ามา
 ณ ที่นั้น ดูเถิด มีชายคนหนึ่ง
 ปรากฏการณ์ของเขาคล้ายทอง
 สัมฤทธิ์ มีเชือกป่านเส้นหนึ่ง
 และไม้วัดอันหนึ่งอยู่ในมือ และ
 ท่านยืนอยู่ที่หอประตู

4 และชายผู้นั้นกล่าวแก่ข้าพเจ้า
 ว่า “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงมอง
 ดูด้วยตาเองเถิด และจงฟัง
 ด้วยหูของเจ้า และจงเอาใจใส่
 กับสิ่งทั้งสิ้นที่เราจะสำแดงให้
 แก่เจ้า เพราะว่าที่นำเจ้ามาที่นี่
 ก็เพื่อจะสำแดงให้แก่เจ้า สิ่งทั้ง

(25) อสค 34:13; อมส 9:14 (26) สดต 99:8; ยรม 3:24 (27) ลนต 10:3; อสย 5:16
 (28) พบญ 30:3-4; นหม 1:8 (29) อสย 45:17; ยอล 2:28 (1) 2 พกษ 25:1-30
 (2) ดนล 7:1; กจ 2:17 (3) ดนล 10:5-6; วว 1:15 (4) มธ 10:27; กจ 20:27

ล้นที่เจ้าเห็นนั้น จงประกาศแก่
วงศ์วานอิสราเอล”

การวัดพระวิหาร

แห่งอนาคต

5 และดูเถิด มีกำแพงล้อมอยู่
รอบบริเวณนอกของพระนิเวศ
และในมือของชายผู้นั้นมีไม้วัด
ยาวหกศอก แต่สะตอกยาวเท่า
กับศอกคืบ ดังนั้นท่านจึงวัด
ความหนาของกำแพงได้หนึ่งไม้วัด
และความสูงได้หนึ่งไม้วัด

6 แล้วท่านเข้าไปตามหอบประตู
ซึ่งหันหน้าไปทิศตะวันออกขึ้นไป
ไปตามบันได และวัดธรณีหอบ
ประตูได้ลึกหนึ่งไม้วัด และอีก
ธรณีหนึ่งได้ลึกหนึ่งไม้วัด

7 และห้องยามยาวหนึ่งไม้วัด
และกว้างหนึ่งไม้วัด และที่ว่าง
ระหว่างห้องยามเหล่านั้นยาวห้า
ศอก และธรณีหอบประตูที่อยู่ริม
มุขที่หอบประตูตอนปลายชั้นใน
ได้หนึ่งไม้วัด

8 แล้วท่านก็วัดมุขของหอบประตู
ตอนปลายชั้นในได้หนึ่งไม้วัด

9 และท่านก็วัดมุขของหอบประตู
ได้แปดศอก และเสามุขนั้นสอง
ศอก และมุขของหอบประตูอยู่ที่
ตอนปลายข้างใน

10 แต่ละด้านของหอบประตูตะ
วันออกมีห้องยามอยู่สามห้อง
ห้องทั้งสามมีขนาดเดียวกันและ
เสาที่อยู่ทั้งสองข้างก็มีขนาด

เดียวกัน

11 แล้วท่านจึงวัดความกว้าง
ช่องเปิดของทางเข้าหอบประตูได้
สิบศอก และความยาวของหอบ
ประตูสิบสามศอก

12 หน้าห้องยามนั้นมีเครื่องกั้น
ด้านละหนึ่งศอก และห้องยาม
นั้นยาวด้านละหกศอก

13 แล้วท่านก็วัดหอบประตูจาก
หลังคาของห้องยามห้องหนึ่งไป
ยังหลังคาของห้องยามอีกห้อง
หนึ่ง ได้กว้างยี่สิบห้าศอก จาก
ทางเข้าหนึ่งไปยังอีกทางเข้า
หนึ่ง

14 และท่านทำเสาทั้งหลายได้
หกสิบศอก และรอบหอบประตูมี
ลานไปถึงเสา

15 วัดจากข้างหน้าหอบประตูตรง
ทางเข้าไปยังปลายมุขชั้นในของ
หอบประตูได้ห้าสิบศอก

16 ตามหอบประตูนั้นมีหน้าต่าง
รอบ ค่อยๆ แคบเข้าไปข้างในทั้ง
ในเสาและในห้องยามและมุขก็
มีหน้าต่างอยู่รอบข้างในเหมือน
กัน ที่เสามีต้นอินทผลัม

17 แล้วท่านนำข้าพเจ้าออกมาที่
ลานชั้นนอก และดูเถิด มีห้อง
หลายห้องและมีพื้นหินทำไว้
รอบลาน มีห้องสามสิบห้องหัน
หน้าเข้าหาพื้นหิน

18 และพื้นหินนั้นมีอยู่ตามด้าน
ข้างทางเข้าหอบประตู เท่ากับ

(5) อสค 42:20 (6) 1 พศต 9:18; ยรม 19:2 (7) 1 พกษ 6:5-10 (9) อสค 45:19

(10) อสค 40:7 (13) อสค 40:7 (14) อพย 27:9; ลนต 6:16 (15) อสค 41:21

(16) 1 พกษ 6:4; อสค 40:7; 1 คร 13:12 (17) 1 พกษ 6:5; 1 พศต 9:26; วว 11:2

ความยาวของหอประตู นี้เป็น
พื้นหินตอนล่าง

19 แล้วท่านก็วัดความกว้างจาก
หน้าหอประตูข้างล่างไปยังหน้า
ลานข้างในด้านนอกได้หนึ่งร้อย
ศอก อยู่ทั้งทางตะวันออกและ
ทางเหนือ

20 ส่วนหอประตูแห่งลานนอก
หันหน้าไปทางเหนือ ท่านก็วัด
ความยาวและความกว้างของมัน

21 ห้องยามด้านละสามห้อง กับ
เสาศลัมภ์มีขนาดเดียวกับหอ
ประตูแรก ยาวห้าสิบศอก กว้าง
ยี่สิบห้าศอก

22 หน้าต่าง मुख ต้นอินทผลัม
ของหอประตูนี้มีขนาดเดียวกับ
ของหอประตูซึ่งหันหน้าไปทาง
ทิศตะวันออก และมีบันไดเจ็ด
ขั้นนำขึ้นไปถึง และมุขนั้นอยู่
ข้างใน

23 ตรงข้ามกับประตูซึ่งอยู่ข้าง
เหนือเช่นเดียวกับประตูที่อยู่
ข้างตะวันออก มีประตูเปิดไปสู่
ลานชั้นใน และท่านก็วัดจาก
ประตูหนึ่งไปยังอีกประตูหนึ่งได้
หนึ่งร้อยศอก

24 และท่านได้นำข้าพเจ้าตรงไป
ยังทิศใต้ และดูเถิด มีหอประตู
ทางทิศใต้หนึ่งหอประตู ท่านก็
วัดเสาศลัมภ์และวัดมุข ก็มีขนาดเดียว
กับที่อื่น

25 มีหน้าต่างที่ หอประตู และ

ที่มุขโดยรอบเหมือนหน้าต่างที่
อื่น ยาวห้าสิบศอกและกว้างยี่-
สิบห้าศอก

26 มีบันไดเจ็ดขั้นนำขึ้นไปถึง
และมุขนั้นอยู่ข้างใน มีต้น
อินทผลัมอยู่ที่เสาด้านละต้น

27 และมีประตูหนึ่งอยู่ทางทิศ
ใต้ของลานชั้นใน และท่านก็
วัดจากประตูหนึ่งไปยังอีกประตู
หนึ่งตรงไปทางทิศใต้ ได้หนึ่ง
ร้อยศอก

28 แล้วท่านนำข้าพเจ้ามายัง
ลานชั้นในโดยประตูทิศใต้ และ
ท่านก็วัดประตูทิศใต้ มีขนาด
อย่างเดียวกับประตูอื่น ๆ

29 ห้องยาม เสาศลัมภ์ และมุขของหอ
ประตูนี้มีขนาดเดียวกับที่อื่น มี
หน้าต่างที่ หอประตูและที่ मुख
โดยรอบ ยาวห้าสิบศอกและ
กว้างยี่สิบห้าศอก

30 มีมุขอยู่รอบยาวยี่สิบห้าศอก
กว้างห้าศอก

31 มุขนั้นหันหน้าสู่ลานชั้นนอก
มีต้นอินทผลัมอยู่ที่เสาศลัมภ์ และ
บันไดนี้มีแปดขั้น

32 แล้วท่านก็พาข้าพเจ้ามาที่
ลานชั้นในด้านตะวันออก และ
ท่านก็วัดหอประตูขนาดเดียวกับ
หอประตูอื่น

33 ห้องยาม เสาศลัมภ์ และมุขของหอ
ประตูนี้มีขนาดเดียวกันกับที่อื่น
มีหน้าต่างที่ หอประตูและที่ मुख

(19) อสค 40:6 (20) อสค 40:6 (21) อสค 40:7 (22) 1 พกษ 6:29 (23) อพย 27:9

(24) อสค 40:20 (25) ยน 12:46 (26) 2 ปด 3:18 (27) อสค 40:23

(28) อสค 40:32 (29) 1 พศด 28:11 (30) อสค 40:21 (31) อสค 40:26

โดยรอบ ยาวห้าสิบศอกและ
กว้างยี่สิบห้าศอก

34 มุขของด้านนี้หันหน้าสู่ลาน
ชั้นนอก และมีต้นอินทผลัมอยู่
ที่เสาด้านละต้น และบันไดนี้มี
แปดขั้น

35 แล้วท่านก็นำข้าพเจ้ามายัง
ประตูเหนือ แล้วท่านก็วัดหอ
ประตูนี้ นมีขนาดเดียวกับหอ
ประตูอื่น

36 ห้องยาม เสา และมุขของหอ
ประตูนี้มีขนาดเดียวกันกับที่อื่น
มีหน้าต่างโดยรอบ ยาวห้าสิบ
ศอกและกว้างยี่สิบห้าศอก

37 มุขของด้านนี้หันหน้าสู่ลาน
ชั้นนอก และมีต้นอินทผลัมอยู่
ที่เสาด้านละต้น และบันไดนี้มี
แปดขั้น

38 มีห้อง ๆ หนึ่งและมีทางเข้า
อยู่ที่เสาของหอประตู เป็นที่ล้าง
เครื่องเผาบูชา

39 และที่มุมของหอประตูมีโต๊ะ
ด้านละสองโต๊ะ บนนี้สำหรับฆ่า
เครื่องเผาบูชา เครื่องบูชาไถ่
บาป และเครื่องบูชาไถ่การละ-
เมิด

40 และทางด้านนอก ทางที่เขา
ขึ้นไปถึงทางเข้าหอประตูเหนือ
มีโต๊ะสองโต๊ะ อีกด้านหนึ่งของ
มุมของหอประตูมีโต๊ะสองโต๊ะ

41 มีโต๊ะอยู่ข้างนี้สี่โต๊ะ และมี
โต๊ะอยู่ข้างนั้นข้าง ๆ หอประตูสี่

โต๊ะ เป็นแปดโต๊ะด้วยกัน ซึ่ง
เขาใช้เป็นที่ฆ่าเครื่องสัตวบูชา

42 มีโต๊ะสี่โต๊ะทำด้วยหินสกัด
สำหรับเครื่องเผาบูชา ยาวหนึ่ง
ศอกคืบและกว้างหนึ่งศอกคืบ
สูงหนึ่งศอก สำหรับวางเครื่อง
มือซึ่งเขาใช้ฆ่าเครื่องเผาบูชา
และเครื่องสัตวบูชา

43 มีตะขอยาวคืบหนึ่งติดอยู่
ข้างในโดยรอบ บนโต๊ะนี้เขาวาง
เนื้อของเครื่องบูชา

ห้องสำหรับพวกนักร้อง

และปุโรหิต

44 ข้างนอกหอประตูชั้นใน ใน
ลานชั้นในมีห้องสำหรับพวก
นักร้อง ซึ่งอยู่ข้างหอประตู
เหนือ หันหน้าไปทิศใต้ อีกห้อง
หนึ่งอยู่ข้างหอประตูตะวันออก
หันหน้าไปทิศเหนือ

45 และท่านบอกข้าพเจ้าว่า
“ห้องนี้ซึ่งหันหน้าไปทางทิศใต้
สำหรับปุโรหิตผู้ดูแลพระนิเวศ

46 และห้องซึ่งหันหน้าไปทาง
เหนือ สำหรับปุโรหิตผู้ดูแล
แท่นบูชา ปุโรหิตเหล่านี้เป็น
บุตรชายของศาโดกในบรรดา
บุตรชายของเลวี ที่เข้ามาใกล้
พระเยโฮวาห์เพื่อจะปรนนิบัติ
พระองค์”

47 และท่านก็วัดลาน ได้ยาว
หนึ่งร้อยศอก และกว้างหนึ่ง
ร้อยศอกเป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัส

(34) อสค 40:6 (35) อสค 27:32 (36) อสค 40:21 (37) อสค 40:31

(38) 1 พกษ 6:8 (39) มลค 1:7 (40) อสค 40:35 (43) ลนต 1:6 (44) อฟ 5:19

(45) ลนต 8:35; กตว 3:27 (46) 1 พกษ 2:35; อฟ 2:13 (47) อสค 40:19, 23, 27

และแท่นบูชาอยู่ข้างหน้าพระ
นิเวศ

मुखของพระวิหาร

48 แล้วท่านนำข้าพเจ้ามาที่ मुख
ของพระนิเวศและวัดเสาของ मुख
ได้ทำศอกทั้งสองด้าน และหอ
ประตูก็กว้างด้านละสามศอก

49 मुखนั้นยาวยี่สิบศอก และ
กว้างสิบเอ็ดศอก และท่านนำ
ข้าพเจ้าทางบันไดไปถึงที่นั้น
และมีเสาอยู่ข้างเสาทั้งสองข้าง

คำบรรยายถึงพระวิหาร

41 ภายหลังท่านนำข้าพเจ้า
มาถึงพระวิหาร และได้
วัดเสา กว้างด้านละหกศอก ซึ่ง
เท่ากับความกว้างของพลับพลา
2 และส่วนกว้างของทางเข้านั้น
สิบศอก และกำแพงข้างทางเข้า
ด้านละห้าศอก และท่านก็วัด
ความยาวของพระวิหารได้ยี่สิบ
ศอก กว้างยี่สิบศอก

3 แล้วท่านก็เข้าไปข้างในและวัด
เสาของทางเข้าได้สองศอก ทาง
เข้านั้นหกศอก และส่วนกว้าง
ของทางเข้านั้นเจ็ดศอก

4 และท่านก็วัดความยาวของ
ห้องได้ยี่สิบศอก กว้างยี่สิบศอก
พื้นพระวิหารออกไป และท่าน
บอกข้าพเจ้าว่า "นี่เป็นที่บริสุทธิ์
ที่สุด"

5 แล้วท่านก็วัดกำแพงพระนิเวศ
ได้หนาหกศอก และห้องระเบียง

นั้นกว้างสี่ศอก อยู่รอบพระ
นิเวศทุกด้าน

6 ห้องระเบียงนั้นเป็นห้องสาม
ชั้นซ้อนกัน มีชั้นละสามสิบห้อง
มีหยักป่าอยู่รอบกำแพงพระ
นิเวศ ใช้เป็นที่หนุนห้องระเบียง
เพื่อไม่ให้ห้องระเบียงอาศัยกำแพงพระนิเวศ

7 ห้องระเบียงนั้นยิ่งสูงขึ้นไปถึง
ยิ่งกว้างออก ตามส่วนขยายของ
หยักป่าจากห้องหนึ่งซ้อนอยู่บน
อีกห้องหนึ่งโดยรอบ ที่ข้างพระ
นิเวศมีบันไดนำขึ้นข้างบน ดังนี้
แหละผู้ใดที่ขึ้นไปจากห้องต่ำที่
สุดถึงห้องบนก็ต้องลอดผ่าน
ห้องกลาง

8 ข้าพเจ้ายังเห็นอีกว่า พระ
นิเวศนั้นมียกพื้นอยู่โดยรอบ
ฐานของห้องระเบียงวัดได้หนึ่ง
ไม่วัดเต็ม ยาวหกศอก

9 ผนังด้านนอกของห้องระเบียง
หนาห้าศอก และส่วนที่ว่างคือ
สถานที่ของห้องระเบียงที่อยู่
ข้างในนั้น

10 ระหว่างห้องระเบียงแต่ละ
ห้องมีความกว้างยี่สิบศอกโดย
รอบพระนิเวศทุกด้าน

11 และประตูของห้องระเบียง
นั้นเปิดเข้าไปในส่วนบนยกพื้น
ที่ว่าง ประตูหนึ่งหันไปทาง
เหนือ และอีกประตูหนึ่งหันไป
ทางใต้ ความกว้างของส่วนที่ว่าง

(48) 1 พกษ 6:3 (49) 2 พศด 3:17; วว 3:12 (1) ศคย 6:12-13 (2) อพย 26:36
(3) อสค 41:2 (4) 1 พกษ 6:20 (5) 1 พกษ 6:5-6 (6) 1 พกษ 6:6; 1 ปด 1:5
(7) 1 พกษ 6:8; มธ 13:32 (8) วว 21:16 (9) อสค 41:5; 42:1 (11) อสค 41:9

นั้นคือห้าศอกโดยรอบ
 12 ตึกที่หันหน้ามายังสนามของพระนิเวศทางด้านตะวันตกนั้นกว้างเจ็ดสิบศอก และผนังของตึกหน้าห้าศอกโดยรอบและยาวเก้าสิบศอก
 13 แล้วท่านก็วัดพระนิเวศได้ ยาวหนึ่งร้อยศอก สนามและตึกพร้อมกับผนังยาวหนึ่งร้อยศอก
 14 ความกว้างด้านตะวันออกของด้านหน้าของพระนิเวศทั้งของสนาม ยาวหนึ่งร้อยศอก
 15 แล้วท่านก็วัดความยาวของตึกซึ่งหันหน้าไปสู่สนามซึ่งอยู่ด้านหลัง พร้อมทั้งผนังข้างๆ ยาวหนึ่งร้อยศอก ห้องโถงของพระวิหารนั้นและลานของมุข
 16 ทั้งธรณีประตู หน้าต่างและผนังรอบทั้งสามชั้นซึ่งอยู่ตรงข้ามประตู บุไม้โดยรอบตั้งแต่พื้นถึงหน้าต่าง และหน้าต่างนี้ก็กลมไว้
 17 จนถึงที่อยู่เหนือประตู ถึงแม้เป็นห้องชั้นในและข้างนอกและบนผนังโดยรอบที่ห้องชั้นในและห้องโถง ก็กระทำโดยการวัด
 18 พระนิเวศนั้นมีรูปเศวตและรูปตันอินทผลัม และรูปตันอินทผลัมอยู่ระหว่างเศวตทุกรูปเศวตทุกตนมีสองหน้า
 19 หน้าของผู้ชายตรงตันอินท-

ผลัมที่อยู่ข้างหนึ่ง และหน้าของสิงโตหนุ่มตรงตันอินทผลัมที่อยู่อีกข้างหนึ่ง มีรูปอย่างนี้รอบพระนิเวศทั้งหมด
 20 จากพื้นถึงที่เหนือประตู มีรูปเศวตและรูปตันอินทผลัมแกะอยู่ที่ผนังพระวิหาร
 21 ฝาเยื่อประตูของพระวิหารนั้นสีเหลืองข้างหน้าสถานบริสุทธิ์ รูปร่างของตัวนั้นก็เหมือนรูปร่างของอีกตัวหนึ่ง
 22 แทนบูชาทำด้วยไม้สูงสามศอกยาวสองศอก ทั้งมุม ความยาว และที่ผนังทำด้วยไม้ ท่านบอกข้าพเจ้าว่า "นี่เป็นโต๊ะซึ่งอยู่ต่อพระพักตร์ของพระเยโฮวาห์"
 23 พระวิหารและสถานบริสุทธิ์มีประตูคู่แห่งละคู่
 24 ประตูเหล่านั้นมีสองบานคือบานเหวี่ยงสองบาน ประตูหนึ่งมีสองบาน และอีกประตูหนึ่งมีสองบาน
 25 และบนประตูของพระวิหารมีเศวตและตันอินทผลัมแกะไว้ เช่นเดียวกับที่แกะไว้บนผนัง มีพลับพลาไม้อยู่ที่หน้ามุขข้างนอก
 26 มีหน้าต่างและมีตันอินทผลัมอยู่ ทั้งสองข้างที่บนผนังด้านข้างมุข ทั้งห้องระเบียงพระนิเวศและพลับพลา

(12) อสค 41:13 (15) พขม 1:17 (16) 1 พกษ 6:4; 1 คร 13:12 (18) 2 พศต 3:7
 (21) 1 พกษ 6:33; อสค 40:14 (22) อพย 30:1-3; 1 พกษ 6:20; 2 พศต 4:19
 (23) 1 พกษ 6:31-35 (24) อสค 40:48 (25) อสค 41:16 (26) อสค 41:16

ห้องต่างๆของพระวิหาร
42 แล้วท่านพาข้าพเจ้ามา
 ถึงลานชั้นนอก ตรง
 ทิศเหนือ และท่านนำข้าพเจ้ามา
 ถึงห้องซึ่งอยู่ตรงข้ามกับสนาม
 และตรงข้ามกับตึกทางด้านทิศ
 เหนือ
 2 ความยาวของตึกที่อยู่ หน้า
 ประตูทางด้านเหนือนี้เป็นหนึ่ง
 ร้อยศอก และกว้างห้าสิบศอก
 3 ติดต่อกับส่วนยี่สิบศอกซึ่งเป็น
 ส่วนของลานชั้นใน หันหน้าเข้า
 สู่พื้นที่ซึ่งเป็นส่วนของลานข้าง
 นอก เป็นระเบียบซ้อนระเบียบ
 สามชั้น
 4 และข้างหน้าห้องมีทางเข้าข้าง
 ในกว้างสิบศอก ยาวหนึ่งศอก
 บรรดาประตูห้องเหล่านี้อยู่ทาง
 ด้านเหนือ
 5 ห้องข้างบนแคบกว่า เพราะ
 ระเบียบเหล่านี้ สูงกว่าระเบียบ
 ห้องชั้นล่างและชั้นกลางใน
 ตึกนั้น
 6 เพราะว่าเป็นห้องสามชั้น และ
 ไม่มีเสารองเหมือนเสาที่ลาน
 ข้างนอก เพราะฉะนั้นห้องชั้น
 บนจึงร่นเข้าไปกว่าพื้นมากกว่า
 ห้องชั้นล่างและชั้นกลาง
 7 และมีผนังข้างนอกขนานกับ
 ห้อง ตรงไปยังลานข้างนอก ตรง
 ข้ามกับห้อง ยาวห้าสิบศอก
 8 เพราะว่าห้องที่ลานข้างนอก

ยาวห้าสิบศอก และตึกเกิด ส่วน
 ห้องเหล่านี้ที่ตรงข้ามกับพระ
 วิหารยาวหนึ่งร้อยศอก
 9 ได้ห้องเหล่านี้มีทางเข้าอยู่
 ด้านตะวันออก ถ้าเข้าไปจาก
 ลานข้างนอก
 10 ตรงที่ผนังด้านนอกเริ่มต้น
 ด้านตะวันออกก็เช่นเดียวกัน
 ตรงข้ามกับสนามและตรงข้าม
 กับตึกมีห้องหลายห้อง
 11 ทางเดินอยู่หน้าห้องคล้าย
 กับห้องทางทิศเหนือ ยาวและ
 กว้างขนาดเดียวกัน มีทางออก
 แพนผังและประตูอย่างเดียวกัน
 12 ข้างล่างห้องที่คได้มีทางเข้า
 อยู่ด้านตะวันออกที่ที่เข้ามาตาม
 ทางเดิน ตรงข้ามมีผนังแบ่ง
 13 แล้วท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า
 "ห้องด้านเหนือและห้องด้านใต้
 ตรงข้ามสนามเป็นห้องบริสุทธิ์
 ที่ปุโรหิตผู้เข้าใกล้พระเยโฮวาห์
 จะรับประทานของถวายอันบริ-
 สุทธิ์ที่สุด เขาจะวางของถวาย
 อันบริสุทธิ์ที่สุดนั้นไว้ที่นั่น และ
 ธิญญบูชา เครื่องบูชาไถ่บาป
 เครื่องบูชาไถ่การละเมิด เพราะ
 ว่าที่นั่นบริสุทธิ์
 14 เมื่อปุโรหิตเข้าไปในที่บริ-
 สุทธิ์ เขาจะไม่ออกไปจากที่บริ-
 สุทธิ์เข้าสู่ลานข้างนอก แต่จะ
 ปลดเครื่องแต่งกายที่เขาสวม
 ปฏิบัติหน้าที่วางไว้ที่นั่นเพราะ

(1) อสค 40:2-3 (3) พขม 1:17; 7:5 (4) มธ 7:14; ลก 13:24 (6) 1 พกษ 6:8
 (9) อสค 46:19 (10) อสค 41:12; 42:1 (11) อสค 42:2-8 (12) อสค 42:9
 (13) อพย 29:31; ลนต 6:14-16 (14) อพย 28:40-43; ลนต 8:7; ลก 9:62; รม 3:22

สิ่งเหล่านี้บริสุทธิ์ เขาจะต้องสวมเครื่องแต่งกายอื่นก่อนที่เขาจะเข้าไปสู่ส่วนที่มีไว้สำหรับประชาชน”

15 เมื่อท่านได้วัดข้างในบริเวณพระนิเวศเสร็จแล้ว ท่านก็นำข้าพเจ้าออกมาทางประตูซึ่งหันหน้าไปทางทิศตะวันออก และวัดบริเวณพระนิเวศโดยรอบ

16 ท่านวัดด้านตะวันออกด้วยไม้วัดได้ห้าร้อยศอกตามไม้วัดโดยรอบ

17 แล้วท่านก็หันมาวัดทางด้านเหนือได้ห้าร้อยศอกตามไม้วัดโดยรอบ

18 แล้วท่านก็หันมาวัดด้านใต้ได้ห้าร้อยศอกตามไม้วัด

19 แล้วท่านก็หันมาด้านตะวันตกแล้ววัดได้ห้าร้อยศอกตามไม้วัด

20 ท่านวัดทั้งสี่ด้าน มีกำแพงล้อมรอบยาวห้าร้อยศอก กว้างห้าร้อยศอก เป็นที่แบ่งระหว่างสถานบริสุทธิ์กับสถานที่สามัญ

พระวิหารเต็มด้วย

สง่าราศีของพระเจ้า

43 ภายหลังท่านนำข้าพเจ้ามายังประตู คือประตูที่หันหน้าไปทิศตะวันออก 2 และ ดูเถิด สง่าราศีของพระเจ้าแห่งอิสราเอลมาจากทิศตะวันออก และพระสุรเสียงของ

พระองค์ก็เหมือนเสียงน้ำมากหลาย และพิภพก็รุ่งโรจน์ด้วยสง่าราศีของพระองค์

3 และนิมิตที่ข้าพเจ้าเห็นนั้นก็เหมือนกับนิมิตซึ่งข้าพเจ้าเห็นเมื่อพระองค์เสด็จมาทำลายเมืองนั้น และเหมือนกับนิมิตซึ่งข้าพเจ้าได้เห็นที่ริมแม่น้ำเคบาร์ และข้าพเจ้าก็ซบหน้าของข้าพเจ้าลงถึงดิน

4 และสง่าราศีของพระเยโฮวาห์ได้เข้าไปในพระนิเวศทางประตูที่หันไปทางทิศตะวันออก

5 พระวิญญูณก็ยกข้าพเจ้าขึ้นและนำข้าพเจ้ามาที่ลานชั้นในและดูเถิด สง่าราศีของพระเยโฮวาห์ก็เต็มพระนิเวศ

6 ขณะที่ชายคนนั้นยังยืนอยู่ที่ข้างข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้ยินพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าดังออกมาจากพระนิเวศ

ราชบัลลังก์ของพระเยซูคริสต์
ในพระวิหาร

7 และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย บัลลังก์ของเราและสถานที่วางเท้าของเราอยู่ที่นี้ เป็นที่ที่เราจะอยู่ท่ามกลางชนชาติอิสราเอลเป็นนิตย์ และวงศ์วานอิสราเอลจะไม่กระทำให้นามบริสุทธิ์ของเราเป็นมลทินอีก โดยตัวของเขาทั้งหลายเองหรือกษัตริย์ของเขาทั้ง

(15) อสค 41:2-5 (16) ศคย 2:1; วว 11:1-2 (20) พชม 2:9 (1) อสค 40:6

(2) อสย 60:1-3; ฮบก 2:14 (3) ยรม 1:10; วว 11:3-6 (4) อสค 10:18-19

(5) 1 พกษ 18:12; 2 พกษ 2:16 (6) ลนต 1:1; อสย 66:6 (7) สดต 47:8; กจ 7:48-49

หลาย ด้วยการเล่นซู้ของเขาทั้งหลาย และด้วยศพของกษัตริย์ของเขาทั้งหลายในปูชนียสถานสูง

8 โดยการวางธรมีประตูของเขาทั้งหลายไว้ข้างธรมีประตูทั้งหลายของเรา โดยการตั้งเสาประตูของเขาทั้งหลายไว้ข้างเสาประตูทั้งหลายของเรา มีเพียงผนังกันไว้ระหว่างเรากับเขาทั้งหลายเท่านั้น เขาได้กระทำให้นามบริสุทธิของเราเป็นมลทิน ด้วยการอันน่าสะอิดสะเอียนของเขาซึ่งเขาทั้งหลายได้กระทำ ดังนั้นเราจึงเฝ้าผลาญเขาเสียด้วยความกริ้วของเรา

9 บัดนี้ ให้เขาทิ้งการเล่นซู้ทั้งหลายของเขา และศพของกษัตริย์ทั้งหลายของเขาให้ห่างไกลจากเรา และเราจะอยู่ท่ามกลางเขาทั้งหลายเป็นนิത്യ

10 เจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าจงบรรยายแก่วงศ์วานอิสราเอลให้ทราบถึงพระนิเวศ เพื่อว่าเขาจะได้ละอายในเรื่องความชั่วช้าของเขา และให้เขาทั้งหลายวัดแบบแผน

11 และถ้าเขาจะอายุในสิ่งทั้งหลายที่เขากระทำมาแล้ว จงสำแดงภาพแผนผังทางออกทางเข้า และลักษณะทั้งสิ้นของพระนิเวศนั้น และจงให้เขาทราบถึง

กฎเกณฑ์ ลักษณะและกฎทั้งสิ้นของพระนิเวศ จงเขียนลงไว้ท่ามกลางสายตาของเขา เพื่อเขาจะได้รู้กฎลักษณะและกฎเกณฑ์ทั้งสิ้นของพระนิเวศและกระทำตาม

12 ต่อไปนี้ เป็นกฎของพระนิเวศ คือบริเวณโดยรอบที่อยู่บนยอดภูเขาจะเป็นที่บริสุทธิ์ที่สุด ดุเถิด นี่เป็นกฎของพระนิเวศ

การวัดแท่นบูชา

13 ต่อไปนี้เป็นขนาดของแท่นบูชาวัดเป็นศอก ศอกหนึ่งคือความยาวหนึ่งศอกกับหนึ่งคืบ ตอนฐานสูงหนึ่งศอก และกว้างหนึ่งศอก ที่ขอบมีริมคืบหนึ่งและความสูงของแท่นบูชาเป็นดังนี้

14 จากตอนฐานที่อยู่บนดินมาถึงข้างล่างสูงสองศอก กว้างหนึ่งศอก จากชั้นเล็กไปถึงชั้นใหญ่สูงสี่ศอก กว้างหนึ่งศอก

15 และเตาของแท่นนั้นสี่ศอก และจากเตาแท่นมีเชิงอนขึ้นชั้นสี่เชิง

16 เตาแท่นนั้นเป็นสี่เหลี่ยมจตุรัส ยาวสิบสองศอก กว้างสิบสองศอก

17 ชั้นข้างเตาก็สี่เหลี่ยมจตุรัสเหมือนกัน ยาวสิบสี่ศอก กว้างสิบสี่ศอก ยกริมรอบกว้างครึ่ง

(8) 2 พกษ 16:14; อสค 5:11 (9) ฮชย 2:2; คส 3:5-9 (10) 1 พศต 28:11; รม 6:21 (11) มธ 28:20; ยน 13:17 (12) สดต 93:5; ยอล 3:17 (13) อพย 27:1; 2 พศต 4:1 (15) อพย 27:2; ลนต 9:9 (16) อพย 27:1; 2 พศต 4:1 (17) อพย 25:25; อสค 8:16

ศอก ฐานกว้างศอกหนึ่งโดยรอบ บันไดแทนบูชาหันหน้าไปทางทิศตะวันออก”

18 และท่านพูดกับข้าพเจ้าว่า “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ต่อไปนี้เป็นกฎของแท่นบูชาในวันที่ย่างเสร็จแล้ว เพื่อจะถวายเครื่องเผาบูชา และเพื่อจะพรมด้วยเลือด

จงถวายเครื่องบูชาอีก

19 ท่านจงมอบวัวหนุ่มตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปแก่ปุโรหิตคนแล้วเชื้อสายศาโดก ผู้ที่เข้ามาใกล้เพื่อปรนนิบัติเรา องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้แหละ

20 เจ้าจงเอาเลือดวันนั้นบ้างใส่ไว้ที่เชิงอนทังสี่ของแท่น และมุมทังสี่ของชั้นข้างเตา และที่ยกริมโดยรอบ ทำตั้งนี้แหละท่านจะได้ชำระแท่นและทำการลบมลทินของแท่นนั้นไว้

21 ท่านจงเอาวัวผู้ซึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป และปุโรหิตจะเผามันเสียในที่ที่กำหนดไว้ซึ่งเป็นที่ของพระนิเวศภายนอกสถานบริสุทธิ์

22 และในวันที่สองท่านจงถวายลูกแพะตัวผู้ที่ปราศจากตำหนิ เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป และพวกปุโรหิตจะชำระแท่นบูชา อย่างที่

ชำระด้วยวัวผู้

23 เมื่อท่านได้ชำระแท่นเสร็จแล้ว ท่านจงถวายวัวหนุ่มปราศจากตำหนิและแกะผู้ที่ปราศจากตำหนิจากฝูง

24 ท่านจงนำมาถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และปุโรหิตจะเอาเกลือพรมลงบนนั้น และจะถวายเป็นเครื่องเผาบูชาแด่พระเยโฮวาห์

25 ท่านจงเตรียมแพะตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปทุกวันจนครบเจ็ดวัน และพวกปุโรหิตจะเตรียมวัวหนุ่มและแกะผู้ที่ปราศจากตำหนิจากฝูงด้วย

26 เขาทั้งหลายจะต้องทำการลบมลทินแท่นบูชาอยู่เจ็ดวันจึงจะชำระเสร็จ และจะสถาปนาตนเองไว้

27 และเมื่อเขากระทำครบตามกำหนดเหล่านี้แล้ว ตั้งแต่วันที่แปดเป็นต้นไปปุโรหิตจะต้องถวายเครื่องเผาบูชาของท่าน และเครื่องสันติบูชาของท่านที่บนแท่นนั้น และเราจะโปรดปรานเจ้าทั้งหลาย องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้แหละ”

ประตูตะวันออก

เฉพาะเจ้านายองค์นั้น

44 แล้วท่านก็นำข้าพเจ้ากลับมาตามทางของประตูของสถานบริสุทธิ์ หัน

(18) อสค 45:18-19 (19) 1 ซมอ 2:35-36 (20) อพย 29:12; ลนต 4:25; สบ 9:21 (21) อพย 29:14; ลนต 4:12 (22) อสย 53:6; 1 ปต 1:19 (24) ลนต 2:13; มธ 5:13 (25) อพย 29:35-37 (26) ลนต 8:34 (27) รม 15:16; ฟป 2:17 (1) อสค 40:6

นอก ซึ่งหันหน้าไปทางตะวันออก และประตูนั้นปิดอยู่ 2 พระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "ประตูนี้จะปิดอยู่เรื่อยไปอย่าให้เปิดและไม่ให้ใครเข้าไปทางนี้ เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลได้เสด็จเข้าไปทางนี้ เพราะฉะนั้นจึงให้ปิดไว้ 3 เฉพาะเจ้านายเท่านั้น คือเจ้านาย ท่านจะประทับเสวยพระกระยาหารต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ในประตูนี้ได้ ท่านจะต้องเข้ามาทางมุขของหอประตู และต้องออกไปตามทางเดียวกัน"

พระนิเวศเต็มไปด้วย

สง่าราศีของพระเจ้า

4 แล้วท่านก็นำข้าพเจ้ามาตามทางของประตูเหนือมาที่ข้างหน้าพระนิเวศ และข้าพเจ้ามองดู และดูเถิด สง่าราศีของพระเยโฮวาห์ก็เต็มพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และข้าพเจ้าก็ซบหน้าลงถึงดิน

5 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงตั้งใจให้ดี ทุกสิ่งที่เราจะบอกเจ้าเกี่ยวกับกฎทั้งสิ้นของพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และราชบัญญัติทั้งสิ้นของพระนิเวศนั้น จงดูด้วยตาของเจ้า และฟังด้วยหูของเจ้า และจดจำเรื่อง

ทางเข้าพระนิเวศและทางออกจากสถานบริสุทธิ์ให้ดี

6 แล้วจงบอกแก่วงศ์วานที่มักกบฏ คือวงศ์วานอิสราเอลว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย ขอให้การที่น่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นของเจ้าสิ้นสุดเสียที่เถิด

7 คือการที่เจ้าพาคคนต่างด้าวที่ไม่ได้เข้าสู่หน้ตทางจิตใจและมีได้เข้าสู่หน้ตทางเนื้อหนังเข้ามาในสถานบริสุทธิ์ของเรา กระทำให้สถานนั้น คือพระนิเวศของเรา มัวหมอง เมื่อเจ้าถวายอาหารของเราแก่เรา คือไขมันและเลือด สิ่งเหล่านี้ได้ทำลายพันธสัญญาของเราด้วยการอันน่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นของเจ้า 8 และเจ้ามิได้ดูแลรักษาสิ่งบริสุทธิ์ของเรา แต่เจ้าได้ตั้งคนเฝ้าให้ดูแลรักษาอยู่ในสถานบริสุทธิ์ของเรา เพื่อประโยชน์แก่ตัวเจ้าเอง

พวกปุโรหิตของพระวิหาร

ในอนาคต

9 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจึงตรัสตั้งนี้ว่า อย่าให้คนต่างด้าวที่ไม่ได้เข้าสู่หน้ตทางจิตใจและมีได้เข้าสู่หน้ตทางเนื้อหนัง คือชนต่างด้าวทั้งสิ้นที่อยู่ท่ามกลางชนชาติอิสราเอลเข้าไปในสถาน

(2) อพย 24:10; อสย 6:1-5 (3) อสค 46:2; 1 คร 10:18 (4) อสย 6:3-4; ฮกก 2:7 (5) อพย 9:21; พญ 32:46; 1 พศด 22:19 (6) อสค 2:5-8; 3:26-27; 1 ปด 4:3 (7) สนต 22:25; กจ 21:28 (8) กตว 18:3-5; 1 ทธ 6:13 (9) สดต 50:16; ยอล 3:17

บริสุทธิของเรา
 10 แต่คนเลวีผู้ที่ได้ไปไกลจาก
 เรา หลงไปจากเราไปติดตาม
 รูปเคารพของเขาเมื่อคนอิสรา-
 เอลหลงไปนั้น จะต้องได้รับโทษ
 ความชั่วช้าของตน
 11 เขาทั้งหลายจะต้องปรนนิบัติ
 อยู่ในสถานบริสุทธิของเรา
 ตรวจตราอยู่ที่ประตูพระนิเวศ
 และปฏิบัติอยู่ในพระนิเวศ เขา
 จะฆ่าเครื่องเผาบูชาและเครื่อง
 สัตวบูชาให้ประชาชน และเขาจะ
 ต้องคอยเฝ้าประชาชนเพื่อจะ
 รับผิดชอบทั้งหลาย
 12 เพราะเขาทั้งหลายได้ปรนนิ-
 บัติประชาชนอยู่หน้ารูปเคารพ
 ของเขา จึงทำให้วงศ์วานอิสรา-
 เอลตกอยู่ในความชั่วช้า องค์
 พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า
 เพราะฉะนั้นเราจึงได้ปฏิญาณ
 ด้วยเรื่องเขาทั้งหลายว่า เขาทั้ง
 หลายจะต้องได้รับโทษความชั้
 ช้าของเขา
 13 อย่าให้เขาทั้งหลายเข้ามา
 ใกล้เราเพื่อจะรับผิดชอบในตำ-
 แหน่งปุโรหิตหรือเข้ามาใกล้สิ่ง
 บริสุทธิใดๆของเราในที่บริสุทธิ
 ที่สุดนั้น แต่เขาต้องทนรับความ
 อับอายขายหน้าและการอันน่า
 ละอายเสียเยียนทั้งหลายซึ่งเขาได้
 กระทำนั้น
 14 แต่ถึงกระนั้น เราจะกำหนด

ให้เขาเป็นผู้ดูแลพระนิเวศ ให้
 กระทำบริการทั้งสินและกระทำ
 สิ่งที่ต้องกระทำในพระนิเวศนั้น
 ทั้งสิ้น
 15 แต่ปุโรหิตคนเลวี บรรดา
 บุตรชายของศาโดก ผู้ยังดูแล
 สถานบริสุทธิของเรา เมื่อคน
 อิสราเอลหลงไปจากเรานั้น องค์
 พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า ให้
 เขาเข้ามาใกล้เราเพื่อปรนนิบัติ
 เรา และให้คอยรับใช้เรา ที่จะ
 ถวายไขมันและเลือด
 16 เขาจะเข้ามาในสถานบริสุทธิ
 ของเราได้ และให้เขาเข้ามาใกล้
 โถ้ของเราเพื่อจะปรนนิบัติเรา
 และให้เขารักษาค่ากำชับของเรา
 17 ต่อมาเมื่อเขาเข้าประตูลาน
 ชั้นในนั้น ให้เขาสวมเสื้อผ้าป่าน
 อย่าให้เขามีสิ่งใดที่ทำด้วยขน
 แกะเลย ขณะเมื่อเขาทำการ
 ปรนนิบัติอยู่ที่ประตูลานชั้นใน
 และอยู่ข้างใน
 18 ให้เขาสวมมาลาป่านไว้เหนือ
 ศีรษะ และสวมกางเกงผ้าป่าน
 เพียงแอม อย่าให้เขาคาดตัวด้วย
 สิ่งใดที่ให้มีเหงื่อ
 19 และเมื่อเขาออกไปยังลาน
 นอก คือไปยังลานนอกเพื่อไป
 หาประชาชน ให้เขาเปลื้องเสื้อ
 ผ้าชุดที่ ปรนนิบัติงานนั้นนอก
 เสีย และวางไว้เสียในห้องบริ-
 สุทธิ แล้วจึงสวมเสื้อผ้าอื่น

(10) อสค 44:15; ศพย 3:4 (11) 1 พศต 26:1; 2 พศต 29:34 (12) 1 ซมอ 2:29-30
 (13) กตว 18:3; 2 พกษ 23:9 (14) กตว 18:4; 1 พศต 23:28 (15) 1 ทธ 3:3-10
 (16) วว 1:6 (17) อพย 28:39-40 (18) 1 คร 11:4-19 (19) ลนต 6:10-11

เกรงว่าเขาจะนำความบริสุทธิ์
ศักดิ์สิทธิ์ไปติดต่อกับประชาชน
ด้วยเสื้อผ้าของเขา

20 อย่าให้เขาโกนศีรษะ หรือ
ปล่อยให้ผมยาว ให้เขา
เพียงแต่ขลิบผมบนศีรษะของ
เขาเท่านั้น

21 เมื่อปุโรหิตเข้าไปในลานชั้น
ในจะดื่มเหล้าองุ่นไม่ได้

22 อย่าให้ปุโรหิตแต่งงานกับ
หญิงม่ายหรือหญิงที่ถูกหย่าแล้ว
แต่ให้แต่งงานกับหญิงพรหม-
จารีจากเชื้อสายแห่งวงศ์วาน
อิสราเอล หรือหญิงม่ายซึ่งเป็น
หญิงม่ายของปุโรหิต

23 เขาทั้งหลายจะต้องสั่งสอน
ประชาชนของเราถึงความแตก
ต่างระหว่างของบริสุทธิ์และของ
สามัญ และกระทำให้เขาสังเกต
แยกแยะระหว่างของมลทินกับ
ของสะอาดได้

24 ถ้ามีคดี เขาจะต้องกระทำ
หน้าที่ผู้พิพากษา และเขาจะ
ต้องพิพากษาตามคำตัดสินของ
เรา ในบรรดางานเทศกาลตาม
กำหนดของเรานั้นเขาจะต้อง
รักษาราชบัญญัติและกฎเกณฑ์
ของเรา และเขาจะต้องรักษาวัน
สะบาโตทั้งหลายของเราให้บริ-
สุทธิ์

25 อย่าให้เขากระทำตัวให้เป็น
มลทินด้วยเข้าไปใกล้ผู้ตาย เว้น

แต่เป็นบิดาหรือมารดาหรือบุตร
ชายหรือบุตรสาวหรือพี่น้องผู้
ชายหรือพี่น้องหญิงที่ไม่มีสามี
ก็จะกระทำตัวให้เป็นมลทินได้

26 หลังจากที่เขารับการชำระ
แล้ว มีกำหนดอีกเจ็ดวัน

27 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า
ตรัสว่า ในวันที่เขาเข้าไปใน
สถานบริสุทธิ์ คือที่ลานชั้นใน
เพื่อจะปรนนิบัติอยู่ในสถาน
บริสุทธิ์ เขาจะต้องถวายเครื่อง
บูชาไถ่บาปเสียก่อน

28 นั่นจะเป็นมรดกของเขา เรา
เป็นมรดกของเขา และเจ้าจะไม่
ต้องให้เขาถือกรรมสิทธิ์ใดๆใน
อิสราเอล เราเป็นกรรมสิทธิ์ของ
เขา

29 ให้เขารับประทานเครื่อง
ธัญญาบูชา เครื่องบูชาไถ่บาป
และเครื่องบูชาไถ่การละเมิด
และทุกสิ่งที่ถวายไว้ในอิสราเอล
จะเป็นของเขาทั้งหลาย

30 และผลไม้ที่ดีที่สุดของผลไม้
รุ่นแรกทุกชนิดและของถวายทุก
ชนิดจากเครื่องถวายบูชา
ทั้งสิ้นของเจ้าจะเป็นของบรรดา
ปุโรหิตทั้งหลาย เจ้าจงมอบแบ่ง
เป็ยกผลแรกของเจ้าให้แก่ปุโร-
หิต เพื่อว่าพระพรจะมีอยู่นือ
ครัวเรือนของเจ้า

31 ปุโรหิตจะต้องไม่รับประทาน
สิ่งใดๆ ไม่ว่าจะเป็นนกหรือ

(20) ลนต 21:5 (21) ลก 1:15; 1 ทธ 3:8 (22) ลนต 21:7 (23) อสค 22:26

(24) พบญ 17:8-13 (25) มธ 8:21-22 (26) กตว 6:10 (27) ลนต 4:3; สบ 7:26-28

(28) กตว 18:20; พบญ 10:9 (29) 1 คร 9:13-14 (30) อพย 13:2 (31) รม 14:20

สัตว์ที่ตายเอง หรือถูกฉีกกัดตาย”

บริเวณที่ตั้งไว้เฉพาะ

พระเจ้าและพระวิหาร

45”เมื่อเจ้าแบ่งแผ่นดินเป็นกรรมสิทธิ์โดยการจับสลากนั้น เจ้าจงถวายที่ดินส่วนหนึ่งไว้เพื่อพระเยโฮวาห์ให้เป็นตำบลบริสุทธิ ยาวสองหมื่นห้าพันศอก และกว้างหนึ่งหมื่นศอก จะเป็นที่บริสุทธิตลอดบริเวณนั้น

2 ในบริเวณนี้ให้มีที่สี่เหลี่ยมจตุรัสแปลงหนึ่ง ยาวห้าร้อยกึ่งห้าร้อยศอกสำหรับสถานบริสุทธิ ให้มีบริเวณว่างไว้โดยรอบอีกห้าสิบศอก

3 ในตำบลบริสุทธินั้น เจ้าจงวัดส่วนหนึ่งออก ยาวสองหมื่นห้าพันศอก กว้างหนึ่งหมื่นศอก ในบริเวณนี้ให้เป็นที่ตั้งของสถานบริสุทธิ และของที่บริสุทธิที่สุด

4 ให้เป็นส่วนแผ่นดินที่บริสุทธิให้เป็นของปุโรหิต ผู้ปรนนิบัติอยู่ในสถานบริสุทธิ และเข้าใกล้พระเยโฮวาห์เพื่อจะปรนนิบัติพระองค์ ให้เป็นที่สำหรับปลูกบ้านเรือนของเขาและเป็นที่บริสุทธิสำหรับสถานบริสุทธิ

5 อีกส่วนหนึ่งซึ่งยาวสองหมื่นห้าพันศอกและกว้างหนึ่งหมื่นศอกนั้นเป็นที่ของคนเลวี ผู้

ปรนนิบัติอยู่ที่พระนิเวศ ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของเขา ให้มีห้องยี่สิบห้อง

6 ใกล้ ๆ กับส่วนที่ตั้งไว้เป็นตำบลบริสุทธินั้น เจ้าจะต้องกำหนดที่ดินผืนหนึ่งกว้างห้าพันศอก ยาวสองหมื่นห้าพันศอก ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของเมือง ให้เป็นของวงศ์วานอิสราเอลทั้งหมด

ที่ดินสำหรับเจ้านาย

7 แผ่นดินทั้งสองข้างของตำบลบริสุทธิ และส่วนของเมืองนั้น ให้ยกเป็นที่ดินของเจ้านายเคียงข้างกับตำบลบริสุทธิ และส่วนของเมืองด้านตะวันตกและตะวันออกมีส่วนยาวเท่ากับส่วนที่ยกให้คนตระกูลหนึ่ง ยึดออกไปตามทางตะวันตกและทางตะวันออกของเขตแดนแผ่นดิน

8 ให้เป็นส่วนของเจ้านายในอิสราเอล และเจ้านายของเราจะไม่บีบคั้นประชาชนของเราอีก แต่เจ้านายเหล่านั้นจะยอมให้วงศ์วานอิสราเอลได้แผ่นดินที่เหลือตามส่วนตระกูลของตน

9 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า โอ บรรดาเจ้านายแห่งอิสราเอลเอ๋ย พอเสียที่เถิด จงทิ้งการทารุณและการบีบคั้นเสีย และกระทำความยุติธรรมและความเที่ยงธรรม องค์พระผู้

(1) อสค 47:21; ศคย 14:20-21 (2) อสค 42:16-20 (3) อสค 48:10

(4) กตว 16:5; อสค 45:1 (5) อสค 48:10; 1 คร 9:13-14 (6) อสค 48:15-18

(7) สดต 2:8-9; อสย 9:5-6 (8) สภษ 28:16; อสย 11:3-5 (9) โยบ 22:9; 1 ปด 4:3

เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า จงเลิก
การขับไล่ประชาชนของเราให้
ออกจากที่ดินอันเป็นกรรมสิทธิ์
ของเขาเสีย

10 เจ้าจงมีตาข้างที่เที่ยงตรง เอ-
ฟาห์ที่เที่ยงตรง และบัทที่เที่ยง
ตรง

11 เอฟาห์ และบัทนั้น ให้เป็น
ขนาดเดียวกัน บัทหนึ่งจึ่งหนึ่งใน
สิบของโฮเมอร์ และเอฟาห์ก็จึ
หนึ่งในสิบของโฮเมอร์ ให้โฮ-
เมอร์เป็นเครื่องวัดมาตรฐาน

12 เซเซลหนึ่งมียี่สิบเก-ราห์
มาเนของเจ้าก็ให้มียี่สิบเซเซล
ยี่สิบห้าเซเซลและสิบห้าเซเซล

13 ต่อไปนี้ เป็นกำหนดของ
ถวายเป็นเจ้าทั้งหลายจะต้องถวายเป็น
คือข้าวสาลีโฮเมอร์หนึ่งให้ถวายเป็น
หนึ่งในหกเอฟาห์ ข้าวบาร์เลย์
โฮเมอร์หนึ่งให้ถวายเป็นหนึ่งในหก
ของเอฟาห์

14 และส่วนกำหนดประจำของ
น้ำมัน คือน้ำมันหนึ่งบัท น้ำมัน
โคระหนึ่งถวายเป็นหนึ่งในสิบของ
บัท โคระก็เหมือนโฮเมอร์จึสิบ
บัท เพราะสิบบัทเท่ากับโฮเมอร์

15 แกะฝูงสองร้อยตัวก็ให้ถวายเป็น
ตัวหนึ่งจากทุ่งเลี้ยงสัตว์อัน
อุดมของอิสราเอล องค์พระผู้
เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า นี่แหละ
เป็นของถวายเป็นสำหรับธัญญา
เครื่องเผาบูชา และสันติบูชา

เพื่อทำการลบมลทินให้เขาทั้ง
หลาย

16 ให้ ประชาชนทั้งสี่แห่ง
แผ่นดินนี้มอบของถวายเป็น
แก่เจ้านายแห่งอิสราเอล

17 ให้เป็นหน้าที่ของเจ้านายที่
จะจัดเครื่องเผาบูชา ธัญญา
เครื่องต้มบูชา ฦ งานเทศกาล
ทั้งหลายในวันขึ้นค่ำและสะบา-
โต ในงานเทศกาลที่กำหนดไว้
ของวงศ์วานอิสราเอลทั้งสิ้น ให้
เขาจัดเครื่องบูชาไถ่บาป ธัญญา-
บูชา เครื่องเผาบูชา และสันติ
บูชา เพื่อกระทำการลบบาปให้
แก่วงศ์วานอิสราเอล

18 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า
ตรัสตั้งนี้ว่า ในวันที่หนึ่งของ
เดือนที่หนึ่ง เจ้าจงเอาวัวหนุ่มที่
ปราศจากตำหนิตัวหนึ่ง และเจ้า
จงชำระสถานบริสุทธิ์เสีย

19 ให้ ปุโรหิตเอาเลือดของ
เครื่องบูชาไถ่บาปมาบ้างและจง
ประพรมที่เสาประตูพระนิเวศ
ที่ชั้นสี่มุมของแท่นบูชา และบน
เสาประตูของลานชั้นใน

20 ในวันที่เจ็ดของเดือนนั้นเจ้า
จงกระทำเช่นเดียวกัน เพื่อผู้
หนึ่งผู้ใดที่กระทำบาปด้วยความ
พลั้งเผลอหรือความรู้เท่าไม่ถึง
การ เพื่อว่าเจ้าจะได้กระทำการ
ลบมลทินพระนิเวศ

21 ในวันที่สิบสี่ของเดือนต้น

(10) ลนต 19:35-36; สภข 11:1 (11) อสย 5:10 (12) อพย 30:13 (14) อสค 45:11
(15) สภข 3:9-10 (16) อพย 30:14; อสย 16:1 (17) 2 ซมอ 6:19 (18) อพย 12:2
(19) ลนต 16:18-20; อสค 43:14 (20) ลนต 4:27; สดต 19:12 (21) อพย 12:1-51

เจ้าจงฉลองเทศกาลปัสกา จง
รับประทานขนมปังไร้เชื้อตลอด
เทศกาลเจ็ดวัน

22 ในวันนั้นให้เจ้านายจัดหาวัว
หนุ่มตัวหนึ่งสำหรับตนเองและ
ประชาชนทั้งสี่แห่งแผ่นดิน
เพื่อเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป

23 และในเจ็ดวันที่มีเทศกาล
เลี้ยงให้เจ้านายจัดหาวัวหนุ่ม
เจ็ดตัวกับแกะผู้เจ็ดตัวที่ปราศ-
จากตำหนิ ให้เป็นเครื่องเผา
บูชาแต่พระเยโฮวาห์ทุกวัน
ตลอดเจ็ดวันนั้น และจัดหาลูก
แพะผู้ตัวหนึ่งทุกวันให้เป็น
เครื่องบูชาไถ่บาป

24 และให้เจ้านายจัดหาธัญญา-
บูชาเอฟาห์หนึ่งคู่กับว้าวผู้หนึ่ง
และเอฟาห์หนึ่งคู่กับแกะผู้หนึ่ง
และน้ำมันหนึ่งอันต่อแป้งทุก
เอฟาห์

25 ในวันที่สิบห้าของเดือนที่
เจ็ด และในเทศกาลเลี้ยงทั้งเจ็ด
วัน ให้ท่านจัดหาของเช่นเดียว-
กันสำหรับเป็นเครื่องบูชาไถ่-
บาป เครื่องเผาบูชา ธัญญาบูชา
และเครื่องน้ำมัน”

เจ้านายกับประชาชน

นมัสการพร้อมกัน

46 “องค์พระผู้เป็นเจ้า
พระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า
ประตูลานชั้นในที่หันหน้าไปทิศ
ตะวันออกนั้นให้ปิดอยู่ในวันทำ

งานหกวัน แต่ในวันสะบาโตนั้น
ให้เปิด และในวันขึ้นค่ำหนึ่งก็
ให้เปิด

2 ฝ่ายเจ้านายนั้นจะเข้ามาจาก
ข้างนอกทางมุขของหอประตู
และจะมายืนอยู่ที่เสาประตู และ
พวกปุโรหิตจะเตรียมเครื่องเผา
บูชาและเครื่องสันติบูชาของ
ท่าน และท่านจะนมัสการอยู่ที่
ธรณีประตู แล้วท่านจะออกไป
แต่อย่าปิดประตูนั้นจนกว่าจะถึง
เวลาเย็น

3 เช่นเดียวกันประชาชนแห่ง
แผ่นดินจะนมัสการต่อพระ
พักตร์พระเยโฮวาห์ตรงที่ทาง
เข้าประตูนั้น ในวันสะบาโตและ
ในวันขึ้นค่ำ

4 เครื่องเผาบูชาที่เจ้านายจะ
ถวายแด่พระเยโฮวาห์ในวันสะ-
บาโตนั้น คือลูกแกะปราศจาก
ตำหนิหกตัว และแกะผู้ปราศ-
จากตำหนิตัวหนึ่ง

5 และธัญญาบูชาที่คู่กับแกะผู้นั้น
คือแป้งเอฟาห์หนึ่ง และธัญญา-
บูชาที่คู่กับลูกแกะนั้นก็สุดแท้
แต่ที่ท่านสามารถจะถวายได้
พร้อมกับน้ำมันหนึ่งอันต่อแป้ง
หนึ่งเอฟาห์

6 ในวันขึ้นค่ำท่านจะถวายวัว
หนุ่มปราศจากตำหนิตัวหนึ่ง
และลูกแกะหกตัวกับแกะผู้ตัว
หนึ่ง ซึ่งต้องปราศจากตำหนิ

(22) มธ 20:28 (23) สดต 23:8; กตว 28:15 (24) อสด 46:5-7 (25) พบญ 16:13

(1) ปฐก 3:19; อพย 20:9; ลก 13:14 (2) 1 พกษ 8:22-23; 2 พศด 23:13; มธ 26:39

(3) ลก 1:10; ยน 10:9; ฮบ 10:19-22 (4) กตว 9:10 (5) กตว 28:12; สดต 14:21

7 ส่วนธัญญาบูชานั้นท่านจะจัดแบ่งหนึ่งเอฟาห์คู่กับวัวผู้ตัวนั้น และหนึ่งเอฟาห์คู่กับแกะผู้ตัวหนึ่ง และคู่กับลูกแกะท่านจะจัดตามที่สามารถจัดได้ พร้อมกับน้ำมันหนึ่งอินต่อแบ่งหนึ่งเอฟาห์

8 เมื่อเจ้านายเข้ามาท่านจะเข้าไปทางมุขของหอประตูและกลับออกไปตามทางเดียวกันนั้น

9 เมื่อประชาชนแห่งแผ่นดินเข้ามาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ณ เทศกาลเลี้ยงตามกำหนดผู้ที่เข้ามาทางประตูเหนือเพื่อนมัสการจะต้องกลับออกไปทางประตูใต้ และผู้ที่เข้ามาทางประตูใต้จะต้องกลับออกไปทางประตูเหนือ อย่าให้ใครกลับทางประตูตามที่เขาเข้ามา แต่ให้ทุกคนออกตรงไปข้างหน้า

10 เมื่อประชาชนเข้าไป เจ้านายจะเข้าไปพร้อมกันด้วย และเมื่อประชาชนออกไป เจ้านายจะออกไปด้วย

11 ธัญญาบูชาที่ใช้ ณ เทศกาลเลี้ยงและเทศกาลที่กำหนดนั้นให้เป็นเอฟาห์หนึ่งคู่กับวัวหนุ่มตัวหนึ่ง และคู่กับแกะผู้ก็เอฟาห์หนึ่ง และคู่กับลูกแกะก็ตามแต่ท่านสามารถจะถวายได้ พร้อมกับน้ำมันอินหนึ่งต่อแบ่งเอฟาห์หนึ่ง

12 เมื่อเจ้านายถวายเครื่องบูชาตามใจสมัคร จะเป็นเครื่องเผาบูชา หรือสันติบูชาเป็นเครื่องบูชาตามใจสมัครถวายแด่พระเยโฮวาห์ ให้เปิดประตูที่หันหน้าไปทางทิศตะวันออกให้ท่านและท่านจะเตรียมเครื่องเผาบูชาและสันติบูชาของท่าน อย่างที่ท่านทำในวันสะบาโต แล้วท่านจะออกไป เมื่อท่านออกไปแล้วก็ให้ปิดประตูเสีย

13 เจ้าจะจัดการหาลูกแกะตัวหนึ่งอายุหนึ่งขวบปราศจากตำหนิถวายเป็นเครื่องเผาบูชาแด่พระเยโฮวาห์เป็นประจำวัน เจ้าจะจัดหาทุก ๆ เช้า

14 และเจ้าจะจัดหาเครื่องธัญญาบูชาคู่กันทุก ๆ เช้าหนึ่งในหกของเอฟาห์ และน้ำมันหนึ่งในสามของอิน เพื่อคลุกแบ่งให้ชุ่ม ให้เป็นธัญญาบูชาแด่พระเยโฮวาห์ นี้เป็นระเบียบเนื่องนิตย์

15 ดั่งนี้แหละจะต้องจัดหาลูกแกะและเครื่องธัญญาบูชาพร้อมกับน้ำมันทุก ๆ เช้า เพื่อเป็นเครื่องเผาบูชาเนื่องนิตย์

16 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ถ้าเจ้านายนำเอาส่วนหนึ่งของมรดกของท่านมามอบให้แก่บุตรชายเป็นของขวัญก็ให้ของนั้นตกเป็นของบุตรชายของท่านโดยมรดกนั้นเป็น

(8) อสค 46:2 (9) อพย 23:14-17 (10) 2 ซมอ 6:14-19 (11) ลนต 23:1-18

(12) ลนต 1:3; กตว 29:39 (13) อพย 29:38-42 (14) กตว 28:5 (15) ฮบ 7:27

(16) ปฐก 25:5-6; 2 พศต 21:3; สดต 37:18; มธ 25:34; ลก 10:42; ยน 8:35-36

ทรัพย์สินของเขาตามมรดก
 17 แต่ถ้าท่านนำเอาส่วนหนึ่งของมรดกของท่านมามอบให้คนใช้ของท่านคนหนึ่งเป็นของขวัญ ของนั้นจะเป็นของคนใช้นั้นจนถึงปีอิสราภาพ แล้วของนั้นจะกลับมาเป็นของเจ้านายเฉพาะบุตรชายของท่านเท่านั้นที่จะเก็บส่วนมรดกของท่านมาเป็นของขวัญได้
 18 ยิ่งกว่านั้นอีกเจ้านายจะยึดสิ่งใดอันเป็นมรดกของประชาชนไม่ได้โดยไล่ประชาชนออกไปจากทรัพย์สินที่ดินของเขา แต่ท่านจะต้องมอบทรัพย์สินของท่านเองให้เป็นมรดกแก่บุตรชายของท่าน เพื่อว่าจะไม่มีประชาชนของเราสักคนหนึ่งที่ต้องถูกขับไล่จากกรรมสิทธิ์ของตน”
 19 แล้วท่านก็นำข้าพเจ้ามาตามทางเข้าซึ่งอยู่ข้างประตู มายังห้องบริสุทธิ์แถวเหนือ ซึ่งเป็นของปุโรหิต ดุเถิด มีสถานที่แห่งหนึ่งอยู่ ทั้งสองข้างทางทิศตะวันตก

สถานที่สำหรับการตัม

และปิ้งเครื่องบูชาต่างๆ

20 และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า “นี่เป็นสถานที่ซึ่งปุโรหิตจะต้องตัมเครื่องบูชาไถ่การละเมิดและเครื่องบูชาไถ่บาป และเป็นที

ซึ่งเขาจะปิ้งธัญญาบูชา เพื่อจะไม่ต้องนำออกไปในลานชั้นนอก อันเป็นการที่จะนำความบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ไปถึงประชาชน”

21 แล้วท่านจึงนำข้าพเจ้าออกมาที่ลานชั้นนอก และพาข้าพเจ้าไปที่มุมทั้งสี่ของลานนั้นและดูเถิด ที่มุมลานทุกมุมก็มีลานอยู่ลานหนึ่ง

22 คือที่มุมทั้งสี่ของลาน มีลานเล็กๆยาวสี่สิบศอก กว้างสามสิบศอก ลานทั้งสี่ขนาดเดียวกัน 23 ภายในรอบลานทั้งสี่นั้น มีสิ่งที่ก่อด้วยปูนเป็นแถว มีเตาอยู่ที่กันของสิ่งที่ก่อนั้นโดยรอบ

24 แล้วท่านจึงกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า “ที่เหล่านี้เป็นที่สำหรับการตัม ซึ่งผู้ปรนนิบัติอยู่ที่พระนิเวศจะตัมเครื่องสัตวบูชาของประชาชน”

แม่น้ำที่ไหลออกจาก

พระนิเวศของพระเจ้า

47 ภายหลังท่านก็นำข้าพเจ้ากลับมาที่ประตูพระนิเวศ และดูเถิด มีน้ำไหลออกมาจากใต้ธรณีประตูพระนิเวศตรงไปทางทิศตะวันออก เพราะพระนิเวศหันหน้าไปทางทิศตะวันออก และน้ำไหลลงมาจากข้างล่าง ทางด้านขวาของพระนิเวศ ทิศใต้ของแท่นบูชา 2 แล้วท่านจึงนำข้าพเจ้าออกมา

(17) ลนต 25:10; มธ 25:14-29 (18) อสค 45:8; สดต 72:2-4 (19) อสค 40:44-46

(20) 1 ซมอ 2:13-15; 2 พศต 35:13 (24) มธ 24:45; ยน 21:15-17; 1 ปด 5:2

(1) สดต 46:4; อสย 30:25; ยรม 2:13; ยอล 3:18; ศคย 13:1 (2) อสค 44:2

ทางประตูเหนือ และนำข้าพเจ้า
 อ้อมไปภายนอกถึงประตูชั้น
 นอก ซึ่งหันหน้าไปทางตะวันออก
 ออก และดูเถิด น้ำนั้นออกมา
 ทางด้านขวา
 3 ชายผู้หนึ่งได้เดินไปทางตะวันออก
 ออกมีเชือกมัดอยู่ในมือ ท่านวัด
 ได้หนึ่งพันศอก แล้วนำข้าพเจ้า
 ลุยน้ำไป และนำลิกเพียงตาตุ่ม
 4 แล้วท่านก็วัดได้อีกหนึ่งพัน
 แล้วนำข้าพเจ้าลุยน้ำไปและนำ
 ลิกถึงเข่า แล้วท่านก็วัดได้อีก
 หนึ่งพัน แล้วนำข้าพเจ้าลุยน้ำ
 ไป น้ำนั้นลิกเพียงเอว
 5 ภายหลังท่านก็วัดได้อีกหนึ่ง
 พัน และกลายเป็นแม่น้ำที่ข้าพเจ้า
 ลุยข้ามไม่ได้ เพราะน้ำนั้น
 ชื้นแล้วลิกพอที่จะว่ายน้ำได้ เป็น
 แม่น้ำที่ลุยข้ามไม่ได้
 6 และท่านพูดกับข้าพเจ้าว่า
 “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าเห็นสิ่ง
 นี้หรือ” แล้วท่านก็พาข้าพเจ้า
 กลับมาตามฝั่งแม่น้ำ
 7 ขณะเมื่อข้าพเจ้ากลับ ดูเถิด
 ข้าพเจ้าเห็นต้นไม้มากมายอยู่ที่
 ฝั่งแม่น้ำทั้งสองฟาก
 8 และท่านพูดกับข้าพเจ้าว่า “น้ำ
 นี้ไหลตรงไปทางท้องถิ่นตะวันออก
 ออก และไหลลงไปถึงทะเล
 ทวาย แล้วลงไปถึงทะเล และ
 เมื่อน้ำไหลออกมานั้นไปถึงน้ำ
 ทะเล น้ำนั้นก็กลับจืดดี

9 ต่อมาแม่น้ำนั้นไปถึงที่ไหน
 ทุกสิ่งที่มีชีวิตซึ่งแหวกว่ายไปมา
 ก็จะมีชีวิตได้ และที่นั่นมีปลา
 มากมายเพราะว่าน้ำนี้ไปถึงที่
 นั้นน้ำทะเลก็จืด เพราะฉะนั้น
 แม่น้ำไปถึงไหน ทุกสิ่งก็มีชีวิต
 10 ต่อมาชาวประมงก็จะยืนอยู่
 ที่ข้างทะเล จากเอนเกติถึงเอน-
 เอกลาอิม จะเป็นทีสำหรับตาก
 อวน ปลาในที่นั้นจะมีหลายชนิด
 เหมือนปลาในทะเลใหญ่ คือจะ
 มีมากมาย
 11 แต่ที่เป็นบึงและหนองน้ำจะ
 ไม่จืด ต้องทิ้งไว้ให้เป็นเกลือ
 12 ตามฝั่งทั้งสองฟากแม่น้ำ จะ
 มีต้นไม้ทุกชนิดที่ใช้เป็นอาหาร
 ใบของมันจะไม่เหี่ยวและผลของ
 มันจะไม่วาย แต่จะเกิดผลใหม่
 ทุกเดือน เพราะว่าเป็นสำหรับ
 ต้นไม้นั้นไหลจากสถานบริสุทธิ์
 ผลไม้นั้นใช้เป็นอาหารและไปก็
 ใช้เป็นยา”
เขตแดนของแผ่นดิน
 13 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า
 ตรัสตั้งนี้ว่า “นี่เป็นเขตแดน
 ซึ่งเจ้าจะใช้แบ่งแผ่นดินสำหรับ
 เป็นมรดกท่ามกลางอิสราเอลทั้ง
 สิบสองตระกูล โยเซฟจะได้สอง
 ส่วน
 14 และเจ้าจงแบ่งให้เท่า ๆ กัน
 เราปฏิญาณที่จะมอบให้แก่
 บรรพบุรุษของเจ้า และแผ่นดิน

(3) อสค 40:3; ศคย 2:1 (4) กจ 19:10-20 (5) อสย 11:9 (6) ยรม 1:11-13
 (7) 1 พกษ 9:26 (8) อสย 35:1; ยรม 31:9 (9) ยน 3:16 (10) มธ 4:19; มก 1:17
 (11) ฮบ 6:4-8 (12) สดต 92:12; อสย 60:21 (13) กตว 34:2-12 (14) อสค 20:5-6

นี้จะตกแก่เจ้าเป็นมรดกของเจ้า
 15 ต่อไปนี้เป็นเขตแดนของ
 แผ่นดินนี้ ด้านทิศเหนือจาก
 ทะเลใหญ่ไปตามทางเมืองเฮท-
 โลน และต่อไปถึงเมืองเศดัด
 16 เมืองฮามัท เมืองเบโรธาห์
 เมืองลิบราอิม ซึ่งอยู่ระหว่าง
 พรมแดนเมืองดามัสกัสกับพรม
 แแดนเมืองฮามัท จนถึงเมืองฮา-
 เซอร์ฮัททิโคนซึ่งอยู่ที่พรมแดน
 เมืองเฮาราน
 17 ดังนั้น เขตแดนจะยื้อนจาก
 ทะเลถึงเมืองฮาซาเรโนน ซึ่งอยู่
 ที่พรมแดนด้านเหนือของเมือง
 ดามัสกัส ทางทิศเหนือมีพรม
 แแดนของเมืองฮามัท นี่เป็นแดน
 ด้านเหนือ
 18 ทางด้านตะวันออก เขตแดน
 จะยื้อนจากเมืองเฮารานและดา-
 มัสกัส ระหว่างกิเลอาดกับ
 แผ่นดินอิสราเอล เรื่อยไปตาม
 แม่น้ำจอร์แดน ไปถึงทะเลด้าน
 ตะวันออก ทานทั้งหลายจงวัด
 นี่เป็นเขตด้านตะวันออก
 19 ทางด้านใต้เขตแดนจะยื้อน
 จากทามาร์จนถึงน้ำแห่งการไต่
 เทียงในคาเดช แล้วเรื่อยไปตาม
 แม่น้ำถึงทะเลใหญ่ นี่เป็นเขต
 ด้านใต้
 20 ทางด้านตะวันตก ทะเลใหญ่
 เป็นเขตแดนเรื่อยไปจนถึงตำบล
 ที่อยู่ตรงข้ามทางเข้าเมืองฮามัท

นี่เป็นเขตแดนด้านตะวันตก
 21 ดังนั้น เจ้าจงแบ่งแผ่นดินนี้
 ท่ามกลางเจ้าตามตระกูลอิสรา-
 เอล
 22 ต่อมาเจ้าทั้งหลายจงแบ่ง
 แผ่นดินเป็นมรดกของตัวเจ้าทั้ง
 หลายโดยการจับสลาก และ
 สำหรับคนต่างด้าวผู้อาศัยอยู่
 ท่ามกลางเจ้า และบังเกิดลูก
 หลานอยู่ท่ามกลางเจ้า เขา
 ทั้งหลายจะมีสัญชาติอิสราเอล
 ให้เขาได้รับส่วนมรดกท่ามกลาง
 ตระกูลอิสราเอลพร้อมกับเจ้า
 ทั้งหลาย
 23 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า
 ตรัสว่า ต่อมาคนต่างด้าวจะอยู่
 ในเขตของคนตระกูลใดก็ได้ เจ้า
 จงกำหนดที่ดินให้เป็นมรดก
 ของเขาที่นั่น”

การแบ่งที่ดินให้แก่แต่ละตระกูล
48“ต่อไปนี้เป็นชื่อของ
 ตระกูลต่างๆ ตั้งต้นที่
 พรมแดนด้านเหนือจากทะเลไป
 ตามทางเฮทโลน ถึงทางเข้า
 เมืองฮามัทจนถึงฮาเซอโรโนน
 ซึ่งอยู่ทางพรมแดนด้านเหนือ
 ของดามัสกัส ติดเมืองฮามัท
 และยื้อนจากด้านตะวันออกไปถึง
 ด้านตะวันตก เป็นส่วนของคน
 ดาน
 2 ประชิดกับเขตแดนของดาน
 จากด้านตะวันออก ไปถึงด้าน

(15) กตว 34:8; อสค 47:17-20 (16) กตว 13:21; 1 พกษ 8:65; อมส 6:14; ศคย 9:2
 (17) กตว 34:9; อสค 48:1 (18) ปฐก 31:23; กตว 32:1 (19) กตว 20:13
 (22) อสย 56:6-7; กจ 2:5-10 (1) อพย 1:1-15; กตว 1:5-15 (2) ปฐก 30:12-13

ตะวันตก เป็นส่วนของคนอาเชอร์

3 ประชิดกับเขตแดนของอาเชอร์จากด้านตะวันออก ไปถึงด้านตะวันตก เป็นส่วนของคนนัฟทาลี

4 ประชิดกับเขตแดนของนัฟทาลีจากด้านตะวันออก ไปถึงด้านตะวันตก เป็นส่วนของคนมนัสเสห์

5 ประชิดกับเขตแดนของมนัสเสห์จากด้านตะวันออก ไปถึงด้านตะวันตก เป็นส่วนของคนเอฟราอิม

6 ประชิดกับเขตแดนเอฟราอิมจากด้านตะวันออก ไปถึงด้านตะวันตก เป็นส่วนของคนรูเบน

7 ประชิดกับเขตแดนรูเบนจากด้านตะวันออกไปถึงด้านตะวันตก เป็นส่วนของคนยูดาห์

8 ประชิดกับเขตแดนยูดาห์จากด้านตะวันออกไปถึงด้านตะวันตก จะเป็นส่วนซึ่งเจ้าจะต้องแยกไว้ต่างหาก กว้างสองหมื่นห้าพันศอก และยาวเท่ากับส่วนของคนตระกูลหนึ่ง จากด้านตะวันออก ไปถึงด้านตะวันตก เป็นที่มีสถานบริสุทธิ์อยู่กลาง

9 ส่วนซึ่งเจ้าทั้งหลายจะแยกไว้เพื่อพระเยโฮวาห์นั้นให้มีด้านยาวสองหมื่นห้าพันศอก และด้านกว้างหนึ่งหมื่น

ส่วนแบ่งสำหรับ

พวกปุโรหิตกับคนเลวี

10 นี้จะเป็นส่วนแบ่งของส่วนบริสุทธิ์ คือปุโรหิตจะได้ส่วนแบ่งวัดจากทางด้านเหนือยาวสองหมื่นห้าพันศอก ทางด้านตะวันตกกว้างหนึ่งหมื่นศอก ทางด้านตะวันออกกว้างหนึ่งหมื่นศอก ทางด้านใต้ยาวสองหมื่นห้าพันศอก มีสถานบริสุทธิ์ของพระเยโฮวาห์อยู่กลาง

11 ส่วนนี้ให้เป็นส่วนของปุโรหิตที่ชำระไว้ให้บริสุทธิ์ บุตรชายของศาโดก ผู้ได้รักษาคำสั่งของเรา ผู้ที่มีได้หลงไปเมื่อประชาชนอิสราเอลหลง ดั่งที่คนเลวีได้หลงไปนั้น

12 และให้ที่ดินนี้ ตกแก่เขาทั้งหลายเป็นส่วนหนึ่ง จากส่วนถวายเป็นแผ่นดิน เป็นสถานที่บริสุทธิ์ที่สุด ประชิดกับเขตแดนของคนเลวี

13 เคียงข้างกับเขตแดนของปุโรหิตนั้นให้คนเลวีมีส่วนแบ่งยาวสองหมื่นห้าพันศอก กว้างหนึ่งหมื่นศอก ส่วนยาวทั้งสิ้นจะเป็นสองหมื่นห้าพันศอกและส่วนกว้างหนึ่งหมื่น

14 อย่าให้ เขาขายหรือแลกเปลี่ยนส่วนหนึ่งส่วนใดเลย อย่าให้เขาเปลี่ยนกรรมสิทธิ์ของที่ดินนี้ เพราะเป็นส่วนบริสุทธิ์

(3) ปฐม 30:7-8; ยชา 19:32-39 (4) ปฐม 30:22-24; ยชา 13:29 (5) ยชา 16:1-10 (6) ปฐม 29:32 (7) ยชา 15:1-63 (8) อสค 45:1-6; อสย 33:20 (10) กตว 35:1-9 (11) มธ 24:45; 2 ทธ 4:7-8 (12) ลนต 27:21 (13) พชญ 12:19 (14) อพย 22:29

แต่พระเยโฮวาห์

15 ส่วนที่เหลืออยู่ซึ่งกว้างห้า ฟันศอกและยาวสองหมื่นห้าฟันศอกนั้น ให้เป็นที่สามัญของเมืองคือใช้เป็นที่อยู่อาศัย และเป็นชานเมืองให้ตัวนครอยู่ท่ามกลางนั้น

16 ต่อไปนี้เป็นขนาดของด้านต่าง ๆ ด้านเหนือสี่พันห้าร้อยศอก ด้านใต้สี่พันห้าร้อยศอก ด้านตะวันออกสี่พันห้าร้อย และด้านตะวันตกสี่พันห้าร้อย

17 นครนั้นจะต้องมีท่งหญ้า ทิศเหนือสองร้อยห้าสิบศอก ทิศใต้สองร้อยห้าสิบ และทิศตะวันออกสองร้อยห้าสิบ และทิศตะวันตกสองร้อยห้าสิบ

18 ด้านยาวส่วนที่เหลืออยู่เคียงข้างกับส่วนบริสุทธิ์นั้น ทิศตะวันออกยาวหนึ่งหมื่นศอก และทิศตะวันตกยาวหนึ่งหมื่น และให้อยู่เคียงข้างกับส่วนบริสุทธิ์ พืชผลที่ได้ในส่วนนี้ให้เป็นอาหารของคนงานในนครนั้น

19 คนงานของนครนั้นซึ่งมาจากอิสราเอลทุกตระกูลให้เขาเป็นคนไถที่แปลงนี้

20 ส่วนเต็มซึ่งเจ้าจะต้องแบ่งแยกไว้นั้นให้เป็นสี่เหลี่ยมจตุรัส ด้านละสองหมื่นห้าฟันศอก นั่นคือส่วนบริสุทธิ์รวมกับส่วนของตัวนคร

ส่วนแบ่งสำหรับเจ้านาย

21 ส่วนที่เหลืออยู่ทั้งสองข้างของส่วนบริสุทธิ์และส่วนของตัวนคร ให้ตกเป็นของเจ้านาย ยื่นจากส่วนบริสุทธิ์ซึ่งยาวสองหมื่นห้าฟันศอกไปยังพรหมแดนตะวันออก และทางด้านตะวันตกจากสองหมื่นห้าฟันศอกไปยังพรหมแดนตะวันตก ส่วนนี้ให้ตกเป็นของเจ้านาย จะเป็นส่วนบริสุทธิ์ และสถานบริสุทธิ์ของพระนิเวศนั้นอยู่ท่ามกลาง

22 นอกจากส่วนที่ตกเป็นของคนเลวีและส่วนของนครนั้น ซึ่งอยู่กลางส่วนอันตกเป็นของเจ้านาย ระหว่างเขตแดนยูดาห์และเขตแดนเบนยามิน ให้เป็นส่วนของเจ้านายทั้งหมด

23 ตระกูลคนที่เหลืออยู่ นั้น จากด้านตะวันออกไปถึงด้านตะวันตก เป็นส่วนของคนเบนยามิน

24 ประชิดกับเขตแดนของเบนยามินจากด้านตะวันออกไปถึงด้านตะวันตก เป็นส่วนของคนสิเมโอน

25 ประชิดกับเขตแดนของสิเมโอนจากด้านตะวันออก ไปถึงด้านตะวันตก เป็นส่วนของคนอิสสาคาร์

26 ประชิดกับเขตแดนของอิสสาคาร์จากด้านตะวันออกไปถึง

(15) อสค 22:26; 1 ทธ 3:15 (18) ยชว 9:27; นทม 7:46-62 (19) 1 พกษ 4:7-23

(20) ฮบ 12:17; วว 21:16 (21) อสค 48:22; ฮชย 1:11 (23) ปฐก 35:16-19

(24) ปฐก 29:33; ยชว 19:1-9 (25) ปฐก 30:14; ยชว 19:17 (26) ปฐก 30:19-20

ด้านตะวันตก เป็นส่วนของคน
เศบูลุน

27 ประชิดกับเขตแดนของเศบูลุน
จากด้านตะวันออกไปถึงด้าน
ตะวันตก เป็นส่วนของคนกาต

28 ประชิดกับเขตแดนของกาต
ทางทิศใต้เขตแดนนั้นจะยื่นจาก
เมืองทามาร์ ถึงน้ำแห่งการโต้
เถียงในคาเดช แล้วเรื่อยไปตาม
แม่น้ำถึงทะเลใหญ่

29 นี้เป็นแผ่นดินซึ่งเจ้าจะแบ่ง
ให้เป็นมรดกแก่ตระกูลต่างๆ
ของอิสราเอลโดยการจับสลาก
นี่เป็นส่วนต่างๆของเขาทั้ง
หลาย องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า
ตรัสดังนี้แหละ

นครและประตูต่างๆ

(ว 21:10-17)

30 ต่อไปนี้เป็นทางออกของ
นครทางด้านเหนือซึ่งวัดใต้สี่พัน
ห้าร้อยศอก

31 ประตูนครนั้นตั้งชื่อตามชื่อ
ตระกูลคนอิสราเอล มีประตูสาม
ประตูทางด้านเหนือ ประตูของ
รูเบน ประตูของยูดาห์ ประตู
ของเลวี

32 ทางด้านตะวันออกซึ่งยาวสี่-
พันห้าร้อยศอก มีสามประตู
ประตูของโยเซฟ ประตูของ
เบนยามิน ประตูของดาน

33 ทางด้านใต้ซึ่งวัดใต้สี่พัน
ห้าร้อยศอก มีประตูสามประตู
ประตูของสิเมโอน ประตูของ
อิสสาการ์ ประตูของเศบูลุน

34 ทางด้านตะวันตกซึ่งยาวสี่-
พันห้าร้อยศอก มีประตูสาม
ประตู ประตูของกาต ประตูของ
อาเชอร์ ประตูของนัฟทาลี

35 วัดรอบนครนั้นได้หนึ่งหมื่น
แปดพันศอก ตั้งแต่นั้นไปนครนี้
จะมีชื่อว่า พระเยโฮวาห์สถิตที่
นั้น”

(27) ปฐก 30:10-11; ยชว 13:24-28 (28) กตว 20:1; สดต 106:32; อสค 47:15

(29) กตว 34:2; ยชว 13:1-21:45; อสค 47:13 (30) อสค 48:16, 32-35; ว 21:16

(31) อสย 26:1-2; 54:12; ว 21:12-13 (35) ปฐก 22:14; ยรม 33:16; ศคย 14:21